

ספר

הגהות מהרצ"א

זהו הגהות נפלאות יקרות עד מאוד אשר נעתקו
מגוף ב"ק של הגאון הקדוש רבינו צבי
אלימלך שפירא זצוקלה"ה ז"ע .
האב"ד דק' דינאב המפורסם בחיבוריו הקדושים
אשר מלאו פני תבל והאירו אותה . והגהות
האלו נלקחו ונלקטו אחת אל אחת מאשר נכתב
בעדו על גליון הזהר והתיקונים ועל הרוב
בא לפרש להבין כפשוטו רמזי הזה"ק ולפעמים
ע"פ רמזים נחמדים להשכיל .

הוציא לנצח ע"י סק' אברהם ארום מפרע"שלא
החונה כע"ז במעריווא

חישתק והוצגט לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ס"ג

שמחו ה' לדיקים ויגילו החסידים צהגלות נגלות אור המלך מאן ונלכי רצון פירוש יקר ונפלא על הזוה"ק מאת הגאון הקדוש רבינו מהרצ"א ז"ל אשר ה' מליץ לו יד על גליון הזוהר שלו ככל מקום הסתום גילה הוא מלפניו לפעמים ע"פ פשטו ופעם ע"פ רמזים נפלאים. והזוהר הזה עם גליון כ"ק נפל לגורלו של נכדו הה"ל כ"ק אדמו"ר שליט"א מביקאווסק. ונעזב עין וחסר ליד להעתיקו. ויען כי ידעתי אשר אדפסנו ספר צפ"ע לזאת הוכרחתי להעתיק לפני כל דיבור ודיבור את דברי הזוה"ק המלטרך אל הענין צדדי שידע המעיין מה הוא קורא הגם שלא יהי' לפניו ספר הזוהר. ע"כ ידע הקורא כי דברי הזוהר המוצא פנימה אינם מבייק של רבינו הקדוש ז"ל. וזה סימניו. צכ"ו האותיות המרובעות של כל התחלה מורים על הדף והעמוד של הזוהר. צראשו או צקופו או צאמלעיתו מורה על ראש סוף אמצע העמוד. וכן קרוב לראש או כו' ג"כ מורה ככ"ל. קרוב לאמצע מורה מלפניו. סמוך לאמצע מורה אלאחריו. וע"פ סימנים הללו יהי' נקל למלאך להמחור את הכלרך צהשקפה ראשונה ועד היכן הם דברי הזוה"ק אשר העתקתי ידע כי הם עד מקום העמדת קבול כזה : ומן הקבול והלאה הוא מוגוף כ"ק של רבינו המחבר ז"ל. כ"א אותן התיבות אשר נקברו צשני חלחי קוין מרובע כזה [ ] הוא וזה שהוספתי כפי הלורך לדעתי.

ועתה אשיחה ונני וירוח לי הנה צ"א המואמנים לקחת הספרים נחלקים לג' כחות. הא' אומרים אם היו מציאים לנו ספר גדול הכמות היינו קונים אותו לא כן כשמחזיק איזה קונטרסים. וגנאי הוא להדפיס ספר קטן כזה מאדס גדול כזה. הב' אומרים מה לורך לנו צקבלה. אם הי' על דרושים היינו קונים או אם הי' פלפול. הג' אומרים וני יודע אם הספר הזה אינו מהמציא לרפוש צעלמו. ודעת שלשתם נסתרה להדיעה אי' הנה מלאחז"ל מנחישם מ"ש על וקוצן על יד ירצה וני יודע כמה מרגליות טובות נאצדו מן העולם ענור דיעה המשובשת הלזו. להצ' הלא רק צוכות תורת האר"י ז"ל והצעש"ע ז"ל צמה שגילו לנו אור תורת הרשב"י ז"ל. רק עי"ז כלפה לגאולתינו. והג' אין כדאי להשיצ עליהם כי לצד זאת הצקי צשותא דרצון יכיר היעצ תורת רבינו הקדוש מהרצ"א ז"ל. המפורסם צחיצוריו הקדושים והנעימים. עוד זאת וני הוא האיש אשר יסתכן צכפשו לתלות צאילן גדול וכדויו הקדושים שליט"א מאירים פני הצל ה' עליהם יחיו. עכ"ז הכני מעתיק. **דנתיקם הקדושים** **צמכתבם אלי** צעת אשר התחלתי להדפיס **ספרי רבינו הקדוש ז"ל** ה"ל

א. א. קרוב לאמלע העמוד. כוס ישועה אשא לא כוס של זכרה. עין צפ"ה
 אשא דף קפ"ט וזהאי אחרית הימים יעניד להון כיסין ונוקמין דכתיב
 והי' באחרית הימים ככון יהיה ס"ר ז"ת הוי"ה זראש סהרים מאן ראש סהרים דא
 אצתהם סגא כהנא רבא ראש דכולא וצנין דאיהו ראש כוס דזכרה אלמריך לאמרי
 מחקלא זימכא. ושמעתי מפה קדוש כבוד מחי' הרב הקדוש מהר"ם זלוקל ס"ר
 ז"ת הוי"ה זב"י כ"ס ע"ל זכרה: ב. ב. באמלע. מאן דזעי למימר סיקרא
 :כגון זהא דמותר לשכות מפני השלום. וצ"י מילי רבלי רצון לשכות זממכחא
 ונפוריא ונאזופי: שם ק"ר אשוון דאחזיאו על סערא זישא: סהה קר לא
 עאלו לרמו כי דובר סקרים לא יכון וכו': ג. א. עאלת אוח ז' כו' לא איצני
 צך עלמא דאכח כו' בנווכא דכו"ן: הגם דלא הסיצ כן הסיי לכו"ן. מפני סהיה
 טעם אחר ורסיצ לה: ד. א. סוף הדיבור. רבי שמעון כהירו דצליכא כהירו
 לעלמין: כראה לפרש המאור שלו מאיר לעולם גם אחר גמיהו :
 שם קרוב לסוף. מאן ממכוון די חשיכא מהפכין לכהורא: עפ"י פשוטו מהפכין
 הילחדי להיה יל"ט ועמיץ על סגליון צדף פ' ע"צ: שם ע"צ זראשו.
 זשעחא דיחככסון כל עממיא על עמא קדישא וינגזון מיל ויעצרון זנגי'ו: יש
 להצבוק וכי זה הוא עיקר תיעוד לז"י. וכל עפ"י פשוטו דהנה ישראל הם מקוד
 הקדושה נק' רשות היחיד והאומות מהספ"א נק' רשות הרבים ככודע זיעקז
 כתיב כל הנפ"ש לבית יעקב ונעשו כפשו"ת זיהו. והנה מים מורים על רבים כי
 הנה לא הוכל לומר זלסין הקודש על מים לטון יחיד (הזכתי זאת מדברי הגו"א
 זבבורה) ע"כ נביח המים לפני יס"אל מורס על זיטול אוחן סנק' רז"ם סיינו
 הקליפות והאומות: ה ע"ב קרוב לסופו. מקדסי תיראו ודא זשח דמעלי זשחא
 דאיסי יראה: כ"ל אשה חיל יראה י"י דא איסי אחר לעדחל:
 ו ב קרוב לראשו. וכרסי"א קדישא נפלה סה"ד ואכי זחך הגולה סהיה דרבא
 דאקני אכי הוא זחך הגולה: אכי זב"י ערס"ד כח"ו סס אוחיות סקודעים
 והמאמורים לשם הויה והמ"י סוד נקנה סקובז גז: ז ב זראשו. דקא עסדר
 לכו חרין עטרין: סיינו סה"י מפרש להם שכי פסקים וזכיהו זן יסודע כו' והוא
 הנה אה איש מלכי כו': שם באמלעוהו. וע"ד אקרי זחוקו ואיהו אחר ה שזעמי
 שמעך יראה: זחוק"ק עולה רי"ו [ג"י] יראה: שם להסוא דרבא דליה זש
 חין כללי: סיינו דליה לה זמרימא כלום: שם זשהחלת הדיבור. דיראה ס'
 סוף חכמה איסי לאעלא לנו דרבא דחכמחא עילאסי: מחחא לעילא :
 ה א קרוב לראש. ר"ש הוה יתיב ולפי זאורייתא זליילא דכלה אחזרת זבעלה
 :סיינו ליל חג סזציעות: שם ע"צ הוה ליה לאורכא חלה ירחי ולא
 אוריך: הגם דהיא מדרבנן כל סזוצר על ד"ה וכו': ז ב זראשו. ולא יקראון
 זצ"י לאזשא ליי: רל"ל להזכיר עווטותיו ח"ו: י א זקופו. מ"י זח"ה כללל
 דחין קדושין וכו' דהא קדש קדשין מ"י ואחזרתא זחאה: מ"י זח"ה זב"י חזין
 והמ"י: יא א קרוב לאמלע. כד איסו סליק זליילא על ערס"ן זע"י וכו' ולאקדמא
 למימקד קמ"י סקדוכא דכפטי": זשקוק זידך אפקיד רוח: שם ב ד"ה זראש"ה
 כו' סקודא דא יראה ס' דאקרי ראשית וכו' ועל סקודא אהקיים כל עלמא: ע"כ
 זשגו ח"ל לקז חוועין סמקיים וזעמיד סחמים. וזחזוקן יראה סיה למ"ס
 ע"י סמלום מחקיים סעולם: שם ולסואה רעותי זשסוא אחר דאקרי יראה:
 מלכות סעים סוס חמים עליך מלך סחסיס אימחו עליך :

שם באמצע. ובג"כ כתיב בראשית דאיהו יראת כו' תוהו וזוהו ומוסף כו' אלן
 ארבע עובטין כו' תהו דא חק". הכז חק"כ כונו בתחילה דהנה חק"כ
 הוא לפייק ה' אחרונה פתיא עיקרא דירא"ה: שם ד"ה פקודא תנייבא דא
 איסי פקודא דפקודא דירא"ה אהאחרת זה וכו' ואיהי אהצ"ה: ול"ל דכרוז ג"כ
 צתיב בראשית סיינו אותה הנזכרת בדנוקה ואהאחרת עם הראשית דעה פהא
 יראת י"י. וגם בראשית צ"ק ג"י אהצ"ה: שם אינא צרי קמ"י דר' פנחס
 דהא איהו צהאי דרגא קאיס". הוא היה עוסק תמיד בג"ח פדיון מצרים וכיוצא
 בעצורא בגמרא. והנה עיי"ן היה דצוק צמדה החס"ד סוד אהצ"ה :

יב א פקודא תלימאס כו' וע"ד אחד אלעריך לארכא כו' אל מוקס אחד: היינו
 אחד דק"ט: שם ב דכתיב והיו למאורות כו' אור צבור דאהון מות
 צפורדא: ר"ל תיבת מאורות ים צהובו תיבת אירי ותיבת מות"ה אלל איתיות
 מות סס צפירוד כי תיבת אור תפריד אותה ותיבת אירי צמזרי: שם וכד האי אור
 אסתלק ממנו מתחברא באהון מות". זזה תנין עשאו"ל קומא חבוב כו' כיון טנסתלק
 ממנו האור: יג ב בראש. וגיורא תמות גדפי שכיחא: עכאן הוא אזהרה
 שלא לומר צנוקה אל מלא דחמים הנזכר וכו' תח"ת כפי השכיחה רק לגר אלל
 לישראל לריק לומר ע"ל כפי וכו': יד א פקודא תליסר למעבד פורקא לצרי'
 לקטירא ניה צחי"ן: עיי"ן צס"ח ס' : שם ב קרוז לסופו כל צרכאן דקא אמרי
 ליצורא ויתן לך כו"י: עכאן סמך גדול לומר הפקוקים הללו צמו"ט :

בראשית מו ב בראש. היכלא ואקרי צית נקורא עילאה אקרי ראש כליל
 דא צדא צדא דצראש"ת: היינו צי"ת רא"ש. כלולין :

שם בראש"ת צרא"ש סיי"ת וכו' רזא דשמה דארבעין וחרן אחו"ן: י"ל ז' תיבות
 [י"ט] צפסיק נבד ז' שמהן צס"ט וצ"ב וכל סס ים צו טסה אחו"ן. וזז
 בראש"ת צרא"ש סיי"ת: מן ב ויאמר אלהים ימי אור כו' למתוי כלל ופרט
 וכלל: המדה הזאת הוא נבד מדה ור"צ חס"ד: יז א קרוז לקוף. צגין דלא
 הוא לשס שמי"ט: סס שמים הוא יחוד ש"ס עם שמי"ט: יח א קרוז לקוף.
 חי עלמין: יקוד לדיק: יט א צקופו. ובכל ליליא ולייליא מתפשט רוחא מהאי
 מלצטא: צומן השכיח מתחלקה הכשמה: שם ב קרוז לקופו. מארת כד אהתקנה
 סיהרא איהתפכן אהון אמרת ה' לרופה: סס הויה צמילוי אלפין צריצוב כזה
 יו"ד פעמים יו"ד הרי ח' ה"א פ' ה"א הרי ל"ו וכן ה' שניה ול"ו פ' ול"ו הרי
 קס"ט חרפס ח'. ל"ו קס"ט. ל"ו. ס"ה צג"י אמרת זזה אמרת הויה לרופה :
 ב ב קרוז לקופו. ליל סיהרא ותריקר פהמין ואהעבידו יג"י: י"ל זה [הוא
 אטר] צתורה טצעיפ סיהרא [י"ט] יג עדות שהמורה נדרשת צהן :

בא ב צקוף. נוקצא דאהנציב צהרין צהסוא עלמא אהדרת לקדעאס: ר"ל
 ליימות החמיה: בב ב קרוז לקופו דעלמא על כל עלות: אין סוף ציה :
 בג א באמצע. באהתי" דילית דאיהי חקך דאור איהו דכורא וחשך נוקצא":
 אירי וחשך"ג ישרא"ל: בד א קרוז לראש. ואיכון רמיח תיבין צק"ט
 ואהתיבזו נחמיו ודחילו כו' הנזכר צענו ישראל באהצ"ה: צומ"ר צג"י ירא"ה :
 שם ב ד"ה אלה כו' ואלין תולדין דתהו דאתרעיו צקרא תנייבא והארץ היתה
 תהו: ואהרעיו ג"כ צרה"ת תולדות השמים וסארין :

בה ב קרוז לראש. רפאים מינא רביעאה כו' למעבד טז עם עונד כו"ס:
 ר"ל איהתלדוהא דילסון ליתן ממון וסון לגוים ולא לישראל :

כו ב זראשו. וחספך לע"ר ענג לכנג כו' דפרח צהון שחין אצטצנעותו:
 דמתקריין ג"כ נגע: כז א ד"ס ויקח כו' לז"כ להצנרי עדי יקודין כו'
 אפי"ט כפטי' מתלווה דילתון'. רל"ל מתלווה החומעריה שזה נל לו לחדם ען
 טנע סיקודו: כח א צקוף. דליה עלז מעלמי ונצר מצקריי'. ע"ל"ס צס"ר
 צג"י סצ"ס: שם ב קריב לאמלע. ולצטר צעל להצדרא ערצ רצ צחיצחל כו'
 ומעץ הדעה טוב ורע לל האכל ממוכו'. ער"צ ר"צ צג"י דע"ס:

כט ב זראש. דליה חויל ציקא אל אחר כו' וצח זוגי' קס פוח ע"ז'. עיין
 צכוונח לא יסיה צך ח"ל ז"ר (צג"י רח"ל דקט"א) ולל השתחוס וכו':
 ד א צאמלע. מי ודלי הויל דקיימא לעאלתא: זיכה אחקריחא ע"י דקיימא
 לעאלה: שם ב ד"ס זראשית כו' דל חכיס עלאה דליזו רל"ס:

כדכתיב ראשית חמ"ס וכו': לא א צקף. כי כל דל לדיק צטמיס דל תפארת
 וצחנן דל כו' כצרונו די אחר צטמיא וצארעל כלומר דיסוד"ל דעלמ"ל דליקרי
 כ"ל חילו אחר צתפארת דלקרי טמיס וצחנן דלקרי כ"י: כ"י כ"ל צג"י יסוד'
 לדיק יסוד עולס אחר צטמיא ורעל: שם ב קרוב לצוף. וצטר הלח יחנן
 עאל קמי פיעה'. היינו צה פיעה לקחז אוהו ען סיאור: לב ב אר"י חיה
 קרומל צמליעות מעוי דצ"כ כו' כך גוונל דל רקיע כו"י. מזה הצנן מה צלמרו
 חז"ל לחבור הגורל לק"ס ולתפלה ורפיקו לה מן העקרא סכונ לקרחה חלקין ישראל:
 לג ב קרוב לצוף. צג"כ יסי עארת חקר ו' ע"ט דהל צלל ור"ל מוחל הול
 צעלמל: ו' אוה חייס קקרא ממילל צחקרון ו' וכו': לד א ד"ס ויתן

צקוה"ד. מלוויס כו' ולל אהפגיס קיהר"ל: ופי' מלווי"ס שמתעלל פגיוות הלצנה:
 שם ב קמוך לאמלע. אר"ס רול דלחונן כו' חרס אחר לעילל: ל"ל א' כ"ל:
 דה א קרוב לראש. דעד כען לא חיה חל ס' צפרשחל: [כהוב צדוך אנה תעל
 דחרי זימנל כתיב לעיל הול הקוצב וליע]. צמד"ר הקסה כן וחיילו הויל

צנהרות כתיב: שם והע"ב דחצרי"ל אמרו: טכצרה טנן ענה. עיין צמד"ר:
 שם ב ד"ס וילו ס' חלקיס חל חכינן ליה לו אלל ע"ז'. תקליפית חס עיקר
 חל חזס צעטי' וסס מליר חסס ח"ל אר"י צג"י ל"ג: שם צקוה"ד. ודצק

צערלה וחתפתה צמלה דחש': עיין להלן ג"ן דל אהחל. וסנה צמלה דחש' [כח"ס]
 הול צג"י ערל"ס צחוספה מוספר ג"ן והסס סעיב יכפר ולל יאמר פינו דצר שלל
 כרלכו: לו ב ד"ס ויסס ס' לקין אוה כו' אוה אחר מעשירין וחרין אהוון

דלורייתא'. אוה ו' דליזו אוה חייס כ"כ העקובלים: לו א זראש. וס' פקד
 חל סרה וי"י דייקל דל ראש השנה: וי"י או"ל ציח דינו. ותצונן רל"ס טסכ"ס
 צג"י חסק"ל י"פ חל"ס"ס צחלטרפות חל' חלופו סל עולס להפוך הדין לרחמים:
 שם ב קרוב לראש. עגדול עוז סס חויה כו' דל הול עגדל דוד: עגדל דוד

צג"י ל"ח יחודל סלים חו"ס אר"י ורע"י: ושכר כל צרכה עטרה זסזיס
 אהעסקין צדי' ומלה צרכלן בעיל צכל יוחל': ושכר כל צרכה עטרה זסזיס
 ע"כ חלף עפהחין ופתקרון כו'. ע"כ צרכה עליונס חונה פחוה מל"ק. סכר
 מלה צרכה. וכרמו צקרא צרכה טעיס מע"ל. דוד חיקן עלה צרכה לכתיב צי

כאוס הצצר הקיס ע"ל צג"י עלה וצנן: לח ב זראשו ולחין חיוון לדיקיל
 דלל חלפלו יקרא דעריהון צגין דחלל אחרל: עיין צחו"ס צהוול חסיד סעללו
 לו מפכי מה חיוו מתיירל צעקוס חסיות ציעריס וצער. סהול מל"ס ע"י סירלחו
 מחויינה סייירל ח"ע מצצר אחר צעולס זולת ירלחו י"ס"ק: שם כתיב חלל חיל
 כו'

כו' לאחדזקא צ"כ צמארי ולדחלא ונ"י חדירי: סהוא אשת חיל מלכות שמים נקראת אשה יראה ה' והיא עורא מלכות ודחלא אחרא הוא מלכותא חייבתא אשת זקונים הנין: ל"ב ב צמאלע. סכלכים דא הוא רזא דשית רבינן כו' צארן דא הוא קראת קדישא דא"י: עלכות שמים: מ א צראשו. וצאו דא ארקא אחר דלא אחכשי: ותיצת צהו כדרש צ"ו הו"א היינו צו ים הוים ומצט. כי אין הסכחה שולט עס: מא א קרוב לקוף. ולעמד"י מאריהון דרינין: ר"ל ל לקיר צעלי דהין:

שם אצרהס חסידא כו' וסריאה ללוהין צעלמא: ואצרהס עורד"ו עומד"י לפני ה' מארגמינן עמעס צללו קדם ה'. הסלה הוא עזרה וצעזרה כתיב לעמוד לס: מ ב א סמוך לאמלע. שרפסי עיעדים כו' כלהו צעס צנין דכלהו מצלס הסמייס: וכנר ידעה שמים חייס עס קלוה. גס מרה יקוד כולל כל הו' קלוה: מ ג א קרוב לקופו. ומשיך צרכאן על עלמא ודא חיהו צ"כ דחקרי לריקא עמודא דעלמא: צדנא דיקוד לריק יקוד עולס דחיהו ומשיך צרכאן:

שם ב קרוב לקוף מעצדין קיועיהו מעלמא: ר"ל עקירין שליטתס: מד א צקס"ד. חי אחרין הכא לחייס יחצי חיינן עלעילא: דהרי צכ"י חיי"י ומזוכי לאו צזכוחא חלין כמע"ל אצל איחדן הכא ויהצין חיינן מלעילא:

מה א צמאלע. יוסף הלריק עמודא דעלמא: דנא דלדיק יקוד עולס: מו א צראס. אר"ס וכו' דלא ישחכה צ"י רוחא כתיב הכא כי עיז וכתיב הסס כי עוז צעכי ה' לצרך את ישראל: עיין צז"ח למדו עג"ס זו.

כי עוז לצרך את ישראל צזמן יליחא סאור היינו צאדרותא דלפרא. והסס כלמד הדצנ צג"ס. כנר כחצאר אללינו מרה ג"ס כנר מרה רחוס דליה צ"י רחא ורחמתי את אשר ארחיס אצפ"י סאינו כדאי: שם ב ד"ה יסי כו' חוטצן דכלא צקיסרא סוא: הססצנון הוא גבול שהוא עגביל כך וכך. והסס מרה סמלכות הוא סוף עולס סכאלליס. וכן צכל עולס ע"כ צס צחי" סצנון וגבול. וכן כתיב ע"כ יאצרו העושליס צוהו ססצנון כו'. והעלא צמלך כתיב זה יעלוד צעמי שהוא לסון גבול סצן י"ל: מו ב צראשו. ויכלו כו' סעמיס והארץ כו' דאורייתא סצכחצכו' דחורה סצנע"פ: סעייס וארץ איקירין: שם סצנעיס פניס לתורה: ויכליו צג"י ע"צ סן סכס סחי" תורות עס סצנעייס פניס: שם קרוב לקוף. סומר סצניה והסחד סומר דא ככ"י סצניה דא יקודא דעלמא והסחד דא אצרהס דכ"י הוא סומר סצניה והסחד: כי טיפת הסחד עהגלי"א צפועא וכו' ע"כ תיצת סחד צכ"ע שהוא צתורה סצכחצ עמרגעינן צחרגוס שהוא תורה סצנע"פ עי"ו. כי הסחד של תורה סצכחצ עהגלה לתורה סצנע"פ עיי סהוי"צ סצן הדצנ והסס סעוז יכפר:

סח א צראס. כעשך ערף סקודס חיינן מוזיקין כו' ודחילו דהון מעמא קדישא חיהו העין ודחלין עיכ"י: צתלמודא דידן גמירי דלא אפקי ט"ס לצעלה וסוף הו' צאסמראי צאצור לו סעא דעארך עלך סכק ככנע: שם צמאלע. כגון סומר עמו ישראל לעד אצני: עכאן עוכה דאחר סיוס כל סצרכות עוכין אצני אחר צרכה עלמו ולאו דוקא [אחר] צונס ירושלים ועיין צפוסקיס:

ספ א צקוף. ויסגע צמקוס וילן סס דכטי"ל רשו צקדעיתא: ויסגע לסון סיוס וצקסס כמו אל ספגי"ע צ"י שם ב צקופו. סחי עאן דנמק לאורחא יקדר ללוהא קצי דקוציה צנין לאעצכא עלי"י סכינתא: סנקראת ספליה כעד"א ואחי ספליה: ג ב קרוב לקופו. עד אשית חויצין הדוס לרגליך ולא חירי: ר"ל רק צונן סמלעך לכס ויסעס: ג א קרוב לראס. סח כרסי"א דיקר כו' רזא דתכלתא

דחכלתא: כמו שרמזו חז"ל חכלת דומה לכקא הכבוד: שם ב קרוב לראש. כהני
 וליזאי וישראל אלין צדודו דס"ר ואלין צדעות דלצ"א ואלין צללוחיא: לוי"ס
 כהני"ס ישראלי"ס: גב ב קרוב לראש. כיון דחטאו צעגל: ע"י הערב רב .
 דישראל צעלמס לא היו יכולין לחטוא דהוי איהעבר מינייהו זוטמה הכחש [כח"ש
 לעיל] כ"ל: גב א קרוב לטוף. יחטע לא מיה אלא צעיטא טל נחש: צחלמודא
 דידן לא קחצי לים צין אחס שמהו צעטיו טל נחש: שם ב ד"ס ויגרס כו'
 וצג"ד כתיב וישלחוהו ה' אלקיים: רל"ל דהוא כפל כיון דכתיב ויגרס:

גב ב צאמלע. ר' יוסי אמר ארעא קבילה לי למיהך צס: היינו הארץ הלזו:
 גה א צקוף. מעט למחמי דוד מלכא דישראל דאחיילד ומיה: היינו סה"י ראוי
 להיות כפל: גה ב צאמלע. כיון דחטא כו' טפח על רישוי וצכי כו'
 צטעהא התיא רמו קצ"ה לרפאלי: דומתא על אקווחא וכתיב ושב ורפא לו כ"ל:
 גו ב צקוה"ד ואוריך קצ"ה לון כל סהוא זמנא דאינון זכאין ירד ומטותלח ומכוך
 קיימיין צעלמא כיון דאסתלקו כו' ואחאצידו כד"א וימחי"ר: טורס חתיבה
 ימ"ח ר"ח ירד ימטוחלח יחכוך אהר הס היו מניינים עד סיום:

גז א ויהעלצ אל לצו יהיב חוקפא לדינא: אפשר ירלה לפ"ז לפרס חייבה
 ויהעלצ מלשון עזב"ים ועורקים המוליכים את הדם: שם ב קרוב לאמלע.
 ואת פנימה מדצחא דלא איחקרב קרנבא: כשהמזבח נפגס חקור להעלות עליו
 קרבנות: גח ב קרוב לטוף. לאמר דא אחתא: כמו שדרשו חז"ל צמ"א לחמ"ר
 דא אחתא כמה דכתיב לאמר הן ישלח את אש אשמה"ו שם ב רי"א אש האדמה
 כמד"א אש כעמי"י. צעל כעמי: גב א צאמלע. ליראה טמך אהר חולקי דבי'
 שריא דחלחא למדחל"י. מדה מלכרי"ס סהוא אחיזת דוד ודא הוא אהר למדחל כבודט:

פרשת נח

שם ב צאמלע. דהא כ"ח אילטריך לחיב"ה: יסוד ומלכות:
 שם א קרוב לסופו: איש האדמה: צעל האדמה: ס א בראשו. ונעטך
 מדף הקודם ת"ח נח אחמי כו' למהוי חתיבה צמבורא חד כו' ות"ח משיעורא דחיתובת אוף
 כמי הכי הוא: יתפרס עפ"י מ"ש צמב"ע ש' אמות אורך ג' אמות רחבה ר' קומתה:
 ש"ג ה"י ש"ש. מורה על יחודא שלי"ס. היינו אוחיות הוי' צאוחיות אדכ"י. י' פעמים
 א' ה' פ' ד' ו' ה' פ' י' ש' קרוב לראשו. ז"ה דא לדיק כו' כתיב הכא זה
 ינחמו וכתוב החס זה ה' קוינו לו: כ"ל דפירוש קוינו לו שאלחנו נורמים ע"י מעשינו
 להנטיך הקווין לו כי כל הני קווין נחשכין אל היסוד וא"כ לפ"ז נשמע מן הפסוק כי חייבת
 ז"ה הוא יסוד לדיק. נלמד. דגס כהן ז"ה ינחמו קאי על יסוד לדיק: שם ד"ה אנה כו'
 ד"א טוב איש דא לדיק: יסוד לדיק. ולפי"ז הפירוש הוא טו"ב אי"ש מקום (המנחה)
 [המנחה] הוא וכו' נקרא טו"ב, וי"ל דנק' טו"ב דאחיד צשמיא ורעא היינו ו"ה ונהכפלס
 צמיבור ו"ה פעמים ו"ה הוא קב"א. וכן טו"ב המחבר הנה ס' פעמים ט' ו' פ' ו' צ' פ' ב'
 .הוא ג"כ קב"א ותחנותן לפי"ז מה שאמרו חז"ל הריאה אוח ס' צמלומו סימן יפ"ה לו:
 שם ב בראשו. תיאובתא דקובצא לגבי דבורא כו' ואשדת מיה: מייך נוקצין צכדי לקבל
 מייך וכו'. שם. ד"ה ותשתת כו' דענדו חוניהון צחגליא כו' לפני האלקים כתיב: י' ש'
 לפרס הכוונה דהנהגת שם האלקים הוא הנהגה צנגלית הנהגת הטביע צג"י אלקיים משא"כ
 שם הכבוד הוי' הוא נחטר וזה שמי לעל"ס כתיב: שם. ר' יוסי אמר כו' דלא הוו ענדו
 צחגליא כו' ולצקוף ענדו צחגליא וצג"כ צחרי גוויי אמר קרא אלה חולדות נח: עיין
 צמק"מ כראה דעמו דאלו המציות אלי"ה חולד"ת כ"ח הוא ליון על דברי ר' אבא. וממידור
 המדפיסים כראה דקאי אלדעיל. וכן כ"ל. דלפירוש המק"מ הוא יתיר לגמרי עיי"ש. ע"כ כ"ל
 לפרס וצג"כ צחרי גוויי אמר קרא אלה חולדות נח לפסול את דורותיו הראשונים צשחיס
 נח איש לדיק חמים ה"י דורותיו היינו שעסק צלדקות לפני דורותיו היינו צחיתגליא וגס
 את האלקיים החלהך נח היינו צחיתקביא כ"ל: סא א בראש. דהא צמלל לא אחמטיך
 עליו ינה"ר כו' איהו צעלמא צחחודי ולא יעניד חולדות: צלל חאוחת וסימוס הינר א"א

לאדם להזדווג : שם אלמלא לא מטא אדם כו' היה עניד תולדות כו' קיימין לדרי דרין כו' כיון דמטא כו' לא התקיימת אפילו לאשתחשף צעלמא דא' : רג'ל לא מיצטא שאל יכלו להתקיים צאים אלא לא יכלו להתקיים אפי' צמין ונשמת דעת העולם צמבול :

שם ב צאמנע : הו"ד וצבור רשעים רנה כו' וא"ת הא חנינן דג'ת חדוה קמי קוב"ה כו' הני מנייג כל מטא ההוא זמנא כו' אצל כו' עד לא עמי זמנייהו כו' דרין לית מדרווח כו' וא"ת אמאי עניד זהו דינא כו' בגין דמשתחפי צהדי דישראל לאצטא לון כו' ונג"כ אצטע ונלראי צינא וואקיד שנאיהון דישראל צימי יהושפט : שאל הניח להמלאכים לומר שיהי וא"ל מעשי ידי טובעים גים כו' וכן צימי יהושפט לא נאמר צשירה כי טו"צ כמסארז"ש"מ שאל ה"י ניחא לפניו ית"ש משום דלא מטא זמנייהו אלא על דאזדווגו לגבייהו דישראל :

סב ב. צמוספתא קרוב לטופה. ודאי נח עץ עושה פרי הוה כו'. ת"ח כד האי עץ עושה פרי אחר צעץ פרי כו' : י. לכאורה כל אלה הענינים אינן להם קישור עם ונה שפיפר לעיל מעניינא דהיבנס וכו'ל דהנה ג"ן ער"ן רנוז ליסוד דנוקב' קדישא ג"ן שמתעדן צי היסוד דדכורא. וגינה"ם גיח שוחא עמוקא צאר לרה נכרי' רנוז ליסוד דנוק' דק"ל. והנה דור המצול שחבאו צזכות אימדי צדין גינה"ם אש ושגנ ארוס ולצן שגרנוו להתחצר הפועלי און זו"ן דסט"א לצן וארוס. וכ"ח איש לדיק יסוד' לדיק דדכורא דקדושה עאל צמיצה יסוד' דנוק' דקדושה ע"כ הוה עץ עושה פרי עם ע"ץ פרי"י נח עם התיצה ונפקא מינייהו תולדין לכל ענמא : א"כ התיצה היא דוגמת ג"ן ער"ן ונח דעאל זה הוה כעין הטיול צב"ג. והשם הטוב יכפר : שם ונג"כ נח איש האדמה אקרי : י. נוקצא : שם נח איש לדיק אקרי : דכורא. היינו עץ עושה פרי עם עץ פרי : סג א קרוב לכוף. עב כנסת ישראל אחריו להי קולן צח גלים צרתי' דאצרהס אציוו : מכות שמים. כענין שאנירו צ"ח (לשון ונה אלפים צ"ח יכ"ל) היתה' לו לאצרהס אציוו וכו"ל שמה : שם ב סמוך לאוננע. נצחר אוקפי למחטי כו' כד צקדתינא : י. הינו דור הפלגה : סד ב קרוב לאוננע. מ"ש דכתיב והיו' המעיר על סדום כו' ומ"ש צופנא דכתיב אלקים כו' נח ודעמי' סתים מעינא היה וכו' אלקים צמחודוי הוה כו' הו"י למצול ישב כו' ישב צמחודוי כו' כתיב הכא ישב וכתיב התם צדד ישב צמחודוי : י. כלמד הדבר צג"ס להורות צעבור שהשם הו"י לא השתתף עם סס אלקים ע"כ יא"ת הגזירה שו"ה צלא סיור וגם נח הוכרח להיסתר : סה א. סמוך לאוננע. ת"ח האי קץ כל צטר כו' וכן יצדין ל"י כו' חולקא חרא כו' ודא איהו שפיר כו' הן עשו ואחי איש קצ עשיר : י. וכן יעקב אציוו שאל לעשו תק"פ צהמות מנין שעי"ד : שם ב ד"ה וחי כו' אפי' כרסיא למה דלעילא אפי' דעצינא נוקמינ לירי דרין : י. מדת מלכו"ת נקראת חרב נוקמת נקם צרית : שם ואפי' כליל דבר ונוקצא כחדא : י. אפי' הוה מדת מלכות נוק' דז"א והוא"ו ריווח לז"א. ע"כ ואפי' כלול דבר ונוק' : סו א ד"ה ואפי' כו' הנינו כו' דיהני חילא ותוקפא למאריהון : י. ע' צאלשיך מה שפירש צפסוק אל נא חתי מריצ"ה וכו' :

שם ב צראשו. כד ליקא איהו צעלמא וניד שכינתא לא אשתדיית מני' כו' והקימותי את צריתי אחך למהו' את צרית צעלמא : י. נ"ל הכוונה שיהי' צמיצורא אוח צרית עם אחר דאיקרי עול"ס : סז א צראשו. והנינו משחיתם מדה כנגד מדה כו' צמוצא דחצלותא : י. רג'ל צעבור שהשחיתו זרעם : שם ב קרוב לאוננע. ונח צקס לוק ועאל צווח דחיצותא : י. היינו התיצה ריווח לנלכו"ת והיא נקראת דנ"ק : סח א נעטן עסוק דך הקודם את רוח קדשו דא איהו משה דאשרי שכינתא צינייהו דישראל : י. שכינה אחקריאת רוח הקודם :

סט א קרוב לטופה. ודאי לית חולקא צעלמא דאמי דכתיב וימתו מן הארץ וכתיב לעולם יירשו ארץ : י. רג'ל כמו ההם כתיב ועמך כולם לדיקים לעולם יירשו ארץ הנה הכוונה על ארץ החיים עוה"צ כמסארז"ל כל ישראל יש להם חלק לעוה"צ שנאמר ועמך וכו' כמו כן צכאן וימתו מן הארץ הכוונה מן עוה"צ : שם ב קרוב לטופה. ד"א ויזכור אלקים את נח כד"א ואזכור את צריתי : י. לדיק יסוד עולם דמה הוה רשים צ"י נח איש לדיק : ע ב קרוב לטופה. א"ר חזקי' זמין קוב"ה לאעצרה רוח מנאצא מן ענמא כמי"ד ואת רוח הטומאה כו' : לכאורה לא ודע מן תידש לן (ר"י) [ר"ת] ומקרא ונלא [הוא]. ובראה דחידש לן זמין קוב"ה לאעצרה וכו' אפי' לא יהי' זכות צדור. הקצ"ה צנלמו ונשה זאה דכתיב ואת רוח הטומאה אעציר וכו' כציכול אפי' צעלמי צלא אישתרווחא דלתתא. וכן צנע המות לנלח וכו' מנע כל אחרץ. כי י"י דבר ודבר אלקינו יקום לעולם. ונהכרח שיתקיים דיבורו הטוב : עא א ד"ה ומוראכם כו' צאמנעו. וכל דגי היס צידכם נתנו ואפילו טוני

ימא .: הרצוחא הוא הגם שהם לא נמחו במצול וכללו בעלמם לא בצכות נח :

עב א קרוז לסופו אני נדרק כו' דוד מלכא חנינותא ודיקוחא דילי' נהאי אכן הוה :. מדח ונכו"ת כה"י דוד' ומכבה אליו נקרא אצ"ן : עב א ד"ה שלשה בכו"ד. דכל מאן דידע לשנחא נמארי' כדקא יאות קוצ"ה עמיד ל"י רעותי' .: ג"ל הכוונה תיכף בקידור שנחו של מקום קודם התפלה עושה לו הקצ"ה לזונו מה שרונה להתפלל בתפילתו : שם ב קרוז לאמנע. כיון דחז ג"כ כו' זמנא חדא כו' זמנא תניינא כו' זמנא תלימא כו' כדין כתיב נכחם עוונך לפני' .: ומאן יש קלת סייעתא למ"ש בעלי מקדרי חנניות וסיגופים לכל חסא ועון אפילו אם שנה ושיגש הרבה פעמים א"ל לסנף א"ע רק ג' פעמים לכל חסא הגם שהרצ בעל נו"צ מילן צוז יעו"ש : עד ב סתרי תורה נרשאו. ממללן בלה"ק דנה"ש אשתמודען צ"י ולא ממללין בלשון אחרא .: כאן משמע קלת אשר כל שארי הלשונות אינם מצינים המלאכים. רק בלה"ק. ועיין בפרשת לך משמע דרק בלשון ארמי אינם מצינים . עיין בתום' ובר"ן : שם זהר. ד"ה ויאמרו כו' והרשעים כיס נגרש וכי אית יס נגרש .: דרש לשון גירושין ממש : עה ב קרוז לסופו בנין דחילא לעילא לא ידעי ולא אשתמודעי צר בלשון הקודש .: באלן מנאר שמינס יודעים מה"ש שום לשון רק לה"ק וקסה ע"ז מהא דנצריאל למדו כיוסף ע' לשון. ע' בתום' .: ואין זה קושיא כל כך. דכשרונה הש"י שיעשה המלאך שליחותו הנה יכול עשות .: עו א ברוך ומסאבי גרמיייהו צמלה דלשון דנפקי מפומייהו והא אימי ערות דצר .: היינו כיצור פה ח"ו : שם ב בכו"ד כיון דאשתגבל וכו' אבל בזמנא דאחי ונה כתיב כי אז אהפוך אל העמים שפה צדורה .: היינו לשון לא ולשון אחר :

פרשת דק

שם לך וכו' הרחוקים דמתרחקי מלורייתא .: התורה נק' דקד"ה לפי פשוטו הוא עפ"י מ"ש התוי"ט. ברכית. דמזכרין על היתז"ן נצרך חלקינ"ו. שהדין נותן לזון אותנו כיון שבראנו לכבודו משא"כ בצרכת התורה מזכרין צרכו את הוי' כי אין זה ענר הדין להודיע לכרחיו מסעורין דילי' חמד שעשוינו אבל הוא מנל המסד הגמור וחסיה יתירה, נפ"ז יונח לנו צעוד טעם שהתורה נק' דקד"ה : שם סתרי תורה באלמע כשמתין אלין אעלין בגמ"א .: יסוד דנוקבא. כ"ל : עז א זהר. ר"י פתח ונה ידירות כו' וקיימו דרחמא שילאח כו' וכלל קאים על אורייתא :. אורייתא ומחמנה נקתא יסוד' דאז"א נק' תורה כמ"ש בכו"מ. ועי"ש שכתב גמ"ס ארז כשכאים המוחין דאימא לצדס נק' מיחה ח"ו והקליפות יונקים. אבל כשנאין מוחין דאזא ג"כ עם מוחין דאמא דוחין את המילונים עי"ש. והנה מוחין דאזא עם מוחין דאימא הוא ע"י חיצור היסודות דאו"א והיסודות נק' ג"כ י"י בנאות. וזהו הפסוק שאמר ר' יוסי מה ידירות וכו'. ופתח זה לפתיחה לפרשה בפרש ונהו הלשון ל"ך ל"ך דהנה שם אצ"ר"ם מורה על חיצור יסודות או"א כמ"ש הרב הקדוש בספר תולדות יעקב יוסף. אצ"ר. יסוד אזא בתוך ס' סמונה יסוד אימא ולפ"ז יולקח לנו שאמר לו השר"ת לך ל"ך היינו לגרום היחיד העליון הנרמו צמ"ח. ותגרום להשפיע לז"א המוחין גדלות דאו"א. והסם הטוב יכפר ויה"ר שלא יאמר פינו דצר שלא כרלנו : שם ב ד"ה ויאמר כו' וימת הין ע"פ תרח אצוי כו' עד ההוא יונא לא היה צ"ג דמית צמיי אצוי צר דא .: וזהו הפירוש ע"פ תרח אצוי : וען הלוך הוא להשמיענו זאת בתורה. כ"ל לרמות משפטי הבור חס להיות הר"ן לא האמין כ"כ לאצרהם וגרם ציה שזוא ה"ה הראשון שמת צמיי אצוי הנה כשנבלגלג אציהן כרודע נתגבלל דצר שמתו נדד ואציהו צמיי ומאוד עמקו מחשנות הבור חס ג"ל : שם קרוז לסופו. דכיון קרוז צמיי ללכת ארלה כנען מיד ויאמר כו' לך לך ועד דאיהו אהער נקדמיתא לא כתיב לך לך .: ועי"ז יתפרש ג"כ לך לך לאתערותך. שעי' אשתערותך לתתא גרמת שאני אומר לך זאת : עה א ד"ה ויאשך כו' ויאשך לגוי גדול מקטרא דיימא .: גדול מזל הגדולה חמד ימין : שם ואצרכה מקטרא דשמאלא .: כ"ל דאל הצרכה [לריכין] כלי להחזיק הצרכה. ורמי' מלשה אחת מנשי בני הצנאים ככלא הי' עוד כלי ועמוד השמן ונפקה הצרכה. והנה כלי' הוא צמיי למגוס מסוב הגזרה שנאל כ"ל : שם ואגדלה שמך מקטרא דלמלעיתא .: ג"ל להיות חנינת ש"ס כליל מתרווייהו למגוס והתפשטות כי חנינת ש"ס צמיי הוי"ה שד"י. הן הדצר :

שם והי' צרכה מקטרא דארעא דישראל .: מדת מלכות שמים. שכל העדות נצרכין' ומשפיעים צה והוא מלשון המצרי"ך וכו' כ"ל : שם סתרי תורה. ויאשך כו' דא איהו נחם כו' דאיהו קאים לפתחא לאכעאה .: דכתיב לפתח חטאת רונן : שם ב ד"ה וילך אצ"ר

אזרם כו' כאשר דבר אליו דאנשא ל"י זכולהו הצטמות :. לכאורה הדברים תמוהים וכי ס"ד דענד אברהם ע"מ לקבל פרס, וי"ל דכוונת הזמר הוא כך, הוא לא הלך רק מטעם כאשר דבר אליו י"י. הגם דאנשא ל"י זכולהו הצטמות לא לנו הלך מטעם הזה רק כאשר וכו' : ע"פ א זמר זראשו. ת"ח צההו יומא דאשלימו יומוי דב"כ לאפקא מעלמא כו' למיך ל"י צהאי ענמא על קדמאי ועל צתראי :. אפטר הכוונה על גלגולים הקודמים ועל גלגול זה, לפי"ו משמע שזוכר האדם צעת האור גם גלגולים הקודמים : שם זכאה הוא ז"ב דליך צהאי ענמא אורחוי דקצ"ה כו' ואע"ג דחייצא אקשי קדל הוא ל"י זינוק ל"י כו' דאי זינוק ל"י ידך ויחריב ענמא :. משמע אפילו אינו יכול הלדיק להחזיר את הרשע צתצונה עכ"ז יש לו להחזיק צידו צדדי שיתצייש יומנו ולא יחריב את העולם :

שם ב קרוב לאמנע. אמר ל"י לך דך ודא רמז לההוא אתר כו' ואידי דרנא קדמאה לאעלא לקוצ"ה צב"כ לך לך :. רז"ל לך לך' לאות ד' רמז למלכות [שהיא] נרמזת צאות כ' עיין צמאורי אור. הגם דרק כ' כפופה רמז למלכות. כאן מפני שהוא סוף תיבה מוכרח להיות כ' פשוטה : שם דק"ה צפספא כו' ויעצור אצרים צאריא וכתבי תחם אני אעציר כו' טובי והוא רמז לקדושה דארעא דאתי מאתר עילאה כדקא חזי :. ל"ל קדושת ארץ ישראל הנה היא צחי"ו מלכות"ת שמים תושבע"פ ויש זה י"ג מדות שההורה נדרשת צתן והוא השושנה דאית זה י"ג עליון ומושפע זה הטוב מן י"ג מדות של רחמים אשר נאמר למשה אני אעציר"ר כל טובי"ו וכאן נאמר ויעצ"ר רמז לקדושה דארעא דאתי מאתר עילאה (י"ג מדות) כדקא חזי כמו שרמזי לצחי"ו תורה שבע"פ דורשת צ"ג מדות ולכך אין תורה כמות ארץ ישראל : י"ג ומתן איתקריב אצרה"ם לבני קוצ"ה :. התם דוקא, כבר ידוע ז' האומות שנתנו ציד ישראל להשמידים הם צחי"ו חג"ת כה"ה דשפאל. והנה הכנעני"ה הוא צחי"ו חס"ד דפט"א הש"י קרא שם צשם י"ו והכניע את קליפת כנען ע"כ מתן דוקא איתקריב וכו' יתרון האור מן החוש"ך דיקא. וכל דצרינו צדק אפטר : **א א** סתרי תורה. זראשו ואל יצא צכל עת אל הקודש דאידי נוקצ"א מן יצר הרע :. שכינתא קדישא נקראת ע"ת סוד ויהי"ו או"ר ויהי"ו או"ר צב"י ע"ת מלואם והתפשטות רל"ב רח"ל. וה"ס ע"ת לעשות לה'. והוא צב"י י"פ חו"י י"פ אה"י. וזה לעומת זה ע"ת רעה היא לילית חסר י' כנודע צב"י ע"ת. וז"ש ואל יצוא צכל ע"ת וכו' כי אה צב"ת לעשות ל"י"ו : שם שם. ד"ה ויעצור כו' ואני נתתי לך צכל אחד דא שכינתא כו' : שם "צב"ד "מלכותו. וגם מקצלת ה' חסדים ונדרגא דלדיק ה"פ חס"ד צב"י ש"ס כ"ל : שם ב כיון דנשמחא סלקא מתן כו' ואליריא צלרורא דחיי :. מעלת מ"ן ציסו"ד דנוק' דאיתקריא לרו"ר החי"ם : שם ד"ה ויאמר אצרים כו' יז"ט ויה"ר כו' דא לימינא ודא לשמאלא :. יז"ט מצחי"ו חסדים שהם צחי"ו ימין ויה"ר מצחי"ו הגבורות שהם צחי"ו שמאל. וכן הוא צאדם משכן היז"ט צחלל הימני שהוא מלא רוח צלל דם התאווני ומשכן הינה"ר צחלל השמאלי שהוא מלא דם :

שם צב"ה צב"ה י"ו. וגם את לוב אחיו וגו' אפילו לההוא ילה"ר איתקיף צב"י עד חספיין צב"כ ואמתיק ל"י :. כי הלדיק מהפך מר למתוק שגם הילה"ר מתהפך לטוב : ח"ש צוידוי ע"מ שחטאנו לפניך צילה"ר שלא הפכנו אותו לטוב : **א א** ב ד"ה וירד כו' צב"ה ד. כפנא לא אשתכח צארעא אלא כד מתקלקי רחמי מן דינא :. ע"כ רע"צ הו"י אלקי"ם אצ"א כנודע [הג"ה רז"ל אחרים יהוי' ואחרים דאלקים גו' רע"צ ח"ש אחרו צאחור. כ"ל אצ ג] שם קרוב לסוף ד"א נא ידעתי דחמא עמה שכינתא כו' אמרי נא אחותי את וכתבי ואת תדבר אלינו :. רז"ל ציבת א"ת צפתח מורה ג"כ על השכינה הכלולה מן כ"ב אחרון מן א' עד ת'. והנה אלא יקר צרתא ע"כ א"ת צנקודת הפתח שהוא צמכיה מורה על כוכב לנוק'. והנביא לראי' מן פסוק ואת תדבר אלינו וכתבו ישראל למשה דה"ל למימר ואת"ה אצל כוונתם הי' על השכינה המדצרת מתוך גרונו : **א א** ד"ה ויהי. צב"ה ד. חמתין צ"י צרכה דקאמרן מנן דוד :. צצרכת הפטורה : שם צנוף עמוד. מה ארז צלצנון עילאה על כולא כו' אוף הכי לדיק היא עילאה על כלא. כי היסוד עולה עד הרעת ויין והתצונן מנצרכת הלוכל נשגב הוא לצדו צצרכה : שם ב זראשו וכהד יוגא מעדן כו' דא הוא סמכא דענמא קאים עליי. לדייק יסו"ד עולם : שם ואיחוי אשקי לבנתא :. מלכות"ת שמים : **א א** ב ד"ה וילך למסעי כו' למסעו לחיב :. וכמו צדק אמת מיינא כי אינו כמתן כך ע"כ גם צזהר לעיל דף מ"ט ע"צ וילך למסעי למסעו מינע"ל מאי למסעי"ו

אלא תרין מעלין וכו'. וע' גזר תורה ונמנחת ש"י והנ"ל דדברי הזהר נבאן למסע"י כתיב
הכוונה דלא נקראת היו"ד נמצא וכן נדף המונח ויהי ר"צ ר"צ כתיב: שם קרוב
לקו"ד. ידע אברהם חממתא ענאש כו' ואחצניד ימינא דעלמא: י' נעשה ונכנס למדת החס"ד:
פד א קמוך לאמנע וכי דוד אמר פנה אלי וחנני: ר"ל דהוה ל"ל סתם חנני:
שם אלא נגין דרבא דילי' י' מלכות שמים: שם ויהי ריב זין רועי מקנה אצבס
רז כתיב: י' עיין מש"ל נדף הקודם: פה א נראשו. נזמנא דישראל הוה שראן
על ארעא כו' שכינתא הוה לזושה כו' וא"ת הא חמיין דלחבלייא שכינתא נצנל כו' דלא
הוה מקדמת דנא מיומא דלחבני זי מקדשא י' וציומא דיחזקאל כנר הביע זמן הלכות
ומורנן ציה"ק: שם ב נראשו. דלא אקרי אצבס אחד עד דאסתלק צילחק ויעקב כו'
והוה כלהו תלחטון אצבס דעלמא כרין אקרי אצבס אחד: י' חמנין חמ"ד היינו י"ג שנה היו
שלשתין צעולם נידו ועיין צמ"ע פ' חיי: שם וכרין הו"א חמיו נעלמא י' הו"ה [כנ"ל]:
פז א צאלמע. ד"א מי העיר ונמזרה נדק כו' נגין דזמין יעקב למיפק חמי' י' יעקב נמדה
תפאר"ת שנקרא מור"ח: שם ב נסיה"ד. וכד אתקשר כולא צלצרסא כו' ימינ"ך ה'
תרנן אריז. י' דרבא דאצבס: פז א קמוך לאמנע. נגין דרב"י קאמר לדוד. י' רנ"ל
מדת מלכו"ת אשר דוד המלך ה' מרכנה אליו נק' ג"כ דו"ד: פה א סתרי תורה.
להנחיל ארבי י"ש דא יש מאין תלת עשר נהרי י' ל"ל דקא חשיב צמ"ק י"ש י"ג. א ו"ל
להנחיל ארבי י"ש רנ"ל ה"ש יחמל לאוהציו ומשיות אהצ"ה חמיו נעלמא אהצ"ה הוה י"ג:
שם שם. ולא אחעבך צבורייתא כו' יהבי לי' עותרא כו' ונעותרא דא עניד צ"ש וירית
גיהנס: י' ואל הוה עושר שמור לצעליו לרעתו כדי שע"י העושר הזה יסוצב לו הרעה
סיפול צניהנס: שם שם ב נמשך ממעוד הקודם ר' אצא כו' רווק חד כו' אל"ל צעניא
לזנבני צבורייתא כדי שיהי' לי עותרא כו' ליומין כו' אל"ל אן הוה עותרא אמר ש"מ דלאו
לשם שמים קעניד י' מעיקרא ה' כנר כיון דיטעוס עממא דאורייתא יעשה לש"ש אי נמי
ה' סוצר לעולם יעבוק אדם וכו' שלא לשמה שמתוך שלא לשמה וכו'. רנ"ל שכוונתו יהי'
נחתעסקו שכל לשמה יעבוק שאל לשמה ינאח לדי לשמה הן: שם. יהיב לי'
הוהו כמא קרא עני' ר' אצא לא יערכנה זכא וחכוכית ותמורתה כלי פז: רנ"ל אפי'
מי שירנה להמיר אותה ניקח עצורה קנייני עולם. יקח תמורתה כלי פז. וזנה יצא הפסוק
על נכון ולא ינטרך לומר דקאי ארישא: שם. שם. ד"ה אמר כו' מראה כו' דא תרבוס
כו' ולישנא דא סתים איהו מנו מלאכי עילאה י'. מכלאן נשמע דדוקא תרבוס אינא יודעים
מה"ש אצל שאר לשונות יודעין: שם. זהר. נראש ח"ח משלחן דלחס הפנים כו' לא צעי
לאשתכחא ריקניא אפילו רבעא חדא: י' אחיא אפילו כו' יוכי פי"א דמנחות משנה ז'
פז א שם. ח"ח נצטרא דנרד קוצ"ה עלמא לא אחצרי אלא על צדית כו' אל לפי צדית
יומא ולילה חקות שמים וארץ לא שמתיה דהא צדית קשורא איהו דיומא ולייליא לא מתפרשאן:
כמד"א כ"י כ"ל צממים ונארץ מתרגמינן דאחיד צממיא וארעא. כ"י כ"ל צמ"י יסו"ד:
שם ב נמשך ממעוד הקודם. פתח ר' חנאי כו' את קרצני כו' אי צ"נ חטא צממה מה
חטאת כו' עשז זורע זרע כו' לכס יהי' לאכלה ולא יתיר כיון דחטא כו' אמר קוצ"ה
מכלאן ולהלאה כו' ייכול צטרא. וצטרא כו' עניד דמא כו' נב"כ דמא כו' אחתעמיד לכפרא
כו' דכתיב כי הדם הוא צנפס יכפר: י' לפי פשוטו יש לפרש דברי ר' חגי דרנ"ל דהש"ת
התיר להם לאכול צטר נפס הצהמיות כדי שיהי' להם תירוץ אל עונותיהם שזה נא להם
מנפש הצהמיות והקרבן מקרידין צממה על החטא הוא כדי להזכיר זה התירוץ לפני הצית
דין שלמעלה: שם קרוב לבוקף מאי חמא קוצ"ה למיהצ מלכותא ליהודה כו' אתון דשמ"י
סקיקון צי' כו' הא אתון דשמ"י ודאי ד' לית' כו' תו דאיהו קשר של תפילין: י' ידוע
מכתני מרן שהוא סוד לא"ה. והנה אמרה לא"ה אמנו הפעם אורה אית הו"ו ע"כ קראה
שנו יהוד"ה. והצן: צ ב קרוב לבוקף. וליורא דצ"נ איהו כנוונא דעלמא: י' רנ"ל ליור
האדם הוא עולם קטן וכלול וכו' כל ע גיניי עולם הגדול: שם זה קשר תולדות אדם כו'
חמני' ל"י לארה"ק דור דור ודורש כו' אי תימא דמתי צדוק קודשא כו' לאו הכי אלא חמני'
צעניא: י' דקיון דכתיב ד"ה ספ"ר משמע שראה רא"י עונותיהם כנו שרויין נעספר:
צא א נראש. כנוונא דא כתיב כי את אשר ישנו פה כו' ואת אשר איננו פה כו' אלא ודאי
כולהו קיימי תמן כו' מ"ט לא אחמין הכא כמא דאתחזון לארה"ר כו' והא הכא
אחמין

אחזי יחיר : שהי' שעת קבלת צריח התורה לכל הדורות : שם ב קרוז לטוף. כל אינון
 דחתו צנגלילא דשמתין יכלין לאקדמא צרחמי זי וגא דלהון : כשהוא צא צנגליל ואין לו
 נח זוג וכמ"ס נבטא : צב א צלמנע. משוכנת חיקך שמור פחמי פיד כו' כל מה דצ"כ
 עיניו בכל יומא נשמתי' אשהיית צי' צצ"כ צליליא : ולפי"ז מפרש משוכנת חיקך היינו
 השגמה : שם צכוסו. דצ"כ דקא"ס לאשמשע צצורייחא כו' משך עזי' חד חוטא דחסד כו'
 דכתיב יומא ילוה י"י חסדו : חו"ס של חס"ד היינו אות ו' אות חיים וזהו חסד"ו חסד ו'
 חוב, של חסד : צב א צראש ועמד כולם לדיקים כו' וזכאין כו' דמקריצין צנייהו לתמיחא
 יומין כו' כיון דעאלו צהאי חולקא דלדיק כו' וע"כ לעולם ירשו ארץ : מדה מלכו"ת
 סנק' לד"ק : שם צכוסו. וסא חנין על מה אשתעניס אליהו : לא ידעתי היכן נרמז
 העונש : שם נמשך מדף הקודם שר' אצא וצרי' התאכסנו אלל בצרא חד ועסקו כל
 הילא צורה מענין מילא והאיך אליהו הוא אמרי' דקיימא מלך' הצריח. והאיך הזה הי'
 לדיק למול את בנו למחר אל' שהוא בצרא צמאי דעסקיתו צהאי ליליא צשינו כו' דחמון
 למחר אנפוי דמארי דקיימא דהא דציתאי צעאח צעותא דא מניינו : י"ל דה"ק קימן הוא
 שחזכו לראות את אליהו צגי' סס צין שהוא צחי' נוקצא. כיון שאשחו נחשוררה לצקש זאח
 מידכס : שם ב ד"ה פתח כו' לית עלמא מתקיימא אלל על האי צריח דכתיב אס לא
 צריחי יומא ולינה וגו' דהא שמיא ורעא על דא קיימין : י"ל כ"ל (צגי' יסוד) צשמים
 וצאריך מתרגמינן דחמיד צשמיא ורעא : שם וכל זונא דת"ו ישראל מצטלין האי צריח
 כו' וצרכיין לא משתכחין צעלמא : כתיב צרכו"ת לראש" דל"ק. ראש לדיק היינו עטרת
 היסוד"ד המריק צרכאן וכאשר ח"ו מצטלין הצרכות הנה לא נחבלה העטרה ע"כ ח"ו צרכאן
 לא משתכחין : צד א פתח חידך ואמר ומצטרי אחזה חלקי כו' אלל ומצטרי ממס : אצ
 שאין צו עלס רק צטר : שם צכוסו העמוד ונמשך מדף הקודם סורה הראשונה צהאי ליניא
 [של קודם הצריח מילא] כשם האי בצרא כל אינון רחמינו כו' כל חד וחד לימא ענה חדתא
 דאורייתא פתח חד כו' קס אחרא כו' כו' וצג"כ חיים כלכס היום : נשמע מאכן שמהראוי
 שיהיו נאספים צלילה קודם המילה עשרה אשמים. שהרי תמלא צכאן צענה אשמים ור' אצא
 עס סנו ומארי דהילולא : שם ב צראשו. ואחר דא [לפני עטרת] הא ליינוהו לעילא זנאח
 חדא וכו' : י"ל שזה הי' המעשה שנאמרה צמדדש הנעלם וירא דף ק"א צומן ר' אחא :
 שם קרוז לפוסו ואינון דקיימי עלייהו אמרי כשם שהכנסתו לצריח וכו' : נראה מאכן
 שהכנסת הוא שהכנסתו' כן תכניסהו ולא כמו שנוהגין לומר כשם שנכנס"ס שזה הוא דוקא
 כשאין [עס] אצ המכנים י"ל : צה א ד"ס ויאמר אליו אני אל שר"י כו' דיתחזי צהו ש"ד
 ולא יחיר כו' צתר דאתגזרין כו' ואחגליא צהו יו"ד : י"ל קצלתינו צהרמח צ' הידיס למעלה
 נד דיראש הוא אות ובהצנהת יד אחת ציושר הוא אות ק'. והמהול צגילוי העטרה הוא
 דמות אות י' : שם ב צראשו מאן דאתגזר כל אינון דלא חיינון אחתהקין מיכ"י : אותן
 אשר נקראים צחותיות ש"ן דל"ת : שם סמוך לאמנע. כד מתחצנין יו"ד צה' כו' ולא
 תימא כד מתחצנין אלל מתחצנין ודאי' : כי סס חרין ריעין דלא מתפרשין לעלמין והצן :
 צו א קרוז לראש. וצג"כ אצרהס כו' שארי למיעל צהאי קיים כו' וצג"כ גירא דחתיב
 כו' שמ"י כהאי אצרהס : וכתוב צדדך אחת מאכן נהגו לקרוז גרים אצרהס. וכן
 הוא צמדדש כתיבוי' ילידי ציחא ש"ח כולם נקראים צחיתכו אצרהס : שם ב קרוז לראש.
 ויצן עגול צחוכו כד"ל עגול עוז כו' לדייק דואי. וגם יקצ' חלצ צו דא חרעט דלדיק כו'
 דכל צר ישראל דאתגזר כו' זכו צחרוייהו. י"ל יקצ' צגי' הוי"ה חלקים והצן :

פרשת וירא צו א צראשו. כד צרא קוצ"ס עלמא יבצ צלרעא כל חילא
 כו' ולא אפיקה איצין צעלמא עד דאתצרי דאס : דהסס

צציוס ג' נצראו עמדו על פתח קרקע עד צוח דאס כמו ספירס"י :
 שם שם מדרש הנעלם צראשו. האי נשמחא דצ"כ צעעהא דקלקא מארעא
 לדיקעא וקיימא צהאי זיחרא עילאס : אפסר הכוונה על החלוקא דצבן
 שמתלצתה הכסמה : שם ב זהר צלעלע. כיון דאחא אצרהס כו' עת סזמייר
 חניע צעעהא דח"ל קצ"ס דיתגזר : זמיר עלסון מזמרות : שם דצריח אשתכח צי'
 צאצרהס דאתגזר כדין כו' ועלס דקצ"ס הוא צלחגליא צי' סה"ד וירא חליו ס"י :
 אשטנר

חידושי

וירא

מהרצ"א

קא

אפשר נא לתרץ למה אמר וירא אליו יי סקדים סדכר לסדכר כזכור. אך סכוכה כפשוטו וירא אליו ס' אליו דייקא למעט דורות הקודמים דלח סוה להס מלה דקוצ"ה צאיגלייל עד דאחא אצרהס וקיים מלות מילה: שם מדרש סכעלס. בראש. זה יעקב אצטו כו' וקצ"ה אזיל עמי' צכל ריש ירחא וירחא וכד חמי כעמתי יקר כו' מצרכה וסגדית קמי קצ"ה סה"ד צרכי כפטי וגו'. מאלן קמך למס סכוכה"ן לומר צרכי כפטי צר"ח: שם צקוף. מה צאלוכי ר"ל חוקפו"י. מלשון וחסון סוה צאלוכיס: צח א זהר צקוף. ד"ח כחוס סיוס צפעחא דאחקרי צדגא לדגא צחיצוחא דרז לקבל דא'. ולשון חוס סוה חמימות והסק אצמה וסגן: שם ב חוקפחא. אחאי צאלוכי מורא כו' צגין דהיצי ליה ציעא על גזירו קריימא דיליה'. אפשר עכין העלה דודאי צעה סלוה סמי' לאצרהס מלות מילה ליוסו ולמד לו כל הלכותיו. והנה צוקוס סכנה אקו' למול. והנה סמל כסופך דמיס. חס סכתייען עם חציריו להיחו צן ל"ט סכה זקן וחלס. אס יצקס איזח סחצולה ורפואה להכין קודס עשוהו: שם א"ל מור"ח דכרת יומא דרעו לך כסדאי צלחון כורח וסאי כפכא ואינון מלכין כו' וצחית יחזון וקצ"ה סזציק מכלל: כ"ל דררס זון ר"ח סמו מור"ח ר"ח מלחמח מלכיס רעצ אש כל זה סזכיר לאצרהס: צצ א מדרש סכעלס. צמעסה דרצי אליעזר סגדול סחלה. צקוף אשכחי ר"ע דעית צעז מאכ"י וגירי כל צסרי"י. וכחצו סהוק' סכסדרין דלח עצר על וסרע לכפע וכו' דמסוס אורייתא סוה דעצד: שם עד סיפוח סיוס וגו' זו אצירה לחרס צעורו צעוה"ז סהוה כהרף עין: ח"ס סיפוח סיוס כעין קפפיה עוצרה כרגע: שם צקוף. אצירה לחרס צעורו צעוה"ז כו' כדי סחחל סעוה"ז סהוה סרי צעמיס'. הכלח סכעסה גס צעוה"ז סוה זון ריח סוז ע"כ סחלה עוה"ז [יכוחה] צעס צעמיס': ק א סס. כפטי הקצ"ה סקרצות כו' סיכח צזון כו' ועסקו צחורה כו' סכאצר זח סחורה כו' כלומר זח סחורה צצזיל עולה כו'. לפי"ז לאו דוקא סורה קרצות רק קחס עסק סחורה סוה צצזיל עולה וכד' וצמורא דילן כל סעוסק צחוחה עולה כאילו וכד' וכן כולס: שם ב סס. מהרי סלס סאיס עכין סקרצות כו' וכמיצ והעלר סעגפה כתיב סכא עה"ר וכתיב סחס מהרי"י מה להלן כו' אף כאן קרצן לאסחזחא'. מסמע מאלן דגס עסק צעכין קרצנות מועיל לעלור וכד' כמו קטורה. וכ"ל דמסר דסר צג"ס גרד מדה רסו"ס וסוה רחוס יכפר עון ולח יסחית: שם זהר קרוצ לקוף. מי יעלה צהר יי כו' קיי כפיס דלח עציד צירוי עופס"א'. חמס וגזל: שם. ולח סליצ צהו לגופח כחיכון דמסכזין גרמייהו צירין'. להוליא זרע לצעלס חיו: שם. דלח אמסקי רעוה"י ולצ"י לקט"א'. כמו דאקור להוליא ז"ל סחז זון סמוח לימן אוחו לקט"א כמו כן אקור להוליא לקט"א מחצס ורלון זון סמוח סגן: קא ב מדרש סכעלס. כעסק מעמוד הקודס ר' אחא אזל לכפר מרשח כו' דשורי מוסחא כו' ואמרו כו' עכיינח דקטורה כו' וחסצטל מיכייסו כו' וקארין לה מלחא מחס"א'. כ"ל צאפשר זסו מחא מחס"א דאמרו צג"ו דמסקח מכפר ומסקח מוכך. דהנה מקודס סיס קקח כפ"ר כמו סאמרו לעיל: קב א זהר סמוך לאעלע. וכל עס דהיצי לון אצרהס (למלכיס) אכלו צגין דמסמיר דאצרהס אכלי לעילא'. סייכו דגא דקס"ד. דהנה סמי' מכלכל חייס צחס"ד. ומלכיס ג"כ חייס קקח"ס: שם מ"ח כל מה דאכיל אצרהס צעמרה איסו קח אכיל וג"כ אקרי צמייסו ואכלי"י. עיין צמס' קומע דע"י סמרה יס עעס וריח סוז לפירות. וסנה עעס

פע"ס ורי"ח הוא רוחני. וכל מה שמוסיפים צטורה"ה כוסף רוחניות צואכלים.
 ע"כ כיון שאצורה אציו עסק צטורות היו מאלכיו כעין רוחניות עד שיכו"גם
 מלאכים רוחניים לאכול ממאלכיו: שם ב זהר קרוב לאמלע. ת"ח חילכא נעע
 אצורה כו' עד אמר לון והפענו חתה העץ: צה"ח היריעה היינו המוכלנו מקדם:
 שם בגין קציה קא אמר דאיו חילכא דחי לכלא ובג"כ והפענו חתה העץ:
 נודע עכינו ' פעמים ה'. ה' פעמים " בגי' ק'. ופ"ה הפיו. בגי' ס' ס"ה
 בגי' ע"ץ: שם ד"ה ויאמר כו' ות"ח זכל אחר דכתיב ויאמר סתם או ויקרא
 סתם הוא מלאכא דצריח: מדה מלכות פה והורה שצעיפ קרינן לה. ע"כ לא ככה
 צורה שצכתז מי אמר וקרא. רק כמקד צורה שצעיפ הנין: קג א ד"ה וסרה
 שומעת כו' והוא אחריו דאודי לי כו': הוא כעין פי' אחר: שם ב צאמלע.
 כלחו זמנין לאשראה על האי פחחא תחאס כו' דכתיב וספט זלרק דליס: ל"ד ק
 היינו מלכות כמד"ח פחחו לי סערי ל"ד"ק: קד א קרוב לטוף. חינון אכלו ומחא דהאקין
 לון אציהס כו' דחא מחסוח סטרא (דאצרהס) כפי' מזוכא לכלחו מלאכי עלאי:
 כזר כחצו לעיל אצרהס מרחו חקד והס"י מכלכל חיי"ס צחקד ומלאכיו ג"כ זככלל
 צעלי חיי"ס: שם ב מדה"כ זראס. חין הקצ"ה עישה דין צרעיים עד שנמלך
 צכסמותיהס של לדיקיס הס"ד מנשמה חל"ק יאצדוי: ע"י הסכמות הכשמות הלדיקיס
 המלוצעיס צסס חל"ה. עיין צכצח משפעיס: שם צסוף. וי"ד ספי' לפעמים הס
 כלוליס לצמייח: כי ג' ראסומח חשיצו כחד: קה א מדה"כ קרוב לטוף. אסור
 לו לאדם להפעל על הרשעים שיסתלקו מן העולם: כ"ל שאין זככלל זה המיכיס
 והמוסיכיס והאפיקורס כיון שריכס הוא ע"פ הורה מורידין ולא מעלין. מכל
 שכן שמוחר להפעל סהס"י יצער הקוליס מן הכרס חמד: שם זהר קרוב לטוף
 ת"ח דשומח דעזיד צ"כ לזכאס כו' דאע"ג דאיו חייצח חוליף מלורחי ועזיד
 לון: כי הסרבנל נעשה לו לטצע: שם ב סמוך לאמלע. וצכיו צן יהודיע כו'
 ואל השלסס לא צח דלח שקיל להלחח אחרנין דעלמח קאים עליהו: כראה דרל"ל
 כשלסס אצחן דזכל דור מוכרח להיות לדיק מרכנה למדת החקד כאצרהס וכן
 כילחק וכו': קו ב זהר צאמלע. וירח לוע וירץ לקראתס כו' ח"ח דיוקנח
 דאצרהס חמח עמחון וח"ח שכיחח אתיח עליהו כתיב הכא וירח לוע וירץ לקראתס
 וכתיב הסס וירץ לקראתס מה להלן חמח שכיחח אף הכא חמח שכיחח: כראה
 דמחן דק"ל דיוקנח דאצרהס חמח. ג"כ למד בגי' ש מן וירח הרשון שס צפסוק.
 וישח עיכיו ויר"ח והכח שלסס וכו' כי היכי דסס ה"י אצרהס כן צכאן. והכח לכלול
 עלמח כלמד הדצר בגי' ש כאן אלל לוע. כ"ל להיות ג"ש כגד מדה רחוי"ס ורחמחי
 חמח לשכיחח כו' וכדין ויאמר הכה כל אדכ"י צאל"ף דל"ח: הכה לדעת הכהו
 חכאים שס זה קודס. ואחמנו עפ"י התרגומים והמקורה קרינן צפחה וחין מקדשין:
 שם ב ת"ח אע"ג דכנזחא דח (דכהה יוס ה' צח כו') אחמנו על צכלל
 אחמנו. דחח חמינן צחחי פרשחח דכתיב כו' ולקחוס עמים והציאוס אל
 מקומוס: וזכלחחס מנגלות צכל צכנין ציה שכי לא מליטו שהציאו העמים אחוס רק
 עלו מאליהס: קח ב זראס. (כמשך מלעיל חח הערים אשר ישצ צהן לוע.
 זכולסו עזד דיורי" כו' ולא קצינו ל"י צר דמלך קדוס קצינל ליה) צקדוס צגי"י
 דאצרהס: על שהציב לו סרכוס שלקח מן המלכים זמלחמס:
 קט א זהר קו"ס"ד. מחן דאיו ווחנן לבגי מנכנח יאות הוא דיהקייס זעלמח:

מדה כנגד מדה כמו שהוא כותן חיים לעני כמו כן לו קיום וחיים :
שם ב מדה"ג סמוך לראש. והאמר הזכירה כו' נפש המתחזה היא מעוררת כו' :
 היא נקראת זכירה"ה כי לפתח העלת רוצן היכף זלחתו מצטנן אמו :
שם ד והקס כו' נפש המתחזה היא המעוררת כו' עד שזאת התחזה מעוררת
 כו' להדבק זילה"ר ואז הוא השלום הדעה שה"ד וההריכה שתי זכות לוע" :
 כמו זכריון כיכר וילא מן הכח אל הפועל פעולת הזיוג : קי ב זהר זלמלע .
 ותקרא שמו זן עמי זלכיעו כו' ולא אמרה ומאלן הוא" : עיין נקמרי תורה מעבר
 לדף והצין : שם ח"ח נקדמיתחא כתיב כו' ונקומ"ה זול"ו כו' גינן כו' דזימין מלכא
 משיחא לנפקא מני' ונגי"כ אשהלים הכא זול"ו : אלה תולדו"ת פרץ מלא ו' כמו
 אלה תולדו"ת השמים וכו' ושאר תולדו"ת חקרים : קיא ב ד"ה ויסע אשס כו'
 כל מעלכויו הוה לסקטרא דריומא יתיר ומקטרא אחרא" : רל"ל יותר מן לדרים
 אחרים שזעולס מוחה מערב לשין : שם ד"ה ויאמר כו' נקוס"ד ומחא שכינתא
 כו' ואמר אחותי הוא כמות דכתיב כו' אחותי הוא" : עיין מ"ש על הגליון דרף פ"א
 ע"ז : קיב א זהר סמוך לראש. אחיתי זה אחי הוא זנת"י דחכמה עילאה" :
 זחכמה יסד ארץ מלכות נוקבא. אצח יסד זרתא : שם ב ד"ה ועמה כו' רגלי
 חסידיו ישמור כו' רגלי דא אחתי" : כמ"ש זמשה של כעליך מעל רגלי"ך שלוחו
 לפרוש מן האשה : שם קרוב לסקוף. ואי לאו דלישתתף ילחק זתדים דאזרתס
 (זמלחמת המלכים) לא אשתל"והו שה"ד ורשעים זחושך ידמו" : ילחק מדרו מדה
 הנצורה יכונה חוש"ך. ע"כ ותכנה עיניו כאמור שס זזהר :
קיג א זהר. ד"ה וי"י כו' מלך ה' דא אחר לרורא דשמת"י לרדיק לריחא זי"י :
 יסוד דנוק' נקרא לרור החיים : שם ב מדה"ג זרשאו. שעה"ד הקב"ה
 להחיות למשה" : דכתיב זיה הנך שוכב עם אצותיך וק"ס : שם זהר קרוב לסקוף.
 זימח דאשתכח דיכא זעלמח כו' כדין אשתכח האי ענין : מזה מוכח דמאי דקאמר
 לעיל דלאו איה"ו ומקטרג אל"ה זימח"א דסכנ"א לאו דווקא קאמר אלא עפי'
 הרוז. ועוד אפשר לומר זשעה"א דריכ"א שרי"א מיקרי ג"כ שעת סכנה השס ישמורכו :
 שם מדה"ג קרוב לסקוף. עתיד הקב"ה ליפות לגיף הלדיקים לע"ל כיופי של
 אדה"ר כשנכבכ לג"ע. שכאמר כו' והיית כגון רוח" : כאוחו שפי' משזביע
 ומרווה את עלמו מן הגן הוא אדה"ר : קיד א זהר זקוף. זיוס רה"ש כו'
 דריכא אשתכח כו' וישראל זעיין לאתערא זשופר ולאתערא קיל דכליל זאש"א
 ומי"א ורוח"א" : ע"כ אומרים זרה"ש היום הר"ה עולם. הר"ה זגי' א"ש"ג ר"ו"ח
 וזלירוף הו' לרוח דכן הוא המדה כמו ואלק"י יעקב תנס הוא זגי' תור"ה. והנה
 י"ד האוחזת זשופ"ר גם ה' אלזעות הוא ג"כ הר"ה א"ש עי"ס ר"ח הגן :
שם ב מדה"ג זלמלע. ארי"י מה דכתיב כו' ואיש משענתו זידו כו' עתידים
 הלדיקים להחיות מתיס כאלישע הנציח דכתיב כו' ושמה משענתי ע"פ
 הכערי" : כלמד הדצר זגי"ש שהוא נגד מדה רחוי"ס ע"כ תקנו אככה"ג מתיס עתיס
 זרחמי"ס רביס כ"ל : קטו א מדה"ג קרוב לראש. שעה"ד (תקב"ה) לשמות עם
 הלדיקים לע"ל וכל אחד מראש זלזצ"ע כו" : כ"ל הכוונה שכלת הדעה זמילואו
 ועוצו דהנה השס הדע"ת אחו"ה זמילואו זגי' אלזצ"ע וזגמ" דייק כל אחד מראש
 זלזצ"עו סי"נו כפי השגת דעת"ו אשר עבר זה את הש"י והגן :
שם ב מדה"ג קרוב לסקוף. האי לדיק דזכי למיסק לשהוא יקר עילאה כו' :
 אפשר כוונתו דרגא דיסוד. ותצונן מן היפך אחוון זה לעומת זה קרי" :

קמו ב זהר זראשו. עת לעשות ליי כו' דא ככמי דאקרי פ"ח: בני יחי אוי
 ויחי אויר למלוס והתפשטות והוא ג"כ בני י' פעמים אוי"ה יפ אחי"ה:
 שם צקוף. צשעחא דככמי אחגלייל עאחרת כו' עת כתיב חלמתי דועים כויר
 דביר אחלסי: ע"כ אין חזון כפרץ ואין כזואח כל זמן סבלות :
 קיז א זהר צקופו. וכתי דלדונן זמינין דיחערון קרצין צכל עלמא: עי צפי
 ויחי דף רלי"ה [ע"צ]: שם ב מדה"כ זראשו. ולפיכך לא נעשים נקמה
 זו (סל המלרים) ע"י מלאך וכו' שלא רלה סיכנס זיניס דבר קדוש: עיין
 צוטר פ' צא מאמר ר"ט: קיח א מדה"כ צקיף. עתידה צ"ק לסיות מחפולץ
 צצחי קצרות כו' ועתידים לחיות צטל סל חור גדול סל מעלה כו"י: כ"ל לסיות
 כמה מיני ט"ל הס שס כז"ו בני' ט"ל בס יו"ד ה"א וא"ו בני' ט"ל חבל יס ט"ל
 סל חור גדול דסיכו עת שכאמר צהורה יח"י חו"ר בני' ע"צ ס"ג מ"ה צ"ן ובאלו
 השמות יס צהן ט"ל אחיות הוא הכרלה צאוורס עתידים לחיות צט"ל סל חו"ר
 גדול יח"י חו"ר הצן: קיפ א זראשו. כעסך מעמוד הקודס (צ"ד דלחחא עכסין
 עי"ג סכין ולעילא וצ"ד דלעילא מכ' סכין ולהלחא כו' א"ה מאן דאסתלק מעלמא
 עד לא מעון ויומי לכ' סכין מאן אחר אחעיב כו' א"ל קוצים חס על"י דליוות
 זכאי כו' א"ל אי חייבא הוא ולא מעון ויומי) לכ' סכין מה: כ"ל הכוונה כיון דחזין
 דחייבא הוא א"א לומר דחס על"י קוצים סיסתלק זכאי וכו': קב א זראשו.
 ולך לך אל ארץ המורים כד"א אלך לי אל הר המור לאחקנא צאחרת דיתחזי:
 מו"ר בני' בצריאל והמ"י גם דברי המחננס שחירנס עוור פולח"א. על ג' דברים
 העולם עומד על חור"ה ועצוד"ה וג"ה. והנה עמוד ג"ה נגד מדה אצרהס חקד
 וצמרכנה הוא מייכאל עמוד העצודה נגד מדה ילחק וצמרכנה בצריאל ע"כ הר
 המורי"ה עו"ר בני' בצריאל הכה חירנס עוור פולח"א כ"ל: שם ב קרוב לראש.
 והנה איל אחר כו' איל דאחצרי ציה"ש חוס: וזהו איל אחר מן ארון סכצבראו
 אחרונים וצאחריה לכל הצרואים :

פרישת חיי

קבא א מדה"כ צקוף. אין אדם עושה ענינות אלא מי שהוא גולם
 ולא אדם: חכמ"ה נקראת על שם כח מ"ה צני' אדם: והיפק החכמה
 נק' גל"ס חושבני' דדין כחושבני' דדין. ואין אדם חושב אלא"כ ככנס זו רוח שפות. ע"כ נק'
 גל"ס היסוף החכמה ל"ל: קבב א זהר צלמע. דכד איהו אחעצד ואחחקו כו' כיקא יאות
 דדין מלך עלאה אחצבר עמי". מעשי הנדיקים הם קישוטין אל השכינה: שם ב זראש .
 מדה"כ. כעסך מע"א. צקרית ארבע כו' צרא הקצ"ה לאדם והכנים זו ארבעה דברים הנחלקים
 צבוף: כ"ל דרש קריית ארבע לשון קר"ע וחילוק: שם מדה"כ קו"ה: צרץ כנען צבוה"ז
 הבורח אדם צומן וממעי"ס: כנען לשון הכנעה. והכנעו ממעט א"ע ומקטין א"ע:
 קבג א מדה"כ קרוב לבוף. כשהשמה ראוי' לבלות למקום עדניה קודם מנינה על הנוף
 הקדוש שיוגלת משס וחל"כ עולה למקום מעלתה. ע"כ אקור להשהות את הנפטר.
 כי הנשמה אינה עולה עד שמנינה על הנוף צמקום מנוחתו. וכמ"ס צפסקו שהתחיל [לעיל
 קכ"צ] יצוא שלום ינחו על משכנותם (ואח"כ) הולך נכחה: שם ב זהר. שירו לה' שיר
 חדש. דדין (צומן הנלווה צ"צ) אינה חדש דהא שירתא כהאי לא אמתר מיומא דאחצרי עלמי".
 רז"ל שיר צלשון זכ: קבד א זהר צקיף. יומין דצ"ג אחצריחו וקיימו צליוון דרגין
 עילאין כיון דמסימו לאחתימא צליוון דרגין דכתיב ימי שנותינו צהס צנעים שנה: צה"ס
 דייקא לינון דרגין: שם ב זהר סנוך לאמע. אשריך ארץ דא ארץ החיים: תלכות שמים:
 קבה א מדה"כ זראשו. עדן מנטף על הגן כו' ושמינה וארבעים טפות מנטף צכל יוס'.
 אפטר נגד מ"ח אחיות אשר ישכס צ"צ לירופי אוי' צ"ה: שם זהר קרוב לבוף.
 זכאין לינון לייקיא דלא אסתצבו ולא אשתאר צהו מאצותא: מאלן יס קלת ראי"ה אשר
 קצרי לדיקים אינס מעמאין: שם ב זהר זראשו. אחי צ"ג לאסתאצא כמה מצילי
 פסיקין

טהירין אדמתנו ל"י כו"י: הוא עפ"י שחז"ל גמ' הגא לממא סיחתיך לו. היינו שאין מונע"י החבילי טהירין דמוזמנין ל"י: שם מדה"נ גאמלע. כיון שהשמה זוכה ליכנס שעברי ירושלים כל מעלה מלה"ש שואלים עליו מי זאת עולה מן המדבר. מי זאת עולה זין העליונים מהנוף החב"י: דומה למדבר שהוא מרב: קבו ב זיהר קרוב לאמלע. ישראל קצינו ארמיאח פסק מניינו זוהמא כו'. ועוד דלהדרו כלשו לזוהמתן כקדמית"א: גמ' מקסינין דהגוים חסידי על הזכר ועל ההשנה ולא ישראל כי ישראל שעמדו על הר סיני פסקה זוהמתן. ול"ל חגיגת כקדמית"א האומר בכלן זיהר לאו דוקא כ"ל: קבו א מדה"נ בסוף. מאלך א' אשר קמ"ת הסופר גמתינו כו". לפי הקבלה הוא גבריאל"ל מלך הנצורה ג"ס מנלס"ך כפוליס גמ" קמ"ת: שם ב זיהר גריאשו ומשך מע"א (אזריהם נכמתאם עבד כו' דלא חנע לנערתא כו' לאתפרשא מנייהו. אלא אמר תנו א' חזות"א קצ"ר עומ"א כו' וכי ס"ד דאזריהם עבא לאתקבאל גינייהו כו'. אלא וכו') גנין דחאובתי ורעותי הוה נהביא מערתא אע"ג דהוה (עפרון) תמן לא עבא למשאל ליה כו' ושאל לזינון אחרינין ולא לעפרון: וזיה יונח נפסוק ויקס כו' וידבר אל בני חת לאמ"ר הלאמ"ר אינו מוצן. ולפי דברי הסדר י"ל הלאמ"ר הוא לומר לדורות דשרי ל"י לנדיקא לבנויי ברמאותא כי האי להגליא הקדש מן החול:

שם גאמלע. ר"א"ו וכו' ולא הנקר רן אזריהם כו' וההוא צן זקר ערק עד התיא מערתא ועלילא אזריה' ומחא מה דחננא: ע"כ לא חביב וינן אזריהם אל הנקר להקדים הפועל לנפעל. וכיזיב ולא הנקר רן וכו'. הנה מקדים הנפעל. ולפי דברי ר"א יונח להיות הנן הנקר ה"י פועל. ועל ידו נפעל אזריהם שנחגלה לו קדושת המערה: קבא א מדה"נ. ד"ה ויהי כו' והנה דקנה יולאח זהו הנוף קדוש שנחשקו דג"ת וכחא גופו לפשיג ולדעת את קונו: אשר דש רבקה"ה מלשון העשנה רבקה"ה נכנסת ורבקה"ה יולאח אלל פסי זיראות מכונה לבס שוורים מוזומים לחרישה ולעבודה צבול ומשא: שם ב זיהר גריאש. כמשך מע"א (שעתא דאל אזריהם נמערתא וכו' קמו אדם ומהו ולא קצינו לאתקבאל תמן וכו' אמר וכו' מיד ואחרי כן קבר אזריהם כו') נתר קצינל אזריהם עליו מלה דא: ודכן של חז"ל ללמנו בכל מקום שנאמר לשון כן ללמוד גמ"ש מע"ב שנאמר זו ויהי כ"ן. והנה גם בכלן ואחרי כ"ן היה מקובל צידם שה"י בכלן איזה התעסקות עם אדם ומה שחם מעשי גריאשית. וגם י"ל הלמדו מן ואחרי"י מופלג לא סמוך כי היה לו מקודם התעסקות עם אדם ומה:

שם מדה"נ גאמלע. אר"י (מתח"א חו"ל) גבריאל מול"ך אחסל לא"י עב"ל דחתי תלכי עם האיש הזה וכתיב חסם ותיא גבריאל: נדרש גמ"ש נגד מדת רחום: ורמתי את אשר ארחם אעפ"י שאינו כדאי. וכן חתנו אנשי כה"ג מהי מתים נרמתינו רבים: קבט ב גריאשו. כמשך מע"א (ד"ה ואזריהם זקן צא צימים כו': מאריהון דחשונה כו' נרנע חדא) קריצין נגני קוב"ה מה דלא היה הכי אפילו ל"ג דאתקריצו גני קצ"ה ככהם שנין אזריהם וכו' וכן דוד דחביב והמלך דוד זקן צא צימים: קלת קשה הרי דוד בעל חשונה הוה ושמא מושה דוד ה"י דוד ראוי לאותה מעשה וכו'. או כמו שהשיב הש"י"ת כדומה עיין זוהר גריאשית מושה לא נקרא בעל חשונה: קר א זיהר גריאש. נשענה נצפוס ציתין כו'. ואיח אתר לתקרידי עליונין דעיילי לגו. כ"ל הם מה שנאמר אח"כ קדו"ש היכלך. ועיין דרך ג"ד ע"ב:

שם ב קרוב לאמלע. יעשה למחכה לו כו' אלין אינון דחקין למלה דחמתא ודייקין לה כו"י: י"ל דמפרש למחכה"ה לשון חין הטועם את האוכל כן הם מדייקים למנדע סעמי התורה שהיו מתוקים לחי"ך: שם בסוף. ימיו מתוך כו' כי טל אורות טלך כו' מאינון חורוין דכעילא דזהו זמין לארקה חייך לעלמא: עיין מה שליינתי דרך ק"ח ע"א על מה"ש: קרא א גאמלע. אר"י זמין קצ"ה לארקה עלליהו על אינון גופין (קדמאי דאתכתיבו נכשמתא חדא) רוחין אחרינין: עיין בגמא משפטים: שם סמוך לאמלע. ימי מתוך כו' יתגלגלון חתות עפרא עד דימתון לא"י ומתן יקבלון נשמתא כו' גנין דיתקיימון בעלמא כדקא חזי: ע' דרך קי"ד ע"ב נמדרש הנעלם: שם ב ד"ה ואשניעך כו' לא תקח אשה לזני מנכות הכנעני כו' כד"א ובעל צח אל נכרי: ר"ל לדעתי מ"ש נכות הכנעני כוונתו ה"י לאסור כל נכות אל נכר. כנעני"ה הוא מצחי"ה חס"ד דס"א. והנה בקדושה אל הוא חס"ד כדמ"א חסד אל כל היום. כן הוא נפט"א אל נכר דס"ן: קלב ב נמנך. דוד אחא ואמר כו' ערב וצוקר ולהרים הא תלחא ואיזה לא ללי אלא חרי כו' דלפרא כו' דמנחה: כ"ל להיות דוד מרכבה לנלכות שמים לא התפלל ערביה להורות שהוא מלכה לנהורא דימא דייסור לה. ועיין עוד להלן: קלב א ד"ה ויציאה ילחך כו' האתלה כו' כיון דאתר רבקה

ההדרת שכינתא ושרגא אדליקת : אפטר מפרש האהל"ה לשון זהל"ו נר"ו וכו' :
 שם ב ד"ה ויוסף אצרהס כו' ושמה קטורה כו' ואקרי קטורה צעוצדין : רל"ל קטורה
 צמנשים טוויזים : שם מאי ויוסף אי תימאל דעל טרה איבו דאוסף למ"ו הכ"י :
 דהא"ך שייך לשון חסופות נישואי הגר המלכות על נישואי טרה הגדיקות הגזירה :

פרשת תולדות קלד ב מדה"כ. כמשך מע"א [לע"ל הקצ"ה מח"א חת

פומחים וינער איחס מעפרס טלא יהיו צנין עפרי כמו
 פסיו זחילהס כו') ויעמדו צצנין מקוים כו' הס"ד הסעברי מעפר : רל"ל זמפרס
 מעפ"ר מן צחי עפ"ר שחי יסודך עד היום : קלה א מדה"כ. זראש. עחיריס
 הלדיקים כו' לצרה עולמות ולהחיות מתיס כו' והסנן אין כל חדש כו'. ח"ל ר"י
 ח"ס צעיד ספרטעיס צעולס וירצו כל העוים איבו צקיום כו' : רל"ל אין זה חדש
 רק כ"ז ספרטעיס צעולס אין לצרואיס קיום. וכיון שמתים ח"א להחיות. מש"א"כ
 לעהיד : שם מדה"כ צמאלע. זמ"יין איכון לדיקיא למנדע ל"י [לקצ"ה] צלצסון
 כו' כאלו חזו ל"י צעינא : הסנה הלצ נקרא רח"י. כמו רחוח (תענין) [מע"א]
 וכענין רח"ה איז חת דצרי אדמון : שם מ"ה"כ צק"ף. חר"י לר"ה סח דתכינן
 דעהיד הקצ"ה לעשות סעודה ללדיקים לע"ל מאי היא. ח"ל עד לא חזלית קמי
 איכון כו' מארי מתכיתין הכי שמיע ל"י. כיון דשמעית כו' : רל"ל קודם וערס
 סאלכתי לפני מארי מתכיתין שמעתי ג"כ כפשוטו. סעודה ממש. כיון דשמעית
 סח דלר"א וכו' : שם ב מדה"כ זראשו. כמשך מע"א (סעודה הלדיקים לע"ל
 כחאי דכתיב ויחזו חת אלקים כו') הלדיקים סזכו כיוזינן עד שישיבו הסנה
 שלמס : וצפסוק ויחזו חת האלקים וכו' חיינס חוכלקוס וסוון חדן צקורצניסון
 וכו' כחילו וכו' : קלו א זהר זראש. ויטצ ילמק עס צא"ר למי רחאי סייכו
 דכתיב צקחתו חת יצקס : ר"ה צא"ר : שם ע"ב זהר. ד"ה ויהי ילמק כו'
 חתכליל ילמק צלפון ודרוס צאשא ומיא וכדין סוס ילמק צן ארבעים סנה : אפטר
 לומר צן ארבעים לצניה וצניה סיא צעלמה חס"ד וממנה דינין מתערין. ע"כ
 [צצניה] סוי ציקוד אלקים מ"יא ואש"א חסדים וגזרות :

קלז א מדה"כ זראשו. אין החויתס וכסופס (סל הסטמות) חלח
 ליהכות מצי הסכינה וליוון מציס סה"ד יסקכי מתסיקות

פיהו חר"א יסקכי יפרנסכי : מלסון ועל פיד יס"ק כל עמי : שם צמאלע .
 ססוח גרמח (דסדרה) למס אשתאר צקיומח כו' משוס דחיהו רמח וליח סציל
 טעמח דמזוכא דצ"כ כשאר גרמי : וע"כ לא טעס מע"ץ סדע"ת. וע"כ כשאר
 צקיום כך שמעתי : שם זהר. קרוב לסוף. ויעתר ילמק דללי ללות"י וסחר
 חחירה לעילח לגצי מזלח על צנין : כול"ר חס"ד מזל עליין דלכורח ונק"ס
 מזל חסון לכוק'. שם ב מדה"כ סמוך למאלע. אין כמלח פרי"ו רצ"י זולתי
 צחפלה : כ"ל ע"י פעולה סזיוויס שיפעלו למעלס צחפלתן ויחילירו כשמות
 כמו כן י"י להס למעס כח לעשות לצוסי כשמות : קלח א זהר. קוה"ד.
 ד"ח וידו חוחה צעקצ עשו דלח יכול למיפק מני"י מכל וכל כו' דח סיסרל
 דלחכסיח כסורח גצין עקצ דעשו : ופירוט צזה ויד"ו. סיר"ד סלו חחוח צעק"צ
 ע"כ טמו יעק"צ ויד" עק"צ. ויד" רומח ל"יד זעירח סוח מדה סמלכ"ת. עיין
 צעק"מ : שם ב מ"ה"כ. קוה"ד. ויזד יעקצ נ"ד חוטצ מתסצות כושח וכותן
 צסורה : לשון כו"ד יחפרס לשון מו"ד פסוח טעושה צכווס : שם זהר.
 ד"ה ויגדלו סנעריס סטרח דאצרהס גריס לון לאחגדלח : רל"ל למס ל"י לעימר
 ויגדלו

ויגדלו' הסערי"ם ה"ל למוזר סהם ויהי עשו וכו'. אך הוא להסמיענו שנהגדלו
 מסערה דלצרכיה מדה החס"ד סנק' גדולה : קלמ א זהר. צאמלע. היך לא
 ידע ילחק כל עובדו ציטן דעשו כו' שכינתא כו' לא אודעא ל"י צנין דיחצרך
 יעקב כו' דעשה"י דקוצה : וכוו סהקצה חי וקיס לעולם כן שהי' הצרכה
 מקויימה לעולם. כ"ל : שם ב מדה"כ. סמוך לאמלע. דצאלק שתיחאח לזמן
 חרבע מואת ותמכיא סנין ומכ' יהיו קיימין כל דיירי עפרא צקיימיון כו' :
 שמעתי מן אדומי' הרב המגיד זלוק"ל "היום אהם "צקילו "שמענו ר"ה צני"ח
 עכ"ד. ויש דברים צנו למשכילים צכנולא ירמ' ל"א ל"ה הנה ימים צאי"ם כלוס
 ה' וכו'. הנה חיצה צאי"ם הוא קרי ולא כחי. כ"ל דסימס הראוין לגאולה .
 כשחי' הדור חינו ראוי לכך הנה אופן הימים אינם צאים עדיין. וחוכל לטפוע
 ולהצין בכל זמני הגאולה אשר אמרו רז"ל צרוח קדסם אוחו הזמן עדיין גבו
 ולא צא עדיין. וציאה הזמן כשפט על פי. ע"כ כעקר צאי"ם על פ"ה. הצן הרצני :
 קב ב ד"ה ויהי כי ארכו כו'. וכי ס"ד דיחחק הוה משמש ערסי' ציעמא כו' אלח כו' אסהכל
 צאלעגנולח די"י כו' כחי' הכא צעד החלון וכחי' סהם צעד החלון כשקפה : מן
 הג"ס הזאה ג"כ נפקא ל"י שראהו משמש. דהסם כחי' צעד החלון כשקפה רח"ס
 ורחמתי' לראש צבר : קמא א צראשו. צנין דלא סריא שכינתא לצר מארעא
 קדישא וע"ד אין יראה חלקים צמקוס סוז : עיין צמק"מ. ולק"מ דצאמה כל
 ארץ פלשהים צכלל הצעמה חי'. רק להיות סה"י גלוי וידוע שיחמאו ישראל
 ולא יורישום וישארו כדי לכסות צם אח ישראל כמזכור צספר שופטים. ע"כ לא
 קנה ארץ פלשהים כ"כ קדושה. כמו הארץ שכצשו. אזל היא ארץ ישראל משש
 צחוק הגזול : שם ב ד"ה ויהי כו' כחי' ויקרא חלקים לאור יום ולהצך קרא
 לינה סחי קרא אוקמוהו ולאמר : כראה דקסה למה ככתב טלא כסדר צרייהו
 טל עולם צרישא חסוכא וסדר כהורא : קמב ב צראשו. כמסך מע"א. (ערב
 פסח הוה) כו' וע"ד עברה חרי הצבילין : לפי פטונו אחר זכר לפסח ואחר
 זכר לחגיגה : שם ד"ה ותקח רבקה את צברי עשו כו' כיון דלציט לון יעקב
 כו' וסליקו ריחין צנין דשופרי' דיעקב כו' : אפטר הוא עפי' מי"ש כמה פעמים
 דצמח ארס כזכרו כל החוסי' רק חוש הריח לא כזכר והמי'. צמשי' והריחו וכו' :
 קמנ א צאמלע. מה יתן לך כו' לטין רמי' כו' מאי איכפת ל"י להסור חוי' ציטא
 כו' : מאי איכפת ל"י הוא כמו מאי אכחי' ל"י : שם ב צראשו. צעלצון
 חאלכנה לקבל דא מעל הסמים : גטמים עוברי דרכים עלצין צו. משל"כ טל
 הכל שמחין צו כמו שארז"ל צפוקו אחי' כעל לישראל : קמד א קרוב לאמלע
 ויחרד ילחק כו' דעאל עשו וחמא גיהסם דעאל עמי' : עיין מעל"ד מסיכי
 נפקא ל"י : שם קרוב לס"ף. טלענוחא דעשו לאו היהו אלח צנלוחא דחי'י
 לילה : כמד"א שומר מה מליטה : קמה א צאמלע. וחה אחי"ך העצור .
 ועדיין לא אחקיים דחא לא פלח ל"י עשו ליעקב כו' וסליק ל"י לטוף יומיא :
 עיין צד"א. אזל אין חמא כי ציודחי יתקיים הדבר לעה"ד. והמי' :
 שם ב קרוב לאמלע. וחה אל חירא עברי יעקב כו' חלין צרכאן צעיקא לטלקא
 לון לבחר לאריכו יומין והוה דחיל כו' לא אשצוק לך צחאי עלמא כי
 הכני מושיעך מרחוק להזול זמנא דאנה סליק לון : רל"ל כיון דסליק סנהו
 צרכאן לטוף יומיא. דחיל. מה ימי' צצניו. צאלין יומא דגלוהו. וא"ל ססי' הכני
 מושיעך מרחוק. סיינו כמ"ש צדק הסמוך טלקח הצרכה חקענה סצירך אוחו
 גימל

אזינו צקס שד"י שהוא צני' רחוק. סגן הדגנר : קמו א צראשו. כעסך מדק הקודם. (יחד צגין דרגא דהוא חלי צ"י צעשו כו') ויחזינו ל"י לשהוא חויל צישא וכי' ויסי עשו איש יודע ליד : כחרגומו צגר כח"ט ירכן : שם ב יעצר אדוכיו דא אליעזר ענד אצרהס כו' דלא אמר לצוהאל ולצן דליהו רחמי' דאצרהס כו' אלא כו' ענד אצרהס אככי כו' צגין דיוקיר ל"י לאצרהס כו' ושהיא סיצו חוריק ל"י לכמה זמנין : אפשר הכוונה על גלגולו. וע' צאצות דר"כ :

פרשת ויצא וזהו. קמוק לאמלע. כד אזיל שמשא למערב האי מערב אקרי כו' כורסייא דילי' כו' דאזיל לצני' לאצרהא על"י ונטייל כל

כאורין : כ"ל ע"כ מער"צ צני' י"צ לירופי הוי' : שם ב וזהו ד"ס ויפגע צמקוס כו' ויקח מאצני סמקוס כו' אלין איכוו אצני יקר מרגלאן עבאן דאיכוו סריקר אצנין עילאין : עיין מה סלייכתי לעיל מער"צ מוקוס שקיעה צני' י"צ לירופי הוי' : קמח א וזהו. צאמלע ס"ח צשעהא דייחדו צנוי (דיעקצ) יחודא דלעילא ואמרו שמוע ישראל כו' כדין אחצער יעקצ כו' לאצחצר דכר וכו' צא כחדא : ע"כ אמר יחודא תתאה צרוק טס כבוד וכו' :

שם ס"ת. קרוצ לאמלע. נוקצא דס"מ כו' עד קרוצ לקוף. אצהקתה צאצצין סיקוכין חקר חר : ע"כ צמעה אדס נהשוו ל"ט קללות. וכלרך סוולס לל"ט מלאכות. וגס מלקות סס ל"ט. סגן : קמח א ס"ת. ויחלוס כו' חלמא מדרגא שתיחאה כו' חמא צנוי דזמנין לקבלא אורייתא כו' חמא מטי"ט כו' דשליע כו' על חלמא : לפי"ז י"ל דצציל זה ה"י הכוונה הזאת צחלוס. חלו"ס צני' חכו"ך : שם וזהו. ד"ס ויחלוס כו' ה"י דכר ה' כו' ה' ה"י כוואה לצשעהא סיחה כו' צגין דשכינתא נחמה צמו צישראל צבלותא כו' צארץ כשדים צאחר דגלותא כו' ועכ"ד ע"ל כה"ר כצ"ר כו' : ר"ל הגס דכתיב ה"י ה"י כוואה לצשעהא סיחה יכולה להגלות. כי כציכול השכינה גלחה לשס. עכ"ז לא נחגלחה לו לשס צינעה צארץ אלא על כה"ר כצ"ר וכמו שצמאר, וזה הוא לדעתי ע"י הפקוק סן כשדים עם לא ה"י ר"ל אינס רחויס לסי' צארלס אפי' כוואה לצשעהא שמוז יחוקאל צתיב ס"ה : שם ב וזהו. קרוצ לאמלע . ס"ח חלמא אישו ע"י דצצריאל כו' דיפריש מלוי דמראה : בצצריאל צני' מראה דאישו עפרש מלוי דמראה. כ"ל : שם קרוצ לקוף. והנה מלאכי אלקיס עוליס ויורדים צו. אלין ממוק דכל עמי' כו' כד ישראל חטאן מליך האי סלס וסלקין איכוו ממוק. וכד ישראל מוסכסין עוצדישו אסתלק האי סולס וכולשו מועי נחמא לתתא : וצוה מחרץ עולייס תחילה ואח"כ יורדים. דהרי עשו עם שאר האומות טועליס מושלחס קודס כענין שאמר יעקצ יעצור כח אדוכי לפני עצדו ואח"כ ירדו כולס למטה מטה ויקבלון מלכותא קדיסי עליוכין : קן א צראש. וחרצ חכמה שלמה דקיימא סיטרא צאצלמותא : ידוע, הוא שס' דור סס"ו מן אצרהס : שם צק q ימוי חשך יתיר כו' וסיטרא קיימא לאצפגמא מ"ט צגין דלא כעיר צרי' קדישא צאצתדלות' צכסיס ככריות : דקרק לומי צאצתדלות' ולא אמר צכשא"ו. אצל כתיב וסמלך שלמה אהצ כסיס ככריות וכו' מן הגויס אשר אמר י"י אל צ"י לא סצוהו צחס וכו'. צחס דצק שלמה לאצצא. אס יש לך עיכיס לרלות תראה שסכחצו סעיד עליו סכל כוונתו סיחה לסהדצק עי"ז לאצצ"ס . ולסוליא כ"לולי אצצ"ס חס"ד מחרץ סקליפת. וזאה סיחה צאצתדלות סלו. אצל סמורס אצרה זה. כי סמורס סעידס שאין צכח סארס לסעול זה. ואדרבא

יקורו אח לצבו ויחדנק ח'ו וכו' : שם ב צקוף, וצנחי צטלוס אל ציה אזי
 דחמן הוא ארעא קדישא כו' באתר דא חסלק עדרגא דא לדרגא אחרא כו' ותמן
 אשפח פולחניה : ר'ליל רידוע דמלכויה דא ח'ו אחר למדחל. מורא מלכויה .
 ודרגא שלמעלה ז'א. דא ח'ו אחר למפלח. כמד'א ואחרו מענדורו. ח'ש וצנחי
 צטלוס אל ציה אזי. דחמן ארעא קדישא. חמן חסלק עדרגא דא (מלכות) דרגא
 אחרא (ז'א) ותמן אשפח פולחני' דהא ח'ו אחר למפלח. והשס טעוב יכפר
 צעדינו : קנא א בראשו. וה' ח'ו' לי לאלקים כו' כד ח'ו ציה אצא אחכלילנא
 צדינא : ולפי' הפירוש הוא כך. ופי' יי. ר'ליל מה טענה ח'ני מתחנה רק
 צסס ח'ו'. ל'י לאלקים. היינו כד ח'ו ציה אצא אחכלילנא וכו' :
 שם. ח'רי' לאו ח'י חלל ח'מר השחא כו' דינא אלטריכנא לכמרא לי כו' ח'ל
 כיון דח'ו ציה צטלס אחכלילנא רחמי צדינא : ולפי' הפ' הוא כך ופי' יי ר'ליל
 אז כשאחזור לציה אזי אחכלל גם צסס ח'ו' חקר. ל'י לאלקים ר'ליל מה טענה
 ח'ן ח'ני מתחנה רק צסס חלקים דל'ריכנא לכמרא לי. ח'ל כשאח'ו לציה וכו' :
 שם ב ד'ה וירא והנה צאר כו' עד סמוך לאחלע. כלהו אערעו צהאי צלר :
 עיין צעק'ת. ועיין צעפ'ח סער חקדישים. וחלל טעס לשס צא'ר היינו ח'ו'
 ח'כ'י ח'ו' חלקים צג' צא'ר : קנב א כמשך מדף חקודס (שלשה עדרי
 ח'ן) כו' ח'ינו שלשה דרוס מ'חא לפון : דרוס חקר ח'נהס מ'חא יעקב
 לפון גבורה יחוק : שם וח'ין קיימין על ח'אי צאר : והאי צא'ר הוא מער'צ
 היינו מלכויה נקרא מער'צ : קנב א קרוב לאחלע. ח'ח מ'חן דאשחדל צלדקס
 כו' וכלהו אחר-ח'ן וח'וספין כח'רין צגין דכלהו חקרי ע'ח וכו' עושה לדקס
 צכל ע'ח : יי' ח'יר וי' ח'יר צג' ע'ח י'פ ח'ויה י'פ ח'ויה :
 שם קרוב לקוף. יעקב ח'מר ח'ח צעיקא למיעל צצכיחא כו' ומד וכו' וילך
 ח'רה צני קדס : ח'פטר כוונתו צני קד'ס ריבוע צ'ן שח'א קד'ס וז'ו צני
 קד'ס : שם וח'ון אחרונה לי צירא : צני קד'ס צג' צ'א צא'ר :
 שם ב ד'ה ויאר ח'צנדך טנע שכים כו' כלהו טנע ש'ין סקיל לון צעיוני
 ח'יון על'ין דח'יון ח'רין דלא ע'חפ'שאן כו' דח'פילו לצ'ן ר'נו לי צ'יון
 טנע כו' דח'ח וח'מר טוב דח'יב טוב ח'י כו' : ח'ו' כח'יב ז' פעמים צמעסי
 צראש'ית. כ'ל : קנב א ד'ה וירא ח' כו' עושיצי עקרת ח'יח דא רחל כו'
 ח'ס ח'כים שח'ח דא לח'א וכו' ועל דא ח'יוח דקרא ח'ללוי' : כ'ל. ח'ללוי'ס
 צג' ח'כ'י ח'ויה. ח'נה ח'כ'י ח'ויה טע'ת רחל. ח'ח' יוצלל לח'א :
 קנב א ז'ה צראש. עד דח'ולידה ליחודה לא של'ס כרסי'א וצג'כ הפ'ס ח'רה
 ח' יי : טובלד יחודה ח'מנו י'ח ח'מר מלכויה סוד ח' ח'רוכה טנעס וח'ישחלים
 ע'ח קדישא. ע'כ ח'רה הפ'ס ח'ודה ח' ח'י : שם ס'ח צקוף. דה'חורל
 עקרא ח'ו ועצ'ד עונד'א : ר'ליל ח'חור פועל פועלה גמורה צמעס :
 קנב א ס'ח. צראש. כוק של צרכה לא ח'חצרכ'א ח'לל צקמר י'ח'ל כו' דח'ער
 י'ח'ל לצני כוק של צרכה כו' : כ'ס ס'ל צרכה צג' ס'ס מ'ח צריבוע
 כ'ה. י'ד פ' י'ד ח'ח ח' . ח'ח פ' ח'ח ח'ח ל'יו. וח'ו פ' וח'ו ח'ח ח'ק'מ .
 ח'ח פ' ח'ח ח'ח ל'יו. ס'ח צג' ח'רה : צקוד ח'ח'ו וטודה ח'ח סמוך על
 ח'קדך ועל ח'ח'ך ח'י ח'דל'ח על כל סמוך ח'ח'ח'ך : קנב א ז'ה. ד'ה וח'לל
 לח'א כו' מח'ח ח'ול'פ'חא ע'ח'ח'ח'ח'א דלח'א : לח'א נקרא ע'ח'ו'ס ח'ח ח'וד ע'ח
 טע'ת'ח י'ח'ח ע'רה לח'ח'ח טע'ת'ח ע'רה כו' : שם ב ז'ה. ד'ה וינ'א כו'
 ח'י

מאי דדודאי צני כו' דאלין מקיימין לאולרל. ויעקב הוה ידע דעלה לא קיימא דודאים אלא לעילא :. ואעפ"כ ביחא ל"י דודאים סביבא הכס מלובס צבצע ר"ל: קנח א זראש. ומאן דאריך צאחד צני ל"י לאתלכא לקוצ"ה לעילא וחסא ולארבע סטרי דעלמא וסייכו אח"ד :. עפ"י פשוטו היינו אח"ד. אי מרמזת על ספ"י יחיד ומיוחד. ה' מרמזת לעילא וחס"ה היינו ז' רקיעים והארץ. ד' ד' סטרי דעלמא : שם קרוצ לסוף. תריסר סצטין חקונא דעלמא חתאה נינהו כו' ועל דא לא אחיליד צנימין אלא צארעא קדישא הה"ד כו' משה יעלי ירחל יצארץ כנען :. ר"ה מער"צ סכינחא סנקי מער"צ כעלל ציחא כד אשחלימו י"צ סצטין נגד י"צ לירופי הוי" צני" צ מער"צ : קנח א זראש. כנוונא דאיכא משמרות צארעא הכי כמי צרקיעא :. וצגמי דילן לפי פירש"י סס א קמ"ל דאיכא משמרות צארעא כי היכי דאיכא צרקיעא. משמע דמשמרות דרקיע פשוט לן יוחר. ועיי"ש דאיכא וכו' ואיכא וכו' כן הוה סגירקא צגמי ועיי"ש זראש"ס סא קמ"ל דאיכא משמרות צרקיע כי היכי וכו' : קס א צסוף. זכירה ופקידה לעצ חיכון כחדא צרוז דמשימכותא :. זכרי"ה פקידה ציחד צני" חמי"ה :

קסא א ד"ה ויסר כו' דטרי ל"י ליינט למצחן סעתי כו' עד דיסקל לגבי :. ר"ל עד סיעלה לו הסיון סעוסה : שם צאלמע. רח"ה אלף עאלין ואלף אמרין ואלף עזין הוה עיי"ה ל"י ליעקב יתיר צכל ירחא וירחא הה"ד כו' ויצרך י"י אוהך לרגלי וצרכתא דלעילא לאו איסו פחות מאלף מכל זינא וזינא :. כ"ס ג"כ צגמרא. ע"כ הצרכה הרחוקה סצריך יחמק ליעקב י"ס צה קי"ח אותיות ענין אל"ף. הוה צרכה סאין לה גבול צחזירה אַלף לַאֵלף צכל פעס. חוה סדרטו יתן ויחזיר וסן. סנן : שם ב ס"ס. סו"ס. דיעקב וכו' דחא לכללו כו' ואוקיר ל"י למאר"י כד הוה קאים צגו רשותא דאל זר :. ז"ה לעומת ז"ה אל ז"ר נגד רח"ל דקדושה : קסב א זוהר. צראשו. צרכות לראש לדיק כו' עד האלמע הסוה צ"כ דוכי למעט רוח קיימא כו' לדיק חקרי כו'. וכד צרכאין נגדין לעלמא סריין על ריט"י ומכ"י קיימין צרכאין לעלמא :. ויחפרט לפי"ז צרכות לראש לדיק. ר"ל הסצרכות צאין צחחילה וצראש ללדיק ומכ"י קיימי וכו' : קסג א צאלמע. ווי לון כד יחצע לון קצ"ה עלצוכא דאורייתא ויחעכשון עוכשא דערדי צעאריהון :. ר"ל כי פגס הסורה סוס כחילו מרדו צהס"י דקוצ"ה ואורי"י ויסרל חד. קסד א קרוצ לראש. מלן דעסיק צמילי דאורייתא כו' זכילאעסכא ל"י צהדי" :. כ"ל ד"ל ל"ה ור"ל סכינחא : שם ב ד"ה ולצן כו' מלן חרפים כו' דכל חרטין כו' צקס אהעציד. ר' יוקי אמר צנהס :. לפי מ"ס לקמן דכר וקוצא סוה סנה י"ל חרוייתו קטוע קס"ס וכח"ס : שם צאלמע. סוהו דידע רגעי וסעתי קאים עלי' ואמר סהחא חרפי וסהחא עניד :. לפי סדר ספיטה סכוכים ססולעים : קסה א זוהר. קרוצ לסוף. כד נפק יעקב וכו' מה כחיז ויפגע צמקוס וגו' ולא אחיצו ל"י אלא צחלמא :. ויפג"ע הוה חפלה וסחלוס ס"י חסוזה לחפילתו : שם ב צראש כמעך מע"ה (מחנה חלקים ז"ה וגו' צמה) אשחמודע אלא חמא דחיכון סוה חיכון דחמא צחלמא :. ע"כ אמר לצון ז"ה :

פרשת וישלח קסו א סמוך לאלמע. ועמה הייתי לשני מחנות כו' דהוה שלים מכל סטרין ממרין חולקין חוור וסומק :. אצניה ויחמק סכד וצורה : שם ב כמעך עלעיל ע"ה (וישלח יעקב מלאכים ר"ש פתח ואמר טוב נקלה וענד לו כו' עד ע"צ סמוך לראש ד"ה טוב נקלה דא יעקב דמליך רוחי לגבי עשו צנין לגצמ"ר

לנצח ליהוי ענד לו וישלטו עליו וכו' וע"ד שה מיד נקלה ולנצח ההוא דאיהו עתכנד
 יהא ענד לו כו' בגין דידע יעקב דלנעריך לוי' השתא אחתפיך לוי' נקלה יי' אפשר כוונת
 הפמיחה לנצח מיצח לפניו להורות לנעצור זה שלח אליו כדי שיעול השליטה לפניו וקודם:
 קצו ב צדוף לזוחא דמניאין סליק קונו קצ"ה בגין וכו' ואחתיילת מנחה כסרין כו' יעקב
 כליל הוה יי' והוה תפילתו כתפילת רבים : קשא א סמוך לאמנע ומאן דאשתכל בחלמי'
 ומנא לוי' ליעקב כו' חין אחוספן לוי' יי' וסמיך יעקב חזינו לוי' את : שם ב קריב
 נסויה"ד. יוסף כו' חיקרי לדין יי' יסוד : ודא הוא דחנניה לסיורא יי' מלכות :

שם קרוב לסוף. תפלה לעני כו' תפלה למשה כו' דא תפלה של יד ודא תפלה של ראש כו'
 ועל דא לזוחא דעני אקדימת קמי קוצ"ה יי' ל"ל כמו תפלה של יד הקודמת בהנחה
 לתפלה של ראש : קשא א בראשו. לזוחא דלדיקייא מדוחא לכ"י לאתעטרא קמי' קצ"ה יי'.
 לומר חזי צמיא ברא אחינא לקמך : שם ד"ה וחתא כו' יהיו לרזין אמרי פי אלין מלין
 דאתפרשן והגיון לני אלין מלין דסחמינן כו' חד לקבל דרנא חתאה וחד לקבל דרנא עילאה
 כו' וכלא כחדא חיהו : זה הוא כעין כלל ופרט או פרט וכלל : שם ב קרוב לאמנע
 לא תחונה אליך רעה ונבע וכו' רעה דא חויא בישא ונבע דא הוא מאן דרכיב על חויא רעה.
 ונבע כחדא חיונן יי' זו"כ דקט"א : קע א ד"ה ויאמר כו' חיומה כנדגלות כו' צימנא
 דקצ"ה כו' יפיק לון מן גלותא כו' יפתח לון תרעין עילאין פתיחן לארבע רוחי עלמא יי'.
 וזו חיומה כנדגלות' לארבעה דגלים : שם ב ד"ה ע"כ כו' את גיד הנשה כו' דאפילו
 בהנאה אסור יי' הוא דעת ר"ש ג"כ בתלמודא דידן : קעא א קרוב לאמנע. ובגין דליח
 מאן דאסמיך לאורייתא כו' ורמינן לאתתקפא להוהא דליח לוי' סוקין ורגלין יי'. דאחנני צ"ל
 על בחוק תלך כדלקמן : שם ב בראש. לא צעינן למיהב כו' למיכל לוי' (לגיד הנשה) ולא
 לאתכלא כלל יי'. לגרסו שיאכלוהו אחריס וכע"ש צמדה"נ לעיל דאפילו למיהב לכלנא אסור:
 שם ד"ה וירך ויפול על זוארו כו' דא ירושלים דאיהו זוארו דכל עלמא יי' היינו צ"ח
 הוקדש כדמסיק :

קעב א ד"ה יעבר נא כו' ואכי אחתהלה נאמי כו' חיונן יומיא דלזלין לאש יי' כ"ל לפי מה
 דקיייל שיתקד בגלל חיונן לעמיד : קעג א צאנע השתא דצו כש"ך לוי' [ליעקב] ולנצחי מאן
 יקום לגבי' יעקב ויוסף יי'. תרווייהו צבי' יי' הויות נגד יי' נדות ש"ר. ע"כ כאשר בולד יוסף אמר
 יעקב שלחני. שלח צבי' יי' הויות. יעקב ויוסף יי' : שם ב ד"ה וירך כו' כתיב וירך שם מוצח
 ולא כתיב (בה"כ מרנח"ן) דאסיק עלי' כסכין ועלוון יי'. גס צכל האצות לא עליונו קרננות
 על המוצחות שבו רק אלל נח א) : קעד א צאנע לעהוי שכייתא מתעטרא כו' וע"ד
 צגינין הוא חדיר צונערב כו' לאתתקנא בתריסר שבעין יי' מער"ב צבי' יי' צירופי הוי'
 אשר הי"ב שנים רומים עליהם : קעה א ד"ה ויהי כו' נסויה"ד. בגין דמערב אשעריך
 לקשר לוי' למינא יי'. מערב ונלכות שמים : שם ב ד"ה ויהי כו' וישכח את צלה כו'
 וכי ס"ד דראובן אזיל ושכיב בהה דנלסה יי'. בתלמודא דידן. מי שעמדין בניו לעמוד על
 הר עיבל ולומר ארור שוכב עם אשת אביו ס"ד וכו' : קעו ב צדוף ויעקב ויוסף כחדא
 חיונן דויוקנא חדא להו יי' ו' ומילוי ו' צ) : קעז ב צדוף ת"ח כל עמין וכו' וכלהו
 אזינן צמר אלההון כו"ד כי כל הנמים ילכו איש צבא אלהיו יי'. רז"ל כך הוא מנהגם ג) :
 קעח ב קרוב לאמנע. דוד מלכא כו' יומיא הוה משתדל צפולחנא דקוצ"ה כו' בגין לאתתקנא
 דוכתי צמלכו דלעילא יי' כל דו"ד דמיה לוי' לנצ"כ דמיר כו' ודא הוא ליה"כ דאשתכח לגבי צבי'
 דמינני כו' דמ"א דדמיה לוי' לנצ"כ דמיר כו' ודא הוא ליה"כ דאשתכח לגבי צבי'
 דמיר ולקנלי' אהר דוד ואמר דהה דמינני לנפול יי'. רז"ל דוד אמר זה אל היה"ה לנוכח :

פרשת וישב שם ד"ה וישב כו' רכיון דכפיק צ"כ לאוריא דעלמא מיד
 אזדמן לאשתתפא צדדי' יה"מ כו' דהא צעירי מי. מל

דאחילירו כלתו כטרין גמייסו וצרקין מנו כורא כו' וצ"כ מיד אחי לארמי' גמעי'
 ג

א) הג"ה כ"ל כוונתו דנא לקיים הנוסחא המוגברת ודוק. אצ"ג
 ב) הג"ה ר"ל כוונתו כי אוח ו' ידוע שהוא רומן ליעקב שהוא מצריח מן הקלה
 אל הקלה והנה מילוי ו' שהוא תולדותיו הוא ג"כ ו'. זה שמסיק מה"ד אלה תולדות' יעקב
 יוסף והצן. אצ"ג
 ג) הג"ה כ"ל כוונתו שלא תכעה לומר כי מיצח ילכו הוא ליווי ודוק. אצ"ג

בו נורא: היל"ט נקרא נורא היינו אש כדלשכחן צנ"י נורא צי עמ"ס:
קפ א צקוף. כד לחאזיר מ"כ"ה יוסף צן שצב עשרה שנין הוה וכל אינין יומין
 כו' הוה צכי על אינון שצב עשרה שנין כו' קצ"ה יחז ליה י"ז שנין
 לחרכין דלחקים צלמ"ל כו' אינון י"ז שנין הוו חייין לנביא וצנ"כ צן י"ז שנה הוה
 אינו כד לחאזיר מ"כ"ה: כל המאמר אינו מוצן וצפרע אומרו הו"ה צכ"י אינון
 י"ז שנין. הלא כ"צ שנין צכה. א] ולח"כ קיום המאמר וצנ"כ צן י"ז שנין הוה
 אינו כד לחאזיר מ"כ"ה. זה אינו מוצן כלל. ויל' צפירושו יוסף דרנא דבריה
 יקוד לדיק. הנה כשעיזו גרזו צנ"י נקרא טר"צ וכסמחוררר להספיע מעיזו הוה
 קוד מה ר"צ עוצ"צ שהטו"צ נחגדל צרזו אז הוה צמקפר יוחר היינו קוד וצטו"ר
 חייכו מן עוי"צ מההוה ח"י צן אי"ס ח"י. ומעשה הנין יוסף קוד הצריח לא היה
 אלל יעקב רק י"ז שנים מנין עוי"צ. ועי"ז היה זוכה שלא זכה שביעע להיות ח"י
 וצטו"ר זה צמלרים ויחי יעקב צלמ"ל י"ז שנה ח"ס אינון י"ז שנין הוו חייין לנבי'
 וצנ"כ וכו' הנין הדנר: שם ב נמשך עקוף ע"א. (רצ"י חייא פחה ולאמר כו'
 הלילה לאל מרשע כו') עד קרוב לקוף ע"צ הא קא חמינן לדיקי צני לדיקי דהא
 אצו"י דר"יין זכאה צר זכאה ואיהו זכאה אמאי לחצר גופי' צמכאצו"י. ע' צמק"ע
 ולי"ן שה"י לפכיו צעה הוה אי"ס לריק צעל יקורין ולא לרע להזכיר שמו. צאפטר
 מחצה שלא היה מצעלי זהר. ואינו רחוק צעיני שאמר ר"ח זה המאמר צפני
 רצינו הקודם ועליו קאמר אצו דדין כי רצנ"ב ה"י אצו:

קפא ב נמשך עקוף ע"א. פחה ולאמר הנה ישכיל עצדי כו' וצומחא דהוה צי
 מקדשא קיים ישראל הא משתדלין צקורצנין כו' צנין לקשרא קשרין
 ולחכרעא כהורין ולצחר דלחכרי צי מקדשא לחמשין כהורא כו' ובהוה צימח
 דמעי זימחא דסיחרא ללחכרעא מה כח"צ הנה ישכיל עצדי עלי' דסיחרא לחמר
 כו' וצנ"כ יתערון דנין כל אינון מיחיא ודא הוה עצדי כו' כד"א ויאמר אצרהס
 אל עזרו דא סיחרא כו' מעטרין דאיהו עצד כו' סאי עצד ממחא כו'
 לחייא לון לדירא עפרא כו' עד ח"ח מה כח"צ ויקח העצ"ד כמה דלחמר .
 עשרה גמלים אלין אינון עשרה דרגין דסאי עצד שלטא עלייהו: לפי מה שפחה
 לעיל הכס ישכיל עצדי. י"ל סיקבל מן החכמה צכדי שהעשה על ידו חייח
 סמחיס. כד"א מה רצו מעשיך י"י כולם צחכמה עשיה. והנה גמ"ל צג"י חכמ"ה.
 והנה כל דצר צצקדושה שיעור קומה אין פחות מעשרה ע"כ הס עשרה גמלי"ס
 חס"ל חמדין וענין ר"ח של יחודא עילאה ותחאה סהיה לישראל עקמ"כ צק"ס
 ועי"ז חסיה לסס החמיה: **קפב א** צראש. דומינא ארעא למעלג מנה כל רוחיין
 דאינון צגו"ס: צמק"ע גריס גופיין וי"ל רוחיין על הצלא דרמ"י: שם ב ד"ס
 ויצא יוסף אח דצחס רעה כו' דהוה אמר לצו"י עלייהו דהוו חכלי סייפא מצע"ח
 כד אינון חייין כו' והיך הוו חכלין אמ"ה כו' דהא פקיד על צ"כ פקודא דא כו'
 אלל יוסף הוה קאמר: י"ל כמ"ס כמה ממפרשי החורה סהיו מחולקים צדין אס
 ילאו מכלל צ"כ אפילו לקולא והס חכלו מן הצחמה שחומה מפרכסה ויוסף לפי
 צצרהו סיה קוצר שהוה אצר מ"ה: **קפג א** צראש. כציאי דעלמא כלהו ינקי
 כו'

א] הג"ה צזהר שלפנינו הנוסחא הוה צכ"י ע"ל אינון כו'. וא"כ לק"ע ואפשר זאת כוונת
 רצינו אח"כ שדייק צלשונו זה אינו מוצן כל"ל. רל"ל דהנס דקושיא הראשונה
 יחורץ צנוסחא ע"ל אלל צמ"ס וצנ"כ כו' אינו מוצן כלל. ל"ל אצ"ג:

כו' ונב הרין דרנין י'יעון: כלל וסוד: שם דרגא דנצריאל דמעמא על חלמא:
 מר'איה צבי' בנצריאל: שם צלמלע. ויהי כאשר פחד לנו כן ה" מ"ט צנין דליח
 צלמלע כדביז וקסוט ומלס ש'טעל על כלל: ר'ליל דיצור הפיה שולט על הכל .
 כי מלכות פיה ע"כ פ"ה הוא אחד יוחר צמקד מן חלום. וזהו כל החלומות
 הולכין אחר הפיה: שם צוק. ט"ח דיוסף אישו חלמא לאחוי וע"ד גרמו
 ל" לקלקא חלמא כ"צ טנין דלחעכנ: הסג שאמרו הפתרון על שאמרו הדיצור
 צלשון ומיהו וחנועה הדיצור הוא ע"י כ"צ אוהיות ע"כ כמעכצ החלוס כ"צ טנה:
 קפד א וימלחאו איש דא בנצריאל כו': בנצריאל נקרא אי"ש דיוחר מכל העלאים
 להיות שמו בנצריאל לשון בנצ"א הוא חרוס של אי"ש :
 קפד א ד"ה ויקהו ויפליכו אוהו הצורה כו' אי כמסין ועקדין הוו צ"י כו':
 אי"ן צ"ו מ"ס ר"ח "חצל "יש "צו "כחשים "ועקדין קפד חרדים. גם
 מילוי צ"ר כזה י"ח י"ו י"ס צג"י נח"ש ועקד"צ. וזהו הכוונא חצל נחשים ועקדין
 י"ס צו צמילוי צ"ר: קפד א ד"ה וירא טס יהודה צה איש כנעני. וכי כנעני
 הוה: הלא האצות היו מזהרין ע"ז: שם חלל הא אוקמות חצרי"א: ר'ל"ל
 כנעני חנר: שם חלח צנין הוו ל"י ליהודה ולא אשתארו מנייהו צר חר ודא
 הוא טנה: ר'ל"ל דלפ"ז [דלחר דכנעני פ" חנר] מה משמענו צה טנשא אשה
 צה חנר נרמו לו ענייני צכ"י כענין הסוחר צכורוהו זה משפטו שליט צכספיס
 שליט צרקע שליט צפרקמטיח מללל לסחורה חנר לא כשאר רק שליט. כן הוא
 לחולדות האשה הזאה לא כשאר להיות טנה רק שליט ודא הוא טנה . טנה :
 שם ב צלמלע. כה"צ העירובי מלפון כו' דא אשתרוהו ד'ונג' ד'צ"כ כו'
 דאיחו אשתרוהו מקטרא דלפון: דכתיב טנאליו חחה לרשי וסדר
 וימינו חחצקי כ"ל. וכן כתיב ולפוריך חלל צננס וצזא מונן למטכילים סוד כל
 הנותן מעתה צין לפון לדריס: קפד ב קוה"ד. עוציס טסכים מן האחד אשר
 י"ס לחס שכר עוצ צעמלס חלין אינון דמהעקן צה"י עלמא לאולדי צנין כו'
 צניניהון איח לון חנר טצ כו' וצניניהון ירחין אצנה דלשון חולקא כו': משמע עזואר
 טנס האס י"ס לח חנר טצ צצביל צני". ע"כ אס טוענה צנינא חוטרל ל"די וכו'
 טענה טענה: שם ד"ה צה אל אשה אחיך ויבס אוהה כו' והקס זרע צנין
 דההוא זרע אלעריך ללחחקב כו' דלא יחפרס בועל משרשי' כו' וצג"כ כתיב
 וצנה חני חת המהיס טכצ מוחו: טכצ"ר מוחו וכעה חזרו סוד הגלגול לחייס
 ע"י היבוס טהקיס היבס זרע לחיו: קפד ב צחא. חרין טנין הוו דענייהו
 כו' דוד מלכא וכו' דא צנונא דא חנ"ר ורו"ח: דורשי רשומות דרשו וסי' הוא
 וחמונה"ו חנ"ר ורו"ח: שם ד"ה ויוסף כו' והנה חלומיס צצנה כו' מקדמת
 דא חני הוי: עד וואון: קפד א צחא. חלח מעריין אינון וכו' מעצחן ל"י
 לקו"ה עד דלחי לפנא כו' וכדין לפנא כה"ר וישראל כעלי טיחא כו' חלח
 זימא צימא לקבל חלח זימא דליח"י: היינו נגד טלס המשמרות דהוה חלילה
 טהולאים מחלפ"ס צנירס: שם ב סמוך לראש. וחלין צ"כ דלחחקפו עלי
 (ד"ל"ה"ר) חקרון גבורי כה ללשחכח זינא עם זכ"י: דה"ל"ר הוא מקטרא דשמאלל
 גבורה: קצ א קרוצ ללמלע. כד חני צ"כ דהסרוין ציטין חנין לגצ"י יחפסק
 צאורייתח וכרין יחעצרון מניה: פרהוין אינון צמוח טהוא חכמה. וטנה אורייתח
 מחכמה עילא טקה ע"כ כאשר יעסק צה יחעצרון פרהוין ציטין:
 קצא א קרוצ לקוף. כד קאים צ"כ מעריקה חרין סהדין קיימין קני"ו כו' אינון
 קהדי

קסדי ח"ל צטענעם דאפחה עינוי עיניך לנוכה יצטור. סעין טוה ספרקור
 הרשטון עין רוחה ולב וכו': שם קס וחתקין רגלוי למסך חינון ססדין ח"ל
 פלם מעגל רגליך: סס כלי העעטס הנומרים כל מעפל סצאדס :
שם ב קוס"ד. ות"ח על ידא דחלמא חתכפייא (יוסף) מעס אחוי ועיי דחלמא
 אחוצי על אחוי: יוסף חיקרי נע"ר כעד"א וסו"א נע"ר וכו' דרגא דחנוד
 חנוך לנער. והנה חלום צב"י חנוך וסחלוס סאמיתיי טוה חינוך לכנזחא :
 שם ד"ה ויחלמו כו' דכל חלעין אזלין צהר פועל: פ"ה טוה צחטצון אחת
 יתירע על חטצון חלום. ע"כ פה פולט על חלוס : קצב א צראט. סאי
 טאן דאסחכל צמס דאוליק ערצ"י כו' יכול לאחוספל צהסוה רוחא יתיר: ע"כ
 חייב אדס לומר צלטון רצו: שם ב צראט. כמעך מעלי ד"ה וירא ער סאופיס
 כו' ות"ח סדין דרגין אלין דקא חצי סאי וסמא סאי דא חמא כד סליק וקא
 סליע דרגא עלחא וסחסייר סיטרל: צומן סנאולת: שם ודא חמא דאחטך וסליע
 עלס חיויא ציס"א: צומן סגלות :

פרשת מקץ

פרשת מקץ ב ד"ה וסי עקן כו' ולא זכר ער העסקים סאי ויסכחשו
 וכו' אחר דחית צ"י סכחס ודא טוה קן דסטרל דחטך: חס"ד.
 סכ"ח: שם קוס"ד. והנה עומד על סיאור וכו' דכל כער דיוסף סלדיק אסו
 ורזא דא כו' טאן דחעי כער צחלוס חצי טלוס דכתיב סכ"י נועה חל"י ככער סלוי:
 נסיר טוה דרגא דיסוד לדיק טוה העשלים טלוס צציה: קצד ב ד"ה ויסלח
 קוס"ד. ויסלח פרעה ויקרא אה יוסף. לקרוה ליוסף מצעי ליה אלס ויקרא אה
 יוסף דא קוצ"ס: קוצ"ס קרא ליה ליוסף: שם ד"ה ויגלה ויחלף טמלותיו. צגין
 יקרא דעלכא: י"ל מפני כצוד מלכו"ה טמים ססיה יוס רח"ט מלך יוסע על כסא
 וכו': קצח ב צראט. אה סכל עשה יפה צעהו כו' עד סאמלע זכאין חינון
 לדיקיא כו' מעסין לסהוה דרגא דחיקרי כ"ל: יסוד לדיק: שם לאסטרל צעמ"ו:
 צעה"ו סיינו מלכות טמים נקרא ע"ת. צג"י יס"י אר"ר ויס"י אור. וגי"כ צג"י י"פ
 סוי"ה י"פ חסי"ה: קצו א קרוצ לאמלע. צחוור די ליליא כו' דא צצריאל:
 כמו סדרטו צפסוק וסליל"ה אחר הורה בצרדא בצצריאל לילה טמ"י: שם ב צראט.
 כמעך מע"א. קוצ"ס אחר לאצרהס כו' כי גר יסיה זרעך כו' וסחי"כ ילאו צצרוס
 גדול כו' גלגל גלגולין וסייחי כפנא על עלמא כו' וסחעלי כל ארעא דעלריס
 כספא ודחצא לצחר כו' אייתי יעקב לעלריס כו' וע"ד גלגל גלגולין כו' צגין דליסווי
 עייחין כספא ודחצא כל עלמא לעלריס: י"ל דלצעבור זא סחזיר יוסף אה סכסך
 לאחוי דסרי אפילו כל סכסך סחוצא חלוי סיה צצציליס: קצו ב קרוצ לסופו.
 צטענע דכסך סצחא איה נן לאסערל כו' דכסחזיר מעסוה עוכסא דחייבו כו'
 ולימא וסיי כועס י"י חלקינו עליכו דא טוה כועס עילאז חיר"ו דכל"י: צינא.
 יוצל סעעליח עצדוי לחירות: קצח א קוס"ד. כי יס סצר צעלריס ררו טמא.
 סא חוקמס דר"ו חוטצן דא טוה יסרלל צעלריס: דאלת"ס ס"ל ליעקב להקפיר
 סלל לומר לסון ירידה: שם ב קרוצ לראט. דכד צ"כ קס צלפרל צעי לאסחאס
 ידוי ענו נטלל דעיא כו' ות"ח צגין כטלל דא חוקיענא מל"ה: ס"צרך לסון על
 נעיל"ה ידים על עס סעמל"ח כ"ל: קצט א צאמלע. ח"ו דיוסף גלגל עלייסו
 (דאחוי) גלגולין לכקעח ענייסו אלס כל דא לא עצר אלס לאיטאס לאחוס צציעין
 לגציס דחיוצחיס טוס לגציס: חיוצח"י דלרייק עליון אל לדיק סחחון וסצו:

שם ב זראש. עוצד ארמחו יסצב לחס כו' ויכיסחו צב"ע לעצדה ולשמרה כו' לעצדה צרוא דזכור ולשמרה צרוא דשמור וצג"כ עוצד ארמחו דא ג"ן עד"ן: יקוד דנוקצא כ"ל: ר ב ד"ה ויאסוף אותם אל משמר כו' עד סוף"ד. וכל גלגולא דא לא סוה אלף צגיניה דצנימין. עיין [מ"ט] על הגליון קל"ע ע"א: ר א א סמוך לאמלע. ה"ח קוצ"ה עמיד ליה לצ"כ למיהך לאתחאקא צה צאורייתא ולמיהך צארה קסוע ולקטר יעינא כו' וצג"ן דצעי לחו למיהך לקטר יעינא איה לון לאקבאה רחיוו דא עס דא: כי אהצ"ה סוה ימין: רב א זראש. לעולם יבג"ו אדס יל"ע על יא"ר כו' אי אזיל כו' ואס לחו יסחדל צאורייתא כו' אי אזיל מוטצ וא"ל ידכר ליה יועא דמוחא צג"ן להצרא ליה: סוה צאין צרייה כס"ירו מחבצר עליו ציוח. אצל כל מה דאפטר יסחדל להצרא ליה צחיות, וכן סוה צג"ו דילן. עיין צוהר דף י"א ע"ב: שם סמוך לאמלע. ות"ח לכמה דרין אהפרע קינצ"ה מח"טון חוצין דשצטין: סייבו עשרה רהוני מלוכה: שם ב ד"ה ויסא עיכו וכו' וצ"ן חיים סוה צאה וכו' מאן סוה דא סוה דרגא דכל ללוטין דעלמא ציד"ו: מלכו"ה סמיס אס הנכ"ס: רג א זראש. ג"א חיון דא סכינא כו' יעינא סוה יקנין ייקו דצווח. דא"ג דכל כניאין סוה מחבצאין מאחד אחרא: כלא אהד: שם ד"ה הנוקר אור והאנשים שלחו המה ומאוריהם כו' צג"ן דהסוה סעסח קי"מא עליהו דינא כו' צר דזכותא דהסוה צקר דאצרהס אגין עליהו: י"ס לפרש ומאוריה"ס רל"ל זכות אצרה"ס הסולך עמאס. אצרה"ס צג"ו רמ"ח. סוה ומארי"ס רמ"ח שלח: רד א סמוך לראש. כד צרא קינצ"ה עלמא צרא ליה צאחון דאורייתא כו' דאחגללו ואחבצרו סרין אחון אל"ן ע"ר כהדא: י"וע מקוד רל"א אלפי ציהות סיו צקדר אל"ל צ"ס ג"ן וכו' ע"ר י"ס כ"ח: שם צאמלע. דלא לאפקא מצועא דצריה קדישא ציומי רעצ צסנה הרעצ. וצג"כ יוסף דאסו רוא דצריה סהיס מצוע"ו צסנה הרעצ: וצחי"ס מח"סצז מה סהקסו סא"ך שמש לוי מטהו. דסרי יוכצד נולדה צין סחומות. כי נראה סצנה סזמר לחיות כל סשצעי יסורון סיו צקוד סקומה כא"ס אחד ויוסף"ך רוא דצריה. ע"כ רק יוסף סהיס מצוע"ו: שם צסוף. וליוסף יולד סני סניס צטרס סצוה סנה סרעצ. דהא מהסוה זמנא דסלעא סנה סרעצ אכסיס מצוע"ו וכו' וצעי צ"כ להכאה למארי' כו' כדכתיב וסכתי לי"י סמסחיר פניו: רע"צ נק' ססחר פניס. כי אסותו רע"צ סנה סויה"ס אלק"ס צצחי' אחרוייס. מס"כ"כ סצע סויה"ס אלק"ס צעילוי יוד"ן צחי' פניס: שם ב צסוף. צ"כ דכפיק לאורחא יסכוו"ן להלח מילין לדרון לקרצא ללוחא: ר"ה לר"ק לפכיו יסלך ללוחא דורון"ך קרצא:

פרשת ויגש

דה ב צסוף. רוקע סארץ ולאל"ף דא ארעא קדישא לרורא דמי"י. ציסודה ללרין כל הנשמות ע"כ נק' לרור סהייס. כו"ס אציגיל לדוד וסיה ספס אדוני לרורה צלרור סהייס: רו א ד"ה ויגש אליו כו' כי סנה סמלכ"ס כוערו דא יהודה ויוסף כו' עצרו יחדין אחרגיוו כהדא. לטון עצרה"ו זעס: שם צסוף. יוסף אודין צגיניה דיהודה וסאצניד מאצוי וססחא אהערצ צ"ו צצנימין ודחיל דלא יסאניד וצג"כ ויגש אליו יהודה: רל"ל יהודה דייקא. סה"י ירא סלא סה"י זס ככלל עצירה גוררת עצירה: שם ב ד"ה ויגש אליו יהודה כו' יהודה ויוסף סני אטעריכו לאתקרצא כהדא צג"ן דיוסף איהו לדיק. יסוד"ד: שם יהודה איהו מלך: מלכו"ה: רז ב קרוב לטוף. ואכלת וסצעת וצרכת כו' לאחזאה לצני' דרגא דמסימנותא סצ"ע כדקא אוח

יאות : [שצ"ע גי' ה' אלקיים ציודיין. פנ"פ "] רח א זראש נמשך מסוף דף הקודם כל זוגין דעלמא קשין כו' גנין כו' כלהו כליילן דכר ונוק' כחדא כו' ולצתר אישו פריש לון כל חד וחד לאתרי' כו' ולצתר קשין קמי' כו' לצתרא לון קדמייתא גנין דלא מתחברן צר כאינון אחרי דצ"כ : רז"ל לפי מעשיו אס יזכה לכך שמזדמן לו צמ זוגו דייקא צלי טורח: רש א צאנע. כל נשמתיך דעלמא כו' נקיש לון ההור לורחא דתייא : יסוד דנוק' כקרא לר"ר החיים. כענין שאמרה אצנייל וסיחה נפש אדוני לרורה צלדור החיים : שם ב ד"ה ויפול כו' כנגדל דוד דא ירושלים דלעילא דכתיב צי' מגדול עזו כו' זו ירוץ לדיק וכשגז מחן נשגז אלף ההוא מגד"ל : מלכות שמים : נשגז גנין דצי' ירוץ לדיק : יסוד לדיק: רי ב צאנע. רח"א רמז רמז ל' יוסף ליעקב (צהנך עגלות ששלח) על עגלה ערופה כו' אחר יעקב כי ארד אל בני אצל שאולה דאנא גרימנא ל' וכו' ורמז קא רמזי ל' : קאי לעיל. רז"ל צהנך עגלות רמז יוסף ליעקב פרשת עגלה ערופה : ריא א קרוב לסוף ויאסור יוסף מרכנתו דא לדיק : רז"ל שהוא המרכבה ליסוד לדיק : שם ב זראש. נמשך מע"א. כי עורך מי דאתקיימת צרזא דצרות קדישא דלקרי מי העוללים. וצנ"כ כי עורך מי : כ"ל דרז"ל עורך. עו"ד שלך היינו יסוד גני' עו"ד :

פרשת ויחי שם ב דציבור המתחיל אמרו המגיהים כו' והמתחמטים להתהלל שנו

שפת כו' : רחוק צעיגי דצרי המגיהים כי מי הוא ואיזה הוא אשר ימלאנו לבו לעשות כן. אצל מעודי אני רוחה שיש צוה נכסיה מלת השי"ת. כי צאלו המאמרים יש גילוי לקץ הנאולה : ריב א צאנע. כד אחגליאו מן ירושלים ואעידאו תדירא : הוסר קרבן הממיד : ריב א זראש. תחא ר' המנוחא סבא אול קטוטיקייא עאל לקמייהו ר' ייסא סבא א"ל צנאי עסקתי ווי ל' ווי לנפשי : צנאן גיחה חסרון הניכר :

רשז א קרוב לסוף. כל מחן דאחגזד וכו' עאל ואחזדק צנופא דונלכא ועאל צהאי לדיק : מדת יסוד לדיק : שם ב צסוף. רק צצותיך חשק י"י. כתיב צצותיך ממש תלתא : וז"ש רז"ל אין קורין צצות אלף לשלשה : ריז ב צאנע אר"י כד ההוא צ"ל איתקריצו יומיו כו' ואי זכאה הוא תלמיך יומין מוכרזין עליו צין לדיקא צננתא דערן : כ"ל שלשים יום יש צחס חשך שעות שיעור קונת החס"ד היינו י"פ חס"ד : ריח ב קרוב לסוף. תאלא צשעתא דצ"כ מית כו' ואתי גצ"ו קרובי וחצרוי כו' ואשתמודע להו : יו ותיכר את כל אדם מהם מי הוא : ריט ב קרוב לסוף. מחן דזני צידוי לאפקא ולהצלל זרעי' צדיקייא כו' דעצד גרמי' רע כו' צשאר חייבי עלמא לא כתיב וירע כו' וכאן כתיב וירע צעיני כו' ושחת ארלה : לא הציא און ער דכתיב צ"י מצוחר ויהי ער וכו' רע וכו'. משום דאלל ער אינו מצוחר החטא בפירוט : רב ב נמשך מע"א. ת"ח כל הנקרא צשניי כו' דהא צאינון עיבדי דליהו עביד לתתא קטיר לון צמילין עילאין דלעילא כו' כגון לולב ואחרונ דהם וערצה דכלהו אחיין צשנא קדישא לעילא : נרמזים כגד ד' אותיות הוי' כידוע סודם. ואמרו צמדש דאותן הד' מייגים אינם נעמקרים תחת יד השמים רק כציכול ת"י הש"י וצנ"כ וצנכודו : רכא ב ד"ה ויקרבו ימי ישראל למות כו' כתיב וימי יעקב כו' ההם צקיונוי'

יעקב והכא צמיתתי ישראל : רז"ל. אלל ויח"י קראו יעקב והכא אלל ויקרבו וכו' קראו ישראל : רכב ב סמוך לאמנע. אר"ש צצזרהס וציעקב כתיב שים נא ידך תחת ירכי כו' צההוא אחר דרמיזא צשנא קדישא ואפיך זרעא קדישא כו' ציחאק לא כתיב גנין דנפיק עני' עשו : אלל צצרהס דנפיק עני' ישמעאל הנה הוא מן השפחה והזרע יתייחס אמרי' :

רבג ב צסוף. ונה יתרון לחדס צכל עמלו וכו' אף עמלה דאורייתא דליהו עמל צגנייתון דצ"כ או צגין יקרא דילי' האי תחת השמש כתיב דהא לא סליק לעילא : וצנ"כ צכ"ל עמלו כתיב לצרות עמלה דאורייתא שלא לשמה. כ"ל : רכד ב צאנע ויתן לך האלקים מעל השמים כו' דצההוא חקל דת"ק נטיל טלא כל יומא כו' מעל השמים : אפשר הכוונה כ"ל אותיות שהם צצצרהש שמות ע"צ ס"ג מ"ה צ"ן : רכה א נמשך מדף הקודם. אר"ש כד אלא צין אינון מצרייא צצכל כו' ולא עוד אלא דקשת אחזי עלייהו :

משמע מלאך דהא דאינו כראה קשת צימיי הלדיקים הגדולים היינו דוקא צמקומס אלל לא צשאר המקומות דהרי ר"ש אמר צימיי סכראה הקשת צצכל : שם קרוב לסוף. גני צצלאי כו'

(" הג"ה ר"ח פנים צפנים וכוונתו כ"ל כי רע"ז גי' הוי' אלקים צאחורים. הנין אצני' : ושיין לעיל ס"א. אצני')

הגרות

ויחי

מדרצ"א

ק"ז

כו' אית צניייהו פתחין ענדורא דשחא כו' אש"ג דלא אחייבנן להו'. דאין מענדין השנים
 צחול"ל. כ"ל : רבו א צחמלע. ליון דאיהי נקודה אמלעותא מכלא דחיוו דכל עלמא יתמן
 אחזיו : כ"ל ע"כ נקרא ליו"ן שבה מזויי"ן ורשים כל העולם : רבו א צוממא דדיינין
 ל"צ"ל לעילא סלקין לגשמתיו ל"צ"ל ודיינין על מימרהא והיא אספידת צכלא ואספידת צכל
 רעיון ד"צ"ל : אפשר על הרהורא דע"ז ח"ו או על עניות שצנד וסנה צקן ואח"כ מהרהר
 צקן דלא הרהורא מלטרק ח"ו כנ"ש בקידושין : רבא א נמשך מסוף דף הקדוש. צכל אחר
 דצרכאן אלטריו לנצרכא צני קוב"ה ללחצרכא צקדימיתא ולצחר אחצרכו אחרנין. ואי קוב"ה
 לא אחצנדין צקדימיתא אינין צרכאן לא מתקיימין : ולא קשיא מצרכת כהנים לישראל. דשם
 גזירת הכתוב הוא כה מצרכו אה צ"י אמור להם. רק להם ולא תלמדו להקדים צרכאן
 לקוב"ה. וכיון דחז"ל תיקנו אח"כ צרכת המלות הנה תיקנו גם צצרכת כהנים צרכה. והנה
 גזירת הכתוב הוא דוקא כה מצרכו צלי הקדמה. ע"כ הטינו אשר דברו האחרונים דשעת
 הצרכה יהי פני כהנים אל הארון לא אל העם ולפ"ד קפידא רבא דצנדי : שם ב צחמלע.
 קיר וכו' דאיהו אדון : כן הוא ג"כ צגמי קי"ר לשון אדון : רבא א צסוף. כד צרכאן
 נגדי מעילא וכו' עד דמכו לנדיקיא קיימא דעלמא : לדיק יסוד' עולם :

רל א צחמלע עד דהו אזני (ר' חזקיה' יורי' יהודה) עאלו צחד טורא אר"י האי טורא דחלל
 נהך ולא נחעבצ כו' א"ר יהודה אי הוה חד ה"א הכי וכו' אכל תלולא לא וכו' אר"י
 הא חנין דלא סמוך צ"כ על ניסא מנלן משמואל דכתיב איך חלך ושוטע שולח והרגני וכו'
 אל' כו' איבו הוה חד והיקא אשהכח לעילא : היזקא דירוע הוא. דוראי כיון שיטע שול
 וכו' : שם ב קרוב לאמלע ומשכיל לאיתן האזרחי וכו' אצרהס אצינו אמרה כו' ואיקרי
 איתן וכו' : רל"ל אצרה"ס איקרי איתן צגין וכו' : רבא ב צסוף. כד תחלפינן ליליא כו'
 כל חילינן דנגינתא דערן כלה פתחו טירתא וקוב"ה עאל צגינתא דערן ה"ס' אז ירכנו כו'
 כמה דכתיב וספט צלדק דליס צגין דמשפט עאל צניייהו ואחמיליא מניה ג"ע : אפשר הכוונה
 משפט נקרא תפירת ישראל : רל"ל א ד"ה העללך הגולל כו' דא הוא עללך דאיהו פרוקא
 דעלמא : רל"ל הכוונה על גזירת המלו"מ שמים : שם ב ד"ה פתח וכו' ועזו מלך משפט
 אהצ כו' דהא צמשפט אחקיים עלמא וכו' ולא אחתקנת ככס"י אלא צמשפט : ת"ת ישראל :
 שם אהה כוננת משרים רוא דתרין כרוצים לתחא : נגח והוד : רל"ל א סמוך לאמלע.
 ישויך חלקים כאפרים יכונסא חקדים לי' לאפרים צקדימיתא צגין דאפרים על שמה דישאל
 אקרי : אפשר אי משיח צן אפרים יהי מס"כ צסם כל ישראל וכולס יתכפרו על ידו :
 שם ב צראש. יהי קוב"ה תוספת צרכאן לדכורא : זכ"ר צג"י צרכ"ה : שם. כיון דאחסיב
 צ"ל כו' נטיל חולקין וחילק נוקצ"י : זה שדרשו חז"ל נקצ"ה נק"ה צ"ה"ה שמלקה כיון
 לצ"ר צג"י צרכ"ה וממנו תקבל חלק צצרכת"ה : ררד ב צראש. נמשך מלעיל. צשעתא דיעקב
 הוה קארי לצניו אדומנו אצרהס וילתק. ושכינתא על צנייהו כו' לאתקשרא עם נפשייהו כמד
 למהוי רתיכא : מרכבה שלימה : רל"ל ב קרוב לאמלע פתח אמרי לצרכאן דעלמא כו' ודא
 אשך דא פתחא עאלא דליק כו' והאי פתחא אשתמודע צחמלע לצרכאן דעלמא כו' ודא
 הוא ענדורא חליון דקחא דקחא עאלא עלייהו : כפי הגרסה הכוונה על יסוד דכורא :
 שם וההוא אחר דאקרי למס עוני ונההוא אחר אחקין : נראה הכוונה יסוד דגוק' :
 שם קרוב לסוף. ראובן צכורי אהה כו' יתר שאת לגלותא דאשור דמתמן ג"ו צ"ג וצני ראובן
 קדמאי מכללו : אפשר דשם ש"ת מלשון שאת או ספחת וכו' שהוה מלורע. דדד י"כ
 נמוך למתנה. והכוונה יתר ש"ת שהוה ציורת יהי נמוך למתנה : רל"ל א צסוף שמועין
 לא זכה לצרכאן אלא טפל לי' משה ציהודה : כ"ל שעל כן היתה נחלתם צמוך נחלת צני
 יהודה : שם ב צסוף הצריה הגוי לו הגדלת השמחה. הצריה הגוי חלין ישראל כו' הגדלת
 השננה דא סיהרא : אחקרייתא שמה כמד"א שמהת לצ אש"ה. כ"ל : רל"ל א סמוך לאמלע.
 וישכן מקדס לג"ע וכו' לשמור ות דרך עה"ת. מאי דרך כמד"א הנותן ציס דרך : עיין
 צמק"מ. אכל כפי הגרסה צצתני הארז"ל דר"ך יסוד דכורא. וילקד שפיר הנותן ציס דר"ך
 וה"ס מוכד"י אחיות דר"ך צתוך י"ס. והנה דר"ך צג"י אור"ר טר"צ והבן : שם ב ד"ה
 גור כו' צכוד"ר. לועה צצרו כחו מי יקיימו כו' מי כד"א מי ירפא לך והוא איהו עלמא
 עלאה : מי' צינה תשובה עילאה : רל"ל א צראש. נפן דא ככס"י כו' אשקן כגפן פורי'
 אשקן כהאי גפן קדישא : כן הוא ג"כ צגמי' דידן נשים צצחוליהס כגפנים : שם סמוך
 לאמלע. צוממא קדמאה הוה כצואה שריא עלייהו דצ"ג כו' כיון דפסקא כצואה מינייהו הו'
 משתתשי

משמטי צנ"ק השתח פסקא נבואה ופסקא צנ"ק. ונכאן ג"כ ראי' שחיבור הזה"ר נתחבר זמן רב אחרי פטירתם צנ"ע דהרי צימיהם היו משתמשים בצנ"ק ואפילו צימיהם האמוראים : [ח] שם בנפוק. ובגמ' פתחה שריגים מאי גפן דא כנס"י. ק"לג פעמים שם אדני במקרא מנין גפ"ן : [צ] שם ב צאמלע. כי כל ביתא לנזש שנים א"ת שנים אלא שנים כגון ונזשה ונר תוכיב"י. נא תלינו זכרנו תוכיב"ה בכל הזהר רק נמקום הזה : [ג] רמב ב אדם כי יקריב כו' אדם כו' כד אחתברו שונשא וסיפרא כחדא. "כמד"א זו"כ צראש ויקרא את שמש אד"ס : רמ ב צאמלע. תרין תקובין דקובני אחר שלמה צה"ש. חד לרעיא עילאה יוצל"א. צי"ה"ה : שם וחד לכלה שנת השמיטה. מלכו"ת : רמא ב קרוב לראש. אר"י זבולון ויששכר תנאי ענדו. חד יתיב ולעי צאורייתא וחד נפיק ועניד פרקמטיא וכו' הה"ד שנה זבולון בלאתך ויששכר צהל"ן. דלאו דרבי' למיפק כח"ש ציעקט וישז אהל"ים : שם קרוב לבוק. (ר"א ור"י) תני ולעי צאורייתא דהכי קם צרי' דאושפיזא כו' א"ל מאי דכתיב כו' ונתת לי אות אמת מאי קבצית ונבייהו אר"א יאות שאלת. דמשמע דאית אית שקר וזה אי אפשר : ד] שם סימנא דחיי לא שרייא אלא צאות אמת. ע"כ צמתא קושט"א לא שכיב איג"ש צלא זימני' כנבואה צנ"ג : רמב א בנפוק. כמה חזיבין אינון מלין דאוריית'. כמה חזיבין אינון דמשדלי צאוריית'. י"ל ע"ד שאמרו חז"ל ליגמר איג"ש והדר ליבצר ע"כ אמר וקודם כמה חזיבין אינון מילין דאוריית' ואע"ג דלא ידע עדיין מאי קאמר. ואח"כ אמר כמה חזיבין אינון דמשדלי צאוריית' היינו ליבצר ע"י השתדלות והעיון צה : שם ב ד"ה וירא כו' וירא יתכוס"ה כי טוב דא תושב"ב ואת האר"ץ כי נעשה דא תושב"ב. י"ל דנעצור זה ירמין לדיקייא ת' עלמין דכסופין מנין ננוח"ה אר"ץ : שם ויע שכמו לנסבל למכבל עולא דאוריית' ולדצקא צה יומי וליליא. י"ל כח"ש הפוסקים לחבר יום וליילה צתורה הן צצוקר הן צערב. הוא קוד חיבור תורה שנכתב יום עם תורה צע"פ לילה .

רמב א קוה"ד. עד הכא שולטנותא דיהודה. כי צדגל יהודה היו ג"כ יששכר וזבולון : [ה] שם ב בנפוק. אר"ח האי דאמריין לעולם יקדר צנ"כ צנח"י דמרי' ולצטר יליי ללות' האי תאן דלא' טריד כו' ולא יכיל לכדרא שצחי' כו' מאי הו"א. ר"כ"ל אחר מותר לו להשפיל צנ"כ קידור השנע קודם : רמב א בנפוק. יתידן נחש עלי דרך כו' ציומי דירענט דכתיב ואת האחד נתן בך וכו' דלא יסלקון לירושלים ודא דן הוה לון נחש לישראל עלי דרך כו' שפיטון עלי אורח דעקיץ לון לישראל. וכלא לא הוה אלא עלי דר"ך ועלי אורח"א לאתמע מישראל דלא יסלקון לירושלים. כ"ל דר"ך נקרא יסוד דכורא דר"ך נצר וכו' אר"ח יסוד דנוק' כמד"א כצבור לרון אור"ח. ודעת לנכון נקל : [ו] שם ב בנפוק. דאית שלימו וכו' אלא צנשמתיסון דלדיקייא דאינון מתערי כניעו דמיא תחאי לקבלי עלאי. מייך נוקצין לקבל מייך דכרין : רמב ב בנפוק. ות"ח מעלמ"א דאח"י אמתך ונגיד להאי לדיק כו' . [מעלמ"א דאח"י] צינה אימא : רמב ב בנפוק לראש תשס רועה אצן ישראל. אצן דא ככס"י ועלה אמר דוד אצן כו'. [כנס"י] מלכו"ת שמים [דירית] דוד מדה זו : שם ובגין דיוסף איהו רשינא דכורא אקרי יוסף הלדיק דהא איהו לדי"ק וודאי תשס רועה אצן ישראל. יסוד"ד לדיק משפיע למלכו"ת : רמב ב ד"ה צרכות כו' דהא יעקב אחסין שצחא דכלא וכו' וכלא יהיב לוי ליוסף כו' דהא לדיק כלל נטיל וכו' וכל צרכאן צ"י שריין. הוא אריק צרכאן מרישא לעילא כו'. ע"כ צמולת ארבעה מנינים למג ונצרכין רק על הלולב : [ז] רמב א ד"ה כל אלה שצטי ישראל כו' אלה כו' מעצ"ל מאי כל אלה אלא לאחצרא לון צאתר דכל צרכאן וירקין תמן. א"ל"ה סס הו"ק. [ח] כ"ל יסוד לדיק דקט צרכאן ומכלוהו להוריק לכנסת ישראל : רמב

- [א] הגה מ"ש הלשון ומכאן ג"כ ראי' תפני שכבר הביא פעם ראי' לזה. אצ"ג
- [ב] הגה ל"ע דנמקורה נמסר ק"לד פעמים ארבי"י אצ"ג
- [ג] הגה וכן צמשינות לא מוזכר ה"ל כ"ח רק פ"א צנ"ח פטור אלל גמל טעון פשתן.
- [ד] הגה פירוש לפירושו דלא היה לה למימר רק ונתת לי אר"ת. אצ"ג
- [ה] הגה וז"ש אפ"כ תלת קשרין דדרועא. אצ"ג
- [ו] הגה כ"ל צאפס כוונתו לפרש כי המלכות נק' ירושלים והשפעתה מיסוד וצמעתת העגלים על דרך וארמ הרומי ליסוד מענו והשפעה מהמלכות והשם הטוב יכפר. אצ"ג
- [ז] הגה כי הלולב רומי ליוסף יסוד לדיק כידוע. אצ"ג
- [ח] הגה כי הו"ק כ"א כלול מכולם נמלא סס ופ"ו ג"י א"ל"ה. אצ"ג

רמז א סמוך לאמנע. ישנוע כל תהלתו. דסניאין אינון דרגין דאשתמודעין ומתחברין תהלתו. תהלה לרוד ומלכות כל הב' קוין נמשכין אלי' חסד' דין ורחמי'ם צני' תהלתו: שם ב באלמנע. ענתות אייהי הקל כפר מד וכו' קלימ'ין. שפלי'ם: דג א סמוך לאמנע. צומנא דקרצנא אשתעבד כנא מתחקין כו' השתא ללותא דצני' אשתר שלימו לעילא ותתא: דתפילות כנגד תמידין תקנוס: שם ב ד"ה וינזאו עד גרן האעד כו' כמד"א מלוכס'ים גדיים צגרי'ין. גרין כ"ל רג"צ אצרין עם המפתח שאמר ר"ע צנזורות. ע"כ רוח אס המלכות הלכה אל צנוע אל הגרין. וציהמ"ק נכנה צגרי'ין. והשם הסוד יספר: רנא א צראש. ויעקב הכי הוה צקוונא דרופא כו' לייסק דאיהו דונמא דרופא: גוף וצריח חשצין חד:

השמות

רנב א סמוך לראש. א"ר יעקב צבמה אחר תגינן דא (דהציאו עלי כפרה כו') ולא אטישצא בלצאי עניינא כד אחא ר"נ כו' אחר משנעין. ג"ל דרנ"ל ר"ג השינו משנעו"ת הדרש כפסוטו ולא ציאר לי: שם א"ר יהודה לר"י כלום אחא רואה לעבור על דברי מצריך. רנ"ג ל"ך אחא להאמין אפילו אייך מנין: שם צאנונע העמוד עד סו"ה. דכד צרא קוצ"ה לשמשא וסיירא גזר על שמשא למהוי שלטנא דעמו ועל סיהרא למהוי צעלמא דין שלטנא דיעקב וכו' אחר קוצ"ה כו' אל צעלמא דחמי. אל צעלמא דין לכי וכו' והשתעבדי צלוחא כו'. אחרעו קמי דקצ"ה כו' אל קצ"ה כו' אכא ערבנא לשלטנא לכו לעלמא דחמי על כל אונייה. ונב"ב הציאו' כפרה עלי'. כלומר על אותה הצטפה שאני ערב נכו והציאו כפרה והצעקו צתורה. ועלי לחת לכס שכר טוב ועלי להשליט אחכס כו'. א"כ מה שדרשו הציאו' כפרה עלי'. תרי מילין נינהו אחס הציאו' כפרה על תרעומתכס. ואני עלי' לקיים הצנחתי: שם ד"ה אחר כו' דאוקמוהו עב דאמרי' מתניתין. ג"ל דאוקמוהו על ד"א תלר"י מתניתין כ"ל: שם ב באלמנע. ענן כו' מיל. חושך כו' אשא וכו'. ולא קרב זא"ז כו' לא קרב מייא לאשא כו' וזא איהו מחלוקת דחמי וצ"ש שהוא לשם שמיים: שמיים היינו א"ש ומי'ם: רנב ב ד"ה מדרש רות הדיק אצד כו'. יסוד דריק צריח קודש ודי למשכיל: שם צנוק. רנב ב נפק אדם ומנחא דערן כו' אפיק קצ"ה ל"י להאי אחר דאקרי אדמה כו' ומתן כו' גצדין דנפקו מאדם נק"ל שנין דקא הוה נשואם צרוחי נוקצי ואינון עליצין תדיר דלית צהו חדוה: י"ל להיותן מוסרי' דליכ"ה לטון יל"ה: רנב ב ד"ה ס"ת צבוה"ד. דיחא ל"י לקוצ"ה מלחן דיימר טבא על צנוי מ"ל ומגדעון צר יואש דלא הוה זכאי ולא צר זכאי ומשום דאמר טינותא על ישראל וכו'. כמשאר'ל צ בנין הלל שהי' אציו ונקריא אותו: רנב א קרוב לטון אציו אשכחו חד ומלכא כו' ואפיק תלתי'ן שלהוצין דנורא מפוני': תלתי'ן דיקא על דלא אשכחו תלתי'ן זכאי' [כדאמרי' לקוין]: שם ב ד"ה אוברי לגפ"ן עיר"ה ושלשרק"ה צני אחו"ו ככס ציין לצו"ש וצדס ענבים סית"ה כו' היינו גפ"ן היינו שורק"ה כו' היינו עיר"ה היינו אחו"ו כו' נצו"ש סות"ה היינו עלה חדא וכו' ומנופא דמתן רזין עילאין כליגין צהוי: רנ"ל אינס שנות נרדפים כנוו שאמרו המדקדקים. רק צגנס שיש צלה"ק כמה שנות לדבר אחד הנה יש שינוי ציניהם ויש פעם לכל דבר והסנין רנו א צראש. ואולך אותו צכל איך כנען כו' ארעא דאחר חייגין עילאין תצריין תחותי'. כנע"ן לטון הנכנה הנין: שם ב קרוב לאמנע. כל התאריך צאה כו' עד קרוב לכוה"ה. כמה צני' צ"נ לארצא כה כשיעורא דייניך תני' לעילא ולתתא כו'. לעילא ותתא כסם ולא לעילא צו' קריעים ורצן לתתא. עמ"ש"ל [ח דק"ח א] צגליון: רנא א באלמנע. והאי דיק איש אקרי ה"ד והורידו לאיש מנחה: י"ל דאמר על יוסף הוא צדרבא דל"ייק: שם ב באלמנע צסכת חשצו צצנע ימים כו' צנין דהאי יומא צצניעאה אייהי כנ"י אן ויקיפין להאי מוצח עילאה צאינון תרין לימודים דאינון ערצי נחל: למודי י"י הן הנה נלח והוד והוה רחמים צתרין ערצי נחל: רנב ב סמוך לאמנע. הנה כו' צבת אחים גס יחד. יחד נדיק כלא ציחודא שלייתא: לדיק הוא המייחד והמקשר שמים צתרין. כמד"א כ"י כ"ל [צני' יסוד' לדיק] צשמים וצארן: רנב א קרוב לאמנע. ת"ח כתיב צי' ציהודא נכו ומנכחו ליסמעאבים וצנין דאיהו חד לגצ"י הווא יסוד כו'. כי יוסף הי' לדיק יסוד עולם: רם א באלמנע. דהא ישראל אי לא עצידו הני תרין פקודין לא נפקו מתמן: [תרין פקודין] פסח ומילה. שמו' א"ע צלחתא מנולרים: רסא א צנוק ויתקרי חג הסוכות דלנהו צצנע דרגין חפיין על ישראל כו' ציומא תניינא לקצ"ל דרנב דילתק כו' ציומא צצניעא לקצ"ל דרנב דיוסף: שמעמי מנצוד וחוי' הרצ הקודש המקובל המפורסם צישראל כק"ש מהל"ה שלי"ט

שליש"א דנלושפיזין דסוכות יוסף יקוד מוקדם למשה וההר"ן נל"ח והו"ד. ואשכחן זכתי
 מן הארצי"ל זכוונת הענונעים זלוזל ובהקפות הוא כסדר ההבוא נלח הוד יקוד אמר הוא
 נ"י שהוא ע"ד שאמרו חז"ל שישיבה הלך אחר זקנה. והנה בסוכה מנרכינן לישב בסוכה ע"כ
 הולכין אחר זקנה יוסף קודם זומן למשה ואהרן. משא"כ במצינ"ה הוא סוד ההקפות סניז
 סניז הולכין אחר חמשה (אצל לי הקטן נראה שאין לשנות הסדר גם בסוכה רק לסדרם
 על הסדר ההבוא בסידור הספירות כיון שלא מלינו זה זכתי מרן. ודברי הזמר זכאן יתורן
 ענינן אחר). והנה ב"אמת א]נגמו' הוא בהיפך. אבל כשתעיין בפי" רשנ"ס תוכל לתרץ דברי
 עמו' הרב הנ"ל ז"ל: שם ב קרוז לראש. כימי לאתך תאמ"ל ארלנו כפלאות כו' ומאי
 ארלנו. ארל"ך ומצ"ל: שם ב קרוז לאמנע צבוי"ד. מאי עמיס תלמד שגבל הקצ"ה אש
 ומיס כו' שנאמר ראש דברך אמ"ת. רז"ל הא' מימין הא"ב והוא נחי' חסד עי"ס. והתי'
 משמאל נחי' הגזרה אש. ואחר שטפחן זה בזה הנה נעשה מדה ממולנע חסד ורחמים אשר
 לזה רמז את הנרמז: רסג א בסוף. יולר אור וזורא חושך כו' אור שיש בו ממש כתיב
 בו ילירה חש"ך שאי"ן ז"ו עמ"ס כו'. שהוא העדר ולא קנין: שם חושך שאין בו אמש
 כתיב בו זריא"ה. שהצריאה הוא דקות יותר מן הילירה: רסד ב זראש. עקב אשר שמע
 אברהם בקולו וישמור משמרתו כו' אמר מדה חסד לכל ימי היות אברהם צעולם לא הולכתי
 איני לעשות מלאכתי שהרי אברהם עמד עם זמקומי. רמז אלליו נפסוק ויסע אברהם
 הלוך וכסוע הגנזה: רסה א בסוף. עמוד אחד מן הארץ עד לרקיע ולניק שמו. מדה
 יסו"ד. כ"י כ"ל (זב"י יסו"ד) צמיס וזארץ. כדברי המתרגם: [ז רסו א בסוף. זיני וכו'
 ובין זני ישראל כו' אות דא לדיק. אות זרי"ת: רסו א זראש. ד"א ויחלוס והנה כלס
 וכו' סיני דא כלס. סיני"ג זב"י כל"ס: שם רעיא מהימנא כו'. אנת הוא כו' רב לתתא
 כו' ז"ר לעילא כו' חסר ג"ס לאשלמא רמ"ה. נראה רמ"ה תינין דק"ס: שם קרוז לכוף.
 לי הכסף ולי הזכר ולמה נקרא שמו זה"ב כו' הו' ז' מדות. ה"ה אחרות. אפשר
 הכוונה נפסות ה"ח וה"ג עד הוד. והש"י יודע האמת:

שמות

ב אן בסופו. זמר ללא כהרא. מדה מלכות: שם דמתחנן זי".
 לטון תחוס: שם ב זראשו. ומ"ח מאלן דרבינן למקבל לעדא כו'
 כך ישראל כו' רבינן זלערא הוי כו' אצותון זלערא הוס: וחסו הצאים מלרימס
 א"ת יעקב דהוס רבינן זלערא ע"כ ויהי כל כפס יולאי ירך יעקב וכו' היינו
 ויהי לישכא דלערא היינו שהיו מורגלים כולס זלערא: ג א זראשו. תסורי
 מראש אמנה כד"א ותסורה אין להציא כו' אלין זני טעיר כו' אלין זני יטעעאל:
 קחי ג"כ על תסורי"י שהוא לטון מנהנה. היינו טגס עשו ויטעעאל נהכו להס מנהכות
 מן הלסס: שם ד"ה ואלה כו' אל הלסס אה להס רע עין כו' דאי כד נחמי
 ישראל לעלרים לא יטעעון כהמא דעלראי כו' ולא יעיקון לון מלראי כו' וסא
 בזירה אהבזיר א"ל כלל הוא כדקא יואה: עיין זפירוט דרמז"ס על מנכה סוף
 זרכוס והצין דצר כפלא זפסוק עה לעסות להי הפרו חורתיך. והצין זכאן
 כשהקצ"ה רלה שהעשה ותחקייס גזירתו הנה אירע להס זאה המעשה שטעמו
 מן להס ר"ע עיין. ועי"ז הי' כה להמלרייס לטלווע זחס. וחסו עה לעסות להי
 הפרו חורתיך. הנון: שם ב קרוז לראשו. ליה קנאה קמי קוצ"ה זר קנאה
 דצריה: קנאה"ה זב"י יוס"ף דרגא דצריה: ד א ד"ה ואלה סז"י ר"א ור"י
 הו אזלו זארחא כו': כ"ל זכ"ע זוסר הוו אלזין זארחא. היינו ע"ד יטיס
 כבזור לרוך אוריה. ומכאן הנין: שם ב ד"ה אר"ס כו' וארבעין ותרין טעמיין
 כו' ה"ה ואלה סז"י. ואל"ה זב"י מ"ז: שם קרוז לכופו. וכולהו זביליו
 דעצרו ישראל: זביליו חפזון: ה א קרוז לאמנע. אי זני פלמא ידעין כו' הו
 מלכתי

[ח ע' נעט"ל זנהרות והופפות שס צבי המגי'
 [ז הגה שחרגס דלחיד זשמי"א ולרעא. אצ"ג

ונלחמי עפרח הלחח פרסי : שם קמוך לאמלע. הלח פלוגתן הכח כו' : ר"ל דצר
סופלג מן הטכל :

ו א בראשו. מעל פנים על כל מים חיסו : כ"ל דממים העליונים כחצו מע"ל
לרקייע : שם קרוז לאמלע. בח"ו לחו בזכותא הליח עלתח אלח בזמלח קרישא :
כול"ר ונק"ס : שם ב באמלע. ופסיק אסתח אכומח עני' אמר סלפסח דמלחאי
אעדיאו : אש פחורה רמז למלרים פהס פחורים אחיהס פל כוסייס :

ז א ד"ס ויקס כו' רחיא כו' רי"ח כו' אשר לא ידע את יוסף כו' ועמד לברעי'
דלח ידע צ"י : כ"ז לפ"ע ר' יוסי חבל לפ"ע ר' חייא אחיה כפסוטו
פלא ידע את יוסף וכן הוא צנמי' בפלוגתא דרז ופומאל : שם ב קרוז לאמלע.
צחאי זימנח יחער מלכא משיחא כו' בארעא דגליל : הוא ממוקס הלאשון פהגלה
סכחצ סצט זבילון וכפחלי : שם באמלע. ומסדר גאוכו דח משיח : כ"ל
להיחוח חיקון העולס. ועולס החיקון כק' סד"ר. ובלע המוח לללח כי לא כאמר
זו מיחה : שם צקוף. כד"ן יחסך כל עלמח חמט עשרה יומין : אפסר
[לומר כי צמ"ו יוס ים ג"פ] ק"ך פטות נגד [ג"פ] ק"ך לירופי חלקיס :

ח ב קרוז לאמלע. כ"ן דלחחוק עשיח כו' ומעי חמן כו' וכלסו לדיקיא דלחחוקלו
צ"י כו' וחיון עטר לבוסי קחאס : אפסר נגד עשרה סרוגי מלוכס. וכן פסמע
צפרקי סיכלוח : ט א קרוז לאמלע. ספצעחי כו'. בלנחות דח מלכא דחיקרי
לנחות או בלילות סקדה פאר חילין ומסריין דלחחא : ים לרמז בלנחות דח
מלכא דחיקרי לנחות סייכו. בפהילה פ"ע דחיסו בלילות הפילה בחסאי. קול
דמח דקס חמן קחתי מלכא. והפלה זו כק' לנחות נגד חיי סוי"י דצממור כ"ט.
וצרכה סעינים נגד ח"ל הכבוד וכו'. והנה חיי סוי"י וסס ח"ל בגי' לנחות .
או בלילות סקדה פאר חילין ומסריין דלחחא סייכו הפילה צי"ע קודס הפילה
י"ח. ויה"ר פלא יאמר פינו דצר פלא כרלוכו : שם באמלע. עד פחפח"ץ ססיח
דפכיבה לעפרא ויהי רעותח דמלכא צה : סה"י נקרח חפלי צ"ה :

יוד א קרוז לאמלע. דיעהכח כל דח צחצנן ח"ה : וכחצו דרך אמח חולרוס
קל"ט ע"צ צמדפס סנעלס : עיין מח פכחצחי פס על הגליון :

שם ד"ס ויקס כו' אשר לא ידע את יוסף אתר דכל יחודח סרי' צ"י דחקרי
לדיק : דלחיד צממיח וחרעח : שם ב סמוך לאמלע. ים לדיקיס כו' מעי
עלייסו דינח מלעילח כו' ויס רעעים כו' יחצי צסקע וסלס כו' : ואין לסרסר
ע"ז כי ע"ז אמרו למעס פחוק כך עלה צמחצנה. וכחצי כי לא מחפצוחי
מחפצוהיכס : שם צקוף. כגון לפעיס כו' וכד סוח יודחי אפצר חמן סוח
מפציב ל"י כו' קרי עלי' ר"ע ים רעעים אשר מגיע אליהס כמעסה הלדיקיס :
רצי עקיבא דייקח אשר עליו כאמר ים לדיקיס אשר מגיע אליהס וכו'. הנה
סוח סיי' יודע לפרס סכחצו : יא א קרוז לאמלע. ים לדיק כו' בלדקו כו'
לדק דח כו' חיסי עמסון צגלותח ונג"ב לדיק אוצד בלדק"ו דחח לא עמסון
לנגי' חיסון צרכחן עלחין : ויחפרס לפי זה בלדק"ו צעצור לדק"ו לסיות הלד"ק
סוח צגלות : שם ד"ס וילך צקוף סדיצור. בסהוח לרורח דחיי : יסוד דנוק'
קדישא : שם ד"ס וילך חיס ענית לוי דח בצריחל כו' : דסוח ממוכס על
עיצוריסון דצי"כ כמח דלח אמר והלילה אמר סורה צצ"ר : שם ב ד"ס ומסר
כו' כי קוצ סוח כו' צגין רחז דצריח עוי"צ חיקרי : סימן לרצר ויוסף צן י"ז

סכה. והצין עו"צ כסכתגדל הוא ח"י כמד"א וצטו"ו חיי"ו. סגן : שם ר' יוסי
 אמר נחירו דשכיחא דהתיר צ"י חמאה :. מלא חסה מלא עו"צ. כ"ל :
 יב א בראשו. אהא עד לא אזדווגה איהקריאה צה פלוני :. על כן ומכיוון
 צרקיע צה פלוני לפלוני ולא פלוני"ה לפלוני : שם ד"ה והלפכהו כו' רומיהון דלדיקיא
 שכיחין אינון לעילא עד לא יחון לעלמא :. ומשמעין כמלאכין ע"כ כתיב חי
 י"י אשר עמדה"י לפניו עומ"ד כמלאך . יג א באמלע. ויאמר חלי הכנח כו'
 ואמרה כו' קוצ"ם כו' ועל יומרי' הוה מהכנח יחזקאל :. ע"כ כתיב ויאמר
 חלי סנחא כו' ואמרה וכו' כפל לשון היינו ואמרה"ה צבליחומי : שם ב באמלע.
 זכאה האי ארחה וההיא טעהא דאערענחא צד. עיי"ם לעיל אעטא :. האי אורח"א
 (מקום) וההיא טעהא (זמן) כי באירע נכ לאדם. לפעמים לריבין לאודוויי צזמן
 שאירע חכס. היינו צכל סנה צהגיע אותו הזמן. ולפעמים צהגיע אל אותו המקום
 מצרכין צרוך טעמא לי נכ צמקיס סזא. עיין צשאלתוה פ' יתרו וככה צללינו
 ע"ז באריכות : יד א ד"ה והאמרה ח"ם מוצרי הלילכו כו' דלכלל צהו רוח
 קודשא ואמרו ולא ידעו מה אמרו :. דקשה לומר טה' משת לצוט לצוסי מלריס.
 דהרי זה טצחן טל כל ישראל טלא סינו חת טעוהס וחת לטוכס ומלצוטיהס
 צמלריס. ומג"כ משה : שם צקופו. וכל טציבא וטציבא קליק להלח מוח וטצעין
 רתיבין :. אפשר הכיונה על ט"ע כהורין צ"פ ח"ל ציילוי : שם ב בראשו .
 וכרטייא מודעזעא מני' למאחן וטחין עלמין :. מנין עטרה סויו"ה : שם ד"ה
 פחה ר"ט כו' טע מעלות לכסא כו' כל חד וחד קליק לעטרה והוה טחין ואינון
 טחין צצדין דצקמרכי טכ נחא :. כמד"א סנה מעתו טלסלמה טטיס בצורים קציב לה :
 טו א באמלע. הן כו' הפילתון טל לדיקיס כו' זמנין דעציד צעוהסון זמנין
 דלא עציד :. כעודל דלקמן צרי"א ור"ע : שם ב קירוב לראש. ומסכתלין
 לעילא כו' צסיה מוח ועטרין עיצר :. מושצן כח"ר : שם סמוך לאמלע. כל
 מה דעציד קוצ"ה למילך מני' הכמחא קביאה כו' והנה עוב אחד מה אחד למילך
 מיני' הכמחא עלאה :. אפשר הכונה מא"ד אוחיות אד"ס. סכל הוא לעובת
 סאד"ס ללמוד מכל דצר הכמחא עילאה : טז ב קירוב לראשו. אחרגיש קצרה
 כו' חמו חד צ"כ כו' מה טעך ח"ל להמח צר לווחי אמרו ומ"ז צר ליוחי צר להמח
 סוה סהנא מיהא :. כ"ל דרל"ל דשאלוהו חיות צר ליוחי. הטיצ טס חצין הי'
 לוי צר לחמח סוה סכפער. והיא לדעהי סכוכר צגמי צ"צ דק ע"ו : שם ד"ה ייקס
 כו' עד דלא מיה יוקפ לא אחסיצ טלעטו לטלענח דמלריס כו' כיון דמיה כו'
 ויקס כמאן דהוה מאיך וקס :. כ"ל דיוקפ סוה סוד סצדיה. וה"ס ותקיימותי
 וכו'. וכסוה קס. צטע"ח נופל. משח"כ כסכפער יוקפ. ויק"ס מלך וכו'. וז"ט
 כמאן דהוה מאיך וקס. והסס סעוב יכפר : שם צקיף עמוד. ס' אחד וטמו
 אחד כו' טע"י חד ונחפטי צע"י :. סהורה כולה טמו טל סקצי"ה ונחפטיה צע'
 פטיס. כ"ל : יז א צסוה"ד ליה טולענח לאועין כו' חלח כו' חלף טטיס כו'
 חי יתיר יטענצרון לא על פוס גזירה מלכא סוה חלח על דלא צעיין למיטר
 לקצלי' וכתיב וסי' כי יצוהו עליך כו' :. סרחי' מן הפסוק להורוה לנו דעל כל
 פטיס ויה' איך סיחי' גחלינו ססי'. וסגן : שם וכתיב חס יהי' כדחך צקלס
 סטמי' מטס יקצרך :. כ"ל דרל"ל. אפילו סכדיחס טלך טחטה גרמח ולא על פוס
 גזירה מלכא. כ"ל : שם ב ד"ה ויאמר אל עמו. יחצ לסון עיעול למעבד עמחון
 צישא :. אפשר צה לצאר טעס למס כמקס צמקורה ע' עוקומס. דסנה לפני עו"ר לא

חתן מכסול. פירושו הוא. מי שהוא עו"ר צ"חזק דבר לא יתן לו עלה שאינה הוגנת לזה מרצו זכאן ע' עקומה. כענין עין שאינו רואה ציוטר :

יח א זכאשו. כמשך מדף הקודם כד אהא לישראל חרות שלטכותא דלומין יתיב ובעי זכאי ה"ד זמקתרים חזכה כפשי כו' הן אהאלס לעקו חולה כו' מאריתון זכתי גואי ואינון זכתי זכאי : עיין זבמ' דידן. הא זכתי גואי הא זכתי זכאי. ויש עס חילופי גרסאות : שם ד"ה הנה זאמלעו. זעשה שאמר עשה כו' הלך דומה שרו של מלרים כו' זאוחה זעה נטלה השררה ממנו וכתומה דומה שר של גיהנם לידון עס כפסות הרשעים : י"ל עפ"י מה זצירר אהרות מלכיות ולא גיהנם. והזן : שם ב וכן כילוס ללקס זחחילה כו'. ואר"י על זכא הערוס זמרוס כתיב וכילוס לא ה"ז זמרוס. א"ר יוחנן רוב זימיו כדוגנתן זמרוס : שזגניה א"ע ימעלה זאור כעעולה ומסקה : יש א ד"ה וילך כו' זכה עמרוס סילא ממנו זן זוכה לקול כו' : זדיבור כחשכין האוחיות כיכר כל אות זפני עלמו ומשא"כ זקול"ל ומחזרים זיחד ע"כ לו"י לזון חיזור מרצו על קול : וכן להלן. שם ועמרוס זכה זכא קול כו' : ז"ח לו"י ז"ח קי"ל כ"ל :

ב א זסוף דיזור. גדולה לעקה כו' זעזיל לעקה כוחל הארס העו"ר והעו"ר זכתיב ויעקו אל ה' זכר להס ממזוקותיהס יליס : אפשר למד מפסוקיס שלאחריו. סקייס כי השזיע כפש שוקקה (זעוה"ז) וכפש רענה מלא מו"ר (לעולם שכולו עו"ר) : שם קרוב לזוף עמוד. הרועה זשופניס כו' פגע זאינון ורדיס נטל חר ר"ח זידוי וזיה אזיל פגע זיה ר' יוסי אמר ודאי זכתיבא הכ"ל : דהזכיה כק' שזכה : שם דהא ידענא דר' אהא לא נטל האי אלל ללחזאה חכמתא : דהלדיקיס איכס עושיס זאיזריהס שום פעולה לזעלה ודרך מקרה : שם חין העולם מהקייס אלל על הריח דהא חזינא דליח כפשא מהקיימל אלל על ריחא : כ"ל אלל חמא אדה"ר מזואר זחורה כל החושים זעעשה זסה פעו"ת החטא. חון מחוש הריח. דוק ותשכח. וכן זחיקון העולם זעשיח לדיקו כתיב והריחו זירחת ה' : שם ב כמשך מסוף עמוד הקודם החמא כקרא ארוס כד"ח אס יהיו חמאיכס כשניס כו' מקריז קרזנו לזש שהוא ארוס כו' מדה"ד ארוס וכי' וזו הארוס כהפק ללזן כהפק מדה"ד למדה"ר כו' ולפיכך חקנו : חפלה זמקוס הקרזן וזלזד סיחכווין למה דלמרון : סיינו האוחיות סס א"ש זכאמר הלל כס דברי כה"ש וכי' ועל ידס מרתיח אה החלז ודרס ומחשפק כילו לזן ע"י אהש של האוחיות ומחשפק מדה"ד למדה"ר : בא ב כמשך מעמוד הקודם זין הערזיס דה"ח זעמח דדינא כו' וזיזקר כו' דאיקרי חמד הסוח זעמח כו' משי' זכשיס זעכל יוס האחד ומקרב כנגד מדה חמד והשכי כגד מדה"ד : ע"כ כתיב של זוקר חחלה שלל כסדר זרייתו : שם ד"ה וירא כו' דכתיב זכל זיתי כלמן הוא כו' זכאז חולקי' דזכ"ר דמארי' אהסיד כדן עלוי אר"ד וסח כתיב ולא קס כו' ואמר ריז"ל זישראל לא קס אזל כו' אהתיק. כד אמח רשז"י אמח שאילו קמי' האי מלה : הנה זבנ'. כד עאל ריז"ל חי לג"ע שאל אותו רשז"י אס כראה הקשה זיעו. הנה כראה שרשז"י כפטר קודם הרנה לריז"ל. וגס ריז"ל הוא סמוך לרורות אמוראים חזירו של ר' יוחנן. ולא זוכר רק פעס אחז זסוף הישנה. ע"כ הדבר הזה אינו מוזן רק כמו שאמרו הקדמונים זעסק חיזור סזסר סכתחזר זמן הגאונים זב"ע זמתיבתא עליזכה זחלטרפות כל אלו חכמות סמזואריס זזהר. ועל הכל אחי אומר שאותיית העניינים יחבלת לנו זימי משיס לדיקו :

פרשת וארא

כב א וידבר כו' בטמו דה' כל בני עלמא צעין לאתקפא צי' קצוקסיה'. כ"ל דס"ל שורס צעוהו"ן צלה"ק הוא לשון תוקף ומיזוק כמה דאת אמר ולדיקים ככפיר יצטת: שם מה עדי עד. אלל בנין דיהא תקפא דצ"כ צאתר לחיהו קיומא וקטורא דכלל וחקרי עדי'. הכוונה ז"ל נק' ע"ד. לשון התקשרות מלשון התקשר מעדנות כימה. עיין בצוונת שוכן ע"ד: שם קרוב כסוף איסי י"ק יקו"ק דמתין אנטיירו עלמין בלהו". י"ק יקו"ק בני' א"ס. אימא עילאש כ"ל: שם ב צופו לה' הארץ ומלושא כו' הארץ דא ארעא קדישא דישראל כו' תצל ויושבי דה דא שאר ארעאן דשתאן מינה מנ"ל דכתיב והוא יספוט תצל צלדק'. תצ"ל. דא עלמא דא. יספוט אותה צדק'. מלכות' : כב א ד"ה וארא כו' וגם הקימותי את צדיתי אחס כו' בנין דאתגזרו'. ר"ל הקימותי את צדיתי אחס היינו צדיק מילה: שם ת"ח מן יוסף דכל יומיו לא איקרי לדין כיון דנכר ל' (הוא את צדיק קיימא קדישא) איקרי לדיק יוסף הלדיק'. ה' אתם שכן מתגלגל בצומייהו דרבנן קטרוו א"ס דה"ק אצל לא ידעמי שחר מקונו דהקרא. ואפשר כן נמסר להם בתורה שבע"פ. וצוה יהי' יחודא שלים יוס"ף הלדיק' עם תורה שבע"פ הן: שם ב צאלמע. ואמרתם כה למי וכו' ובנין קוצ"ה אמר כו' לקשרא כה למי'. כ"ה מלכות'. לח"י לדיק יקו"ד עולם: כד א אש רוח מיס עשר כו' לשון דרוס מזרח מערב כו' זהו כסף נחשת צרזל הא איכון הריסר'. ר"ל ארבע יקודות וארבע רוחות ארבע מתכות הרי יצ': בה א צהרה זוננא (שנתצטרו לגאולה) לית נהו שנתא אלל יי'היה'. דעדיין לא טעוהו עטם מעדני התורה: שם רע"ג. ולקחתי כו' וידעתם כי אני ה' כו' למנדע דאת שניטא נמנא דליהו רצו"ן עלמא וצרא עלמין כולהו'. בצלילות צדיאה יצירה עשוי' תאיריס שמות ע"כ ס"ג מ"ה צ"ן. ושם הוי' הפנימיות הכוונת כל הד' עולמות אצ"ע הנה הוא צבי' רצו"ן: שם נמשך מלעיל למנדע ל' לקו"ה צבללל כו' למנדע ל' צפרט כו' וככל ופרט כו' רזא דבר וקוצא'. דבורא הוא כ"ל נוקצא איסי פר"ט:

שם ב צאלמע. ודיבור דליהו ונלה דילי' (דמשה) הוה צבלולת'. היינו שכינה מצבות נקרא דיבור'. דצ"ר ונ"ך שנטן. ונכו"ת ס"ה התורה שבע"פ קריין נה: שם סמוך לאונגע. ת"ח כל זוננא דדיבור הוה צבלולת קלא אסתלק כו' עד דקריצו לטורא דסיני ואלתיבינת אוריית' וצהרהו זוננא אסתצר קלא צדיבור כו' ה"ד וידבר אלקים אתכל הדבר', האלה'. וצוה ישלפרם דצרי חז"ל. מ"ש צכוה תקומות והיו הדברים שמו"ס כתיבתם צביני קו"ל דצו"ר צבי' שמי"ת שמי"ה אליש צמע"ה פ"יו דייקא: כו ב נמשך מעמוד א' וידבר ה' כו' וילוס אל צבי' כו' אמתי סמוך הכא אלה ראשי צבי אמות אלל אל"ל קוצ"ה דצרו לון לצבי' צנחת דאע"ג דאינון יתנין צפולמנא קשי' ומלכין צבי איונו'. כ"ל דע"כ אינו מצוהר הדבר צתרה ונמסר צתורה שבע"פ. להורות שהם צבי מלכ"ס ומלכות ס"ה ותורה שבע"פ קריין לה: כז א צאלמע. צכל לצנך דא יונינא ושמה' דאקרי יצ"ט וילר רע". צצ"ך שני יצ"יך: שם קרוב לסוף דיבור'. וצכל מחדך לאכללל לון לעילא צאתר דליח צי' שיעורא'. מאל"ד

הוא דבר שאינו מוגבל: כח א צראשו. זמנין דמהפכין הנשים לטדות כו' וצג"ד ויגד יעקב לרח"ל: מ"ס לה סימנים: שם ב קרוב לסוף. שחף דנא כו' עד דהו מוצנין לון ישראל מיא צמוננא ודכין שחאן מיא צנ"כ שיעורא לאלקא לחי הוה דנא. כדי שיתשברו ישראל. והעשירו ישראל דוקא ממנה זו. לפי שיצאה נחמי' מלכות' שצקומת מלכות ומלכ"א לא ויעברי. עיין צהוריות: כט ב קרוב לאמע. דחל ולאח תרין עלמין נינהו כו' ועל דא [דא] אהקצרת [כנ"ל]: שם קרוב לסוף. ומעל הפסדע מדא הוות ואוליד"ם ואחגליית ארעא צינייהו. כ"ל דוקא זאת המנה היתה צאופן זה להיות שיצאה מיעוד דמלכות ונ"ל: ד א צראשו. פרעה קתמא צבעתא דאתנסינת סרה לצבי' רנו לאווננין וליירו הוא דיוקנא כו' כד סליק לערבי' הוה אמהני צהרה ליור צנ"כ מלכא אלקי הכא יציר מכלהו כו' וצכלהו לא כתיב על מעתם אלל ל' צלהודי'. ודוקא צזאת המנה על שיצאה מיעוד דמלכות והצן כ"ל: שם קרוב לסוף. כד סליק לפרא מקדיוין צבי' כנישתא כו' וכן צתר פלגות יונא'. היינו זמן תפלת נחמה: שם ב קרוב לאמע. ומתמן אסתגידת חממתא דעלרים דכתיב ואצדה חממת חכמיו'. ל"ע זה הפסוק לא נאמר על מערים:

דא א צראשו ויצוה עד צתרון כו' לאשתתחא על צברי אה"ם וצתרון אימינא ל' חלק אסתנא לאתקפא צי' כו'. להסתזק צה כי ממנו יאל דוד רגל ד' דאצנן: שם צאלמע. ת"ח ריד צעי לאתנאש צמלכו שלימתא כו' דאשתעד צצצרון כו' כהאי גוונא כלל

כלב כו"י: שממנו ילא חוטב מנזע ישי: שם ב בסופו. והי' נרעה לקבל ספר ארעא
 דישראל: מלכות שמים: לב א קרוב לראשו פתח ר' אצל ואמר כו"י: נכתב אלניכו פירוש
 על ההוא פתיחה:

פרשת בא

שם ב ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כו' יהודה פתח
 ואמר אשרי העם יודעי תרועה כו"י: המאמר הזה לבאר שייכות
 הפתיחה לכאן עפורש אלניכו. אבל קיבור הדברים כ"ל בא לבאר לעה איכו מצוה
 בדברי הש"י איזה מכה יביא עליהם. אבל להיות המכה הזו ילא מציתה למלכות
 והבחה לבצרות הסט"א הכה הוא דמיון כעין ר"ה שפוח יוס בצורה ויבואו בני
 האלקים וכו' לקטרג. ואין להזכיר צמו פיו ציוס שהוא כל ענין הכרעה רק העיקר
 נמחק ע"י השופ"ר זיכה. וסנה הש"י עושה מצוקשינו צרמו השופר כמובן כביכול
 הזכיר הש"י דייקא בזאת המכה הענין הכרעה צרמו צכדי שלא יתרה הקטרוב
 הצן הדבר. זה מה שכל: ל"ג א ויען השטן כו' עד קרוב לאמלע. דהא דיכא
 הוה ל"י על אברהם כו' דלא תמציד דיכא זילתק כו' דהא לא הוה ל"י לאחלפא
 קרבן דאומין על מדבחה באחרא: עיין במק"מ מה שסקשה. ולפענ"ד לק"מ כי
 כן דרך המקטרג הזה לא נח דעתי' עד דיהכון ל"י כופר' וכדאשכחן אלל ר' י'
 יוסי דפקיעין: שם באמלע. דבעא דיכא דיוסף לכמה דרין: צומן עשרה סרוגי
 מלכות. עיין צו"ח וצפרקי היכלות: שם והכא מטא למיעל (מקטרגא) חולקי'
 עלי' מכל זרעא דאברהם ולא יקרב צסט"א: עיין במק"מ וליכ דהמקטרג לא תיח
 דעתו חס יהכו לו כופר מקט"א אבל צזה הוכח דעתו. להיות סה"י אוב בגלוב
 הרח: ל"ד א פתח ואמר ויהי מקץ ימים ויבא קיין כו' אישו דהא לקץ ימין
 ואחריצ לקץ ימים כו' וצגין כך לא תתקבל קרצני' דהא מקט"א הוה כו' והצל
 הציא גם הוא כו' ועקרא דקרצני' קוצ"ה הוה ויהי חולקא לקט"א: רל"ל וזה
 הוה הפירוש והצל הציא ג"ס הוא רל"ל הצל גם הוא הי' נותן חלק לקץ הימ"ס
 היינו לקט"א ועקרא לקוצ"ה: שם סמוך לאמלע. דהכי אחזי' לצי' למדע עוצ
 ולמדע רע ולאדערא גרמי' לטוב כו"י: סרמו צזה עזר"י מעס הי' וכו' הצן:
 שם ב קרוב לקוף. צגין דאתחלט חילייהו דלא יטעטשון עלמא צר לשצעין ספין
 חד זמנא: כ"ל דצצ"ל זה חד לעי' ספין עושין צרומי מייצחא שחוק
 הכוכר בדברי חז"ל במק' ע"י: ל"ה ב ד"ה ועבר כו' לא אחזי' אשגחוחא דלעילא
 אלא כד אחזי' לתחא עובדא דאהעצידו עובדא מניה כו' וצ"כ צין לעב צין לצי'
 צעובדא הליא מלחא: וצ"כ כתיב כל המלוה אשר אכני מלוה אהכס היום
 שמתרו לעשות דייק"א: שם באמלע. ולקחחא אבודת אוז כו' צגין לצערא רוח
 מקאצא מצבייטור: כי אז"צ זה סבולתו לגרם רוח הטומאה. ואפשר להיות הוא
 כמוך מכל סאילכות מורה על עניות. וכבר אמרו הקדמונים מי שיהו עניו אין
 הק"מ יכול לשלוט צו. רמוז לדבר דוד אמר ה' לא גצה לצי' צממור קל"א צג'
 ס"מ. וכן עכ"י צג' ס"מ עם ד' אותיותיו [והכולל] להורות ציעולו לגמרי ע"י
 עניות: לו א קרוב לסופו. כתיב ופסח ה' על הפתח על שפתח הידוע עיין במק"מ
 ולי' סכונת הוא יסוד דנוק' והצן: שם ב ד"ה ויהי כו' ותכינ לעולם יחא
 אדם זהיר צלוחא דמכחה. אמא"י זהיר מטיס דהיא שעתא דתליא דיכא וצעי
 צ"כ לכוונא דעתי': אמאי זהיר רל"ל זרי"ז מיצ"ל. דזהיר הוא צצב ואל תעשה
 זרי"ז צקוס ועשה. ומרחן משר"ס דהי"א שעת"א דתלי"א דיכא. ומ"ע מקטרא
 דחס"ד ומל"ה מקטרא דדיכא. וע"כ צומן מנחה שעתא דתליא דיכא מחוייב צה
 זמירות

והירומה בלית דהיינו ליזר מדצר העוכע הכוכה וכיולא כ"ל ככון :
 לו א חת השמים וחת הארץ ח"ת דא ימינא דקוב"ה וח"ת דא שמאלא כו'
 מאי יעמדו יחדיו כו' ימינא ושמאלא דאיכוו ח"ת וח"ת. יעמדו יחדיו
 בזח"ת סאי דשלטא בפלגות ליליא דכלילא חת בזח"ת. רל"ל מלכותא קדישא שנק'
 זח"ת כמד"ח בזח"ת יצוא אהרן וכו' לתיבתא כלולה חו"ג הנק' ח"ת וח"ת כעש"ל.
 הכה חות סת' חין צו חילוק רק צאיך אהוון. הכה חות סת' בזח"ת מרנז על אהוון
 ו"א שפתינת וח"ת וח"ת סא' שזח"ת מרנז לחות א' שפתינת א"ת והת' כלולה
 שפתינת. כעלל שפתינת זח"ת מרומזים שפתינת ושס יעמדו יחדיו חו"ג :
 שם ב דרשאו וכעשך מעמוד ח"ת. זכא חולקי' דעשה דעלי' כחצי יפית כו'
 יפית מצבי אדם עשה ומוכז'. שסו עדיין צבי אר"ס ולא צבי כ"ח :
 שם חולק חן שפתינת ענה וצביו'. דכתיב צנה וכן מלא חן : שם ע"כ משחק
 חלקים חלקיך מאצרתה וילחק'. עיין צמדיר ר"ס פ' לך לך דרש שמ"ן תורק
 שמך על אצרתה. והנה משיחה הוא צמ"ן וילחק ככלל עם אצרתה צעקדס :
 שם שמן שסון מיעקב'. דכתיב ציה וילוק שמ"ן על ראשה : שם צמאלע. וד'
 הכה כל צבור כו' וחסתכל צמאי זח"ת כו' אפילו דרגין עילאין ותחאין
 אהצרו מעולמכסון כו' דכתיב צאר"ץ מלרי"ס'. כ"ל דרל"ל דכתיב ומה כל צבור
 צאר"ץ מלרי"ס אר"ץ מלרי"ס בגי' תרע"ח כמנין קס אדגי' צמילוי זה לעומת זה
 וכו': ל"ח א קרוב לקוף. מאי פני הארון י"י דא רש"י'. ע' צוהר תרומה דף קס"ג
 ע"ב ח"ר חלעזר ודאי חפ"י דשכינתא חמיכא וכו' ע"ש עד סוף העמוד ותנין :
 שם ב צקוף. דחא ר' חקדא וכו'. לפי הגירסא הזו ע"כ ל"ל דהזמר כחצור
 צב"ע צומן הגאוכים דהרי ר' חקדא אמורא הוה צומן האמוראים :
 רמ א צקופו. כתיב כחנות עור הא לא הוא אלא עלה האכה אלא כתרומו
 לצושין דיקר'. יקר' הוא תרגום אל חינת כבוד צלש"ק וסמ"י :
 מ א צרלש. והנה חיינה שפיכה כו' חיינה כתרל חדא כו' ואע"ג דלוקימנא קרא
 דא על שאר טיעבודיהו ד' ישראל'. כמו שדרשו חז"ל חיינה זה צב"ל חשכ"ה
 זה מדי וכו': שם צקוף. צבין דלא יתעכזון ישראל חמן עד דיתחסיאיו [כל"ל]:
 שם ב רע"מ ד"ה ושא כו' כל צ"כ דאשתעי ציל"מ כו' וחדלן צפורק"י'. היינו
 כציכול צגאלותי' כי כשהם צגלות כציכול השכינה עתהם צגלות וכשנגאלין
 כציכול הוא גאלות השכינה. ושמחין ישראל ציחר על גאלות השכינה. ח"ש בגילה וכשמח'
 ציעושע"ו דייקא : מא א אלטריך ל"י לצ"כ לאקדמא ולפרט חטאוי כיון דמקטרבא
 חמי דא לית ל"י פערל דפומא עלי"י. הוא כעין מודה צקבס: שם ח' טז
 צחיוצתא יאות'. רל"ל כשמחודה ומפרט החטאים הוא טז צחשוצה. היינו חרעס
 הגמורה על העבר. וקבלה חמייתיה על העתיד: שם ב ד"ה צנית אחד כו' וכד
 חכלין לחאי פקח כו' כתיב ועלם לא תשצרו צו לאחזאה צ"י קללח וככל חינון
 מעוון ועלרתי דחא גרעין הוה רמזן צסוקא כו' והוה מלרתי עומי לון גו עפרל
 וכו' ודא חיהו ציעולה דעכו"ס יתיר מעטרל דלחון'. ד' ישראל חינו מצבל ע"ז.
 רק גוי עמכי ציעול שלו: מב ב קרוב לקופו. עלה העלות עביר עשר קפירות
 וקחא לכחז מקור וכו' ולית ל"י דמות ולורה וכו' לצתר עבד מאכא זעירא ודא י"י.
 כי הכח"ר נרנז צקולו של יוד: מב א קרוב לראש. ותקין לכרסיא כחות לעמשא
 ל"י דחינון מלכאים ארללים וכו' חייסיס ג"פ"סיס. ל"ע על הסדר שקידרן ועיין
 צרעצ"ס ר"ס הלכות יקודי חמורה: שם ב קרוב לראש. פרעה חייכא וסיה כי

יבאך וגו' דא זיכא כו' ועל דא סירוחא דילה וסי"ה דהא עלה דא חייא ציונלא.
אפשר צעבור זה גזרו אומר וסי"ה לטין שמחה :

פרשת בשלח

מד א ויהי בשלח כו' אלישע זכה צהאי עלמא מה דלא זכה
נציהא אחרא כו' וכ"ד לא צעא לאטרמחא למריי. ע"ד שחז"ל
הרולה ליהנות יהנה כאלישע. ר"ל מי שרולה ליהנות מצני אדם וקבל מהס לוקה ונ"ח
יהנה כאלישע שכוונתו הו' לש"ש שהו' יכול להחפלה שהש"י יזמין לו פרכתו שלא ע"י צני
אדם אבל כיון שראה שבני אדם ונצקשים צעלמס ליתן לו מחסורו היצן שזה רלונו ית"ש.
לא צעא לאצירחא לעארי' להחפלה שיעליא לו פרכתו צאיפן אחר: שם ושס איה גדולה.
גדולה על כל שאר גבי עלמא. עיין צמק"מ צגס ונהרמ"ו גרונה שהיתה בגלול חוה והאריך
יתכן אח"כ דה"א שא"ר נה"י עלמ"א כ"ד חנא"ן אושפיז"א צנית"א מלעברין צ"י וכו' .
הנה זה הו' טעם אחר. אבל נפי הכל הכוונה. כמו חו"ה אס כל חי לא הית צוודחי מלעברת
צאושפיז"א שכל צאי עולם הס צרי' כמו כן השוגעית הלו שהיתה בגלולה: שם צאלמע.
הנה הו' ידעתי כי איש אלקים אדוש הוא כו' היא ידעה ולא אחרא צנין דהיא מתקנת ערסי' .
ר"ל הו' לא לזדה דהיא אשת אים אכורה להליע המטה לליש אחר רק בלא הודע שאין צאלן
אותו הליש ולא אחר ע"כ אונרה הנה לא ידעתי ולא אחרא כי היתה נלמט צמחר .
שם סמוך ללמע. צעמחא דמלקית ההוא שושפא ונערסי' הוה סליק ריחין כריחין דגמחא
דעדן אונרה כו'. כבר קדם האונריכו כל החושים נזכרו צמחא אדם וחיה וחוש הריח
לא נזכר. ע"כ הו' דבר רוחני שהכונה נהיית ונעמו ולא הו'ק כי לא נחפס צמחא אדם.
והנה עפ"י דברי מהרמ"ו ז"ל שהאשה הלזו היתה בגלול חוה שנתפגמו החושים על ידה זולה
חוש הריח ע"כ היתה מתרת צריח הן: שם קרוב לבקו' ונסיס לו סס מטה ושלחן וכסא
ומנורה כו' דלינון תיקולא דכס"ו כו' לאו אינון כתיקולא דשימושא דהא כסא ושלחן וכו' צני
צקדומית' ונצחר שמתן כו' אמאי אקדימת ונטה. צנין דהיא צניצ' עלי' יתיר מכלל וחקדים
צר נס מה דחציב עלי'. ר"ל הכל יודעין כלה למה נכנסה לחופה כ"ו: שם ב קריב ללמע.
נמשך מסוק עמוד א'. ויהי היום ויבוא שנה כו' ההוא יונאס יונאס עבא דרש"ש הוה דלחפקד'
ציה עקרות כו'. ויאמר נחזי אבל צן אין לה וגו' אמר לה אלישע הו' דחאי שעת"א קיימית'.
שע"י צני' עקרה"ה וצרה"ש צע"ה עומדת לו בלדס. ע"י השיפר דלותיות שופ"ר הס אחר
אותיות עקרה"ה. עיין צפסר צרכ"ע: מה א צראשו. מפלה למצוקו כו' וגבורה הוה שליט'.
מצקו"ק צני' גבורה: שם צאלמע. כד נפקו ישראל ונמלרים רוחיהון הוה מציר גבוהיהו'.
ע"כ ויסעו צני ישראל ורעמסק כו' חיצת ישראל צעס תצ"ר: שם סמוך ללמע. צ"כ
כד איבו מציק פולח' כדן ידע מצירו דגרנוו מצירו דרוח' כך ישראל כד נפקו וממרים
כדן טעימין טעמ' דמות' כו' הה"ד ויה"י צשלח פרעה את העס'. אפשר לומר דכוונתו
לצחר לשון ויה"י מורה על צע"י. ע"כ אמר לפי הכ"ו ויה"י צליט' דלערי' ונחס דהו'
רוחיהון דישתל צניר גבוהיהו וטעינוו טענו' וכו': שם ב צראשו. ויקס פניעה לילה כו'
אחון קבלתיך לכל צני מת' כו' הה"ד ויקר' למשה ולאחרן לילה. ר"ל קרא אותן צגס לילה
הו' מדת הדין. על שגרנוו לו לפעול כ"כ נקמות ודין: שם ב ד"ה ויסב כו' ר' יחמק
וכ' יהודה הו' אזלי כו' והוה עמהון יוכי טייעא כו' אשכח ההו' יוכי טייעא אנתו קדא כו'
ואחקיק צו' ואחא עלה. תוורה. הו' מתמיהיס לנהא אירע להס כזאת שיהיו הס רואיס דבר
עצירה כזו: מז א ד"ה ויהי הולך כו' ואוריית' צעי לנלבי צה צימנא וציליא כו' חניח
צימנא ציליא אנתו. ר"ל הלל לא איצרי לילה אלל לשתיחא: שם צנין דהיא סכיח לגבי'
שנא קדיש' שליס'. היינו הו' אדני: שם ב ד"ה ויגד כו' חנוו נהכמת' דלחון דהו' אזלי
צימנא וציליא אמרו דחאי ערקין אינון. וצוה יונח לנו מה שתירגס אונקלום על כי צר"ח
העס ארי אזיל עמאיה"ל למרגס ער"ק. אך הו' רנה לעיל [עמוד זה] צוחר אמרו. יהון
צימנא ולא יהכון ציליא כצני אצא דערקין וכו' אלל לאשחכחא צוה שלימותא דכלל דליח
שנינו אלל יונאס ולינה עכ"ל. ר"ל ז"ל. הוה אדני תורה צבתא ותורה שצ"פ. נמלא הו'
הולכין גס ציליא ע"כ שהו' רומח לתורה שצ"פ. והמלרים ע"י שראו צאלעגניותא שולכיס
ציליה שפטו שזה נקרא צריחה ע"כ צתרגוס תורה שצ"פ נמסקר אזי"ל. ר"ל שע"י הליכתם
צסוד תורה שצ"פ אמרו כי צר"ח וכו': מז א ד"ה ומו ופרעה הקריב כו' דקריב לון
לחשובה. ונהה אינו מנזחר נפירוש לחשובה ונמסקר צע"פ להורות דעיקר התשובה צפ"פ .

קמו עמכם דברים וטובו אל ה' וכו' ו"ל: שם ב קרוז לאמלע. הה"ד י"י ילחס לכס כו' והכא אתכליל שמא קיישא בלחון רשימין. ר"ת י"י "יילחס" ללכס. ההס השני מן ע"ב שמות היינו יל"י. מקובל לרפואה וישועה כמ"ש הארז"ל צדור ר"ת "היבז ז"י"די". לחון לחכמות מן יהו"ה ילחס הוא שם מ"ה: מה א צקופו. ונטה את ירך על הים וצקעהו. והא שהומי הוה אלל קרז"ה עבד ניסא גו ניסא כד"א קפלו שהומות צבז יס' וה"א שהומי הו"ה רז"ל המיס שזים הם עד שהתוס ומלי מהני בקיעה. וז"ש ניסא גו ניסא. שיפור המיס התחמוסים כרפכו לסיפור העשר והעליונים נקטו וכתהוה יקוד לחי"ו: שם ב צרשאו. כעל לזכרהס וקייס ז"י עלמא דכתיב כו' הצבראס וחוקמיה: רז"ל הצבראס צאצרה"ס: שם ות"מ יעקב אחיד צל"ג דמי כו' וצנ"כ יעקב לא מית ואימתי ויית כו' דבהאי מטה כתיב רגלי יודת מות. המנין יצין ויחננין צוה דברי חז"ל צנני. יעקב צנני"ל לא ית. היינו צאיתא דרגא סקי' צנני"ו הנין: מה ב צרשאו. אשר חנה הודך על השמים כו' דא היא רזא דהכר' עמי' כו' ודא הוא אשר כתיב"א אהי' אשר את אהי' הנה תיבת תניי' ידוע דהוא צנני' ג' חילואי אהי"ה קס"א קנ"א קנ"ב: ג א ויכר את אופן מרכבותיו כו' הלא חיבה הוא צנני' ג' חילואי הוא ממנא דשליט עליהו ועל דא וייתו כלהו צימא אמאי צימא אלל ינא עלאה אשער עליהו וכו' וע"ז כתיב טעבו צים סוף סופא דדרגין. ונלכות שנים שהוא הנהה האחרונה מעילא לתת: גא א קרוז לאמלע. לנלכא דלחונג צעטרונתא כו' אמר כלהו נשמתחין לחינתא". כפלגשג"ס ושפחות: שם ב צקופו. למלכא דליהו שלים ונלכא דעתי' שלים כו' וכד דאין דאין טעב ודאין לניס כו' אצ"ג דמיני אכפוי דונלכא נהירין כו' דעתי' שלים כו' דצההו גהירוי דילא כתיב: דע"ז יס גו עיטרל דמקדים ועיטרל דצנורות ו"ל: גב ב ד"ה וירא כו' לא אשכח' מאן דאתיק לני' לגבי קרז"ה כפרעה. ארי' סיחון ועונ ה"ג אל לאו הכי. אינון לגבי דישרלל אהקפאו: זבל לגבי קרז"ה לא: שלא שלחו נהס ישראל לונר להס צסס הש"י שהוא ליה שניחו אותם לעבור דרך חרלס: גא א צקופו. ויוזילך צפילו ר"א אמר כוכוה אצתתא אזדמנו תמן צכל הוא פורקי' כו' ר"א אמר ויוזילך צפני"ו דא יעקב: דיוקו חקוקה צמרכסה: שם צכחו דא ילחס: כח וגבורה: שם הגדול דא אצרה"ס: דא מרת הגדולה והסדר: גא א קרוז לאמלע. כד כפק (משה) לנעמ' אצרה"ה ה' אכפוי וצית' איתמלי' מזיות". אפשר צעבור זה ותלפנהו שלשה ימים נגד ג' כותלים של ה': שם ב צרשאו. אז יסיר משה כו' שירתא דא כו' אית צה עלמא צעברי'. אפשר הכוונה קורות מעשה צרשאי מן עולם ההור: גא א סנוון לאמלע. אלה"ר מדרג ונוקצא אשתכח הה"ד ויאמר אלקים נעשה אדם צללמינו כדמותינו: ללס דכורא דמות נוקצא: שם קרוז צקופו. עזי וצמרת יה אינון דכלילן דא צדא ולא אהפרשן דא מן דא כו'. ו"ה אלא וחלל: שם ב קרוז צקוף דצור. צשעתא דחתחרי ציושלים ה' סקי' ונלכא קדישא לניון: יקוד לדיק: שם סוף דציבור. וכד תהדר כנס"י לאתרה כדין יתוב ונלכא קדישא לניון דאתרי' כו' וכדין כו' זה ה' קוינו לו נגילה ונשמחה צישועמי. צישועמו ודלי. רז"ל כציוכל כשיושיע בלמנו: שם צקוף עמוד. דלית לך מלה צאוריית' דא אחרמי' צשנא קדישא עילאה ולית לך מלה צאוריית' דלית צה כמה ריזין כמה טעמי' כמה שרשי' כמה ענמי'. כרהא שאלר אלו הדי' לטוות הס' די' חלקי פדר"ס שסס צד' עולמות אצ"ע וכולס תלויים צד' ארתיות השס הכצד וזהו תורת הוי"ה תמימה: גו א קרוז לראש והא אשערנא צצבור פרעה כו' וכלהו אהעברו צידי' צדינא דננכותא דאקרי ינא רצא כו'. וחלצנידו צימא תתאה כו' ירה ציס. צים פחס: י"ס עילאה: שם וצמח שלישו טעבו צים כוף: קו"ף הדרגין: גא א צ"כ דאשתרל צפלגות ליליא כו' וכאצנת אילתא דא כו' אחי עמה כו'. רז"ל הוא צ"ל דקס צח"י היליה אחי עמה וכו': שם צאמלע לדיק ולק צוונגא חרד כו' וחלין אקרן חלרי' כמ"ד כו' ישכון חלרי'ן: עיין צפ' לך: שם ב צאונלע. לא ישחאר מצני עלנא צד אינון גזירין דקצינו את קיימא קדישא כו' צאינון חרי' חולקין: היינו מיל"ס ופריע"ה לאפוקי ישמעאל: גא ב צרשאו. כ"ז דישרלל ישחלון צאוריית' אצמד חילא ותוקפא דכל עצי' דה"ד וינוק' י"י תרען חויב. זרות התורה שיכתה צימין שנחמר מיימי'ו אס דת למו: גש ב ד"ה נחית וכו' כי רליחס דא לדיק: שהוא ממשין מן הרלון' והוא מרלה ועפיס ומעיל של"ס צינת והנין: שם דע"ע. ד"ה פקורא לננין נקדישא לתת אונגא כו' ויהוה מרלה דלעילא כו' וההוה צ"י כנישחא חלערי' לחני צ"י צשפירו סניא כו' לקצי' צ"י כשח"א דלעיל"א: מלכות שמים. ע"כ כריכין לייפותה צסוד חיו אשה אלל ליופי ו"ל: ס ב קרוז לטופו. נעירו דהוד אסתמרוחא דזונה: מונן צה

משארז"ל שגזרו מלכי יון בתולה הנישאת ליום הרביעי תזעל לספסר מחילה. והוא כדרי לעשותה זול"ה. ואח"כ בזמן הכס. נצח"י ההו"ד אסתמרותא דזו"ה תקנו להודות ולהלל וכו': שם בסוף . והישר זענינו תעשה דא לדיק כמ"ד עיני י"י אל לדיקים :'. הרי עיני י"י למי שהוא דרבנא לדיק. ע"כ מה דכתיב והישר זענינו תעשה דא לדיק :'. סא ב קרוב לראש. זמני הוא רבי ייבא לסלקא רוחי ולא תקשרא נחד אדרא קדישא :'. רבי ייסא נפטר בארשא קדישא כמנואר באדרא נשא. עיי"ש : שם תו מעכנא אחרא אעבר קמי' דרבי ייבא כו' חמא ר"ש כו' ויהי זידי דר"ש ואסתזיב :'. הוא הועשה הנזכר צפ' ויחי . שהליו ר"ש מן מלאך המות ועיי"ש : סב א ד"ה הכני מעטיר לכס לחס כו' כל אינון בני מהימנותא זעאלן בכל יומא ויומא לשאלא מזונייהו מקצ"ה ודא הוא ברוך ה' יוס יוס. וע"ד לא לזעני ל' לאיש לזעלא מוונא מן יומא ליומא אחרנא כו' צר מערב שנת לשנת :'. וידוקדק היטב צנמ' פי' הצרי' אזל הלל מדה אחרת היתה צו שנאמר ברוך י"י יוס יוס. היינו לא הכין היטב מחד שנת לשנת דכתיב ברוך ה' יוס יוס. דלא לעכז יומא וכו' רק מע"ש לשנת שהוא מנואר בתורה. וטעמא רבה אית צי' כנודע : סג א בראש. אינון דלא מהימני צי' בקוצ"ה :'. פי' בכל זמן ועידן : שם ב איש אל יותר ממנו עד בוקר דהא לא שלטי יומא ציומא דלא דינ' כו' ויומא שתיתאה אשתכח צי' יתיר :'. עיין מה שזיינתי לעיל דף ק"צ ע"א זענין הלל :

סד א ד"ה ויאמר כו' ובאין אינון לדיקיא דקוצ"ה אחרעי ציקריהון יתיר על דינ' כו' סנהרב חרף וגדף וכו' וקצ"ה ממיל וכו' כיון דלואשיע ידי' על חוקי' כו' ירבעם צ"ג הוה פלח למצ' כו' וקצ"ה לא תצע מיני' וכד אחא עדו נביאה כו' פרעה חרף וגדף כו' וקצ"ה לא תצע מיני' עד לקריב צהו צישראל :'. קמתני להו שלא כבוד הדורות. כל לא אז אף זו קתי. לא מיציעא סנהרב שהי' גוי אלא אפילו ירבעם שהי' ג"כ ישראל. חייק תצע מענו הש"י עלצון הדיק. לא זו עלצון הדיק ישראל בן בתורה אלא אפילו עלצון ישראל קודם שקיבלו התורה דהיינו בזמן פרעה. כל' : שם ב קרוב לראש. הניר תמיס פעלו כו' דאסתפק לור לועמד פעלו דתמיס ומאי איהו אצרהס דכתיב צי' התהלך לפני והי' תמיס :'. הניר גבורה אצרהס חסד : מה א בראשו. לא תמרוש צשור וצממור יחידו וכו' מצינן סערין דלהון נפיק מתקיפותא דלהון דאקרי כלצ' : אמרו דורסי רשומות אוחיות האמלעות של שור' וממור' הם צגי' כלצ' : שם אמר קוצ"ה אחון אמרתון כו' יאני מוסר אחסל לכלב מיד ויניא עמלק :'. עמלק הוא קליפת כלצ'. כרמו צפרשתו ויזנצ' כך' כל' ס"ת כלצ' ע' צנמ"ע : שם ב קרוב לסוף. אשתכח יהושע דאחאחד כו' צההוא אחר דאחקרי נע"ר :'. מע"ש שר הפנים חנוך' לנע"ר : סו א ד"ה והי' כו' אע"ג דכהנא פריש ידוי בקרבנא כו' ישראל זענין לאשתכחא צללותון עמי' :'. ע"כ היו אנשי מעמד ישראל צנימ"ק : שם ב צנמ"ע. ויראו את אלקי ישראל כו' ההוא דאקרי נער דמשמש לשיניתא :'. דאיהו צ"ג דלעילא : סז א סה"ד. כי יד על כס י"ה מלחמה ל"ה צעמלק מדר דר כו' ועלייהו כתיב יתמו חטאים מן הארץ וגו' מן הארץ צעלמא דין וצעלמא דחתי צי' זמנא כתיב ברכי נפשי את י"י הללו' :'. כראה לפרס צההוא זמנא ברכי נפשי את הו"י. שס שלס וכעת הללו י"ה שהסס אינו שלס עד שימחה זרעו של עמלק צ"ג :

פרשת יתרו שם ויסעע כו' מאן דאריס ידוי לעילא ולאוי אינון צללותין

וצעותין כו' :'. הרימוחי ידי' אל י"י . מערבגינין ארימיה ידי צללו כדלקמן : שם נמשך מלעיל. וישא אסרן את ידו כו' ואינון עשרה שליטין כו' די מענן על פרישו דידין לעילא כו' ולצרכא לסהוא דמצדך ל' :'. י"ד עלא כזה יו"ד דליה צגי' צ"פ צרכ"ה. וז"ס פרישו דידין. ח"ס מלי"א ידיניו מצרכותיך : שם ב סמוך לאמלע. לצחר דאחא יתרו כו' כדין אסתלק קוצ"ה ציקרי' עילא ותחא ולצחר יסב אורייתא :'. אחיא כמ"ד קוד"ה עתן הוניה צא יתרו : שם קרוב לקופו. ת"מ צעמחא דקוצ"ה אהער לגבי כל אינון רחיבין פחמי ואמרי אלקיס ימכנו כו' . רוח לפון כו' נציב ואמר לדעת כו'. ככור כו' פחה ואמר יודוך כו' . דוד כו' פחה ואמר ארץ נחמס יבולס כו' . לצחר אחא דוד צרוח קודשא וקדר לון כדרא :'. רל"ל סקידר כל ספקוקיס ציחד. הן מה צאמיר

שאמרו הרמב"ן, ורוב לפון והכבוד, ומה שאמר הוא, קידר הכל צידר :
 סח א דיה וישמע כו' רזא דא חס כל אסר עשה חלקי"ם ולצחר כתיב כי
 סוליא סו"י כו' חלקי"ם דא שמא דאגין על משה וישראל ולא אהעדי
 מיניהו זבלותא :. שהיה מהשגחה נסתרה בעצמו. חלקי"ם זבי' העצ"ע :
 שם ולצחר שמא עילאה אפיק לון מנאריס :. צשידוד המערכת נקיס נגלים
 לעין כל כי יד סו"י עשהה זאה : שם ב חוספתא ד"ה הא חזי יתרו הוא
 דיהב עיטא כו' וקדר קמי' הקונא דדינוי לאחזאה מ"ד כי העשפט לחלקים הוא
 ולא לטעמ"א :. כ"ל דהנה יתרו הוא גלגול קין, והנה כתיב ויאמר קין אל הצל
 אחיו, ולא כתיב מה אמר, עיין צח"י שאמר ליה דין ולית דיין וכו' וע"כ לא
 כתיב מה אמר, להורות שאמר דבר כזה שלא יסתן לכחצו מפני הכבוד, והנה
 צא יתרו וקידר דינוי כי העשפט לחלקים הוא : סמ א צאמלע, לא יכיל צ"כ
 לאמעכא רוחא דלעילא לתתא ולמקרב זבי' אלח צדחילו ויכוין לבי' ורעות'
 צדחילו :. ע"כ תלמיד הרולה לקבל מן הרב, אמרו מורא רבך כמורא שמים :
 שם ב צראשו, נמשך מלעיל דהא ליה קט"א דליה זי' נהירו דקיק זעיר מקטרח
 דקדושא :. כמד"א ואתה מחי' את כולם, ע ב זהר צקוף, האי מאן דשערי'
 קמינע וסליק לעילא על רישי' :. היינו ששעירותיו אינם שוכבים כ"כ על ראש,
 רק כעומדים : שם שערך שעיע כו' עז איהו לטותפו ורווחא אשתכח זי' .
 ואיהו צלמודוי לאו חבי :. ר"ל, כשעוסק בעלמו אינו מלליח כ"כ רק צטוחפות
 עם אחרים, כ"ל : עא א רזי דרזין, צקוף עמוד, מלחי' קמינע כו' דא איהו
 ז"כ דרוחא דילי' ורעותא דילי' לאשתדלח צמחורתא ומנדי"ה צלוי וסל"ך :. לשכור
 המסים מן המלך : (עזרא ד) : שם ב זהר, צראשו, ודא איהו צרזא דרוח' ז'
 כד כליל אוח' :. דצמילוי זי"ן יש ג"כ אוח' : שם ד"ה צרזא דמלחא
 צאה כ' דאיהו שלימו דאה זי"ן :. דיט ג"כ צמילוי זי"ן אוח' ג' :
 עב ב זהר צקופו, האי אלעריך לאתחקפא זי' לאשתדלח צאורייתא דהא יל"ח
 זה :. ר"ל, מהראוי שיתחזקו עליו חזיריו לדבר על לבו שיעסקו בחורה כי
 ילליח זה צודחי' : עג א רזי דרזין צקוף, דיוקני' דעשימ"א קדמא"ה, וסיחרא :.
 ר"ל דוד שהוא המלך הראשון שנעשה, נגד מלכות שמים סיהרא כירח יכון
 עולם : שם ב זהר צראש עמוד, דא איהו צרזא דאח"כ דאחכליל צרזא דאה ס' :.
 היינו צאות קמ"ך הנה יש צמילואו אוח' כ' : עד א זהר צקופו, אל הנעז אל
 מרחשו בנין דקמ"א הוא זי' צאליאצ :. על שהי' רגיל לכעוס כמו שארז"ל :
 עה א זהר צראשו, זרעא דרוד כו' ולצחר קיימא צדיוקנא דארי' :. גור ארי'
 יהודה : עו א סו"ד, אסתכלותא דאכפין על אורח קטוט צשעתא דאכפין
 כסירין כו' , ואע"ג דצכלא כל אינון חכיעון יכולין לאסתכלא :. אעפ"כ עיקר
 מנחן הסתכלות האומי' צשעתא דאכפין כהירין : עו א ד"ה זה ספר כו'
 רזין לחכיעי לצא דהס"ך :. אוחיות ז"ה ספ"ר : שם ב צקוף, חכיעא דלצא
 דחמי ל' חוצתא איה עלי' לומר ל' זיל אסי לנפטך :. ר"ל יאמר לו שיעשה
 השונה : עה א ד"ה ואתה צקוס"ד, מלכא משיחא (ידע) צריחא :. חוש הריח
 לא נזכר אלל חמא אדמ"ר : שם ב ד"ה ונשה עלה אל האלקים וכו' לאתרא
 דפרישן בדפוי דשכיחא :. י"ל צרמו ונשי"ה עלי"ה אל האלקי"ם זבי' צ"א
 לכנפי' שכיחא : עב ב ד"ה ונשה עלה אל האלקים כו' מה צין נשה לשאר
 זבי' עלמא, שאר זבי' עלמא כד סלקין סלקין לעתרא כו' אלל נשה כד סליק מה
 כתיב

כתיב ז' ונעשה עלה אל האלקים זכאה חולקי' : זא לזאר למה לא כאמר ויעל
 ונשה אל וכו'. ואמר. ונעשה עלה וכו' כאילו קאי על איזה הנאמר ומקודם. למה
 אמר דקאי על זכי העולם. ומזאר החילוק מה צין נעשה לשארי בני עולם :
 פ ב ד"ה אחס ראיחס כו' מה ככפי נערים אר"י צרחמי כו' וסייכו רזא דאר"ש
 דרך הנער צנעמיס מלי צנעמיס צרחמי מה נער אשתכח צרחמי על זכוי ודינא
 לבג"י אחרא כך קצ"ה כו' : שמיס נק' ח"ת שהוא רחמיס כלול מחו"ג :

שם ד"ה ויהי ציוס השלישי. ר"ל פתח אחות כו' מה נעשה לאחתיכו. מ"ה
 יתעבד מ"ה צנעמח דקצ"ה יתגב' צעורא דסיני כו' ויפרח נשמתהון : עיין
 צמק"ו פירש צדוקק. ואפשר לומר. מ"ה ע"י שם מ"ה יוחזר להס נשמתה. ע"כ
 עיוס קבלת התורה אחס קרוי"ס אר"ס ואין אומות וכו'. וזוה יוכח לנו מהו
 הפתיחה לפסוק ויהי ציוס השלישי. כי שם מ"ה הוא צמ"ת [ור"ת] יוס"ה השלישי :
 פא א צראשו. אחגלי להו צרחמי כו' ציוס השלישי ודאי דאיסו רחמי כו' ציוס
 השלישי דהכי אחמי להו דבג"כ ישראל אקרון : תפאר"ת ישראל יוס"ה סג' :
 שם צהי"ת סזוקר דכתיב צקר לא עבות הא אי סוה עבות קדרותא אשתכח
 ולא אחגלי"ח חס"ד : אפשר זא לזאר למה כאמר צהי"ת סזוק"ר. ולא סתם
 צנק"ר. אך הוא להורות צהי"ת הצק"ר. שהצק"ר ה"י לו הו"י זלא מונע שלא
 ה"י שום עז וענן צריקע לכסות הצק"ר. זה יורה על הארת הסוד הגדול דכתיב

צקר לא עבות דאי סוה עבות וכו' ולא אחגלי"ח חסד וכו' : שם ב צראשו .
 וכל העס רואיס אח הקולות. ראי' מנע כו' אח הקולות לאסגאס הוא קלא
 אחרא להתא כו' ואח הלפידים צקרי"תא צקריס והשתא לפידים. כלל חד. אזל
 מדאשתקבו צתיקובא לאתחזאס אחקרון הכי : כ"ל שר"ל קודס שנהלצב הקול
 צמלכו"ת נק' צקרי"ס ואח"כ שנהלצב הקול צמדת ומלכו"ת סנק' א"ת כמד"א וכל
 העס רוא"ס א"ת הקולות. ע"י הא"ת סיו רואיס ראי' מנע. אז נק' הקולות
 לפידים. כי הצר"ק אינו נראה רק כרגע משא"כ לפי"ד : פב א קרוב לאמלע.
 ה"י דבר ה' כצוהס לצנעמח סיחס. ר' יהודה אומר לקיומא סוה דרתיא : ר"י
 פליג ואומר ה"י מורה על קיוס וסו"י : פג א צמלע. ויתן לך האלקים מעל
 השמים כו' וצרכי' צנכתא דזמנין צכוי דיעקב לרתיא צהסוה עלא לזימנא
 דרתי : כי ליעקב צעלמו ח"א לומר כי לא אלטריך כי יעקב אצינו לא נת.
 ע"כ סוה הצנעה לצכוי : פד א סמוך לאמלע. אר"א צנעמח דתנכא דסיני
 סוה כפיק כו' סוה תנכא מן סוה אר"י שכינתא דאחגלי להון כו' זכאן עמא
 דחמאן דא וידעי' דא : כ"ל דר"ל זכאה עמא סהיו רואיס זס. וסן גס סיוס
 זכאן עמא דידעי' דא : פה א קרוב לראש. ציומי דשל"מ קיימא סיסרא
 צאשלמותא כו' דקיימא צחמסה עשר כמה דתיכין אצרהס ילחק כו' דוד שלמה.
 כד אחא שלמה קיימא סיסרא צאשלמותא : ר"י דור הע"ו : שם ד"ה אכבי
 ה' אלקיך כו' עד סוף עמוד. אכבי דא שכינתא ופקסא עמא : אפשר טעס
 הפשטא מורה ע"ז. והצן : פו א ד"ה לא יסי' לך כו' זכאין איכוו ישראל
 דקוצ"ה קרא לון ארס כו' : מ"ע קרא להון ארס מנעס דכתיב ואסס הדצקים
 ציי' : אר"ס בג"י וי"ה סו' צמילוי אלפי' : פז א ד"ה לא חעסה לך פסל
 כו' כמה חית ל"י לז"כ לאזדערר על פחגמי אורייתא כו' דלא יעעי צהו כו'
 אורייתא כלל עמא קדישא סוה כו' ובג"כ צעי לאזדערר דלא יעעי צעמי קדישא
 כו' ועמא דנעקר צמלכא עילאי לא עאלין ל"י לפערוי דמלכא : תורת יי חמי"ה

(כל אורייתא שמי' ומש. ע"כ היא) עשיצה כפס (לפטריו דמלכא) :
 שם ב ד"ס לא תשא כו' אקור ליי לז"כ לזכרא על פחורא ריקינא מי'ע מוסס
 דזכרחה דלעילא לא פריא זאחר ריקינא ובג"כ צני ז"כ לזכרע על פחורי' חד
 נהמא כו' : מכהן משמע דאין קפידא להניח לחס שלם ואפילו לא הי' מוכח
 רק מניחו לכהילה לזכרמו' : פה א קמוך לאמע. האי מאן דאשלים תלה
 קעודתי בצצחה קלא כפיק ומכרזא עלי' אז תחענב : הענוג חמידי אינו הענוג.
 והנה שצח קודש כל קעודה הוא ענין אחר ע"כ כולו עויג ע"כ מכרזא עלי'
 אז תחענב. והדצרים ארוכים אלליכו דצרוסיס : שם ב זאלמע וח"ח זבלשו
 שאר זמין וחגין צני ז"כ לחדי ולמחדי למקכנא ואי הוא חדי זלחודוי כו' עונסי'
 קגי כו' ואי איהו בצצחה חדי אעיב דלא יאיב לאחרא לא יצין עלי' עונסא כו'
 חדסיכס ומועדיכס שניה נפטי וחלו שצח לא קאחר : דודי זקיני הרצ סקדוש
 מוס' מעולס זשא זוקלליס אמר. זה רעז זמססה אין צין יי'ע לשצח אלא אוכל
 נפס זלז"ד חיצה זלז"ד רעז אס אוכל לז"ד. זה הוא חילוק צין שצח ליי'ע :
 שם מוסו שצח. שמה דקוצ"ה שמה דאיהו שליס מכל קערוי : שצ"ה זגי' כ"ז
 הויות. והנה כ"ז סס אוחיות החרה שכולה שמוחוי של הקצ"ה. והנה זכל אוח
 כולל קס הוי' . והנה כ"ז. וחיצה שצ"ה כולל את כולם. וזש מהו שצ"ה שמה
 דקוצ"ה. שמה דאיהו שליס וכו' כ"ל : פמ ב קרוב לקספו כחיז לא תזערו
 אס זכל מושצוחיכס ציוס השצח ע"ע. זגין דלא אחתי דיכא זחאי יומא. ואי
 חיעא סל לבנה סלקא : ר"ל קרצנוס המוצח בצצח קריצין זאס המוצח :
 צ א קרוב לאמע. כזר את חצין ואס אמך לאכללא כו' ריי"א לאכללא צי
 רצ" כו' ארי' זכללא דקוצ"ה הוי' : ר"ל כיצוד הרצ זכלל זכיצוד
 שמיס כי מורא רצך כמורא שמיס : שם ב ד"ס לא תעסון אחי כו' גדול אחס
 היינו לי סכקס : כקך רעוז למרח סחק"ד נק' גדול"ה : צא ב ודרר ד"ס לא
 תשא כו' דקוצ"ה כד שחיל עלמא כו' ובצעתא דאומי ז"כ אומאס לזקרא וכו'
 ובצאן עיא לזקקא להפייא עלמא ולאסדרע ל' כמלקדעין עד דזמין קוצ"ה לחד
 מוכח יעזריאל' : יעזריאל' זגי' חס"ך הוא סכרעו זפסיק וחס"ך על פני סהוס :
 צב א רע"מ פקודא כו' זכור את יוס השצח לקדשו כו' מאן דאדכר למלכא
 אלטריך לזכרא ליי' מאן דאדכר שצח לריך לקדשא ליי' : כפי סכרעו כשאומר
 ומזכיר שצ"ה ליל קודש : שם ב ד"ס זכור כו' וליה שכחה קמי' כורסייא קדישא
 עס דאיהו קמי' : כמו שאומרים זגי'ה. ואין שכחה לפני' כסא בזודך. לפני'
 דייקא : צג ב ע"ד ללי דוד כו' עד קוס"ד מעסס ידיו כונתו למאן להסוא
 רבנא דאלטריך : מלכות שמיס : צד א זראשו. דסהוא יומא דקיימו ישראל
 על עורא דסיני אעבר זחמא ענייסו וכו' גופין סוו מלמחן כלמלחא דמלאכין
 עילאין כד מלחנשן זלצוסי מלמחן לעצ"ד שליחות"א דמאריסוין : זסהוא
 עלמא דלריכין להלצב זגוף :

פ' משפטים שם ב ד"ס וכי יעבור איש כו' דא קצ"ה. את זחו אלו
 ישראל כו' ואי חיעא דיפקון כנוכא דאלין דמקטרא
 דעצ"ד דאיהו מעטרוין דפקו זמכוס מולריס : ע"כ כחיז. כי ליי' ציי' עצדים
 עצדי סס אקר הולאחי אוחס מארץ מלריס היינו דילאו מעס זחפזון :
 צה א ד"ס פחה כו' כמה עציין וכעיעיין ויקיריין ועלליין עלין דאורייתא :
 י' לפרס סהו ד' לטונוס על ד' חלקי סהורה פרד"ס : שם דסא
 אורייתא

אורייתא לאו עלין דסלמא אינון דקא אחמסרין למאן דפטר לון ואחמסכן בחר
 עומא ועב"ד אלטריכו למפטר לון לפוס ארחי : רל"ל זקנס כל החלעות
 הולכין אחר הפה עכ"ז לריכין לפתור בענין שיהי' חיה שייכות הפתרון אלל
 החלום : שם ב זראשו. ויזיז נשמתין צאילנא דא כו' ועאלין צאולר סד :
 חדר שטמו גויף כפי' רש"י. היינו גופיא קדישא כירוע : צו א זראשו. ח"ל
 ר"ח והא כתיב כו' . ח"ל. כו' הוה ל"י לאחצא צקדמייחא על מה דאמינא : עכאן
 יס ראי' טלא להטיב לאים אשר מדבר ד"ה צאמלע דצרו ער שייסיס. וזפרע
 לאיש העדבר צדיקות קונו : שם ב ד"ה לא תלא כו' צעמחא דפקח (כשעתא)
 כו' ופריש עלה לזוט יקר דילי' כו' דאיקרי אלויה כו' ועל רזא דא כתיב סכא
 לעס ככרי לא יעסול למרה צנברו זה צעור דלזוט יקר דמלכא זה : לא
 ימשלי' למרה צנברו ק"ח אלויה סחוא סנבר וסלזוט יקר על כשעתא :
 צו ב ד"ה אס אחרת כו' ויסוז העפ"ר על סארץ כשה"י והרוח תשוב אל האלקים
 אשר נהנה. האי קרא אוקמוס חזרייא צחרן צי עקדשא. ויסוז העפ"ר על סארץ
 כשה"י. סכא חיסו מה דכתיב וסכנעכ"י אז צארץ. כשה"י ודא"י. והרוח תשוב אל
 האלקים כו' והרוח תשוב דא שכינתא דאיהי רוח קודשא : רל"ל ארץ ישראל.
 קודם שכינתה לישראל. היי סכנעכ"י שולט זה. שהוא קוד הנחש הארור. ע"כ
 גם סכנעכ"י ארור. דהרווייהו צחדא עתקלא. וכשאזו ישראל נהגרס סכנעכ"י סח
 הנחש מן הארץ. וסרתס שכינה היא רוח קודשא צארץ. וצחרון ציהמ"ק צעומ"ר.
 אחר הכתוב ויסוז העפ"ר (הוא הנחש שנאמר צי נחש עפ"ר לחמו) על הארץ.
 שחזרה צעומ"ר שלייע הנחש כשה"י. היינו כשסיה עקודס ציהת ישראל. דכתיב
 וסכנעכ"י אז צארץ. אז. צעומ"ר והרוח תשוב אל האלקים וכו' דא שכינתא דאיהי
 רוח קודשא וכו' : צח א סמוך לאמלע. בכל אחר דעלין דאורייתא אמרין
 קוב"ס וכנס"י אינון תמן כו' האי סטר דעוז אהבנר כו' וקוב"ס וכנס"י מעעטרין
 צהאי ע"ז : ידוע הוא ע"ז הוא יקוד לדיק דאחיר צעמיא ורעא ק צ"ס וכנס"י :
 שם צסופו. הוד והדר לבשת אלין תרין צדי ערצות : כלל והוד : שם ב ד"ה
 אס אחרת כו' כל אינון נשמתין קדושין עילאין דקא זמין לון קוב"ס לתסא כו' :
 רל"ל ארתן סכשמות אשר סס עוככיס מששת ימי זראשית לצוא אל העולם .
 אזל עדיין לא הוו ולא צאו צגוף צעוסי". כ"ל : צח א קרוב לקסופו. ת"ח
 אורחא דאורייתא כך סח צקדמייחא כו' ארמיזת לי' צרמיזו כו' לצחר השעמי
 צהדי' כו' עלין דחידס כו' לצחר כו' אהגליחא לגבי' אכפין צאכפין ועליית צסד' :
 כל ריזן סתמין כו' : עיין לעיל [זראש עמוד] מ"ש צפוק ואחס ירעחס אח
 כפש סגר ותהצוק לפי"ז מ"ש דוד. גר אככי צארץ אל ססחר מנכי עליהיך :
 ק א ד"ה צספרא דסכוך כו' רוח דזכאין זהו נשמתין וכו' יסא לרין גופא אחר
 כו' סח גופא קדמאס דצק עם אהעציד עכ"י כו' אי סכי למבנא אהסדל
 צפקוד' אורייתא כו' וכ"י לעגליא סרוי : והא סור מים פעלו כי כל דרכו
 משפט. אל אמונה ואין עול וכו' : שם צאמלע. וקוב"ס לא עקפח אגרא דסוס
 צריין דצרא צר עאינון כו' דלא כרעו צמודים דהכי קוב"ס עמיד ענייסו צריין
 אחרתין : סנה אמרז"ל ססדרה של אדם שלא כרע צמודים כעסס נחש :
 שם ב צאמלע. סנא אהתקף נהקפך כעס גצרין כו' וכעס קרצין כלחה :
 עלחמחה של תורה : שם צכס : מחמה טעמה ותסגצרים סמוחין דגדלות צא
 צכ"י. יורדים דעעות אל סעיניס. היינו כוליס מן לצנ"ן לי"צ נסיוות חממה

כו"ן ט"ז : קא ב קרוב לאמלע. זענין יבוס. שאר ז"כ דעלמא כו' : רל"ל
 סהכחו זניס ונסוחיהס ח"ל להתייבס : שם זאמלע. שהו קדמאס דאסחלק
 כו' ודא דהסחא לאו פרוק"א הו' : שאינו אחיו של הספער : שם סמוך
 לאמלע. חוף הכי אי חיהי לא אסחכיצה כו' : רל"ל. ועוד לריך למיזעי אס לא
 כשאת האסה לאיס וכו' : קב א קרוב לאמלע. וע"ד חנין דמערין ולהלאה
 לא יבס ז"כ להאי חיתתא דהא מלח"מ אסתקף זב כו' וקא כלח להשו רוחא
 אחרא חניינא עכאן ולהלאה לא יתערב ז"כ אחרא זבדה : ע"כ אע"ג דזעלמא
 פסקינן כרש"ג דוקא זגי זמנין הוה חזקה. זזה פסקינן כרבי. דזה אינו מעעס
 חזקה. רק כיון דחזינן דרוח הרשון הוה מכלח וכו' : שם זאמלע. ה"ח כלח
 חיהו זדינא דיכלח כו' או דלח כו' ומאן דכסיב ארמלתא כמאן דעאל זימא כו'
 ולא ידע אי יעבר זבלס או יעצע גו הסומי : רל"ל כיון דכסיב ארמלתא זודקינן
 אחריו אס ראוי להכלל אצל הכל כעשה זדין אנה : קג א זאמלע. ונהר
 יולא מעדן כו' נה"ר דח כו' : י"ג לדיק : שם ואל אחר אסחרס כו' ז"כ
 דגריס להסו"א ספ"ר : היינו לאל אחר : קד א זראשו. יסודס. יס"ו ד"ס :
 ה' ד' היות עד לא קבילה דכורא. ועיין לקמן : שם ב קרוב לסוף. ישסכר
 זבולון חרין ירכין כו' ישסכר ירכא ימיכא כו' זבולון ירכא זמאלא : א"ך ימיס
 זימיכ"ס. זו הסורה זמארכת ימיו של אדם הוה זי"סכר שהו זימין. וזמאלה
 עוטר וכבוד. עוטר וכבוד הוה זבולון שהו זמאלל. והנה חרין ירכי קשמו
 כחדא חסובין. ע"כ זבולון זופרכ ליעסכר. וחולקין יחד זסכר :

קה ב ד"ה כי תקנה כו' כל דכורא קאים זדיוקנא זעלמ"א דכור"א : ז"א :
 שם וכל נוקבא קאים זדיוקנא דעלמא דנוקבא : מלכות שמים : קו א זסוף.
 ז"כ כו' ופגיס זאחרא דלא אלטריך : פגס זיקוד ומלכות. כ"ל : שם ב זסוף.
 וכיון דאחיד זאילנא דחיי דרין חיקרי זעל הסובה דהא ככסי הסובה חיקרי
 ואיסו זעל הסובה חיקרי. וקדמאי אמרו זע"ל הסובה זמ"ש : רל"ל זעל"ה
 ואיסה של הסובה היא ככסי : קז א זראש. דוד מלכא כו' חז שהו חובה
 דז"ש והנין עאן דחתי על ערוה אסרה על זעלה : לכאורא קשה אשה ישראל
 זכאכבה מוחרה לזעלה. והנה יש גירסא דחתי על אחת"א זרעות"א והיא גירסא
 כזכה. אצל עדיין לא כדע. דהרי המעשה הזאת זאונס הי' כי מלך הי' ועי
 ימחה. אפשר דייק מהפסוק וישל"ח מלאכים ויקח"ה והזוה אליו. כיון דאמר
 ויקח"ה מהו והזוה אליו. אלא ויקח"ה היינו קיחה זדזרים כמו שרצו זכ"מ .
 והנה השלוחים פיהו חיתה זדזרים. וחז"א אליו זרלון נ"ל : שם ב זסוף .
 וכח"ז ואזעב לו זי"י לאמר אס אחיהך זחרב. מאי זחרב וכי זמעני זפשא הוה
 כו' אצל זכית או זגירא חין : רחמי זספר קטן חולדות אדם זכחזכר זסבח
 אדם גדול. זמר"ז זלה"ה. ובס כאמר זממו דלק"מ. דהרי מזוחר זרמז"ס. דלז"ד
 כזכרו ד' זיסות. אצל למלך מי זכחחייב לו זיחה אינו רשאי להמית רק זחרב.
 ולפ"ז זמילא כיון זסזעב לו אס אחיהך זחרב. שוב לא הי' יכול להמיתו זדבר
 אחר עי"ש. ואני הקטן זומר אעפ"כ קשה ל"ל למימר כלל חיצה זחרב. ותו
 הרי קי"ל זמחוייבי זיחה אס אינס יכולים להמיתו זיחה זכחחייב. זמחין
 אוהו זכל זבר זאפשר. והנה אס זסזעב דוד שלא זיחהו זחרב. הרי זכר ח"א
 להמיתו זדבר זכחחייב זמחין אוהו זכל זבר. והזן : קח א סמוך לראש.
 דוד מלכא כו' דהא חילנא גריס למיהוי נותר ונוקס כחויא : מדהו מדה מלכות
 נק'

נקי חרצ כוקמ"ת. והנה אומרם כחויא היינו נח"ט בני י"י מלך י"י מלך י"י
 ימלך. והוא צדק רמו : קמ א קרוז לראש. אם אדוכיו כו'. דללו צרסוחא
 דצ"נ קיימא למיכס אחתא אלא כלא צמאזנים : עיין צמד"ר צפוק וצחודס
 הסציעי צאחד לחודס. פתיחה. אך הצל בני אדם וכו' צמאזני"ס וכו' הכל כגזר
 צמזל מאזני"ס היינו חסרי. פלן יכז פליחא עיי"ט : קי א צראש. הריס
 ואיחכים בלהו חד הצל אלין הלח עלאין : חקד בצורה הפלחה : שם ואלין
 הלח לחתא מנייהו : כלל חוד יסוד : שם והאחכים עוקדי ארץ אלין כו'
 חרי קמכי ציחא : כלל חוד חרין עוקין : שם וחד חדוח דציחא : חדו"ס
 דציח"א יסוד לדיק המשים עלום צצית : קיא א צפריס אחריס. צאלמג .
 האי קלה דלחתא כו' צצעתא דחייבת ומרענה נפקת כו' : לילית הרענה :
 שם בוודר צפוק. צצמן עקצ חה אחיו כו' מאי צאוכו. כו' צחילא וחוקפא
 דילי : עלטון. כח"י ורלטיח אוני : קיב א קמוך לאמלג. רוח למרס
 ופרסח ככפך כו' וקצ"ס פריש גדפוי על צ"נ צבין לאפשא צעלמא כו' : וחמר
 צועז לרות. יסלס ה' פעלך וכו' אטר צלח לחקות חחיה ככפ"ו. עיין צמד"ר :
 שם ב קמוך לאמלג. כעיל לסון עלמה מלכא וכו' וחמר דא חיסו דכופ"ל ודא
 חיסו דגלוי עינים : סס עז"א ועזאל. מדוריהס צברי' חושר. עציא נקרא
 כופל ועזאל גלוי עינים : קיב ב ד"ס חנינן עשרה דצריס אחצריאו צע"ט
 כו' דכתיב והלוחות עטסה חלקים כו'. מאי חיריא מדחכא דע"ט חוס : רל"ל
 החיך מוכח מהפסוק הזה עסי' צריחחס מע"ט : קיד א ד"ס פקודא צחרדא
 כו' חמר צולניא קדישא : לרעיח מסימנא : שם דלצדח צבין עכז רצ : סהוא
 [רל"ל משה רע"מ] קיבלס : שם ב קרוז לראש. ומסס צלחה סוא הצחר כו'
 ואיסו צחר מיח דאורייהא כו' וכד דילי' כו' : י"ל כ"ד ספרין דאורייהא :
 קמו ב קרוז לאמלג. כ' אחוון דק"ט ליה ע"ל חפיק ל' מחוזה צבין דליה ל'י
 פדיון ע"י אחריס על אחריס : שם צפוק. וצחקרי חורה כו' טעס ועגן
 ס' חלקים לצלוח"ת : חין זה צספר חחלים שלפכיו) : קמו ב ד"ס פחה כו'
 צסופו. וצבין חלין קליפין קצ"ס מחכס"א צכמה גדפין כו' לעמיד לצוא ולח
 יכנף עוד מוריד : לא יחכסה עוד צככפיים : קיז ב צאלמג. ולדיק ורע לו
 מוסרד דעס"ד כו"ר. וחמאי חקרי לך ק כו' אלא צבין דעוב סליע עלי' :
 רל"ל דסטוב סוא חעיקר. וכן צסיפא צחיפך : קיח ב צאלמג. וכל חינון דרסימין
 כו' ורסימין צחוסצ"כ דלחסיטצה מיניח"א וצחוסצע"פ דלחסיטצה צמאל"א :
 סוי' אדני : קימ א צאלמג. ומייחד לקוזה ככל יומא לעהוי עימחי' צלח"ד
 כבווכא דשחיטה צחמ"ס צי"צ צדיקות דסכין וצכסין דחינון חח"ד : רל"ל י"צ
 צדיקות עם הסכין חרי י"ג מנין חח"ד : שם ב קרוז לסוק. ועל כן נקוס
 לך י"י חלקיו : מחלן מוכח חכוסה חככוון לוומר וע"ל כן צול"ו :
 קב א דלע"ג דלחקדים צחשרי דלוקמות כו' צחשרי עחדין ליגאל חסא דוחז
 צבין דלח ימות משיח צן חפריס : כשתחטוב הסצעים עפ"י סדר הדגלים
 יגיע סצט חפריס על חסרי' : קבא א צראש. ויסרלל חוון מוסולים לחילן
 ולחצואס כו' קדס יסרלל ליי' רלטיח חצואחס לחחר לקיעתו מן גלותח : כמד"א
 ואחס חלוקטיו לחחד חחד צני יסרלל : שם ד"ס וחכסי קוד"ט כו' כי עם
 קוד"ט אחס כו' צקדמיתח קוד"ט וססחח קוד"ט כו' דא לעילא לעילא : חכע"ס
 יסלח

ישלח מצי"ך מקוד"ם : שם געילא לעילא קוד"ם כו' אר"ח ואכסי קורט חסיון
 לי מכל"ן :. מכל"ן דקוד"ם יו' לחמ"ם : קבב א קרוב לסיף. לא תאכלו על
 סדס כו' אחרת לדייני דלא ייכלון עד דדייני דינא :. רל"ל אס יס לפניס דין
 לא יאכלו עד דדייני : קבב א צאלעב. צה"י חיד כו' אחרזייא צהו אחר"ע :.
 דסס מולא חסי"ך : שם סמוך לצאלעב. מאלין אסון כסירין ארבע אחרנין :.
 סיינו גיכ"ק מולא סגרון : שם ב ד"ס וצבל וכו'. ד"א ושס חלקיס אחריס לא
 תזכיריו כלומר לא סקצנון דהפלון ציני עוצמ"א צארעא אחרא כו' ועצדה סס
 חלקיס אחריס :. כחרגומו [ותפלח חנון עוצמ"א פלחי עעוהא]. וכפרטיי סס .
 ע"הו מעלין מקיס לכומרי וכו'. ושס מטיפע"ס להס כעין זכ"ר המשפיע וזהו
 סאזרת. ושס חלקיס אחריס לא תזכיריו. לא סגרומו ח"ו להשפיע וכו' :

קבד א סמוך לראש. ושס חלקיס אחריס דא מאן דיתעסק צספרין אחרנין דלא
 עסטרע דאורייתא כו' דאקור אפילו לאדירכ לון ולמילך מנייתו עעמא
 כס"כ על אורייתא :. מאן סייעחא למטרע"ל עם סתקפיד על סרמ"א ססציה
 לרא"י על ד"ס מדצרי אריסק"ו : שם קרוב לקופו. ל"ח צרכתא סריא אלא
 צ"סרלל כו' אך לדיק"יס יודו לסמוך :. ישראל אקרון לדיקיס דכתיב ועמד כולם
 לדיק"יס : שם ב ד"ס סנה כו' מאי כסיקות אדצקותא :. כסיקות"א דצקות"א
 [כל"ן] : שם צקופו. סנה אכני סול"ח מלא"ך כו' מלה דא לא קאמר קוב"ה אלא
 צרמינוחא ד"סרלל ולאשפיק"א צהדייהו :. צכדי סצקסו ממוני סילך צעלמו עמס :
 קבד ב צראשו. אחי לאסתחצח מקאצין ל"י ודחי דכתיב ונעמחם צס ססר א'
 מקאצוחא אטימ"א מכלל :. וכמו סדרטו חז"ל ונעמחם : שם צס"פו אור"י ל"י
 סכינתא כו' וח"י סדס זרק על סעצח :. מוצח :. רמז לסכינת כניכול :

פרשת תרומה קבו א וידבר כו' ר"ח פתח כי יעקב צחר לו י"ה ישראל לסגולתו כנה
 מצדין ישראל כו' :. סייכות הפתיחה לכלן. כ"ל עפ"י דצרינו צספדינו
 אגרא"ל דכל"ה. צחינה ישראל. אוחיות ל"י הנה עקיפין והוא מרמז על אירוסין נותן סתמן
 להכלה עקיפין. צאוורו הרי את עקודשת ל"י. ותנית אס"ר הנה פנימיות ישראל. ערמו
 ליחודא שלים רמ"ח וכנ"ב עם המפתח שאמר ר"ע צצבורות ענין אס"ר. סלז נותן סתמן
 להכלה אור פנינו. והנה צעמח [מת"ן] תורה ה"י אירוסין ואחס סהיו ל"י וכו' ותיב קדוש.
 אלה הדברים אס"ר תדבר (לעתיד צ"ב צחינת כשו"אין כי צועליך עוסיך וכו') אל צני
 ישראל. סהל כלל צעמס ל"י רל"ש וזה סמנחור ג"כ כאן דבר אל צני ישראל (דייקא)
 ויקחו ל"י חרות. ואלח כל א"ס אס"ר ידגנו וכו'. וזה ענין הפתיחה ישראל לסגולתו .
 דוק אחרך ותלך לנעמ : שם ב צראש. מי זלח הסקפה כו'. מי זלח"ת רזח דחרין
 עלצני כו'. הסקפה כד עתצנן סרווייהו כדא :. עיין צמק"מ וצדנ"ז. ולולי דמספיקא
 הייתי חומר הסקפ"ה רומז על חיצור הנעלם. כס"ק ס"ח. אשר כצד ידוע סה"ס דצקות
 רוחא צרוחא : קבו א ד"ה ויקחו כו' ר"י פתח. צאלעב ארצו. חר כד סונך דא א"סו
 יסודא דעלמא דאקרי ר"צ טו"צ :. כסנתרצה ונתגדל סטו"צ הוא ח"י. והצן : קבב א צאלעב.
 אשדלותא דקוב"ה דקיינא צעידא :. היינו עלות ונעשים טובים : שם ב זכלה צני
 למדרך כחר חיינא כו' ויעניד לנפשי :. כ"ל דרל"ל ויעסה לו את הנפש עיין דרך קנט ע"א
 סורה כו' [דקאמר עניד להסו חייבא כפסא אחרא] : שם קרוב לקופו. והסוד צענין
 עסיח. דממך גולה לתפלה :. טו"צ הוא גולה כמד"א אס יגאל"ך טו"צ :

קבב ב מקרוב לראש עד האלעב קדושה די כסופא גולה קדושה דקדורא) א"סי מרגום
 כו' ואצן צעין למימר לה צלישאל דסטרע אחרא :. עיין צמוס' צרכות דך ג' ע"א :
 קל א כסופו. וצג"כ אצן מקיימי סמ"מ את עמו ישראל לעד אמן :. מוכח מאן דעונין
 אמ"ן אחר צרכה עלמו צסוס סדר צרכות : קלא א סמוך לצאלעב קדושה צריך
 הוא צוק"ר וגס ל"נה רל"ל סס סו"י עם סס ארני : שם ב זכלה א"סו מאן דאקדים
 לצי

לני כנישתא לסקלא צההו דרנא עילאס דקאמנן . דרנא דימו"ד לדיק : שם בנפוק .
 הושנחחא דשירמא דימא כ' עגו רכ"י לא אחתקנא אלא מתושב"כ מש"ה אינטידין לומר
 לה נשירומא דתקונהא . ר"ל במונך לק"ש ונכרות' דאינון תיקונא : קלב א קרוב לנסב
 שנה כו' שרפיש ורופנייס וחיות הקודש . מי שגורם כן רופנייס קודם לחיות ג"כ לא משתבש
 ונמלא ע"ז תירוץ דדברי תלמידי האר"ל : שם ב בנפוק . קדושת עלמא תתאס אימו מיושב .
 כמשאר"ל צנמי צאשא קראס עוש"ב : קלב ב צאמנע . מד ממנא צוא"ל שמי' כו' וצדי'
 ארבע מפתחן כו' . אפשר שמא דההוא ממנא צנמי' ל"ס כמו מנין האותיות שיש צד' שמות
 ע"ב ק"ב ע"ה צ"ן ע"כ צדרי' ר' מפתחן : קלד א צראש . וע"ד הוא אמ"ד צלופי אחרון .
 כ"ל הא דרמזו רז"ל . מלמד שנתן לה ה' צד"ה יחירה כי יש נפיצת וע"ד יתור על
 מנין אח"ד ס"ז מנין צי"ה : שם ב רצ"נ צאמנע מאן דידע מלה דלורייתא כו' . אשר
 ידענו לנו . לצי' הוא רשע סוף אלמע צתורה : קלה א קרוב לאמנע . זהב וכסף וכושת
 כו' זהב צרזא דיומא דר"ה כו' ושלטא ההוא סטר"א כו' . פחד יחכא לפון זהב :

קלז א צראש צומנא דא (ע"ש) כו' יהיה יזמנא דשמושא כו' דליהוי נבד"ו . ר"ל מטיכ"ו
 היינו יושב' ששמה : שם ב צראש . כו' המניחא סבא כד הוה סבא קליק מרה' צאמנע צמעי' שנתא .
 משמע מכלן (וכן משמע) שהיו נוהגין לטבול בע"ש צנה"ר . וסוד נה"ר ידוע : שם סמוך לראש.
 השמים מופרים כו' עמי מופרים כו' דהרין ונלי"ן כו' צנהירו דשלימו דספ"ר : מפרש
 לשון מופרים . כעין ספ"ר . גם מופר"ס לשון ספ"ר : קלז א צראש . דהא ו' איהו מין
 דהי' . ו' מורה על ז"א . עץ חיים : שם ב סמוך לאמנע . נהר דנפיק מעדן כו' רננו
 לדיקיס כו' והצ' נה"ר כו' . נה"ר אושיות רכ"ה ודא רננו ר"ל : קלז א רננו מעדן
 שיר ליום השבת תושבנחא דא אדה"ר קאמנר לה . כמבואר במד"ר צראש"ת : שם ב עה
 איל וצני כו' אוק קוב"ה כו' וע"ד איכות לעזרתי חושה . איכות"י מלשון איל :

קלב ב קרוב לאמנע . צמעתא דירשרל קא מיחדי יחודא כו' דאינון שמע ישראל כו' וכדין
 אחפתחון תרעין ומשזב קצ"ה לשהוא צ"כ כאילו קיים אורייתא כלה . וי"ל מעטס זה החמלת
 המטה תורה שנע"פ הוא צק"ש : שם צאמנע . מחלוקת כו' בקימה ושכינה כו' דשמאי
 סבר צערב כו' אינטידין לגבי נוקבא דקא יבו ויקראו . מילין דאתחא נישניה בנפוד שר"ל
 צאשא קראס מושב וכן תפילין נישניה : שם ובצוקר דקא שלטא דכורא כו' אלסרין למיקס
 כו' ובכל אחר דכורא אתאי' . מילין דכורא צעמינה . וכן תפילין של רשע :

קמ ב ד"ה ויקחו לי כו' למלכא כו' כל זימנא כו' לא מתאשאי עמא צי' . ייאו"ש הקרי
 הי"ח הדע"ת : קמא ב קרוב לאמנע . כיון דאמצלי ההוא גופא נשיב קצ"ה רוחא מלעילא
 דמי' ל' לשהוא רוח מקבאל לצד איהו חס על ארעיה ז"ע מנעשה דהרב מהר"מ שהציא
 צספר החינוכות : שם צאמנע יעקב כו' דשפירו דילי' כו' וכל אינון שייפין דאדם קדמאה הוו
 כו' . חופרי' דיעקב מעין שופרי' דאדה"ר : קמב ב בנפוק . זכאין אינון לדיקייא כו' למזכי
 צהלת קייאי לעלמא דחיי' . נייח לנפש ולרוח ולגשמה : קמב ב צראש . שלמה מלכא אמר
 שיר השיירים . שיר מאינון מנגינן (דמנגינן לקצ"ה) . ומפרש השיירים ר"ל העשוריים :

שם כמה דאית תקוני דמשמרות צארעא אוק הכי צרקיעא . עיין צנמי' צרכות דק' כ' ע"א
 גירסת הגמ' . ודברי רש"י ז"ל ודברי הרא"ש ז"ל . ונראה מדברי הזהר בכלן כניסתה סה"ש
 עיי"ש ותצין : שם קרוב לראש . ציומא דיתקס צי' משכנא ימערוך אצנן שירמא כו' ונ"כ
 אשכנא שיי"ן עאלחון צרצנין : ש' תלת ראשין רמז לתלת אצנן : קמא א בנפוק רש"י
 חתא לאסתכלא וחי' לאו דמר הכא כל אימא . לא רנה לבלות כמד כזה אלא צנמי' צנמי' .
 דרשומא אימיינה ל"י : שם ב קרוב לסקוף שיר המעלות כמד"א על עלמות שיר . עלמות
 אושיות מעלו"ת : קמא ב סמוך לאמנע . שיר השיירים כו' למחוי כלל קודש קדשים : זה
 שאמר"ל כל השיירים קדש . ושיר השיירים קודש קדשים : כמו א ד"ה וזאת כו' דכד קוב"ה
 אמצלי על טורא דסיני כו' הוו ממאן גו מד נהורא דקבל כל אינון כהורין . י' מדה מלכות
 שמי' : שם קרוב לסקוף הוו תאצין למחמי' . כ"ל הקטן צאפשר לצענור זה דינור
 העשירי הוא לא תממוד . ומבואר פרט כל אלה לא תממוד לכל חמודא דלורייתא תממוד .
 עיין צוהר סוף יתרו : קמא א קרוב לסקוף . דהזב ואשא צרזא חדא קיימין . שנייה
 מקטרא דגדת הנצורה : שם ב ד"ה ועורות תחשים אלין אינון כו' דאמרת דאצנרס הא
 אוליד צאנחו אקרא . תח"ש כד"א ואת תחש . ל"ע דזה נאמר צנמי' נחור ולא צאצנרס :

קטח א צבוק ואי תימא שמואל לא נשי"ך צכהונה .: [ל"ב] משו"ת. י"ל : שם ב בראש.
 ושמואל ציומי דעלי שמש .: תמי' לי הרי לוי ה' ולא כהן. אם לא שלמח שתי' ע"פ
 הדבור : קטב ב בראש . וציומא תניינא כו' אמצרי גיהנם כו' עד האמצע. אוכס גוון דא
 וכו' וכל דא אמצרי בשני יהאי אקרי אלהים אמרים. האי אוכס איהו חשוך יתיר וכו' ואחשיך
 אכפי צריין כו' וצב"ל לא כתיב צפני כי טוב. ווא"ת והא כתיב איהו טוב מאוד דא מלאך
 המות והבא אמת דלא אמתר צפני' כי טוב אלף כו' ודאי נש"מ איהו טוב מאוד. מ"ט .
 צנין דהא כל צ"ע ידעי דיתמותן כו' דמהדרין צתוינתא כו' וגו דתליא רצועה לקמיהו .
 כמה טבא הויא רצועה לבני צ"ג דענדת לון טנין וקשוטין ומתקינן צארחיייהו כדקא יאות .:
 רז"ל. וע"כ לא סמרי אהדי דלא כתיב צפני כי טוב"צ על דאיתצרי צי' וכו' והוא יסוריין
 גדולים. אבל אעפ"כ נאמר צי' [והנה] טו"צ מא"ד. על דההוא רצועה ענדית טנין לבני .
 ומתקינן אורחיייהו : קן ב קרוב לראש. זמנא חדא לא אשתכח ינש"ר צעלמ"ר דאעילו לי'
 גו גושפנקא דפרזולא כו' .: רז"ל ציני אכפי כהנ"ג. דתפקוהו גוה ליגרא דעצריה ואח"כ
 הגיחוהו כמבואר צבנ" : קנב ב ד"ה אחר אית ציטובא דלא שלטא צי' ההוא ממצבלא כו'
 וכל אינון דיריין תמן לא מתין כו' . מ"ט לא שלטא תמן ההוא מלאך המצבלא אי תימא
 כו' ואי תימא צנין ההוא גברא דבני לה .: שהרעה לבני יוסף מצוא העיר כמבואר בתחלת
 ספר שופטים : קנב ב ד"ה ועשית כו' והשתא דישאל אינון צבולתא עאכו"כ דנטלו מזונא
 על חד תרין .: רז"ל. האומות צבול"ר נטלו מזונא על חד תרין. וכדמסיק :
 קנב ב צבוק. שלחן איהו כו' קיימא דתיר לכדרא צי' פתגמי אורייתא כו' דא הוא צרכתא
 דמזוני דאית צי' פסוק"י ומילי דאורייתא .: משמע מאלף כבירכת הספרדיים דאמרו
 צבכה ראשונה. באמור. פומא ח' ידיך וכו' וא"כ הו' צ' פסוקים. וצבכה שני' אומרים
 פסוק ואכלת ושבעת וכו' . ותקנו צ' פסוקים צבחהמ"ו. כדי ללאת י"ח תורה על השלחן .
 וכמו שפסק הרע"צ ואודא לה צזה קושית התו"ס : קנב א צאונע הגם שאול צבניאים
 כו' אנאי תורהו אלף כו' לא אמצרי צי' אלף למלכו אבל נצבואה לא דהא תרין אלין לא
 אמתקרו כחדא צב"כ צעלמ"ר צר ממשא כו' ולא אתייהב לבני אחרא אחרווייהו כחדא .: ז"ע
 קלת דהרי צמין המ"ח צביאס ממניס דוד ושלמה כמו שמהר"ש ז"ל תפסרם צב"כ מגילה
 צשם הצה"ג. ויש ליישב. ועיין עוד צבפר צעשרה מאמרות להרמ"ע ז"ל : קנב ב צבוק
 מיס אחרונים כו' דאיטריך למיהב לההוא סערא כו' וע"ד לא איטריך לצרכא כלל דהא
 צרכה לאו איהי צההוא סערא .: עיין צהגהות הרא"ש ריש מפ' צרכות : קנב ב סמוך
 לצאונע. עת לעשות ליי' כו' אית עת ואית עת כו' עת הוא לעילא דההוא עת רזא דמשימנותא
 איהו .: מדת מלכו"ת נק' ע"ה צגי' עשרה היות ועשרה אהי' והוא ב"כ צגי' יהי' או"ר
 ויהי' או"ר. הנה יהי' או"ר הוא צגי' רל"ב. היינו החיות הפנימי של האורות כללות האלימות
 ע"צ ס"ג מ"ה צ"ן. ויהי' או"ר צגי' רח"ל מקצלת כל האורות והוא סיום אלימות וצנן :
 שם קנב לצוק. ואית ע"ת אחרא כו' .: לינ"ת חסר יו"ד השנית (גי' ע"ת] וכן הוא
 ושלח ציד איש עת"י. גבר פגוס הוה : הגו א קרוב לצוק. תלתא אינון דאסתלקו (צהאי'
 שעמא דללותא דמנחה) כו' חד משה כו' וחד דוד כו' כדון אסתכניס כלל צהאי' זמנא תושב"כ
 ותושב"פ .: [תושב"פ] משה [תושב"ע"פ] דוד : שם ב בראש. ומשהו זמנא (דמית דוד)
 איתגביחו כהורין דאורייתא ואסגיל"ו מחלוקת על משה .: ז"ע דהרי מחלוקת לא נתרצה
 עד עת תלמידי שמיאי והלל : קנז א צאונע. וצאונעייתא דארעא קדישא איהו ירושלים .:
 ז"ע צה. ועיין צרש"י ריש פ' לך פסוק ט' : שם ב כוס של צרכה וכו' לא אשטריך כוס
 אלף צבלתא .: הפוסקים הראשונים הצריכו כוס אפילו ליחיד : קנב ב צבוק ואשתת כו'
 אצבל לצנך דהיינו גופא .: נראה דמפרש. צכל לצנך. לקבל יסורי הגוף עבור אהצמו :
 שם ובכל כפסף דהיינו נשתמא .: כמו שאמרו צמשה. אפילו"ו נוט"ל א"ת כפס"ו :
 קנש א ד"ה וראש וכו' וחמא ליי' (משה) למט"ט משמש לצמר כו' ולאו צההוא זמנא .: רז"ל
 ראה צרות קדשו איך יהי' מני"ט משמש כאשר יוגמר המשכן לתתא : קס א קרוב
 לראש. ועשית יריעות עזים לאהל על המשכן לזהל ולא אהיל קוף ולא אדם .: רז"ל קוף"ר
 יש לו צורת אדם ואינו אדם : שם ב סמוך לצאונע. היוס הזה נישא לעם כו' צכל אחר
 עם .: נראה דמפרש עם. לשון גבילים עוממות שוכנה מלב א"ת רחמת הנה"ר :
 קסא א (האי צ"ג דקא מחד שמה) דקוצ"ה כו' שכינתא אחיא כו' ומצרך ליי' צבצע צרכאן .:
 י"ל דעצור זה גם אמתו מצרכין ז' צרכות צק"ש לפני' ולאחרי' ערצית ושחרית :

שם ב צאמנע. אהה הרחא לדעת כו' וכל מלך וכו' ולא אשתדל צאורייתא למנדע ל"י כו' . . .
 מכאן מוכח ומנואר דזה יתי' כוונת האדם צעוסקו צדורה להכיר אה כצדו ית"ש ע"י
 החורה : קסב א קרוב לראש. איה לשאלה אי צהאי יחודל דשמע ישראל אהכליל כלל
 ימינא ושאלאל אמאי לצטר ואהבת והי' א"ס . . . שאותן צ"י פרושות הם עיטרא דחסדים
 ועיטרא דנבורות. והס ג"כ ימינא ושאלאל : קסג א צאמנע. למלכא וכו' לצר הוה חדא
 זונה : . . . לכאורה ה"ל למימר חדא איהת"א. למה אמר זוכ"ה משמע דאיהי זוכ"ה מוקדמת
 דכל. אזל תצונן הדבר מ"ש צעמוד צ"י [צראשו] ות"ו דה"א אהתק"ף צי"ן האי' הוא"ל
 ואיה"ו ר"ע אהתק"ף כ"ד עצי"ד צי"שוכו' ועמילא חוכל להצונן דכלן זוכ"ה דוקא קאמרי :
שם ב סמוך לאמנע. צנין דשכינתא כו' אינון דאיהי אהתקנה צהדייהו לאהחזאה לצנין מלכא
 עילאה . . . ואומרת חזי צמאי צרא אהינא לקמך : שם צאמנע. כד אמר יעקב לפ"ס
 כו' אמר ל"י צההוא דיוקנא דעשו . . . דכל שר של איהה מלך יש לו צדונה זורה כמו זה
 האיש הנראה לנו : קסד ב צאמנע. ואת המשכן מעשה עשר יריעות כו' מ"ט עש"ר ולא
 עשריה אלא עשר צכל אחר איהו צלא שכינתא . . . כי אות ה' רמז לשכינתא :

קסה ב צסוף וינחהו צג"ע לעצדה ולשמרה כו' לעצדה אלין רמ"ח שיפין עלאין ולשמרה
 אלין שפ"ה שיפין תחאין . . . כפי הנראה קרא לגידין שיפין תחאין שם
 משמשים לצנינים להביא להם הדם. כ"ל : קסו א קרוב לאמנע. דהא אורייתא שצנ"ס לית
 לה נהורא אלא מנו חושב"כ . . . ע"כ מקשים צגמ' מכל"ן מנא ה"מ. ולמדן דהא איהה אות
 או חיהה מנו תורה שצנחט : קסז א יתי ויהי אור כו' אחאי כתיב ויהי אור צויה
 כן קג"י . . . כמו צכל מעשה צראשית : קסח א קרוב לסיף הדיבור. לא אהחצר צאחתי
 כו' ואע"ג דיכילנא לשמשא צה צלא חוזה . . . שלא הי' להם שום תנאי צקידושין :

שם ב קרוב לאמנע ושימת לפני י"י אלקיך כו' צכוס של צברה אלטרין למחדי . . . שמח
 לצ אשה. כ"ל : קסח ב סמוך לאמנע. שחיתאה שמח שמח כו' שציעאה כו' כלל
 דעשר אמרין כו' שאון ושמחה חתן וכלה אהבה אחוה כו' . . . חת"ן וכל"ה אינו מן החתן :
 קע ב סמוך לאמנע ומה דאחשכו צבריא לפנ"י (היינו קסה זיוור ש"א לפני הקצ"ה) ולא
 מלפנ"י כו' . . . ידוע הוא החילוק צרה' אומרים ית"ר לפניך וצויה"כ יה"ר מלפניך :
 קעא ב צראש. גדול אדונינו כו' צכל אחר איהו אמר גדול ה' והכא אמר גדול אדונינו כו'
 החס צדגא עילאה כו' והכא כו' צדג"א תחא"ה . . . אדני' מלכות שמים :

קעב א ד"ה ועשית צסה"ל. ואפיק לעמ"י קדישא מחילא ורשותא דכתיבא ומזלא צנין דאינון
 טעוון אחרן . . . ר"ל מי שצודד אחוס מקרי עע"ז כמו מי שצודד שארי ע"ז :
 קעג א קרוב לראש. כיון דהוא סת"א אהער כל צ"ע טעמין טעמא דמותא חד משתיין
 צמותא . . . אחד מששים יש עדין טעם : שם ב קרוב לראש. גופא מתרין סטרין
 מנו דכר ונוקבא כו' ע"ד כתיב כו' נעשה אדם בצלמינו כדמותנו . . . לז"ס דכורא . . . דמו"ת
 נוקבא : קעד א קרוב לאמנע. כל נשמתיין אהו מהאי גופא קדישא . . . צגמ' . . . עד שיכלו
 הנשמות שצגו"ף ופירש"י חדר ששמו גו"ף : קעה א צאמנע והאי דאמריהו כלל שפיר
 ולדשא הוא דאחא . . . ר"ל זה הוא רק דרך דרש : קעז א קרוב לאמנע. כתיב ונחתי
 נערים שריהם כו' היינו דכתיב ועשית שנים כרוצים . . . מתרגמינן כרצי"א היינו נערי"ם :

שם ב צראש. נמך מעמוד הקודש. מתלא לצ"כ דהוה כו' זרע חתין ואכל חטי צגופייהו
 כו' אקריצו ל"י נהמא טעא כו' וצנין ההוא דעתא מעדוני עלמא לא ידע . . . ר"ל
 על שהי' סובר כך ע"כ לא ידע מתענוגים : קעז א צראש. צחליסר נציעין מצועין
 מתפרשין . . . י"ג חיקוי דיקנא קדישא : קעח א צנוסות ד"א קרוב לאמנע ושאלתא דאית
 לצ"כ לשאלא מתאר'י כו'. אית צע"ס מיה"כ תג"ח צח"כ . . . קהטינ לון מתחא לעילא. כי
 כן הוא דרכי התפלה : שם ב שם נעשה אדם כו' ידיע לאחדא ללס דמות . . . זו"מ כידוע :

פרשת תצוה קעט ב ואהה חלוה ע"ש הכא כו' דכתיב ואהה כו' צרא
 עלאז איהו לאכללא שכינתא צדה"י. כעכין וי"י טוח וצ"ס
 דינו דמרגינן ע"י הו'. ציה דינו היינו דינא דמלכותא שכינה : שם סמוך לאמנע.
 פחה ר"ש ואח"ס י"י אל חרחק כו' . . . אל חרחק אילוחי לעזרתי ג"כ ר"ת צג"י
 אהה

אחיה סו"ם: קפ ב צאלע. וכל אינון דעמעסקין צעהו סט"א כו' ואלין ח' קי'. צני' גיה"ם: שם וע"ד צתלה לדוד צכלהו כתיב ו' כו' צר ואלין תרין (ח' ק') דלח כתיב ו' כו"י: ל"ע דהרי צחת ח' כתיב ו' : [ח]

קפא ב קרוב לקוף. צחיצ עם כתיב כו' אקריצ עולוח וכי' וסלקא לעילא כו' ות"ח אלעלא חולקא יסיצ לכלל כו"י: ר"ל. אלו הקריצ שלמים ט"ס

צהס חלק לכתבים ולצעלים: קפב א צסוף. אי סתיח נעמחא קדישא נעיר לס צשעהח דרובזי דלח יעקר לס עאחרעה צגין לעשרי תחותה סהו ח"ל ז"ר דח אישו ציכ כדקא יאות: ח"ל ז"ר צג"י רח"ל זה לעומה זה: קפג צראש. צכל זמנא כו' צין צללוחא צין צצחח אלעריד לקיימח על רגלוי כו' ולח כנוקצח דארחח למיחצ: תפילין של יד ציסיצה כמ"ס צעקרא. עלה ציה אל וצב סס. ויה צארז"ל צאשה קראה עוס"צ: שם ב צראש כושך עעמוד ח'. צפסח כפקו ישראל ונעהח דאחקרי חוץ כו' סעהח (צצצועוה) דכו ישראל לכהנח עילאה יתיר (מנח לחס ען סעמים) ל"ח יא"ה סו"ם להצנעל"ח חו"ץ כו' : צלסון סינח סוה. ר"ל וכי לח ה' רחוי וככוו סיחצנעל סחנן לגמרי: שם קרוב לקוס"ה. ר"ס ור"ח צרי' סוה חזלין צארחח כו' אערקו צחד קנח כו' חדי ר"ס כו' ח"ל חייך דכעמע עלה עפומך מאיכוו עלין חדתי"ן עתיקין : כל עם סהלדיק ות"ח עחדסיס צכל דוד צצרי הורה הנס סס דצריס חדסיס חלל סס יסיניס סכצר ככללו דצצרי חלקיס צנעמוד סככד : קפד ב סעוך לאעלע. נקודס דילה קיימח תחותה ירושלים חלעליחח דכל יסונח י' ר"ל. רק חלעלע סייקו צ ולח חלעלע סעולס :

קפה ב סעוך לראש. כי ציוס הזה יכפר כו' עאלן יכפר חלח דח סוה עלנח עילאה : תסוצה עילאה צינה. חס סצניס : שם צחלעלע. חמס עיטוי"ן כו' וחי סחי' קחסיצ כו' סח סיח כו' ועטיח צהרהה תסחמ"ט ח"סו. וצדרגח סחיחח סכיח : יסוד לדיק : קפו א קרוב לאעלע. חחדש הזה לכיס כו' ירחח דלכוו ח"סו צסידורח כסדר דאחווו חצי"צ דח"סו חצי"ג. י"צ ח"סו רזח דג' : ר"ל אב"יב סוה צי' חחווו א' ב'. וגס חוח ג' כי חורה גיעל כוח ג סוה י"צ עחוצרין ח"כ תיחח חצי"צ סוה אב"ג : שם ב קרוב לאעלע. עאלן דליח עמי' סחי דרגח : ר"ל. מי ססוח סריס :

פרשת כי תשא קפז ב ד"ס ת"ח כו' ליה צרכחח דלעילא סרייח על

עלה דאחעני : צרכח סוה סהפשטות וענין סוה לט"ס. כך וכך. ע"כ ליה צרכחח סריח וכי' : קפח א ד"ס פתח חידך וכי' ככצי רועח דרקינעח קשועו אינון אי צעפסו כו' וקראן להו חלקח לח צעיי קוצ"ס לסילחח עוצדח מעלחח : וחס יכלה ויצעל חוחן סעי"ז סל עץ וחצן וכיולח . ויניח חח חלו. סנס יאערו חוחן סעוצדיס לכוכביס ומצלות. קסח ירחס וכי' : קפח א ד"ס פתח וחור כעו סרס כו' ארח סוה לעוצרתח לחעצרח עלה ססע ירחין ט"לימין וחיה צעלחח כעח וכעח דלח עצר עלה חלח יונח חדח או תרין יומין מחסינעח : צס"ס דילן חיפסק סלכס יולדת לעי' ח"סו יולדת למקועעין חלל מנח סרוחין כעח סכסוג סוה כפי דצרי סזסר. וכצר כחצנו סירין לדצרי סס"ס

הג"ה [ח] ויש ליטע דכוונת הוסי"ק כי צכל חוח וחוח יש צ' סנחיס צני' מחלקות וסנח סחני נקמך צוח"ו מחיבור מעל"כ צהני סרי . וח"כ הנס סנחוח ח' יש ו' . רחמוס: סרי סוה צסלוקה סרסעוה. כ"ל חצי"ג : (א"ה מה אעשה סעכח סו' סל וגדל חסד ודוק) .

הש"ס דילן : שם ב קרוז לסקוף. כוס דצרכה כו' אלמריך למהוי זקיף ען פהורא טיעורא דאיקרי זרה : עיין ברמ"ז ובמק"ע. ולפי פירושם טיעור זרה הוא ה' אלצעות. ול"ע לדעת כל הפוסקים הוא או י"ב אלצעות או עשר אלצעות : קין א קרוז לראש. אי האלי אחרים היעים איסי כוס דצרכה עמם מהו הר ציה י"י כו' דהא אחרירי הר ציה יי : טעמיה מכבוד מוח' הרב הקדוש עמרמ"ה זלוק"ל. ה"ר ציה"ה הוי' צגי' כו"ס ט"ל צרכים :

שם ב סמוך לאמלע. כמסך עוסף עמוד א'. (כמה טיבו עבד קוצ"ה בכל דרא ודרא לישראל כו') כד אהו לקמ"י דר"ס חנא זכאפיייהו סימן כו' : ראה ס"י טהיו עוסקים במדה אהצ"ה היינו זכאחנה הש"י ורממוחו על ישראל. ע"כ אמר להם עולו רמימין דמלכא. ע"כ אמרו לו ודאי רוח כזאח וכו'. קצא ב צראש. וחקמחא דהסון (דחרטין דמלרים הע"ר) הוה סני וכו' צטס משה. צטס טעמי קדמאין דיומא דאיטון לא יכלין לסלעא צהו : דחקד סלעא צהו. צוקר דאצרהס : קצב ב ד"ה ויעסו עגל עסקה כו' חכינן מל"ה ועשרי"ס וחמ"ט קמטין הוה צ"י : מנין עסקיה : קצב ב קרוז לראש. לצושא קדמאי דמחלנש סמ"א שור אישו : ועל דא אישו קדמאש לאזנה כזיקין. הש"י ימארו : שם ב ד"ה חא חזי' כו' : לא כודע מי הוא צעל טמאמר :

פרשת ויקהל

קצד ב קרנא דעמלק הוה צכל סטרינ לעילא ותתא : קליעה עמלק הוא הדע"ה סצקמ"א. והנה הדע"ה הוא

העמולע זין כח"צ וצין חגי"ה כה"ס. ע"כ יס צו צח' עומין וצח' סמדות. ע"כ מלחמהו של עמלק היתה צכל סטרינ לעילא ותתא : קצה א סמוך לראש. ולאמלא דאחחקק משה לעילא ויהושע לתתא לא יכלו ישראל ל' : משה מצני' של לאח. לעילא. ויהושע מצני' של רחל לתתא. הנין הדבר לפושט"ל שורש עמלק צקמ"א : שם ב צראש. ח"ה צד' חקיפין דתתא קלא אהער כו' וההוא קלא הוא קול מלחמה וכו' וע"ד טעמ יהושע ולא משה כו' כיון דמחל קוצ"ה חוציהון כדין ויקה"ל משה : ל"ל דמפרש לפי"ז ויקה"ל לטון קו"ל : שם קרוז לאמלע . עד סתחא קוצ"ה אזדעזע חלי"ה מל"ה ותטעי"ן רקיעי"ן כו' : מנין טמי"ס : קצו א ד"ה ויקהל משה כו' ערצ רצ אמצו כו' ל' לעלה"ה נכחחא לעלמא כיון דאסתכל משה צ"י אצדי לאיטון ע"ר לצר וכי"ש לון לישראל צלחודי"הו ה"ד ויקהל משה וגו'. אה כל עדה צני ישראל דייקא. מטמ"כ צטעה סלוחא משה"י כאמר מלח כ"ל כד"ב לצ : שם ב צראש. מה טמו דא אלישו ומה טס צו דא חל"י מה טמו כד סליק לעילא ומה טס צנו כד נחיה לתתא כו' : רל"ל. הוה לצושא דמחלנש כד נחיה צעו"ז הוא כדמיון הנין אלל האצ צערך סלצוס שהוא מחלנש צעולס העליון : קצה ב קרוז לראש. ואחון קריטי"ן עליוני"ן דקצלי"ן חזירו דגופא מלחח לאחר על קוצ"ה : כפי הנראה היו סולכים אז לקבל גלות. או הליכחם ה' ללמוד תורה מפי רצ"י : קצמ א צראש. ציומא שתיחא צרא לחדס ואחתי עמי' דהפוק עמי' לתתא דחזון ללחיהו דכתיב כו' הנה לויטי מיומא דאחצרי עלמא : ל"הויה חלטה הזאת היא אמו של משה צן יוסף ע"כ לכו"ה עוד משה ימי צראש"ה : ר א צאמלע ספר דקאמנין וטס מד משה הוא צכל סטרינ : ספ"ר צגי' ט"ס : רא קרוז לסקוף. ללוחא דצ"כ אישו פולחחא דרוחא : כמו סדרשו ולעצד"ו צכל לצצכ"ס איזשו עבודה סבל"צ זו חפלה ובל"צ הוא מטכן הרוח : שם ב קרוז לראש. דאחתי"ן גרמי' צפולחחא

דעודא דתיקוני דמלויה וקדושה. לילית ותפילין : רב ב צאלמע. שתיחאה למסור כשעתה ל' .: נראה הכוונה כנפילה אפיס : שם סמוך לצאלמע. לאהבה אורו כד עמי לאהבה עולם .: הכך רואה נוסחה הזר אהבה עולם ולא אהבה רביה : רג ב סמוך לראש. וכונס לו קצו כו' וע"ד אלעריך למיב ל' (לכטי"ח) חולקא בטרעא דמשימכותא .: נראה כענין השערות דתפילין :

רד ב כל יומא דצבחה כו' כפש יתירא צבויא ותועלתא יתיר עמא דהוה .: רל"ג. הנפש של ימות החול הוא בשבת יתירא צעעלע : רה ב צקוף . ישמחו צמלכותך כו' או"ח רל"ג נא צמכותי .: ל"ע דלפי כוונה מן האריז"ל נראה דאין לומר תיבת כ"ח רק רל"ג צמכותי .: רז א קרוב לקוף ולא על צד חלשין סמיכא .: היינו מלאך : שם ב קרוב לצאלמע. הכי פרשין דכל שחא אשעטרו קמי קוצ"ה כו' צהי"ח צעחא קרא לויפ"ח"ל רצ עמא ולחמטין ותלת רתיבין קדישין דתחום יד' .: ענין הסדרים שבתורה. וסן אמת כי כ"ד סדרים הן. עיין דיעוה על זה בפרש דבש לפי מהרז חיד"א זל"ה :

שם סמוך לצאלמע. אורייתא מחרין סטרין אהייסיבה דכתיב מימינו אש דת למו. ימינא ושמאלא .: א"ש שמאלא : רז ב צאלמע. ויכולו השמים כו' חלה דרגין אינון שביעי שביעי שביעי .: ג"פ שביעי צויכולו : רח ב קרוב לצאלמע. ריחא איתו קיומא דנפשא כו' וירח את ריח צנדיו כו' אינון לצוסיין דארס קדעא .: כל מחושים נכרו צהורה צמטא אדמ"ר חין חוש הריה. נראה דלא אהפגס חוש הריה. כ"ל. והדברים ארוכים : שם קרוב לקוף. ואינון לצוסיין הוו סלקין ריחין וצוסיין דנחא .: נראה מעטם שכתבתי לעיל : רש א קרוב לצאלמע. דכלהו מלין (דאורייתא) סלקן כו' ונטייל לון ההוא מארי דאנפין .: מטי"ע שר הפנים : רי א צאלמע. כל הלחין יומין ליה לך כשעחא דלא תקבל עונשא .: נראה לומר דהכוונה על סרוב אצל ודאי א"ח לומר דליה כלל דהרי יש שמוה צבטיקה וצעטיא של כחש : ריא א סמוך לראש. סמכ"י איה צ"י ענן ועשן וכונס כו' ודא איתו לחפ"א על אינון דסלקין לעילא דלא יתחון עקמי אינון דיתצין לחשא .: אפטר הכוונה צבדי שלא ילעטרו : שם ב צקוף. וכדון קיימין אינון כשעמין בצוסיין מעטערין קמי מאריסין .: הוא חלוקא דרצנן הנעשה מן המלוכה. כ"ל :

ריב א צקוף. פתחא חדא כו' קיימא צההוא פתחא את חד כו' איתו א' .: מן פס אדכ"י : שם ב קרוב לצאלמע. צרוא דלרופא כו' א"ע צ"ח ג"ז ד"ו כו' אלין אהוון אשעטרו ואשכנזו ד' גו ד' ואינון ע"ח ז"ו .: רל"ג א"צ ג"ד נבזין חוך ע"ח ז"ו : ריג ב קרוב לקוף. והריחו ציראח ה' כנה דומין מלכא משיחא למיעבד צעלוא .: עיין ע"ש לעיל על הגליון דף רי"ח. ע"צ : ריד א צאלמע. הכל כתן ארוכה מולך למלך וגו' וכי ארוכה מולך הוה ואש"ג דחצרייא אוקמוה .: שאמרו רז"ל עמי" מולך ליצוסי קודם שצבט דוד : רשו א צקוף יושע כו' צן כו"ן. כו"ן ודאי. דהא כ"י רזא דקיסררא איה .: כמ"ש צב"י הסוכה אלל ויהי צנקו. עיי"ש צהר ותצין : שם ב סמוך לצאלמע. (מנחש ומעוכן) מעוכין דאשחדל צחובה ולא אשחדל צוכו .: עוכין יש צו אהיות ערין : שם צקוף. תיקונא קדעאח כו' לאתקנא גרמי' גלויה וקדושה. לילית ותפילין :

ריו ב סמוך לצאלמע. רזא לאדכר"א יל"מ ג' דאע"ג דהוה צגלוהא ששחא חירו איה לה עיימא דאינון קשרין צמלרים כו' .: ע"כ אנו אומרים (ויולא את עעו ישראל מעוהם לחירות עולם) שהוא חירות עולם גם צגלוהא חלל הזה :

ריו ב סמוך לראש. ארזכי חמא לר' יוקי דהוה מהרהר צמילי דעלמא חיל יוקי
 קוס חשלים דיוקנך דחא חד חקר נך :. אפטר הכוכה על אוח י
 הרמוז על המחשבה : ריה א קרוב לאמנע. הלל לויחי חח הכערים כו ולמיח
 כו דחי חיחובחידך לארצקא צב"כ לקיימא זרעא צעלמא וסלכח אל חכלים חלין
 חיינו לדיקיא כו וכד חתדבך צבו ושחיה :. חקבל זרע קודש : שם ב צאלמנע.
 קמורה כל מאן דארח צהסוח חכחא כו' הוה מצרר לצ"י צצרינו כו' ולח הוה
 ל"י חלח לצח חרד לקבל חזוה דצממיה :. כענין רמיזח המעלה עסן. שחי
 מחמר ועולה צסויי חל חשמיס ולח ח"י כועה חל חלך : שם קרוב לאמנע.
 ח"ח קמורה וכי עד וע"ד צעינן לכפרח על קודשא ולחצברח זומח :. כחשר
 חצין כל זה. חחצונן חשר חרמנ"ס ז"ל הוה בצר"ל דחאר"י סייעי" ורוח ח' דצר
 צו צמ"ס צמורה עעס עפי" פסומו למלוח קמורה עיי"ס :

שרשת פקודי רב א חלה כו' ר"ח פתח כל החתלים הולכים אל היס כו' כל החתלים חלין
 ריון דחלין ומצויען קדישין :. ו' קלות : שם. לאסרעח ולמליח להחי
 ימח רצח :. מלכות שמים : שם. וכיון דחאי ימח רצח חחחולי כו' הוה חפיק מיח וחשקי
 לכל חיוון צרח :. עוכלמות צ"ע : שם ב צאלמנע. חומנחא דעלמא כבוונח דח חומנחא
 דחשכחא כו' כחצי חכא חלה כו' וחחצי חחס חלה חולדות השמים וחארץ בנין דכל חיינו
 חולדות דענדו וחפיקו שמיח וחרעח כלחו צחילח דחאי כהורח דגנוח חחענינו :. חל"ה צחשחצ
 ח"ל לחלץ צבי" ה"פ חור"ר חכוכרים צנרחסית סוד חור"ר חגנו. ח"ל : רכא ב סיה"ד.
 וענד חלי הוה. חור"ל דח רזח דשמח קדישא דחיקרי חור"ל כו' וצג"ר עצודת חלויס דחאי :.
 דחלויס חס חקמרח דנצורה ומן ציג"ה דינין חחערין וציג"ה חיקרי חור"ל : רכב ב סמוך
 לצאלמנע. צשעחא דכלהו חומנין שחרו למענד חומנחא כו' חיהי חשחלימח מגרמח כו' דחתיצ
 וחכל כל עצודת משכח חלח מועד :. וחכל חח"י צחזירח חשי"ח : שם קרוב לסוף. דכד
 חחח יומח צעיעחח כו' צחאי חשחלים צקיומח כל עצידיחא דענד :. כי שצ"ח הוה חורה
 וכשמח לכל שחח ימי צחחסיח : רכב א ד"ה חלה כו' כיון דענדו כו' יח חשכחא חלטרין
 למחר חושנחא כו' כמח דחחרעו צמח דנדיצו צקדיחח ח"ה חחרעו צהחוח חושנחא :. ח"ל
 חרלון צחתיח חכנדח הוה דמיון חחפשעות חחור. וחרלון צחשצון חור למנוס כי חשצון חור
 למנוס כן וכך הוה למנוס חחור צכלי. להחקיים. כמו צמעשח צחחסיח וחחמר חלקיס יח"י
 חור"ר ויחי חור"ר. וחמ"י כי דצר גדול חור : שם חלטרין חכח חושנחא בנין דחחאי חחקיס
 עצידיחא כו' וחל"ה כו' דח חיהו חחשנחא דפס"ל כל חושנחין דעלמא :. דככל חשצון חין
 חכרחה שורה מטעס שחחתי ונשוס דמורה על חלויס חל צחל צחלחחח חמשכן חררנח ע"י
 חחשצון חחקיים חמשכן. צחחפשעות חחורות צחחוכו חין : שם ב סיה"ד חין חור דח חיהו
 חחחלל :. חחשר חור"ר חילוי חלקיים ציודין ח] : שם וע"ד חשחלים צ"י דינח דקצ"ה :.
 שחנרע על קדושת חסס : שם צאלמנע. דקצ"ה כו' חריך דינח חחייצו עלמא :. חחח
 חחי : שם ד"ה וכסף פקודי העדה כו' כל מה דחחפשע לחחח חחי חור עז :. רז"ל
 כסף רוח לחמד כשמחפשע לנטיח חור עז : שם חצל דחנח כל מה דחחפשע לחחח כלח
 חור לניס :. רז"ל חצל זה"צ רוחו לרין חס חחפשע למטה כלח חור וכו' : שם קרוב לסוף.
 כהורח קדמחח כו' דגנין וקחסי ל"י קצ"ה כו' ומן חייצו בנין ל"י כו' חצל לצדיקח מה
 כחצי לח יננע עז כו' דח חור קדמחח דחתיצ צ"י כו' כי עז :. כרחה מחלן חשר מן
 חלדיקיס חיינו כגנו חחור חפילו צעו"ז. ולכך רוחח דקודשא שרי צגוייחו ויכוליס להציע וכי :
 דח א סמוך לראש. מקורח דצירח מאן חיהו דח לדיק"ק :. יסוד : שם מקורח דכלח
 רח חיהו עלמח דחחי :. ציג"ה : רבו א צכוף. ונחמח חחפשע וכי חר פשעו דחיהו רזח
 דעלמח עילחח כו' דחקרי מי :. ציג"ה : שם. ורחו מי צרח חל"ה :. ו"ק. כ"ח כלול מן
 שחח צבי" חל"ה : רכז א ח"ח לית לך דינח צעלמח כו' דלח חשחחח חחוח חחנצח צינייחו
 כו' חוף חכח חופנח חור ומחנצל חחיל צבו חופנח. וחחיס"ו חקרי"י חכ"י :. ח"ל דרז"ל.
 דנקרח

[ח הג"ה רז"ל חמילוי לצד כזה ל"ק ע"ד י' ר"ד ח' גי' חור"ר. ח"ג

דנקרא לו. מ"י הענ"ל: רכב א נסוף. דליה אחיון נרזא דנוקבא ואחיון נרזא דדכורא
 ואתחנכו כו' נרזא דשמא קדישא שלים: כ' נראה לפרש בשמא קדישא איה ג"כ אחיון נרזא
 וכו' ועד לא לניש במלבושין אלין לא עאל לקודשא: כ' כן הוא הדין גם צעו"ז. הנהן
 כשהו צביהונו היינו לניש צבנדי כהונה: שם ב ד"ה ויעש כו' אסוד ומוסן כחדא הו':
 מרמוץ לזו"ן. כ"ל: רל ב נרזא. (נמשך מןק ע"א חושן ואסוד לקבל אורים ותומים
 כו') וחדיר דא נרזא סליקן ולא אתפרשין דא מן דא לעלמין וצנ"כ חושן ואסוד כו'
 רזא חדא צלל פרישו כלל: ע"כ הוא צל"ת. ולא יזח המושן וכו': שם ב ד"ה פתח
 ואמר כו' הגידה נא לנו כו' נרזא דתכמתא שאילו דתחינ הגידה נא לנו: ולשון הגד"ה
 צכ"ע הוא רזא דתכמתא: רלא ב נרזא. ויולד דמוותו כללמו כו' עה דלא הוה הכי
 נקדמיחא כו' דהא צקדמיחא אתחנצרותא אחרת הוה לצנ"י: לילית קדמיחא חוה הראשונה:
 שם סמוך לאמנע. כל יזריקן וכל דיוקנין דעלמא: עולם הזה: רלב א נסוף. נרזא"ש
 ההרים. נרזא"י הרים נצני ל"י: כי הרי"ם לשון רבים: שם ב נרזא. ומלן איהו
 רזא ההרים הנחל נרזא: נחמה: רלב א נרזא (נמשך מןק דף הקודם. בשמא
 דשמא עהדר אספוי כו' אתעצב נהורא לסיהרא כו' וכד שמא אהדר כו' כדין
 אתנהירת אנהפא כו') וע"ד דוד הוה מעטר גרמי' צההו גוונא ממס כו': דליהו מרכבה
 לעלכות כחינ צ"י כיר"ח יכון עולם: שם ב קרוב לאמנע. אורף הידיעה האחת שלשים
 נאמה ורוחצ ארנע צאמה כו' סליק לחושנן ד"ל דליח צכל אינון זיני עסקנותא כההו
 דאקרי ד"ל: רל"ב. כמה שמוח נקרא לעני. עני אציון מך רש וכו'. והיזתר עכ"י שצכולס
 הוא ההוה דאקרי ד"ל. כי הוא לשון חס"ר. כענין לשון חז"ל ד"ל מהבא וכו' רל"ב אתחנר ומחן:
 רלד ב נסוף. צלללל הוה מלרף אינון אחיון ונרזא דכל יזירופא וזרופא הוה עזיר אומנותא
 כו': ועל דא כחינ צכל עובדא פכני עזמה ויע"ש: רלה א צאמנע. תחדרי צאמנע כו'
 דזמין קוב"ה לאקמא לה לכנס"י כו' ולחדותי לה כו' כחינ תחדרי: אפשר מפרש תחדרי לשון
 התחדשות: רלו א צאמנע ותפול ועל הגמל כו' דהא סיוס דרובזא קשיא איהו גמל לתחא
 ודא איהו רזא דמוח"י: גמ"ל צנ"י חכמ"ה. זה לבימות זה. הנה צקדושה חכמ"ה חמי' וכו'
 ובנס"א גע"ל רזא דמוח"י: שם ב סמוך לרזא. רוח מאכנא איהו חויא זישא כו' ואקרין
 אליה: רשות הרבים: שם ורוח קדשא אקרי זא"ת: רשות היחיד:
 שם. וכן וזה"ו רשות היחיד: רלז א נסוף. ארומ"ה דא תלכות
 צכל דכחינ אנת הוא רישא די דנצ"א: וזהו הוא אדום: רלה א סמוך לאמנע.
 ומלן דאקרי (משה) אדם דכחינ כו' צנשם הוא צשר והיינו משה: צנש"ם צנימי' משה:
 רלש א סמוך לרזא. אדם וצהנה חושיע ה' כו' רזא דאדם מקטרת אדם: מ"ה:
 שם. צהנה מקטרת דנהמה: צ"ן: רמ א סמוך לרזא. וכמה דחקס משכנא דלתחא
 על ידא דמשה אורף לעילא כו' דכחינ ויקס משה כו' וקיימה לאו איהו אלל כד אשתלם
 כלל ועאל שייפא צשיפ"י: היינו שיעור קונה שלימה מיקרי איהו: רמא א סמוך
 לאמנע. ציהימ"א איהו דירוח דנייחא לעלמין: דכחינ זאח מנוחתי עדי עד: שם נסוף.
 משה כו' מעמידתא כלל הוה ציד"י ועל ידי': כראה לפרש כיון דמשה הוא כללות הדעת
 של ישראל ע"כ על ידי' איתעציד כלל. כי כל עובדא הוה ע"י הדעת: רמב א סמוך
 לאמנע. צמקדשא דענד שלימה איהו תקין ל"י נרזא דההוה הכר דכפיק מענד דליהו שלימה
 דציחא: יסוד לדיק: שם ב נרזא. צהיהא שעחא כו' אשתקעת סב"א ולא אתמחא כלל
 כו': רל"ל לא נחצטלת לגמרי מכל וכל עד לעמיד צ"צ: רמב ב ד"ה קשרא חייניא דא
 הוה דאקרי זעס כו' ודא אתחנר דרנבא אחרת כו' כדין נחתי לעלמא כל לערין כו' ואי
 לאו דרנב"ד דע"י ודא אתחנר דא נרזא לא יכלין לשלטה: וז"ש ומתדור כל פועלי און:
 רמב ב נסוף. משה כד סדייר ללוחי' צניינהוון דישראל ארין צהאי ללוחא: ארנעיס יום
 וארנעיס לילה: רמה ב סמוך לרזא דאתעצידו כל ללוחין דעלמא עכרא צרישא דלדיק
 מי עלמין: לדיק יסיד עולם: רמו ב. ד"ה היכלא כו' צהיכלא דא כו' האי ממנא שליט
 על כו' דרוס ולפון ומרח: ערעזין לחנ"ת: שם עד קרוב לנסוף. וכל אינון נשמתין
 דאינון סטולי צ"ד כו' נחם לון האי ממנא כו' וציידא דההוה ממנא חד כסא דמין כו' אקרי
 כוס מנוחמין כו' צנין כסא אחרת דשחו צקדמיחא זכו להאי: עיין צנמ"י דהיו נותנים
 להרוגי צ"ד כוס יין קודם וכו': רמו ב נסוף. דנצי"אס יקיי לעלמילא: ומנ"י מ"ה:

רמח א קרוב לאמנע. כד מתחננין כו' אקרין תעודות ואינון מעייהון דמרחא כו' ונב"כ אקרי
דיאלל איש תעודות : וע"כ אמרו נבמ' חגי זכר'י מלאכי נביאי. ופיאו לאו נביא :
שם ב גראש. פתחא כו' דמין ועותין תליין זי' כו' חד שמעשא זמין גזיראל שמי' : לטון
גזיר"ה : רמט ב בסוף. וכד עאל עאלו עמי' כו' וסקלקין כל אינון מניינין די דענא :
הכרמזים נספר מלכים אלל דהנעס עלך יהודה : רנ ב צאמנע. אשרי משכיל אל דל דא
הוא מערע כנד"ל מדוע אחת ככה דל זן המלך : אלל צאמנון. והוא הי' מולת : רנא ב סמוך
לאמנע. נכואה דהיון (דישראל) מתרין עמודין עילאין : נלס יהוד : רנב ב בסוף. דהא
ההוא נהר דנגיד ונפיק כו' : נראה לכאורה הכוונה על יסוד לדיק : רנג א צאמנע .
מהיכלא דא נפקין כל רוחין קדישין דמקיימין נקיומא דנשיקין דהא מניינון נשיקין נפיקא
אירא דרוחא כו' : דנשיקין הוא דניקות רוחא נרוחא : רנד א סמוך לאמנע. האי עיכאל
נהורא ימינא אפטרופסא דנא דישראל כו' צומנא דאירא ירושלים כו' השיי אחר ימינ'ו :
היינו מיכאל כמס"ל : שם ב קרוב לאמנע ארבעה נכנסו לפדר"ס כו' וכלאו ארבעו כו'
זר ההוא שלימא חקידא : ר' עקינא : רנה ב סמוך לאמנע. צומנא דאחנור ז"ל כו'
ההוא סמ"ח כו' אחנר וכל יכיל שלטאה ולקטרגא כו' דאחנור ציבוריא על ישראל :
זה שקרין דהמתחין התיכור על נדכיי. סנד"ק. אשר לא מלאו צבלי דקדוק לו שורש .
והוא נדרש נר"ח "סניבור "נעשה "דין "קטיגור. ושמעתי ר"מ הלזא גאופן אחר :
רנז ב בסוף. ודא הוא עת רזון כו' אקרא היכלא דא אל"ש שר"י : נגי' רזון עה"כ :
רנז א קרוב לאמנע. צהאי היכלא אחרע ילחק וכלאו שבעין וחרין נהורין : י"ל ע' סנהדרין
ונשיא ואז נד' : שם ב קרוב לאמנע. חנק בנין דהיו קללס אלקים ההוא דלשלא
על חנק על לזינו : תלי' הוא עיין חנק. שהתלוי נתקף צנרונו. הנס דהקרת' כי קללת
אלקים איירי ננסלקין אחר מיתחן. ולי"ע. ועיין צתרגוס ענינא רות :
רנב ב גראש. כתיב וינן ז"י אלקים כו' וינן אסתכל לבקלא לה כו' : וינן לטון התנוונת :
רנב ב גראש. מסטרל דיעקב כו' דאחדנב זי' צאינון נשיקין ואעיל צאינון נשיקין רוחא דמי'
דלעילא כו' לאינון מלאכין כו' וקיימין נקיומא זי' : נשמות המלאכים מן הנשיקין : שם. סטרל
דיומף עייל נתיאונחא ויהי חוקפא לבו ועניד נשמתין ורוחין לבחחא לבחחא : נשמות ישראל
עמוסים מני נטן : רם ב ד"ה היכלא קדמאה כו' המלך המרום לנדו מל"ז שמה קדישא
יאהורנ"י : ח' אחרון נגי' א"ז : שם ד"ה היכלא שתיאה אחר וילינ' כו' ונציעין דלא
לאפסקא זין היכלין אלין : נראה שהוא כדעת ר' יהודא. זין אחרת לאמנע וילינ' לא יפסיק :
רסא א סמוך לאמנע. היכלא שניעאה נרזא דשנא קדישא עילאה נזכ"ו כו' דא הוא רזא
דא"הי' : כי השם הנ"ל הוא חילוף שם אה"י צאמנון שלאחריו : שם בסוף ודא איהו
נרזא דשנא קדישא דאקרי אכדע"ס רזא איהו צאמנון דשנא דאקרי לאלקיים : כי השם
הנ"ל הוא הדין שם אלקים צחותות שלפניו : שם ב צאמנע. שמה דנרבאל וקדושין .
כוז"ו רזא דשנא קדישא. יהו"ה : דהשם הנ"ל הוא הילוף הוי' צחותיות שלאחריו :
רסב א קרוב לראש. רזא דשנא קדישא דאקרי ז"ס נצווכ"ן. דא אקרי אל אלקים : ג"כ
צחותיות שלאחריהם השמות הנ"ל : רסג א בסוף ואכריתן ל' לאסטאה עינוי
לאסתכלא צנה דלא אנטריך והאי איהו סרסורא נישא כו' קאים על קנרז כו' ותנר ל'י
עינוי : זאשר"ל דהעינים הם סרסור"ל לעניניה. ותדע עוד ז"פ עיין נגי' ס"ר . וכאשר
מתחייבים זה עם זה וזה עם זה בכל לד שיפנה. הרי נגי' סרס"ר : שם ב פתחא קדמא
זי' קיינא אה מונא כו' איהו קיימא על כל אינון כו' דמפקי רענא דלא כארעא : אפי"ו
צאשמו שלל כדרכה : רסד א סמוך לראש. מ"ח האי מונא ציד"י כפא חדא כו' וכל אינון
קטולי ז"ד כו' אשתקרו מאלין סטרין דמסאזין כו' וכל אינון דלא שמו האי כפא דצ"ד כו'
כד נפיק נשמת' כו' האי מונא וכל אינון דעמי' אחידן זי' הוא יום אמר : ע"כ משקין
להרוגי ז"ד כו"ם על שם ויין למרי נפש. היינו אם לא הי' נהרנ' צנ"ד הוא ל'י לנפיש
יום המ"ד : רסה א צאמנע. מאן דלעי צאורייתא כמה אינון דאקרו לטון הקודש כו' :
רז"ל כמה אינון חילוט דאקרו לטון הקודש : שם ב קרוב לטון. צאמנעיתא דהאי היכלא
אית רוחא אחרא כו' דאיקרי נבנ' לרעת כו' לבאזא לכל אינון מאריהון דלישאנא נישא יסרי
כו' : מוסכים למה שארז"ל על לשה"ר נגעים צאים הש"י ילינו : רסו ב גראש. חד מונא
כו' קיימא על כל אינון כו' דמעכני את קיימא לצרייהו ועל דא צנא חויא לקטלא לצרי'
דמשה : משה. כי צמורה נאמר על עשה : רסז ב סמוך לאמנע. כי אין איש צנימו

דא ינר טוב כו' דלח שריא צצ"ג חלל כו' כד איהו מתליסר שנין ולהלאה ולאו בכל צ"כ :
 אפשר הכוונה על אה"ע : רסח א צאמלע. ואלין פרחין צאורל כו' למעבר ניסין לאינון
 די צסטרא דקדושה : אפשר הוא כעוצדא דצן חמליין צמס' מעילה : רסח א ד"ה ויכס
 הענן כו' דהא כדין חפא ענגא ית מעכנא שרחת שכינתא צארעא : דכתיב צמוך וכבוד
 י"י מלא את המשכן :

רעא ב חוספת שיין לרץ קפו ד"ה ישצ צאמלע. עמוד אחד מן הארץ עד לרקיע ולדין
 שמו ע"ש הלדיקים וכתבצד : ע"י הלדיקים שיטנס צעולם :

רעב ב שיין לרץ ק"ד ד"ה תניא צאמלע ויקח משה את העטה כו' של סנפרינון ה"י כו'
 דכתיב כמרחה אצן ספיר דמות כסא וכתיב עטה האלקים : הכס"א צני' חלקי"ם :

רעג ב קרוב לסוף. שיין לרץ ע"ה ע"א שורה יט. ד"ה וזה סיומו וכי תימא היכי משמע
 דצהאי עון גמא איש משתעי קרא דכתיב חכא אס יכופר העון הזה וכתיב חסם

צאיבור ח"א כו' וכתיב צני אצנר ותפקד עלי עון האשה הזאת : רלפה צח אי' לא היחה
 ח"א ואעפ"כ למד ג"ש סחס. דעון אשה מיקרי סחס. עון : רעד ב קרוב לסוף. מדיצור

הכ"ל. חוטמא זעירא כו' דא איהו דאורח ענותנותא אהעבר מני' : דרך ענוה עבר מיני' :
 רעה א צפוף הדיבור הכ"ל. ונפקין על ידיו דפרווקא : שליח : רעו א קרוב לראש .

לא נכחד עלמי ממך וגו' אכאן דמזווגא דדכר ונוקצא אחייא נשמתא קדישא : רל"ל
 דכתיב אשר עשיתי צפתר קמתי צתחיות וכו' : שם אחרא דאחליירא נשמת דדכורא

ורמינ"א : כראה דל"ל לימינ"א : שם ב צאמלע. שיין לרץ ע"ב צני דיינן יושצין :
 דילתק וצב"כ יתיב קצויה למידן עלמא : ע"כ צני דיינן יושצין :

חרומה רעז ב דארון כלול לי' למשה צנוי' לאתגהרא מני' : כראה. כמו שאמרו צוהר
 כמה פעמים. דמשה איהו צעלה דמטרוכיתא : רעה א צפוף. כרובים הוו דצוקין

צדצקו אפיין צאפיין כיון דהוו קרחין הוו מתהדרין אפייהו דא מן דא. מנ"א הו"ו ידע"י :
 דלא היו רשאין לכנס לבית קדש הקדשים : שם ב צמוך למלמע אכאן דאיהו צרוגא ייתון

לצני' נער וישחקך רובוי' : זהו צפולה למי שאינו יכול לשכך כעסו :

ויקרא דף ב עמוד א' ד"ה ר' אלעזר פתח וכו' דרי קדמאן הוו ידעין וכו'

ואפילו חייצין דההון : דחזיקן סצנצניא אומר לחז"ל. שאל לך אות .

ולח"ז לא הי' לריק : ע"ב ד"ה אומר ר' יוסי וכו' וכבוד ה' מלא את המשכן :
 מלא לא כתיב חלל מלא : ג א ד"ה זכאז חולקי' דמשה וכו' הס"ד ויקרא

אל משה : רל"ל דלא " כתיב ויקרא י"י אל משה דלא מירי חכא מוז. רק הכתוב
 מודיע לנו ויקרא אל משה. היינו לירוף ויקרא היא הכתבלה למשה. חבל ישנו

לירוף אחר. שלא הראו לו : ד א ר"מ. הוד דרגא דדוד : ע"ל מישודס.
 שאמרה לאה צלידתו הפעם אוד"ה וכו' : שם זהר ר' יהודה אומר אכלו רעים

וכו' ר"א אומר כו' ר"ט אומר וכו' דא אחר עילאס : ח"א : שם שמו ושכרו
 דודים אלין אינון לתתא דאקרון דודים : ז"כ : שם ח"ל ר"א כו' ח"ל אינון

דחאצין דא לדא ולא משתבחין מדרי איקרי דודים : כמד"א אכאן הלך דוד"ך. דוד"י
 חנק ועבר :

מן דא חקרי רעים : כמד"א רע"ך רעז אצין אל מעוז : שם ב ד"ה ויקרא
 אל משה וכו' צספרא דאגרתא כו' חורה צצנע"פ חקרי תו"ר : מלכות פ"ה

ותורה צצנע"פ קרינן לה. והנה צצנע"ז העלכות ילמה מן רו"ם : שם ס"ח וכו'
 כלת משה וכו' עיד ויקרא אל משה וכו' דציתא דילס היא : ע"כ לא נאמר

צחורה מי קרא. רק כמסר צעל פה. כי הכלל היא סוד חורה צצנע"פ מלכות פ"ה
 כ"ל : ה א צראס העמוד. האי דחקרי קרצן וכו' עד דלחעצבירו כלשוו חר וכו'

לאמתקא צנ"א קדישא וכו' ולייחדא לי' כדקא יאות : כ"ל לטיות חלקי היות
 העולם הס דלח"ע. והנס מקריצין ח"ע. ומלרפיין עונו עלי"ס. לומת. ועל"ס

דומם. והאדם מד:ר קומץ בכל כחו. כמלא מקרצין כל הדי מדריגות דלח"ע .
המה נגד די אלוהים חסס הוי' ז"ה וצ"ם : שם חבל הא כתיב וכו' ועיד
שמיטתו כלפון : עס היות קדשים קלים שמיטתו ככ"ע. עכ"ז למלות הוי רבלין
לשמות כלפון. עיין בזנחים. וגם אפשר לומר להיות דקדשים קלים אינן צאין
על נוסף. לא צעיקן. זכאי חלקים רוח נשברה. הן : שם ד"ה אדם כי יקריב
וכו' ר"א פתח וכו' וצנן כך תושבחהא דא צעני : הוא השיר של הלויים ציוס
הסני : שם ב ה"ח אדם כי יקריב לאפיקי מאן דלא אחסבי דהא קרצני לאו
קרצן : דבר תימא הוא. דאינו נזכר זה צמ"ס צסוס מקוס : שם ונדב ואצטו
איכמן וכו' אדם דאשכחמו דו"כ האי חזא לקרצא קרצנא דא ולא אחרא : כראת
דקאי על הכהן המקריב. חבל לא על המציא קרצן : ואו ב כמשך מעמוד אי'
ד"ה ר' אחא הוה חזיל וכו' והא כתיב ואתה צן אדם שא קנה וכו' ה"ח צבלסו
גלוותא וכו' והשתא צבלוהא דא וכו' וצראש עמוד צ' קוצ"ס יחיד צידתא ויוקיס
לה וכו' ורא אוליפנא צהיזא צעהא : וא"ש מה דחאמר הווא קרא צקינה. כי
קינה הוא. על דכפלה לעכות לזימא רחיקא צלא זימא ידיע' ואין לה רשות
לקום עד דעלכא יימי לבנא ויוקיס לה. כ"ל דוק והשכח : ז ב וצפ"א דר' יצח
צצא כו' חסד הוא ודאי. צניינה מן הגבורות והוא משפיע לה חסדים כ"ל :
שם סה"ד והיה לה המלוכה וכו' דמלכו זה חקפריה. והיתקריאה מלבוית :
שם פתח ר' חנא וכו' אבא בית'ך דא אברהם : דכתיב צ' אשר ילוה את
צניו ואת ציתו : היב"ל קדש'ך דא יצחקי. סתקדס צהר המוריס נגד מקוס
היכל : ביראתך דא יעקב. סאמר מה נורא וכו' : שם ס"א ואני ברוב חסדך
דא אברהם. מרכנא למדת חסד : אבא בית'ך דא יעקב. סאמר אינן זה
כ"א צית. ביראתך דא יצחק מרכנא למדת הגבורה וסירחא :
ט א עוצר צהווא עחירא וכו' כדרכא דלא סליק על לצאי מחצנה דחטאיה :
לפי דברי הזמר צכאן עשיר לא ה"י רשאי להציא עיף אפילו לעולה כדצת.
ולא מליכו זה צמ"ס דידן : שם ד"ה פתח ואמר וכו' וצדא עמיד חסד עס
יסראל. סחורה נק' תורת חסד. כדכתיב ותורת חסד על לשונת. וי"ל סלמד
פ' דינין. וכס"ס דין למטה אין דין למעלה. רק חסד : שם ב ד"ה אס
צנה סלמים כו' ח"ח וכו' ז' סצעות. ימי ספירה : י א סוף העמוד. ר'
כהוראי סצא וכו' דעצרכא על מהימכותא דעלי דרצנן. ר"ל סלא ה"י צבלו כיכ
סאמכות. כמו סכחאמה לו אחר סראי צעין הן : שם ב צאלע סעמוד. י'
רישא וכו' ו' צן וכו' ד' צה. היינו יו"ד צעילווא ו' ד' : יא א צראש
סעמוד. סתיחא וצביעאס לצאות חקרון. הויה לצאות חלקים לצאות :
שם ר"א פתח וכו' סלמים דכסחטין צדיוס. כסריס גס צדיוס : שם צאלע
סעמוד. ועילא מכלא קעורה וכו' חלא על סמחה. ולכן מעשרת. איחו עשיר
סעמה צחלקו כ"ל : שם ב צראש סעמוד. ועיד צעי למכחצ וכו' דלא מחפרסן
דא מן דא לעלמין כנוכא דא. ו' : שם ועל דא צעי למכחצ וכו' כנוכא
דא. ו' : שם ד"ה ואס צנה סלמים כו' ח"ח עשרה מאמרות וכו' וכתיב צמעסה
צראסית יהי אורי. צגע' דילן צראסית נעי מאמר הוא. והוה יהי אור מאמר צ'
יב א סוף סעמוד. ועיד ואס צנה סלמים וכו' דמכפר על מ"ע ועל עליה. לא
מליכו צמ"ס דילן צסלמייס סוס כפרה. ועיין להלן וסחצונן דמ"ק דע"י מדת
שלמים ית כפרה לעסה וליה : שם ב צראש סעמוד. דאמת וסלונקסיר דא
דלא

זרע: חמ"ה הפארת. של"ם יקו"ד. ס"ס ו'. ומילוי ו' הוא ג"כ ו' :
 יג ב זראש העמוד. כפש כי חמטא וכו' ונכו הלללים וכו' לולמא דזר נש חמטאר
 מתי"י. ע"כ פדיון כפש הוא זמקפר ק"ם מנין צל"ם: שם זרע כפש כי
 חמטא וכו' כל זחא זחמתי' וכו' דינין דלעילא אחו עלנא: כזר ידעת ג"ו הס
 הדיכיס דמנלפך. וה"פ ג"ו הס פ"ר דמנלפך ה"ג. כלשך ידעת מן כוונת ויהי
 כועס. וז"ש כל זחא זחמתי'. כל דינין דלעילא וכו': שם ונפרוש כפינו לאל זר
 כד"א ולא שקרנו זרתיך: א"ל ז"ר זגי' רח"ל כוק' דקליפה זה לעומת זה עשה
 וכו' עמילא חזבון מ"ש אח"כ וכלא חד עלה: יד א זראש העמוד. זכה זקור
 דאיהו קדמאש לקרנכא: כדכתיב מן הצהמה. מן הנקר. ומן הללון וכו' וכן כתיב
 שור או כסב וכו': שם זסוק העמוד. וזנין כך חקרי זרית וכו' ופסח ד' על
 הפחח: פתח הנוק הוא המיליה: מן א קרוב לסוק העמוד. זמשה כתיב ויחל
 זמשה וכו' דלחיד ל"י פרגודא: כלעד זממ'. ויח"ל שחזמו אחיליו :
 מן א קרוב ללמלע העמוד. מ"מ זגזילה כתיב והסיב חח הגזלה ולא יחירי:
 וגנז משלם כפל. וד' וה': שם ב סוק העמוד. אזדה האמונה כד"א וכו'
 כבוונח דא הלדיק אזד וכו' ללא אזדי. רל"ל הלדיק אזד חזה דזר והיינו מדח
 אמונה נאזדה ממני. וזזה חמזבון מואמר חז"ל זמארם. גס כ"ח (שה"י איש לדיק)
 מקמי חמנה ה' וכו'. כי ה' דוגמא עליונה זמעת הזעם. הלדיק אזד חח
 האמוכה: ין א זסוק העמוד. וע"ד קיז"ה וכו' אוי שחמזבתי חח זתי"י. זממ'
 זרכות הגירסא שלפנינו אוי להס לזכיס זמנוכות'הס חמזבתי וכו'. מ"מ זחילופי
 גרסאות הלשון כמו זכאן: שם ב ה"פ"ה זכסי"ס: זגי' מלכות'ו: שם ב סוק
 ענין. חס סכהן המשיח דא קיז"ה: כה"ן זאלפא זיחא דלעז"ה המלורפין
 זלירופיסן לעשר עשר כנודע. סנה אחוון כה"ן המה יהידאין. מיריס על אחרות.
 וכן הסי"ת ממצח לכתי הכ"ך יפה רעיטי. משי"ח גי' יי מליך יי מליך יי מליך:
 יח א זמלע העמוד. אריח חמינא וכו' חלחא יומין קידס: ג' ימיס מעח לעח
 חמה ע"ב סעות חס"ד. וסרמו זזה וזכ"ן אזח אל המליך. בב"ן גי' ע"ז
 חס"ד: ימ א זראש העמוד. וחדס חוס שכיז וכו' וחיו דיל' ירוקא חוס: אפשר
 זעוס דגוון ירו"ק מוריס על הפארת. כחפארת חדס וכו': שם ב זמלע העמוד.
 מאן ינחילם דא זמואל דלחסיין יקרא דמלכותא לחרין מלכין: שאלו ודוד:
 ב א ד"ה חוס כל עדת וכו' אינון דלשחכחו זירושלים וכו' דכלתו זמכי
 זחזרייהו: אי"כ הס נקראיס הדעי"ת של כל ישראל ע"כ נכתב עד"ת אחוון
 דעי"ת. וי"ל עוד עד"ת לשון עדי שהוא חכשיט. והיושזיס זירושלים חמה חכשיט
 של כל ישראל: בא א זרע"ע. ר' יוקי פתח וכו' ומה זרק וכו' חן דאורייתא
 עמנא וכו' עמכיו: הגס שהוא דזר שאינו לריך ללמוד זק"ו. כי כל המקרא עלא
 שחמורה זממרת חח האדס זזית וזדרך. אזל למדו זק"ו. כי מדת ק"ו קנולחו
 לעורר מדת אל של י"ג מדות כמ"ש כ"פ: בב א זחמ"ע. ר"י פתח וכו' וגלוחא
 דאדוס חוס זמא דועה: דומ"ה חוס לשון שחיקה. שלח כתבלה דזכור זמן הקן:
 שם וחזעין לי על מערוכיתא וכו' מה עזדת מלילה: מערוכיתא מדת לילה :
 בג א ד"ה אשר נשיא וכו' סוק הענין דלחוסא דחורה זמכתב חורה זמשיפ חוס:
 דזחורה זמכתב לא נזכר זע החלכות ורמזין וקודות רק ע"י חורה זמשיפ.
 כעין החולדה שהוא זכה דדכורא. ולא כיכר זו עד זואו אל הנוק' חלח החולדה
 מן סכה אל הפועל: שם ב שאני דוד וכו' חוס חמל לקנב"ל דמלכותא קדישא:
 מלכות

מלכות צחי' נוק' ואיתו חטא צנוק': כד א צאלעט. וכד דינא אשחלים וכו' ואחשקבו אלצנעון וכו' יעינא צעמאלא וכו' צלל כוונא דבר כע"י. כ"ל הכוונא כאשר ח"ו ככסם הדין למעלה. הנה יארע אל האדם צלל כוונא לסבל אלצנעויו ימין צעמאל: שם צסוף העמוד ח"ח צחב וכו' וצנעא זמנין לצחרי: צהוסענא רצא: שם ב ד"ה כפס וכו' וכד אחקדש צ"כ וכו' כעמא קדישא אחקכא דקוצ"ה וכי"י: היינו כעמא מאלילות כ"ל: שם סוף העמוד. לרורה צלרוי סמיים: יקוד דקוצנא: בה ב ד"ה פחא ר"ח וכו' דצחאר דא דאקרי צמיים: ח"ח ישראל:

פרשת צו

כו ב צרה"ע. ח"ח מה כתיב וכו' ד יחידאי מיוחדי: מתגדל צמידות כל ד צפ"ע. ועיין צחקד לצברהס קוד הפשתן וקגולתו: שם קרוב לצאלעט. ודא איהו רזא דלצטריך לקרצנא ארס וצמיה: מ"ה ב"ן: שט צאלעט יעוסף לשמאלא ודא נצריאל: יעוסף עולה נצריאל: כז ב ר"מ. ד"ה פקודא צחר דא וכו' חקר כו"ן דאיהו עלמא דלתי וכו': כ"ל עלמא דלתי איהו רזא דמחשבה והמ"י: שם ואית קושיין דליטון לצושיין דהלכא: כ"ל קושיין דאית להון חירולין: שם ולא אשכח לון פרוקא עד דייית אומנא וכו' ולזמנין אית לאומנא תלמיד וכו' תלמיד צקי דילך וכו' עד שיצא אליהו אמר לון ודאי הכי הוא וכו': ע"כ מקוצל ציד חכמי ישראל. חיק"ו. ר"ח "חשני" חתך "קושיית" ודאי צעוד: בה א קרוב לצאלעט. דצבר אצערנא ערצוביא צישא ע"ר קושיא צישא וכו' ועד דמחשבתן מעלמא: ר"ל ליטון ערצ רב. ומלחן חנין כשמחשדלין להסיר הקושיות מן ההלכה גורמין להעציר ע"ר מעלמא: שם. אמר ר"מ וכו' הכי כשמחש"ן ענפא מני': לולי דמחשפינא הייתי אומר דל"ל כשמח"ן: שם צאלעט העמוד מי שלא חג ציוס ראשון איך תשלומין לראשון: הוא תימיה עפ"י ההלכה: שם ב סוף ענין לוחא דשחרית וכו' ומלת אצקא דחקינו תלת ללוחין: והנה פליגו צמ"י דילן חפלות ארות תקבוס עד כנגד תמידים תקבוס וחרווייהו קשוט: כט א צאלעט העמוד ואית ארת דשדי דאיהו מט"ט וכו' ועצדין פקודין ע"מ לקבל פרס וכו' ועצדן ואמחק וכו' שלא ע"ע לקבל פרס אינין צנוי דמלכא ומצרוניתא: וצדא ננין צמשתנינו אל תהיו כעצדים וכו' ומקיים ויהי מורא שמים עליכם. ר"ל ע"ז תזכו שחיה' רק מורא שמים עליכם. משא"כ העובד ע"מ לקבל פרס יש עליו מורא מט"ט: שם קרוב לסוף העמוד. כשמח כל ח"י כחר צראש לדיק: לדי"ק יקוד לדיק. ח"י אחקרי: שם ב ומלך דמחלל שבת חייב סקילה והכי מלך דאשתמש צחנא: דין הסקילה כלמד מן מתן תורה. סקל יפקל או ירה יירה: שם כל אינין דאשתמשי ח"ח איתקריאו קדש ותלמידי דרב וכו' אחקריאו קדש קדשים: קלת קשה ממיה דלמדו צמ"י. גדולה שימושה של תורה יותר מלמודה. ויש ליטש: ל ב ד"ה זה קרצן אחרן וכו' אי"ל צכל אחר חסד וכו' ודא נהירו דחכמה: חסד ענף החכמה. כ"ל: לא א סוף העמוד. כד מצדוני כמדא וכו' וליין וירושלים אשתמודע: כפי הכוונה צכאן. היינו יסוד דדכורא עם יסוד דנוק'. כ"ל: שם ב ארצעה מיניס צלולצ ואינון שצעה: היינו ג' הדסים צ' ערצות לולצ אחר אחרונא חסד: לב א צאלעט העמוד. דהא ליומא אחרא: צשמיי ערצת: לג א ד"ה ותלצ אש מלפני י"י וכו' דא אוריאל: ע"כ אמר מלפני. כי מיכאל מיימין המרכבה וגבריאל משמאל ואוריאל מלפני וכו': שם סוף עמוד. דלית חכס כמו כהנא: איש חסד דאיהו ענף החכמה: לד ב קרוב לסוף העמוד מלך ומלכת כהנים וכו' אצצרכא כני על ידא דכהני: כמד"ל כ"ה צצרכו אש צ"י. ר"ל הכהנים וצצרכין גם את השכינה הנק' א] [כ"ה] עם צני ישראל. ואז נק' השכינה מדת מלכות על שמהון דכהנים מלכות כהני"ס: לה א קרוב לסוף עמוד. וגי ענפי דסם וכו'. אמר לרורו אודא: היינו הכעמא יתירה סנאצדה ממנו אחר השצת:

פרשת שמיני

שם ב צסוף עמוד. ר"ח אמר תורה שצכתב ותורה שצנ"פ וכו' הו"ד נעשה ארס צללמינו כדומותיו: ל"ל ודומ"ת. דכר ונוק' תורה שצכתב ותורה שצנ"פ: שם ר"י אמר מהכא את אשר כצב עשהו. עשהו ודאי: היינו חג"ה א] צפנים ה' כתיב כ"י והיא השמעת הקולות לרוב דציקות. אצ"ט:

היינו עשו ה'ו היינו תורה שנכתב ונע"פ : לו א זראש עמוד. דכתיב אס יוס תעזובני יומים לעזובך :. אין זה פסוק נסום מקום. רק נמדדש הוא. על סס מגילת ספרים : לו א קרוב לסוף. עגל למה וכו' בגין הסוף העלם דעבד בקדמיחא :. רל"ל חטא העגל : לח א זראש עמוד. זכר רחמיך דא יעקב וחסדיך דא אברהם וכו' וועולם נטל לון :. רל"ל מן העולם הזה נטל וכו' : שם ב זראש עמוד. אכל קחו שעיר עזים לחטאת אחאי וכו' אלא לחטותי דקריחא אלטריך :. רל"ל שהי" ר"ח ניבן : לח ב סוף עמוד ד"א הקי' וכו' דוד מלכא דכתיב זי' לא אמות כי אחי' :. דוד מלך ישראל חי וקים איתקרי : מ ב ד"ה תו פתח וכו' והמלוה דא תורה שנע"פ :. זכאי נוק' על כן להרת"ס כתיב חסר וכו' : מא א קרוב לסוף. נפרעה כתיב צזחא וכו' הא זחא לקבך :. מלכו"מ :

שמים איתקרי זחא :

פרשת תזריע

מב א שיטה אחרונה. דלאו אורחי' לאזווגא :. כניכול כאורח וחסכניא דאין מדרך ארץ וכו' כנודע : שם ב זראש עמוד . רי"א על משכנזי צלילות וכו' דיהא מזווג עמי :. שורש שוכ"ב הוא ר"ת ג' דריכס אשר [אשה] נקנית זהם "שטר כספך ביאה : שם אשת חיל דא כ"י :. מקבלת י"צ זירופי הוי' מ"ח אמוון ענין חי"ל. כ"ל : שם. ר"א פתח אשת חיל וכו' ורחוק מפניכס מכרה וכו' היא מכרה לון וכו' דלא היא לון חולקא זהו :. עיין זמק"מ. ולא משנע כפירוש. אכל הפירוש הוא. כשמוכרת אותם בגלות כדין הם רחוקים מן הפנינים. וי"ל פניני"ם הכוונה מוחין גדולות. פני" גי' חכמ"ה זיכ"ה : שם. כל זיוינין דילי' אפקיד צידהא וכו' וע"ד ושלל לא יחסר :. י"ל כיון שהסכרו על ידה המונעים הייחוד ע"כ שלל לא יחסר היינו הייחוד פניס נפניס. של"ל גי' צ"פ פני"ם. וכמ"ש נפסוק אונר אויב ארדוף וכו' אכל"ק של"ל : מג ב צאלנע הדק ומן יומא דאפקת לון וכו' וכמה הוא ל"ג ימים :. ל"ע דהך ל"ג ימים אינס נמינס רק אחר ז' ימי טומאה. ויש ליטש הכוונה : מד א זר"מ זראש העמוד. דהא דההוא זמנא דמתכש"י עמא קדישא לאעברא האי ערלה :. מכלן דלריכין לעשות המלוה הזאת בתוך קהל ועדה. ולא ביחיד : שם ב קרוב לראש אונר ר"א וכו' עד דחתי לפרא ואושיט לה מלכא חוטא דחסד :. כדכתיב יונס יגוה ה' חסדו וצלילה שירה עמי : שם בצאלנע העמוד. ויציאה אל האדם וכו' וקמו שנע כחדא :. אדם וחוה וקין ותאומו והכל ושני תאומויו : מה ב ד"ה אדם וכו' דכר נהרא שמשא נשט נהורין נהיר :. ששה קלוות חג"ת נה"י : מו א צאלנע. פתח ואונר וכו' זיומוי דשלמה מלכא קיימא קריחא בצאלמותא :. שהי' הדור הט"ו . מו א ד"ה נגע וכו' כתיב אל תט לזי לדבר רע וכו' וכי קרנ"ה אסתי וכו' אלא דוד אזכר ללזי :. רל"ל. אמר זה אל לזו את לזי אל תט לדבר וכו' : שם ב קרוב לסוף. אלהא לא הוה שטותא שכיח בעלמא לא הוי סכמתא שכיח בעלמא :. זה תנין מה שדרשו בגמ'. אצדה עלה מצניס נפרחה חכמת : מש ב. כד אצברי אדם וכו' ואלין אקרין נגעי בני אדם :. הוא המצובר נפסוק והוכחתי נעט אכסניס ונכגע"י בני' אד"ס : מש א וכד חמא קרח וכו' חות לתחא וכו' דכתיב וכו' מוריד שאול ויבטל :. עיין נזרדש שאמרה חנה זחא הנכושה על שדת קרח : שם כתיב נגע הוא ויבטל נגע היא וכו' דכתיב זכר תמים וכתיב נקבה וכו' אשתמודעלן מלי מן אחר אחר דיכין ומאן איכין חובי :. וז"ע דקרצנות מלודע תמיד טוין אינון. ואין חילוק רק צין דלות לעשירות : שם ב צאלנע. ועל דא זוגא דז"כ הוא צזמנין ידיעין וכו' שאר ז"כ כדן עירך רעותא וכו' :. עניי הארץ דזיוגא דלהון גס בחור. אכל הוא דוקא אחר תלות לילה : גר"ן א זראש עמוד. וכתתי נגע זרעת וכו' וכי אגר טב הוא :. רל"ל שאמר ונתת"י לטון מתנה : גא א זר"ה ר' ילחא וכו' כתיב ולרעת נעמן מדבק כך וכו' אכל בגין דפלחת לי וכו' מהוי מיתח דילך בעלמא דין בעלמא דחתי לא :. פליג על הש"ס דאמרי ג' הדיוטות אין להם חלק לעו"צ וקחשיב נזוי : שם ב סוף לאדכרע צפומי' שאל קדישא על כל מה דאיהו עניד :. ע"כ תמלא צמלאכת המשכן וציותר בהקמתו בכל מעשה ומעשה כאשר נזה ה' את משה : גב א קרוב לסוף. ת"ח עשר זמנין פקידת שרה למלאכת למחאה לפרעה :. על דבר שר"י אש"ת אבר"ם. י' אמוון כ"ל :

פרשת מצורע

שם ב צאלנע. מאן דחית ל"י חרצ בליסני' אודמן ל"י חרצ דשני כלל הס"ד זחא תהי' תורת העלזע :. זח"ת נקראת המלכו"מ כידוע

כידוע. והיא חתקריחת ח"כ"ז נוקמת נקם כר"ת. היינו צריח הלשון וצריח המעור. כ"ל : שם סוף עמוד ותרגע לאדריכהס אהפחח .י. מדת ההפ"ד : גג ב קרוצ לראש. דינקי מנייהו כניאי מהיוני .י. נראה לומר נלח והוד : גג א ד"ה ושה וכו' זלל ע"ת נדחה וכו' או כי תזוב על"ג נדח"ה וכו' אוסיף דינא על דינא וכו' יתיר על מה דלית זה וכו' .י. מזה חתזונן שהרבה קלים עצרו צאורך גלותינו אפילו זמנן צעמ"ה : שם חמיז לא אוסיף וכו' והא חמיז ויספתי .י. אלא ליסרה חמיז וכל לשיאלה .י. רג"ל כשיצא זמן צעמ"ה הבס שיכול להיות ויספתי .י. אזל רק ליסרה וכו' .י. אזל כשלא הי' זמן צעמ"ה וכו'. הבן. כ"ל : שם ב צראש עמוד דהא משפט .י. ח"ת ז"א. אסתלק ענדק .י. מלכות נוק' :

שם תוספתא. תלו יצואו וכו' ב"ז"ג לו. דנהון הוו מנכסי מים .י. זכל יומא הוו מנכסי רק וההכו תלו יומין כשנענו לנו מן התורה ניסוך המים חת עפי' קבלת תורה שצב"פ היינו ונסכ"ס ונסכ"ה. כמשפ"ס : גה ב צאמלע. ח"ת חמיז ויפגעו צו וכו' ואחללו צ"י רחמי ודינא .י. כי מדתו מדת הח"ת כלולה מחמד ודין : שם צפוק. דאי יעקב היה צוכרא וכו' עפה תניכ"א הוה .י. פליגא על המדרש שציא רש"י ז"ל צפ"י תולדות :

פרשת אחרי   גו א ד"ה וידבר וכו'   כיון דכתיב וידבר וכו'   אמאי ויאמר וכו'   כתיב ויקרא וכו'   וכתיב ואל עשה אמר וכו'   דהכא דרגא חד .י.

היינו דכתיב ויקרא"ל. ולא פ"י צורה שצכתז מי קרא. וכן ואל עשה אמר ולא פ"י מי אמר ע"כ הכונה תורה שצב"פ אמרה אל עשה היא מלכות פה ותורה שצב"פ קרינן לה. אזל צכאן. דכתיב מצואר וידבר .י. ויאמר .י. לא נוכל לכאורה לפרש כן. אזל כיון דכתיב וידבר ויאמר נוכל ג"כ לפרש. דיצ"ר. דצ"ר אנ"ך שטון דקאי הדיצור על צמי' המלכות .י. ל. ולדמתי זה שסייס וכלא חד מתקלי סלקא וכו'. רג"ל צנאס שאין זה דומה להלכות שהציא. עכ"ז נוכל להצזונן מן הרלויות. גם צכאן. הבן : שם ד"ה אחרי וכו' צקדמיחא צעי יראה וכו' ישכתח לצתח דיצביד צדוותא פקודי אורייתא .י. צצתי תלמידי הצע"ט צצתי הענין דהנה היראה היא צמי' אשת חיל יראה"י. ודא הוא אחר למיחלל וכשעמדל האדם לצמיג היראה יקיינו לו לצמי' אה"ה מן השמים כי דרכו של איש לחזר אחר וכו' הבן : שם ב צראש עמוד. ציראה הוא שירותא ונתחא לעילא .י. מלכות שמים אשת חיל יראת ה' היא המדה הראשונה ונתחא לעילא :

גו ב צראש עמוד. ותלד לו את פנחס אלה רשעי וכו' והא פנחס צלחודוי הוה וכתיב ראשי אבות הלוים .י. רג"ל כי הנשמות של אבות הלוים היינו נד"צ ואציה"ו נחעצרו צפנחס : שם פנחס צן אלעזר הבהן ת"ל. אלא צכל אחר דלחת פנחס צן אחרן הבהן כתיב .י. כי פנחס צענון הי' מתייחס צן אחרן הבהן. על שהי' צו נשמת נדד וצאניהו שהס צניו של אהרן : גה א צאמלע. מאן עמו דא עטרוביחא דחקרי עמו דלדיק .י. יקוד עולם :

שם קרוצ לסוף הענין. על ידא דכהנ"א צגין דיתעבר כתיב דילי .י. מדת החמד : גש א קרוצ לאמלע אחר דהוה שראין איכון כרוצי וכו' ג' זמנין ציומא אחרמיש ניסא צגדפייהו .י. אפשר צשעת ג' תפלות שישראל מתפללין : שם ב צראש. וכד מהרר דכורא אכסוי וכו' זלל משפ"ט ודאי .י. תפאר"ת ישראל : ס"מ"ד א צד"ה ר"ש פתח וכו' דההוא נע"ר .י. מתי"ט : שם סוף עמוד. כד מצודונן כמד וכו' הה"ד לוי"ן : לשון חיצור : שם ב קרוצ לסוף ענין צוז"ת יצא וכו' מהאי אחר צעי צר נש לדחלל מקמי' קוב"ה .י. כנ"ש צנ"א. דא חיהו אחר למדחל : סא ב סוף ענין. ורבי שמעון צ"י מן יומא דצרא קוב"ה עלמא הוה אדומן קויי קוב"ה .י. בראשי"ת אומיות א"ת רשב"י : שם וקוב"ה קרי ל"י צמתי .י. צ"פ ע"ב קס"א צני' שמעון. ולא קצלתי זה. והס"י יודע :

סב א צרי"ג. ורוא דא הן עשו אחי איש שעיר"ר וכו' אוף הכי צכטר עכאצו דכר ונוקצא .י. ס"מ. זלל צ' אהון האחרונים אשר ישארו לעתיד אל הקודש : הנה ס"מ ונוק' דילי לילי"ת צני' שעיר"ר. ועיין צפני יהושע על מה שדרשו חז"ל רש"ף אלו זניקין והתורה הנתלתן עי"ש : שם ב זהר. סוף ענין. כד מתי צ"י ציהלוו שעירא וכו' ולא הוה נחית לפלגות דבורא עד דלחעצדי שייפין .י. צתלמוד ירושלמי .י. טינן דזה הי' רק עד שמעון הלדיק ואח"כ ערק ההוא שעיר וכו' עי"ש : סד א דיטעון על כחפוי כל מצויי דיפקצ דכתיב וכשא וכו' עונות. עונות ח"ס .י. יעקב איש חס : שם ב קרוצ לסוף. מד וממא והימ"ן שמי' לקצלי דלתחא .י. רג"ל כמו דלשכתן צמטורי הלוים שהעמיד דוד. הי' אחד שמו סימן. וכן איין : סה א סוף ענין. אל נא כהירו דמכתמא וליקרי חמד .י. כמד"א

סדק אל כל היום : סו א סוף ענין וצטעחא דמזדווגין מכלל ועטרותיהם ההוא שעתא
 וכפר געדו ופער ציתו : כוונת דלעילא. כ"ל : שם ב רזי צנא אמר וא"ו אמאי כליל
 ו' א' ו' וכו' א' סתים צנוי ואל אחגלייא : ר"ל שמינו ניכר צנצנא : סו ב יכלין
 למסבל דינא דלדק וכו' : וזנה יש לפרס לדק ומשפט מתון כסאך : סו א צר"מ .
 אחתתת רחמה דליהו ז' : נראה דר"ל הרמס ליוז אוח ב' צנח הפחיסה לאולדא :
 שם ב צראש עמוד. אשר אני עומד ל"כ אלא אשר עמדת" : עיין צב' הגלגולים בענין
 נשמת מהרמ"ו ז"ל עם הצנרים : סב א קרוב לאמנע. דיק וטושע הוא וכו' צנין דהיה
 וכו' צאחר נוכרה וייק ל' : ר"ל. ח"ו לומר אחדצקות צאחר נוכרה רק כיון דאחר
 נוכרה יונק השפע עיקרי כציכול וכו' הצן : שם כציכול דיק וטושע הוא. הוא ודאי :
 ר"ל כציכול הוא צנצנו וטושע : ע א ותאלא עשר"ה זייני חכמות אלין נחתו לעלמא
 וכלסו אסתאצו צמלרים : צפ' שופטים חמלא י' דנרים צנצרה לא ימלא כך מעציר צנו
 וכו' עד ודורש אל המתים הוא עשרי : עא א חוהנא אי אית מאן דידע לאודעא להו
 למתיא. צר און : שאלחנו יודעים ע"י יחודים לקשר נרין של הדיק כידוע עכצני מרן
 ז"ל : שם ב א"ר אלעזר וכו' גלותא דס"ח וכו' אסור וכו' ועתצנתי רחמא על עלמא
 וכו' ציומאי לא יטרכון צני עלמא להאי : ר"ל לסתל ס"ח צנין זערי דעלמא ח"ו :
 עב ב ד"ה את משפטי תשעו וכו' נטע צנו אילנא דמי' : תורה נק' עץ חיים :
 עב ב קרוב לראש עמוד. צהאי רשימא קדישא דאחרמים צנצרהון וכו' דאחרמים צנו :
 חותס צרית קודש : עד א סוף עמוד. דמטרותיהם לא אקדימת קיסמ"א : היינו שצט
 ורצועה שמכין צו התינוק : שם ב אזי שהרצנתי את ציתי : עיין מה שליינתי על הגלגל
 לעיל דף י"ז ע"א : עה א סוף ענין. צנייה וכו' וחודות"א וכו' דהא שומענא מלין דלא
 שומענא עד השתא : דהנס דהדנרים הללו שונרים לצ הארס ומעוררים הצני מאין הפוגות
 עכ"ז כיון שנחתמס לארס צחורה דצר חדש מעורר שמחה : עה א ד"ה ערות וכו' כל
 זמנא דמטרותיהם אשתכחת וכו' השתא דאחגלי"א עמד : לולי דמסתפינא הייתי אומר דר"ל
 אחגלי"א. ורוא לטון גלות" : שם ב קרוב לבוק. דודאי צנצנא אשתכחת וכו' מה שמך
 וכו' אלעזר ודאי שמא גרים : אל חסד כמד"א חסד אל כל היום. וחס"ד הוא ימין .
 וימין פשוטה לקבל שנים : עו ב קרוב לראש עמוד. ז' כהנים. ומשה ואהרן צחושצנא
 וכו' : ר"ל ה' פעמים כהן כחצי צפרטה. וצהחשז משה ואהרן הנאמרים צהחחלת הפרטה
 שנס הס היו כהנים. הרי ז' כהנים : עו ב סוף עמוד. אימ"א עלאה ריעא אקרי צנין
 דלא אשעדי רחמימתא דאצא מינה : ע"כ קרויים רעי"ס דלא מתפרשין. וצנצנו נרנצו
 אכלו רעי"ס : עה ב צוק. אודמתת הוח צח שצנצו וכו' לקיימא קדישא עילאה :
 צח שצנצו מרכצו למלכות נק' צח צח שצנצו : עב ב קרוב לאמנע. דכר הוח רזי אצא
 וחצרייהו שמאן לר"ש הוח רהיני אצחרי' ואמרו אחרי י"י ילכו : עיין צזרה פ' תשא מ"ש
 ר"א דקייא אנפי דשכינתא אינון :

פרשת קדושים ס ב ד"ה ר' יוסי וכו' מלין דאורייתא לא מקבלין טומאה :

כמו שדרשו צנא. הלל כה דצני כא"ש וכו' : שם אורייתא
 מסכרא דנצורה קא אחיא : ירא"ה צנימי גבור"ה. ירא"ה צנימי תורה : סא צראש.
 קדושים היו ל"כ אלא חזיו. חזיו. ודאי : הוא לטון דצנצנא : סב א צר"מ צאמנע.
 וצנין וכו' צל"צ צנילין וכו' אחקרימא כבו"ד : צני ריב כ"ל : שם ב צנו זה סורר
 ומורה וכו' מאן גרים דלא יעציד לווייה הואיל וצריה הוא : ר"ל כיון שהוא צן מהראוי
 הוא שיהי צנצנע נעשך אחר דעת וליוו האצ : סב א סוף עמוד. וכד אצצרי וכו' שדר
 צההוא לדיק כ"צ אחוון : ויצרא אלקים א"ת הארס. את היינו האותיות מא' עד ח' :
 סד א נמשך מדף הקודס. אסור ל' לצ"כ לאסתכלא צנצפירו דאינחתא וכו' ויתעקד למלה
 אחרא : יצוא לדי הולאח זרע לצטלה :

דנטל אגרא דמסכנא וכו' ואפילו אמרי יח צידך וכו' לא הוה צני וכו' וצידא דאחרא
 שארי. אל אפילו צידי' צחר דהייב : ר"ל כשנתן לו שכירתו והפועל המזיר לו עומר :
 סו א ד"ה קמו וכו' אשר צחתי דא דוד עילאה : מלכות שמים : שם ב צראש. וההוא
 חק וכו' מן שמ"א קא אחי וכו' דכתיב כי חוק לישראל הוא : תפארת ישראל נק'
 שמים. כמד"א וחתה חשמע השמים : סו ב ד"ה לא חאכלנו על הדס הא צנמה אחר
 חוקצוהו מצרייא : דרשוהו ר"ל צש"ס על כמה אזהרות. עיין צב' מוני המלות :

פרשת אמור

פח ב ד"ה אמור וכו' אמור אל הכהנים נלמישו : אמיר"ה משמע
 נחשאי : שם נר"מ. לקבל נהירו ד"מור"ל : קריאת שבע :
 שם שס. קרבנא חמיר : קרבן חמיר : שם ב נחמלע דאורייתא כלל שמי דקוב"ה הוי :
 דכתיב תורה הוי תמימה : שם מלן לזקה אחר דלל אכסין היינן חמירן צ"י : היינו
 מלכו"ת שמים שכל הידות מוריקין שפעס לשם : צ א נר"מ נראש. וכהנא דקריב קרבנא
 קדם ה' : נראה וקאי על יום הכפורים : שם ב נחמלע. לור תעודה דא תורה שנע"פ
 וכו' נהורא דמי : יקוד נ"ל : שם נלימודי אלין נביאי : נלח והוד : צא ב נחמלע .
 לשמי קדישא דהוא אורייתא : תורה הי' תמימה : שם סוף עמוד. מאי נדמייד וכו'
 חד דגזירי : היינו חמירן הערלה : צב ב ד"ה ר"ש וכו' דלאו סופי' ריש' : היינו
 לנ"ה תחלה' : שם נחמלע עמוד. ות"ת יעקב כמה תנאיה הו' לוי : קלח קשה ממה
 שנאמר אח"כ ויהי כאשר כלו ללכו' את השצר וכו' ויש ליישב : צג א סוף ענין. קדוש
 וכו' דא חיה קדושה וכו' ולצטר ימלוך י"י לעולם : מוח ספיר מכאן אשר ימלוך וכו'
 מקוד קדושה הוא : שם ב ד"ה אלה וכו' יאות הוא דוד מלכא למימר שיחא צבין כ"י
 וכו' צבין דאיהו אחיד נה : דוד רגל רביעי מרכנה למלכות שמים : צד ב נחמלע .
 עונג לא אשתכח אלל לעילא נצטר דקדש עבלה שארי : חכמה נקרא קדש : צה ב נחמלע .
 וכדין וכו' דלמא עבלה וכו' דאיהו צר חורין : דאיהו הוא יוצלא דמפיק עבדין לחירו :
 צו ב נראש עמוד. דמאן דמשקר נהאי צרית קנאה אשתרע עלי' : קנאה גבי יוס"ף
 רזא דצבי"ת : צו ב זהר וספרתם לכס וכו' לכס לעלמיכס וכו' : היינו להנאכס ולטובתכס
 כדי שתהיו טהורים : צח ב זהר. ד"ה נחמלע השניעי וכו' נעצר הנהר וכו' : ועיין בס'
 שערי גן עדן : צט א נר"מ כנוונא דהוא תמימה צ"ד וכו' וחקן רשו אחייבי לההוא
 תמימה צ"ד וכו' : לא נודע לקטן כמוכי חי' מקום זה הדין : שם ב זהר. נראש עמוד.
 ועיין לתלמא עובדא נצופר לתעברא שופרא אחרא : תשובה עילאה יוצל העלין :
 שם נצוק. צבין לתפרא חילא וכו' יודע"י תרועה ודאי : נראה דמפרש מלשון יודיע"ב נסם
 את אנשי סוכות : ק ב זהר קרוב לתמע. נולינא עילאה נהיר נבולינא תחאה : תשובה
 עילאה ה' ראשונה מאירה לתשובה תחאה ה' אחרונה : קא ב קרוב לראש . מאי תפאה
 גרעונא : ע"ד והייתי אני ובני שלמה מעמיים : קב א קרוב לסוף. יומא דא חמיר'
 כהורין נהדין כחדא וכו' וע"ד כתיב יום הכפורים : לשון רבים : קג א שורה א' .
 עניי נכוד נצוח אהרן דכתיב אשר עין צבין נרא"ה : אוחיות אהרן. גס עיין נמילואו
 [כזה עיין יו"ד נו"ן] עולה אהרן : שם ב נר"מ. ד"ה נצוחות וכו' דישראל יתני צרזא
 דמתימנותא דלא דמיו כלל : סוכ"ה לשון נצוחות ושררה. כן אמר הקדוש מהר"פ מקארעין :
 קד ב ד"ה ציוס השמיני עלרת וכו' והאי יומא יעקב הוא רישא לתדוותא : ע"כ נק' היום
 יום שמחת תורה הן הדבר : קה א נראש עמוד. זה היום עשה ה' נבילה ונשמחה זו
 וכו' נבילה ונשמחה זו ציומא . קאי ב"ו אשלפני פניו : שם זו נצוק"ה : [וקאי בו]
 אשלפניו : קו א ד"ה ואל וכו' קרוב לסוף וכי אצוי הוה דאחקטל נשמא קדישא וכו'
 להלרגני אתה אמר : נ"ל דמשמע דקטיל לוי למגרי נצמיר"ה. ע"כ אל לו להלרגני
 אתה אמר"כ כאשר הרבה את המגרי נצמיר"ה : קז א נר"מ פתח וכו' אלהי חננלת
 השרון וכו' ונצחתי לוי למלכא : מפרש השרון לשון שיר"ה :

פרשת בהר

שם ב ח"מ וכו' ושאבין חמירי ואתני וכלני חמירא הו' אוקיימא
 וכו' : נ"ל. דהנה חמיר נוע"ד משמע שנעבר מעקום למקום
 משא"כ כלב"ם לועקים נמקומם אזל אין נערים : קח א נראש. כיון דאתי נפרא אשתכחו
 נשחטין נרזא מדאי : ה"ס משאחז"ל אתה תספרת עם צעלה ולפ"י סוף עמודות קא חשיב
 שם ב ד"ה שש שנים וכו' דממכני אתה אחר חליין. שנה השניעית. מלכו"ת .
 סהירא לית לה מנרמה כלום : קט ב קרוב לסוף ענין. דאיונו נשמחין דנעלי מדות. נשיאי
 ישראל. מנחי כתר. חמירי נחי חכמה וכן כולהו נביאי"ם נלח והוד הן : קי ב נר"מ
 וכי תאמרו וכו' ח"מ נטה צ"י ועשה טוב וכו' נעובדא לתתא יתער עובדא דלעילא וכו'
 ואין טוב אלל לדיק. יקוד לדיק : שם קרוב לסוף עמוד. אלי' ומה עלי דידך אלא אזיל.
 נ"ל כי אתי סוחר עליך וכן נטח אתי נטח ע"כ סוף עמוד. נבלותא דליקרי
 עבודה. כמשאחז"ל ולעבדו בכל לנכס. איהו עבודה שנלכ זו תפלה. קיב א קרוב לראש.
 כד אשתדל למנע לוי נצורם פרי' : השתלשלות העולמות נראש דערקנה :

פרשת בחקותי

קִיג א בראש. וכל הכי חרשין וכו' צעד החלון נקפפה.
 אפשר ל' לומר כמו החלון שהוא עשוי להאיר זו אור
 מעט מאור השמש הגדול. כמו כן חיות הסמ"א הוא ע"י נהירו דקיק מן הקדושה.
 כמד"א וחתה וחסה את כולם. ע"כ יכונה להם חלו"ן: שם ד"ה את בחקותי
 וכו' צהאי אחר דחקרי תורה טבע"פ חקת: מלכות שמים: שם תורה טבכתז
 כמד"א מטפט לאלקי יעקב: ז"א הפארת ישראל: שם ב ד"ה ונחתי טלוס וכו'
 כמה גרדיכי ימוסין מחערין צעלמא וכו' דלא יפיק ונחיהו מלה צפומיה: כ"ל
 שלא יזכיר שמוחיהם צפה: קיד ב פחה ר' ילחק וכו' קוצים אחי צכל ר"ס
 ירחי וצנתי ונמי לאשגמח עליהו. עד לסוף ענין. צעי למחדי צההוא יומא
 דלכחו ידעי דא: סיינו טבת ור"ח ומועד: קטו ב סוף ענין. ונחתי טלוס
 צאין הוא יקוד וכו' טלמא דציתא: צתלמודא דידן. מטוס טלוס צית :

פרשת במדבר

קיו א סוף עמוד. ועכ"ד לא אשתלים עד דקצילו
 ישראל אוריתא צטווח דסיני: שאז נחקן לגמרי מה
 טכתקלקל ע"י חטא אדמי: שם ב צאלמט. לית צרכתא דלעילא קריו על ולקח
 דלחמני: כי כל ונין וחטבון הוא לצלוס. הוא צחי' גציריה כ"ל: שם סוף
 עמוד. צאחד לחדש השני וכו' וע"ד חקרי חדש ז"ו דזיוא דכלא נפיק מני: .
 צכ' יצירה חדש חייך כצרא צאוח ו' עיי"ט: קיח א קרוב לראש. דכל
 צרכאן כניסין צ' וכו' ה"ד יצרכך י"י מליון: יקוד לדיק: שם כי טס לוח
 י"י את הצרכים: כמה דכתיב צרכיית לראש לדיק: קיט א טוער ר' פנחס
 ונשקי' לר' אלעזר וכו' פחה ולומר וכו' כיון דלחידנא צאצ"ך וצ"ך לא אסתפינא
 וכו': ומאן ראיס ח"ך חחכו טל אדס כשהוא לדיק הוא טוב לכפס גס צעוס"צ.
 וכן צני צחו הגס שאינס מתייחסים אחריו: קב א סמוך לצאלמט. והא ידעת
 רזא דקין ודא הוא עול מלכותא קדישא: קרין גבי' ימ"ך לעלים וע"ד. ע"כ
 דוד ושלמה טכנעטחו צקרין נעטכה מלכותם: שם ב קרוב לצאלמט. עאל לצי
 כנישתא וכו' ועדכי גרמי צקורצנין: צאמיתא פרשת הקרצנות :

פרשת נשא

קבא ב צד"מ. ד"ה פקודא דא. צאלמט הענין. צשית כנפי ריאה
 עם וורדא: רז"ל ה' כנפי ריאה. ועס הוורדא הוו שית :
 קבא א ד"ה ר' ילחק וכו' נתן הגרס לאצאשא עלמא וכו' תוהנא וכו' אמלי חית ליה טעוצה:
 כ"ל הקושיא הוא דרמי הוה כעצירות טצין אדס לחצירו דצעיין טירלה וכו':
 שם ב זחר צראש עמוד. צאחית העינים וכו' לאכללא כנפת ישראל: דחיחקריח אחרית
 הייני"ס. היינו סוף ייניס העליונים. הספירות הקדושות: שם צד"מ קרוב לצאלמט.
 ואי תימא דכך טריא על אומין דעלמא אע"ג דלא אצברי צהו שמיא ורעא: רז"ל טצנילס
 לא נצרחו שמים וארץ רק טצניל ישראל: קבג ב קרוב לראש עמוד. חוטמא למאי נפקא
 מניה ויפח צאפיו צשנות חייס דא חיהו דיוקנא דעל צ"נ: עיקר הכרת הפנים הוא פ"י
 החוטם. כמ"ט צענטה חין מעידין אלל על פלרוך פנים עם החושים כ"ל :
 קבד א זחר. ד"ה איש וכו' מאי האי לגבי האי: רז"ל מה ענין טמיכות פרשת טוטה לפ'
 מעילה: שם איש איש נשמע דליהו איש וקיים קרא דכתיב טחה מים מונך גוי'.
 רז"ל אלל כשאין האיש מנוקה מעון חין העינים צודקין את אשתו: שם צאלמט העמוד.
 הא כתיב ושמע וכו' אחרא ולאו כהנא וכו' צנין דלא יפגיס היהא אחר דאחיד צ' וכו':
 הגס דשחיתה כשירה גס צכהן. כיון דחין העצודה הזאת חלו"י צדוקא צו לא תיקרי פנימס
 צ'. מדע וכי ט"ד טיהיה כהן פקול לדין אפילו צדיני נפשות זה לא מלינו צשוס מקוס .
 אלל ע"כ כיון דחין זה דוקא צו לא תיקרי פנימה כ"ל: שם ב קרוב לטופו. וידעה י"י

ע"ץ דא שטא קדישא: זליור העה השם הקדוש שמוזייר למעלה [צזר כראש עמוד] הנש
 אות י' כגד אות ה' ואות ה' כגד אות י'. וכן אות ו' כגד אות ה'. ואות ה' כגד אות ו'.
 והנה תזרץ י' פעמים ה' ה' פעמים ו'. וכן ו' פעמים ה'. ה' פעמים ו' ס"ה גני ע"ץ.
 נקוד כי האדם ע"ץ השדה: קבד ב זר סוף ע"ז. ואתחא דלפיקת משערא דרישא וכו'
 וגרים ענה אחרא דשריא צניחא. רז"ל רוחות רעות וחבילי טהידין :

קבו א זכר. ד"ה איש וכו' ר' אלעזר פתח וכו' והא צניחא דישתכחו עשרה צניחא חדא וכו'
 מאי ולין איש וכו' ולא אשתלים גופא וכו' וזנ"כ ולין איש דייקא: אי"כ לפ"ז
 הכוונה ולי"ן אי"ש. היינו שאין עשרה שהם נקראים איש אחד גופא שליט :

קבו א צראש עמוד נמשך מדף הקודם. וכמה צי דינא אעצד צד נש נפיק מהאי עלמא
 וכו' ומד דינא דביהס ומד דינא דרוחא דאזלא ושאלע צעלמא ולא אשכח אחר וכו':
 כפי הנראה זה הזמן הוא קודם לביהס ול"ע למה הקדים ביהס: שם קרוב לסוף עמוד.
 חטא. מאי חטא אלא גרע דינא: מפרש תיבת חט"א לשון חסרון: האדרא רבא קדישא
 קבה א ד"ה ואלה המלכים וכו' ואורח לדיקים וכו' מן ההוא אורחא מתפרשן לשים מלה
 ותליסר אורחי דפליג צעיר אפי' דכתיב כל ארחות ד' חסד ואמת לנוברי גייתו וגו'. כחצו
 וגומ"ר. היינו סיום הפסוק ולשומרי פקודיו היינו תרי"ג פקודין מנין האורחין שיש צ"א:
 שם צא"ד. לוחא צרישא יהא דלא יתחצו לחובא גלגלה דא: רז"ל יהי רזון שלא יושע
 לעון לגבות כל זה היינו הסודות הללו: קבש א קרוב לראש עמוד. ותחלא מעשירו דצ"ג
 אשתמודע מאי הוא וכו' ונד עזרין עלוי ארבעין שנין: נ"ל להיות זן ארבעים לצניה :

קל א צסוף עמוד. אר"ש לר"י יתחקן ארחן ויימי זך מעתיק ויומי". יצא לך הארה [מעתיק
 ויומי]: שם צשיעה אחרונה. תאלא צחוטמא אשתמודע פרלופא: כענין שאמרו
 חז"ל אין מעדיין אלא על פלרוץ פנים עם החוטם: שם ב צראש עמוד. דא מארי' דחוטמא
 מחד נוקא ח"ין וכו' ומהוא נוקא אשער וזמין לאשרה על מלכא משיחא. ע"כ כתיב
 צ"י והריוו צירחא י"י. וחוס הכי"ח הוא צחוטם. והשם העוז יכפר: קלא א תקונא צשיעה
 וכו' הס"ד צבור פני מלך חיים: תיקונא דא הוא. ואמ"ת. ע"כ תעלא ההוא אחרא דשמייה
 קושט"א לא שכיב אינש וכו' הן נ"ל: קלב א ד"ה תקונא קדמאה צאמלע הדיבור. ותלת
 מלה ותשעין כימין אשתכחו צכל קולא וקולא: נראה מנין שמי"ם: שם צד"ה עלמא
 תכיינא וכו' וסליק לשבעה וחמשין אלף דרגין: מנין א"ל הוי"ה: שם צד"ה עלמא תליתאה
 וכו' וסליק לז"י אלפי' מארי דינלה: מנין א"ל אדנ"י: קלב א ד"ה תקונא תליתאה
 מאחלעיתא דנחית חוטמא וכו' נפיק חד אורחא וכו' עד סוף הדיבור עשוס דהאי אורחא
 סימנא לשתיקות ומהאי הוא עוף דחזי וזארה: מלך דאן לשתק מניח אלעזר על האי
 אורחא נ"ל: שם ב ד"ה תקונא שתיאה וכו' קוס ר' ייסא ואתקין תקונא דא וכו' עד
 סוף התיקון: [הנה] כא מלינו צרכה מן ר"ש שיצרך לר' ייסא [צגמר התיקון שלו. כמו
 צאדרא: קלד א ד"ה תקונא תמינאה וכו' הכל תלוי צמזל. תיקון ח' נקרא מז"ל כידע
 וכן תיקון י"ג: קלה א ד"ה תאלא וכו' צארץ אדוס. צאתר דכל דינין מתקיימן תמן:
 אדו"ס לשון אדו"ס רומז לדין: קלו א ד"ה צחלל' דגולגלתא ג' חללין אשתכחו וכו'
 ובגין דא האי עומא: מוח המנה: שם מחללל תנייכא: מוח צניה: שם מחללל תליתאה:
 מוח דעת: קלו א צסוף. וכי ירושלים כוה שאנן הוא והא כתיב לך ילין: זה ובאתר
 דאשתכח לך לאו שקיט ולא שאנן הוא: נראה לומר כי לר"ק מדה מלכו"ת ועיין צעמוד צ'
 [דשם קאמר הס"ד לך ילין זה דבה אשתכח גזרי דרייני ימיך מכל שאר אחרי]:

שם ב ד"ה חוטמא וכו' צחוטמא אשתמודע פרלופא: כמו שאמרו רז"ל צש"ס. עד שיכיר
 פלרוץ פנים עם החוטם: קלה ב ד"ה תאלא אר"ש אשהדנא עלי שמייה וכו'. לא
 אחר וארע"א דהא לא חזקין להעיד רק העליונים: קלב ב צראש עמוד. דא ע' תקונין
 דליזון שם י"י: י"ל מוחמו של הקדוש אמ"ת והוא גני' ט' פעמים מד"ה: קמ ב שורה
 ראשונה. והשתא לא אחר משה ואמ"ת. צפרשת שלח לא אחר ואמ"ת: קמא ב צסופו תאלא
 אשתקן דכורא צטר"י צמאתן ותמינא וארבעין. כתיבול רמ"ח אצדים :

קמב ב צאמלע. ותאלא צהאי ימינא מתאחדין תלת"מאה ושבעין אלף רבוא: [מנין] צ' פ'
 אל צמילוי: שם ועאה ותמנין וחמשה אלף רבוא עזרוע: [מנין] אל צמילוי:
 קעג

קמב ב קרוב לכוונתו ותאנא וכו' וכשתת' נפקת עניה ומית' אסור למינת ליה צניחא'.
 צניחא' לאו דוקא: קמב ב קרוב לאתלע. עשרה עליו ושבע נפקו וכו' ור'
 אבא עלינן: על דליון תלת מצריי' דאסתלקו: קמא א רע"י עהינני. ד"ה פקודא ור'
 לצרכי' כתי' ית עמא בכל יומא'. המלוה היא דוק' לנשיאת כפיס בכל יום. ועיין במשנות
 הרמ"ע מפאנו: שם ב קרוב לכוף עמוד. תנין: ! כהן שאין לו בת זוג אסור בעצדה שאל'
 וכפר בעדו ובעד ציתו'. לא עלינו זה נכהן הדיוט וגם צכ"ג לא עלינו זה רק ציה"כ ולי"ע:
 קמב ב זהר. ד"ה אר"ש וכו' ותאנא כד הוה לניעות' צעלמי' הוה מתגבלי' שאל' דא [היולא
 מצרכת כהנים] לכלא וכו' מדאסגי' חליפות' צעלמי' סמיס' כלא צאתון רשימין'.
 מקובל הוא שם כ"צ יולא מצרכת כהנים ע"י חילוף אחוון: קמז א צאמלע עמוד. ות"ס
 קרא קוב"ה לישראל צדס כגווני' דלעיל' וקרי' להו צהמא וכו' וישאל איקרי' ארס וצהמא':
 ארס. מ"ה. צהמא. צ"ן: קמח א דתמיא כתיב ויולא אותו החולה א"ל הקצ"ה לא מאלטגנינות
 שלך לאו יהוא אורחא למנדע שמ"י: אין זה הדרך הישר לידע ע"י חקירות ואינטיגנינות:
 שם ד"ה ויהי וכו' הו"ד עליה למרוס צנית צני. ומאי צני שכניחא'. שב"י צני' י"צ לירופי
 הו"י הנמשכין אל השכינה ע"כ נק' אשת ח"ל. ח"ל מ"ח אחוון של הי"צ לירופים:

פרשת בהעלותך

קמט א ת"ח צההוא לילי' דצע' קוב"ה לקטלי' כל אינון
 צכורין וכו' דהא שירת' אחר' ויזמירין צני צארע'. ש' שאמרו
 הלל צאכילת הפסח: שם ד"ה רצי אלעזר וכו' פגעו צאינון סורי קדרו: הכי אררט
 עתרגנין סורי קדרו': קג א ד"ה ר"י פתח וכו' צמוקא דצולון ימא וכו' אקרי יס
 כנרת וכו' וע"ד ירית צולון וכו' דכתיב וכו' שם יצחו צמיי דק. ודאי'. לד"ק
 נקרא מלכו"ם: קנא א צקוף ר"א אחר האי פרשת' הא אתמר עובד' וכו' אמאי הכא
 זימני' אחר': ר"ל הלא כבר כתובה פרשת מנורה צתורה ואמור: שם ב ד"ה קח את הלויס
 וכו' וכל עאל' דתמי' מתטר' דרינ' צעי' דלא ירבי שער' צנין דאסגי' דינ' צעלמי'. וע"ד אחתא
 וכו' ולכסי' שערה': הנה לפי הטעם הזה אפילו צתולות מיצע'י' להו לכסות: קגב ב ד"ה אז
 צדרך רחוקה דא איהו חד מעשרה דאינון נקודים צאוריית' וכו' ומהוא אחר ואחר' דזרע'
 דישראל אחידן צי' וכו' ולאתקשר' צכון כנה דאתון עתקשרין'. היינו ה' אחרונה מן הטעם
 הנכבד. מקור נשמות ישראל ע"כ ה' מן רחוקה נקודה: קגב ב ד"ה וציוס וכו' פזר נתן
 לציונים וכו' יכול פיזור צעלמא קת"ל פזר נתן לציונים כיון דיהיב למסכנא האי פזורא יאות
 : יאכל לפזר צעסק אחר לא יאות. וכמו שאמרנו ל' דיקים סמיס' על ממונס וכו':
 קגד ב ד"ה שור וכו' כד למי אזיל לבני ההוא נהר דינור וכו' משוכא דשמשא חתן אשתכח
 לא אשתכח נהירו וכו':. ותנין צזה כהיות עינים דילתק: קגה ב קרוב לכוף. יש
 רעה אשר רחתי תחת השמש וכו' יש רעה דא איהו תוקפא צישא דלצא דצע' לשלפאה
 צמילי דהאי עלמא'. עוה"ז: שם ולא אשגח צמילי דההוא בלמא'. עוה"ז:

פרשת שלח

קנו ב וידבר וכו' צעעמח דנטי ערצ וכו' צעי צ"כ לללחא
 וכו' וילחק כרי צירא'. ללוהא דמנחה היא ללותי' דיחק:
 קנז א אריס כתיב ויעלל איס' מוקטע עליס ציוס השצת וכו' דא ללפחד וכו'
 כיון דדכר קוב"ה שעי' דללפחד דכתיב כן צנות ללפחד דוצרות אחידע
 דהא אשכפר חוצ"י: דכתיב זכר לדיק לצריגה וטס רשעים וכו' שאין מזכירין עמס:
 קגה א סוף הדיבור. ת"ח אליעזר ענד אצרהס וכו' מה כתיב צ" צא צרוך י"י
 וכו' ואוליפנא דאחא מלאך וועיל מילא דא צפומא דלנן: דלא כתיב
 ויאמר לנן. רק ויאמר סחס: קגז א צאמלע עמוד. הא אורייתא כולא סמיס
 ובניז דהא היא עמא קדישא עילאה. דכתיב תורת הוי' מתימא: שם ב ד"ה
 אמר ר"ע צסיס"ד. עלו זה צנגצ אשתדלו צאורייתא'. כענין שאמרה עכסא כי
 ארץ סנגצ כחתי: קס א ויצוהו עד כחל אשכול אלין אינון עלי אגדה: כענין
 לשון חז"ל. צעלו צעלי' אשכולות: קסא א ד"ה אשס כי עז העס וכו' מיטא
 קס"ז

נסיצו על כלא לאפקא סוס ציס וכו' על ארעא ועל קיצי"ם וכו' מאן יכיל צה
 כי עז סעס דייקא'. רל"ל אפי"ם הוא כמו ר"ק. והוא כאלו אמרו אין עיזי יוחר
 מהס. ועוד יס לפרס ע"ד שאמרו רז"ל חולפא אפילו כלפי שמיה מאסי. והסנ:
 קסב א אחר אמלע הדף. חמו הסוא כשרא'. לפי האמור לעיל [קרוז לראש
 הדיבור] הוא ר' אילאי: שם ב מאי שגריכס וכו' חסרונין וכו' כר"א

אשר פגרו'. צלסון חז"ל יועא דאפגרי צ" רבנן: קסג ב קרוז לקוף.
 איר אילאי כל אילין דהכא וכו'. כשמוה טל דור המדבר: קסד ב זראש עמוד.
 ור' כרוספדאי חמיד לצא. רל"ל שאמר על ר' כרוספדאי שהוא חמדה לצ:

שם מאן דסליק לסי"ה למקרי אורייתא וכו' מאן אקרי לדיק מכלמו סתיחאס
 דסליק מאיכונ סצעה: רל"ל מי שעולה לספי צתורה הוא צצחי לדי"ק
 יקו"ד עולם דרגא סתיחאס: קסה ב קרוז לקוף. וע"ד יראש כל זכורד איכונ
 צני קיימא קדישא וכו' דעטרי קיימא קדישא וכו' וע"ד זכורד וכו' דדכי לון
 מלכא צכל יומא'. ועפרס זכורד לשון זכיריה:

קסו ב ד"ס פחה ואמר וכו' צקוס"ד. וכמה מילין חדתי"ן עתיקי"ן אמתדס
 צאורייתאי: רל"ל חדתי"ן סס אללינו אצל סס עתיקי"ן: קסז ב ד"ס

צהיכלא חדא איה צחי' צה פעה וכו' אהדרה לצגי כסי"ן ואסדהלי"ן צפקידי
 אורייתא וכו' צצנשא דהסורא צר דלא נהרי סכא פקודין דאורייתא דלא זכו
 לקיימא להון צהאי עלמא'. היינו מ"ע סהזמן גרמא: שם משחדנו צהו וצטעמייהו
 צהסוא עלמא'. ניל סעסדהלות ועוקסיס צעעס טל כל מלות הללו למה כסיס
 פעודות מהס: קסח ב צראש עמוד. אדהכי צעמו סירחא דימא וכו' סייעו ד'
 ימלך לעולם ועד'. מאן יס ראי"ה סצכאן הוא סיוס הסירה: קסצ ב נעשך
 עטמוד א' צסופו. עלמא דא צהפוכא איהו מהסוא עלעא דאנן צ" וכו' עד ריס
 ע"צ. ודאי ידענא דהסון מלוצסין חמן צלצוש יקר וכו' אי סהו צבוונא דא צהאי
 עלמא וכו' סהו צהאי עלמא הכי מכלן דכתיב וכו' וחלצש אסחר מלכות אהלצשה
 צהסוא דיוקנא דהסוא עלמא וכו' וכד אעלה וכו' פרחא מני כשמתא וכו' מרדכי
 וכו' לצוש מלכות ודאי דיוקנא דהזוא עלמא. וע"ד כתיב כי נפל פחד מרדכי:
 לזכר זה הכס מכהב ישראל תורה להסחנות צמלצוסיס לסעחה פורים:

קע ב ד"ס פחה רצ מתיצחא. סרה וכו' ואדוכי זקן. וכי אציג דאיסו זקן לא
 אחזי לאולדאי: והרי איס אינו זוקין כעסארז"ל: קעא ב אחר אמלע

הדף. והוא נער דמפחחן דעארי צידי". מטי"ט טר הפניס: קעב ב קרוז לקוף.
 עיד כפיק מבו אוריא מחולל די"ל עמא דהריקר חסוון'. נראש סהוא ג' עמוה
 אסייה סוי"ה אר"כ צסילוב: שם וכפקא עיד לרופא דחסוון אחרנין עמא דכ"צ
 חסוון'. נראש סהוא ססס סיוולא מצרכה כהסיס: קעג א זראש עמוד. סמא
 צליופא דאלפא ציהא חסוון כמה דחמא דיאל דאיכונ. ממרתום ננפקי אאלרין:

סס מן אוחיות מני"א מני"א תק"ל ופרסי"ן סכחצ סמלך. עיין צגמ' חלק:
 שם מאן חמי חדות צחלה מאס ותפעין רקיעין'. מנין שמי"ם: שם ב מה רצ
 טונד וכו' מהו אשר לפנה. וכי מאן יגזול וכו' אלא פוק וכו' צמה דאיסו מתי צ"
 יסיב אסחחא וצלפון מתי וכו' ובי' טרי כל אגר מוצ וכו' סה"ד אומר ללפון הכי וכו'
 צהסיא סעמא יסער קוצ"ה לצצרהס וכו' ואחמ" גרמי' כעאן דצעי דילקון על חוציהון
 וכו' וצג"כ אומר ללפון חכי. והיינו אשר לפנה. צאלה סדצריס כצין סייעז דצרי
 חז"ל צצנה [פ"ע צ] שאמרו אשר ילחמ הוא יי"ה סמלי"ן צער ישראל. לא כן אצרהס
 ויעקב

ויעקב: קעד א רעיא ומהימנא. ד"ה ראשית עריקותיכם כו' עד סוף הדיבור. והסתפק לון עס ידו"ד דרומי וכו' וכל זה איננו שום ל"י. ק"ס הוא' צהיפוך אהוון: שם ב זהר צקויע דכל צ"כ דלא זכי צהאי עלמא ללחעטפא וכו' צלנזשא דעלום וכו' קאים צלנזשא ענופא דלא אלטריין. אע"ג דל"ית נוצה מנא: שם וקאי צדינא עליי'. האי הוא דחמר מלכא ל"י קטינא צעידן רוחא ענטינן עליה: שם רע"מ. ד"ה ל"ית וכו' דהיו קימן דעלמא עילאא דלחעטרי צ"י כהנא רבא'. אבא. חכמה: קעה ב קרוב לאמנע. לחעטף צענופא דמלוה צארנע זיוויין דככותא וכו' מה אהכלא דהיו מד וכו' כך האי מלוה חדא'. דהלכה כחכמים דמלוה אחת היא: שם ותאנא האי הכלת הוא רזא דדור מלכא וכו' מאי חכלת חכלית דכולא'. מלכות שמים שהוא סוף המדות:

פרשת קרח קעו א ויקח קרח בן יאהר וכו' ת"ח אהרן ימינא ליואי שמהלא. קרח צעא למענד חלופא דימינא לשמהלא: כ"ל

דרלס לפרס ויקח קרח. ולא פורט מה לקח. ע"כ פירש היע"ן מיוחד ללקיחה משא"כ שמהאל הוא יד כהן ואינו רק מסייע. והנה קר"ח ה" לוי צחי' שמהאל הוא רק מסייע לכהן. כמ"ס הכהוב וכלו אליך וכו'. ואמר הכהוב ויקח קר"ח. היינו רלס לסיוה צחי' ימין המיוחד ללקיחה כ"ל: שם צד"ה ויקח קרח וכו' כל דרדף צחר דלאו דיליה איהו עריק מקמי'. וזהו ג"כ ויקח קרח. ולא פירש הכהוב מה לקח. והוא חכמה הסורה שלקח דבר שאינו נלקח בשום אופן: שם ב ד"ה ויקומו וכו' צאמנע הדיבור. קודם עילאה ידיעא'. חכמה עילאה אבא כ"ל: שם קודם (עילאה) חכמה שלמה'. מלכות שמים: קעו א כי פועל אדם ישלם לו וכו' ויחאציד מעלמא וכו' מי פקר עליו ארלס דא הוא אחוה דפריק ל"י: מייבס אשתו: שם ב ד"ה אל תכריחו וכו' צג"כ כהני צחשאי וצוזא ועיד אקור לון חצרא דחמרא לחרמא קלא ולגלאה רזין איהו: כמשארז"ל ככנס יין ילא סוד: קעה ב רע"מ. ד"ה פקידא דא וכו' וצפורקא צחרייתא דפורקא דלחון יתא צאורייתא': כדכתיב כי תורה מאתי תאל: קעמ א ד"ה פקודא צחר דא להפריס חרומה גדולה וכו' צאמנע הדיבור. וצאחון דאלפא ציהא מה סליק מאה: צא"ח צ"ס: שם י"ס ה"ץ: ל"ל מ"י ה"ץ:

פרשת חקת שם ב וידבר וכו' זאת קחת הסווה וכו' זאת צלא חוקפת ולו וכו' גזירה דאורייתא וכו' מקטרא דדינא קאחיין ולא

מקטרא דחמיי'. כאשר הצין דברי המאמר החצונן מה שהירגס העתרגס דא גזיר"ת אורייתא: קב ב זהר. ד"ה ונחתם וכו' מלוחה צסנן וכו' דאשרן לא אחי עקטרא דעסור וכו' וצגין דדא אחייל לעהרה לא אחיסי' ל"י: ל"ע דמלוחה צסנן הוא רק צפרס טעשה מעשה: קבא ב צריש עמוד. אחאי פרשתא דפרס סמוכה למיתה מריס הא חוקמיה: היינו מה שאמרו רז"ל מה מעשה פרס מכפרת וכו': שם צאוחו דיצור. אג"א כה"צ וחסה צן אדם שא קינה וכו'. כצר עלויין לעיל כי לא נודע מקום מליאה זה הפקוק: קבב ב קרוב לכו"ע. עדן חמאס איקרי עדנה כוקצא וכו' ועל אלין אמר שלמה וכו' חיים עדכיה: היינו עדן חמאס איקרי עדכיה ככ"ל: קבג א ד"ה ויעש מעשה וכו' אחקין קוצ"ה לאשרן ערסא ומנחתא דהצבא דהשרא. ומדיד"י נעל עסווא מנחתא דסוה דליק צבל יועא': ויס לפרס צזה. כצרהא אשר חמאס י"י את מעשה בן עשה (הש"י) את המנורה של אהרן

אזרן : שם דכוז דליק צכל יומא תרי זימני. הכה ק"ל הטצה הוא הדלקה :
 קפד א ד"ה ויאמר ד' אל משה אל תירא אותו וכד' אותו דא עוג וכו' צ"י
 שעתא דחיל משה וכו' אמר ודאי הא ימינא דילי מיה'. היינו אהרן
 שנקטרי: שם אי יומא הא אלעזר. ימינא דקיהרא הוא. היינו יהושע פני לבנה
 דכתיב צ' ולפני אלעזר הכהן יעמד :

פרשת בלק

קפה א קרוב לראש. כתיב אמר י"י מצטן אשיב וכו' לזמנא
 דלחסי זמין קוצ"ה לאתערא ולאחנא מצטן כל אינון דקעלו
 לין חיות צרא ואכלו לון. מצטן קוערקון מצ"ן שכי"כ: שם צאמלע העמוד.
 ת"ח צעטא דחריצו ישראל קרתא דסיון כרזא אתעצר צמלכו דשמיא תכנסו
 בצרין שלטנין על שאר עמא ותחמון מלכא דאמוראס ה"ך תחרצו: אמור"י הוא
 ת"ת דקט"א שהוא כולל כל הנוף כמו להצדיל צקדוש. הוא אשר הצי"א אמר
 ואכתי השמרתי את האמריי מפניהם וכו' : קפו א צראש עמוד. ת"ח ויראני
 את יהושע הכהן הגדול וכו' דקליקו ל"י לדינא בו ההוא מתיצתא דוקיעא צעטא
 דאחפער מהאי עלמא. ל"ע נראה דההוא כנזאה היתה לזכר"י צתר דאחפער
 יהושע הכהן גדול. והנה צפקוק נאמר שם ויעד מלאך י"י ציהושע וכו' חס צדרכי
 תלך וכו' וגם תשמור את חלרי וכו' ויש לייצג: קפו א ד"ה פתח ואמר החכם
 וכו' צאמ"ד דהא אחר ושכיח דא חשיצו דתרין קעריין. כ"ל חקדים ובצורות:
 קפה א ד"ה ויאמר מואב וכו' א"ר אלעזר וכו' ותנין דדא דהית חליפא. היינו
 צת הצכירה של לוט: שם ב ד"ה פתח וכו' לא שמשחון ל"י שמוע"י
 חקידא וכו' חנה מאי סיא וכו' ומאי חנה כלל צא חוון. רע"ה צגי כ"צ:
 קפ"ב ב קרוב לסיף ענין. כהמא וחמרא עיקרא דפתורא אינון. דכל הסעודה
 נקי ע"ש הלח"ס. כדכתיב עבד לח"ס רב. וכן נק' ע"ש הי"ן. כדכתיב
 צית משחה הי"ן : קצ ב צקו"ע. אקור לצרכא לצ"כ עד לא יל"י צ"כ ללותי
 וכו' ואי יקדים ויצרך לצ"כ צקדמיתא הא אמשך לההוא צ"כ צמה על ריש"י:
 וכן דרשו חז"ל צפקוק חדלו לכם כו'. כי צמ"ה נחשצ הוא אית צמה אלא צמה:
 קצא א ד"ה פתח ההוא יוקא כו' אזצירת גרמא וכו' זעירא דנקודת חדא וכו'
 שחורה אני דלית צאת דא: אות יו"ד: שם צאמלצ דיצור. ועד"כ
 צצורי כח עישי דצרו וכו' דמתקנין ליה להאי דצרי: מלכות שמים דצר מלך
 שלטין: קצב א צד"ה פתח ואמר וכו' ת"ח כתיב ד' צלאחך משעיר וכו' ולא
 קצוהו וכו' ולא צעו לקצלה וכו' שההא אית לשאלא והא תנין דלית חמאה כד
 צ"כ מדקדק דיוקין דאורייהא וישאל שאלתוי לאתערא מלוי. אמר כזאה צכאן
 דוקא יותר משאר נקיומה. כי צאמת צדצרי חז"ל צכל מקום שבראש דצריהם
 צהפלגת גזומא חלילה להכתפק צהס. וחלילה שלא להאמין. אזל זאת מורה לדקדק
 כשיודעין לתרץ דצריהם ומדקדק מקודם צכדי לתרץ דצריהם ולהטעימם צצוי עעס.
 וז"ש וישאל שאלתוי לאתערא מלוי. אזל לשאלו שאלות כאלה על דצריהם קודם יודעו
 התירון אקור לשאלו. כי נראה כמתפק ח"ו צדצריהם דצרי חלקים חיים: קצג א ד"ה
 איר יוסי י"י צלאחך וכו' ארץ רעשה וכו' מ"ע רעשה וכו' דהכי לחכי קצ"ה צעלמא אי
 יקצלון ציה ארייתא מועצ וכו'. וכן דרשו חז"ל מן יו"ס השש"י: קצד א צראש. שומע
 אמרי אל וכו' סהס אל אל אחר איהו: א"ל אמיר [עתיכ] צגי רח"ל [עתיא]:
 שם ההוא רצע כיון דממא דכפלו מישראל כ"צ חלף על עיטוי: תיעא כ"ד

אלף כתיב: (קצה א קרוז לאמלע. הפלה לעכי כי יעמו"q וכו' וקו"ה אמר
 יתעטפון כל ללוותין וללוותא דא תיעול לגבאי". ממילא לשון כי יעמו"q הוא מלשון
 וסיו העטפ"ם ללכון: קצו א ד ה פחה ר"ח וכו' מאי שומע בקול עזרו וכו'
 אלא הסוה דללי ללוותין וכו' שבחא עילאה חיוו דכפק עליי קול דחיוו עזרו".
 דקו"ה קרא עליי דהסוה איש דחיוו עזרו: קצו א סורה א כמשך מדף
 הקורס דיה פחה וכו' גם לפור מלאה ציה דא יתרו וכו' צלק צן לפור מ"ש
 דאדכיר שמא דחצויה משאר מלכין אלא וכו' צלק מצבי צנוי הוה: למד לה מעה
 סקראו הכחוב צן לפור". וכמו שאמר לעיל גם לפור מלאה ציה דא יתרו :
 קצח א ד"ה ועתה לכה כא חרה לי וכו' לך מצעי ליי. מאי לכה וכו' ועתה
 לכה נגה קרצח צהסוה כ"ה: מלכות שמים : שם ב צרי"ע. הסוה
 רעע וכו' חמא לירד מלכא וכו' תקיף כארי' וכו' חמינא ידא חרדא דחד ארי' כו'
 ונגרע מהסוה ארי' ידא דא: רל"ל אר"ה הוא ארי"ה חקר יודי סיינו חוקר
 י"ד חנן : קצח ב קרוז לסקוף. צלק וצלעס וכו' דחצורה חרדא עזרו כו' אמרו
 מעמ"ק ע"ס ל"ק כו' הא חנו יחיר. צליק צ"א ל"ק כו' צלע"ס צ"ל ע"ס. ליה
 עמא": רל"ל ב"ל עם. ב"ד. הוא לשון ליה. כענין ומשפטים צל ידעס :
 ר ב סוף עמוד. פחה ואמר לעושה כפלאות גדולות לצרו וכו'. כמה ע"ז עזר
 קו"ה כו' וכמה כ"סין כו' ולא ידע צר קו"ה צלחורוי כו' הוי לעושה
 כפלאות גדולות לצרו. לצרו עזיר וידע ואחרת לא ידע: רל"ל צצזא ילדק ח"בת
 לצד". דחיו מוצן. דוכי ס"ד ט"ס לו ח"ו ח"ז מסי"ע. ולמה אלעריך למימר
 לצד". חנל חכוכה סהוא לצד"ו יודע מהכפלאות: רא ב סוף ענין חר"ש ידענא
 דקו"ה צעי למרחש לן כיסא כו' ארסכי הא חלה חילכין כו' ומעיינא דעיא כו'
 יתנו חמות הסוה חילכא כו' ואחסנו חנן: והא דאקור ליהנות ממעשי כיסיה
 יש צזה חילוקים סוכים כחוז חללינו צמקוס אחר : רב ב צאמלע. והא יוסף
 כו' אלא צרה ענא צרה רחמנא לריקא דעלמא: סהוא סיה מרכבה למדה לריק
 יקוד עולם: רג ב צאמלע. ומגצעות אשורנו כו' צמתיצתא דרקיעא ומגצעות
 צאה וי": עיין צספר מנחה סי : רד א שיטה אחרונה. כתיב ד' צוקר חשעע
 קולי כו' צקר אערך לך וכו' חד צקר דאצרהס: חקד: שם וחד צקר דיוסף:
 יקוד: רה א קרוז לראש. כמשך מדף ר"ד ע"א וע"צ צהסוה עובדא דר"א חזיל
 לעיחמיי לרי יוקי חמוי וצ"י טעתא מית ר' יוקי וחד יוקא דהוי ליי צכי עלוי'
 מחוד וכו' עד ור' יוקי פחה עיכוי והאי יוקא דציק שומי' צפומיה וכו' דחתינא
 החיית המתיס כו' כעלוהו להסוה יוקא וכו' ולא אודעו ליה מיד אלא לצחר
 הכי". כי סיכי דלח להוי סווה ליצא כענין מעשה דנן חכיכאי : שם ב ד"ה
 פחה סהוא יוקא כו' אצינו מת צמדצר כו' אצינו הא עעמא לעילא: רל"ל
 טעס זקמ"א: רו ב שיטה אחרונה. וחמרא לא סכיחא אלא צמשמרה ראשונה
 דליילא: כי משמורה ראשונה חמיר כוער: רז ב ד"ה וחרא וכו' חמר רי ילחק
 וכו' חמר ר' יוקי וכו' ח"ל וכו' דידי ודידך צעי לחותא: רל"ל מה ס"כי אמרתי
 ומה סאחה חמרת לריכין לידע הענין צרו :

רח ב ד"ה וחרא וכו' וחצו טלופס צירו וכו' ואזדמן לקצליה דצלעס לאעכשא
 ליה: ע"כ סיה חצו טלופס צירו מורה על דין ועונס: רמ ב צסוף.
 וכי מחחר דכתיב ויפתח י"י כו' צעיין למחוי כו' מילי דחכמתחא כו' וסיח חצת
 ואמרה חלח חככי אחוכך מחכא סוה לה למפתחי: פחה חמריה: רי ב קרוז לראש.
 ולא צפומך חלייש מלולא אלא וכה חדצר. סרי כה דומינא לצרכא לון כה מעלל".

שכינה נקי כ"ה: שם סוף ענין. לכה חרה לי יעקב. כלומר לקיט'. זלשון משנה מלא חור"ה וסלו: ר"א א ד"ה וישא משלו ויאמר. וידבר לא כתיב בו ויאמר האי כה וכו' ואמירה מכה הוא: אמיר"ה תורה שבעל פה כיקבא: שם ב סוף ענין. לקצלי חלה זמין דהוא מחא לחאני' וכו' רח"א לקצליה אחזרכין ישראל חלה זמין דסלקין ישראל לאתחזאה קמי מלכא קדישא: ה"ס לו הוללך. על מה הכיח את אחיך זה שלש רגליים: ריב ב סוף עמוד. כד יפקון ישראל מן גלותא שכיחא כפקא עמאון כו' ה"ד כי צממא חלאון: שמי"ס. מלכות שמי"ס שמי"ס לז אשה:

פרשת פנחס ריג א ד"א פנחס בן אלעזר וגו' אר"ש בן בן חני זמנא לאשטאח אוזדא קא חמי: היינו ז' בניו של אהרן כדז ואציו: שם ב רבי ייסא פתח וכו' בזכרכו את ליון. את ירושלים מיצעי ל"י וכו' שכיחא זנלוחא לערא דעאן הוא לאו דלדיק: ליו"ן זב"י יוס"ף הלדיק. יסוד: ריד ב ד"ה אר"ח. קרוז לאתחלתו. חשק י"י את זרוע קדשו דא דרועא חדא כו' דז"י הליא חוקמא: היינו זרוע שמי"ס: רמו ב זהר. ובגין דקמי פנחס כו' דלא אחאציד וגו' עלמא כו' חלין כדז ואציו דלא אשתיאחו מן ההוא עלמא זבניי: דכשמיחאון אחגבלו ז"י צאחו הפעם:

רמו ב ד"ה קס כו' ר' פדה דהוה דחיקא ל"י שעתא דלא הוה ל"י חלא קצ חרוזין מע"ש לע"ש: קצ חרוזין לא כוכר זבנא דילן. עיין צמ"ס זכרות: ריז ב זהר. ד"ה ר"א ור"י כו' אכוס כח"יר ימיו וכו' כן יל"ן דאתחזר ואתחדר ככלקדעין וכו' עד סוף הענין ואתחדר אינו נער: ה"ס הגלגול: ריח ב זהר קרוז לסוף עמוד. מאי האי דכל עמין דעלמא לא עבדין כעבועא חלא ישראל זלתידיהו דכד לעאן צאורייתא עתכעכען הכא וסבא זלא למודא דז"כ זעלמא: ר"ל שזא הוא צענע לישראל סהאז וסרז אינו לומד אותם להסתהג כך: שם רעיא מהיומא צאמלע, ואמאי לקי דרועא ימיכא וכו' דאקיין וכו' וסא דרועא שמי"ס חריז קריז ללכא: הלז הוא שמי"ס:

ריב ד"ה קוס ר"א כו' ישמח ישראל צעושו וכו' צעושו ומצעי' ל"י חלא חלין קוצה"ו ואציו ואמו דאצ"ג דמיתו קוצ"ה אעקר לין עמי"ע ואייתי לון עמי" להסוא חרוא וכו' עד סורה האחרונה. ואצ"ג דאו"א אחפרשו עמאי עלמא חרוזא זכל שותפתא הוו: ע"כ אומרים צברתה סמילס (שכפטר סאז) ישמח סאז זבן עדן: רב ב ס"ע. אר"א אדרכא מלה כו' דממע עמי"ע דרבי חליעזר. כפי הכרח סיינו ר"א הגדול: רבא ב ד"ה ר"ש כו' פנע צהו ר"פ בן יאיר: ר"ל שיהי' עמוך להם אזל לא רחא אוחס עריין. [כדמעמע לקיין]:

רבב ב קרוז לראש. שמי"ס כפשי כי חקיד חני וכו' שכל מלכי מזרח ומערב ישיים עד ד' שעות: זממא זבנא' עד ג' שעות. אזל חין זא סתירה דלשם סכווכה עד סוף ג' וכאן עד תחילת ד'. ויש עוקוס קושיא לשם מקי"ת הגמ'. דמעמע לשם עד תחילת ג'. ודזרכו מזה צחידושים: שם ולא עוד חלא וכו' ואני ידי מלוכלכות וכו': זבנא' חין זא זולא עוד. רק הוא דברי מ"ד אחר עי"ש: רבג א ס"ע. ר"א קוס וכו' ויקוס עמי" ר' יהודה דז"י הו"ד וכו' ומכ' ד.ד דסורה לקוצ"ה: מעמע כאן דסתא ר' יהודה ס"י גלגול יאודס. וכך מעמע צספר הקס: שם ב קרוז לק"ף. ואית מרכזה וכו' דאיהו לפרא דמחא דרז"ח כו' ולא אכשילו חלה ז"י כו': ר"ל אלו סעלסע סנכסלו

כסנכנכו לפרדס: רבד א זראש. ועוד א ז ב ד ו ז ח ט אדם: רל"ל
 וקפר מ"ה גי' אד"ס: רבה א זקוף. ווי למאן דגרים זחזוי לאעלא אהוון
 זחיון ויטודין וכו': ר"ל דל"ל דגרים ח"ו להכניס שפע אל האווחו:
 רבו א רעיא משימחא זאמלע. ומאן דזעי לייחדא אהוון לריך זמחיקה וזמחוכי
 וזג"ד וזמחנן אל י"י זאדרי' לזכימחא זמחוכים ולקזי"ה זרמחי': רצין
 אליך הו"י אקרא. ואל אדכי' אהחנן: שם ב ר"מ זאמלע. דאישו מטי"ט כו'
 וסאי אישו דאיתמר ז"י וכער קטן כוהב זס: מטי"ט איקרי כע"ר כד"ח הע"ר
 סייתי: רבו ב קרוב לראש. ריחא דטווח כל משקין: סיינו שואז"ה כל
 משקין: רבח א נמשך מוקף דף הקודם. ובגווחא דאינון ס' כפני ריחא זלא
 קירכא ס"כ לריבין למחוי ס' תיקוי דפועא דאינון אחי"ע וכו' זלא קירכא.
 עד והנה זקף יולחא דח ללווח וכו' אס שגורה וכו' וחי אית קירכא וכפחא
 זעייכזח יודע אכי שמועוק זבין קרכא זריחא דאיח טרפח: ממזין יצין אשר
 זבלות סחל הזה סחירו פרז"ס אה סקירכא סעזרה ע"י מיעוך ומשמוש זאע"ס
 סהוא רק הפטעה הליחוח וסזן סדזר לענין סחפלה: רב"א א קרוב לקוף ענין.
 ואמר קז"ה מאן דלא רסיס קדמיכו למחוי כורע זצרוך וכו' לא ייעול ללוחי'
 זסיכלא דילי דאישו אד"ני: אדכי' זגי' סיכ"ל: רב"ב ב ד"ה סקוכא רזיעאה
 כו' מטי"ט איה זלזח דיליה כו' מטי"ט שד"י: רל"ל מטי"ט זגי' שד"י:
 שם וסחיות רלוא וסוז וכו'. רלוא מקטרה דכוריהל דקליק רלוא: רל"ל זגי'
 רלוא: שם וסוז וכו' ואישו קליק מטי"ט: רל"ל וסוז ג"כ זגי' מטי"ט:
 רל א קרוב לאמלע. ואחא סחזו וכו' ירחי אלקיס מקטרה דילחק דחזון סמי"ע
 דאמר זקוק זביחא י"י סמעי"ה סמטך ירח"י: וזחא סחזון כזח זשעה
 מחן חורה. וכל סעס רוא"ס אה סקולות רוא"ס אה סכסמע ולמה כעשה כס
 כזח ולכאורה סוא קלא ללוך ולפי סמזור מוזן ודוק: רל"א א ד"ה א"ר יסודה
 וכו' ויסי סיוס וכו' יוס רה"ט סוח. זכל זמכא סרין יומין אינון. מטי"ט זבין
 דלשו ילחק כולל דינא ורמחי וכו': ע"כ גס זא"י עושין ז' ימיס: שם קרוב
 לקוף. זסחוא יומא סל רה"ט וכו' ואלין ממשאלין לחזנה וכו' ועל דח אלטריך
 לז"כ לפרשח חוז"י. אמרו סמוקזליס דוקא זין סחקיעוה: שם ב זראש. סני
 סרי יומין דרה"ט וכו' דמחזרן כחדל דיכל עילאה דאישו קס"ל: ל"ה:
 שם זדיכא סחאה דאישו רפ"ל: רח"ל: שם לא ידעי סני זלזחי רזח דיזח
 ויללוח ולא ידעו דחרוי"שו אלטריכו וכו' אינון לא ידעי ועזדין סרווי"שו: מוסוס
 ספק וסוד י"י ליריחו: רלב ב רעיא משימחא. ד"ה אער ר"מ וכו' וזבין דערז
 רז אינון סחור סזעי"ס ואינון אומין דעלמא דמיין למוך. יסרי מעכזין זבלוח
 ע"ר לישראל מואומין עכ"ס. כמה דאוקמסו רזן מי מעכז סחור סזעי"ס: ר"ל
 כל סנהו קילין סכחזו סראסו"ס זרו"ק. והנה כלו כל הקליס. ר"ל סכל אלו
 סדזרים כמזרו על סעיכוז אקר סס מזל סאווח. אכל סעיכוז סהוא מזל סערז
 רז אשר זקרונו סס יוסזיס וזפרע אשר מרזיה סעס מוחחכיס מוחס זה
 גורס אריכות הגלית אפילו זסגיע סקך. יוחס סס"י:
 רלב ב קרוב לאמלע. זבין דטוטנה דח וכו' ואיה זח סחע עלין לזר סקיפין
 דחפיין דח סוטנה ואגינו על"ס: סיינו חמשה עלין הירוקיס:
 רלד א זסר וי"י סעטיר וכו' ואש. אסאי אוקיד לון זבין דכפני ריחא לא כסיו
 וכו' ואינון רפאל ולדקיאל: זגי' סק"ס. אהס סקוס סרחס ליון:

שם ב ר"מ. ד"ה אלטמוכא וכו' ואית דרונכא דמוקבל ל"י [קוב"ה] ע"י שור :
 מיין צדף ר"ל [ע"א בהתחלתו] ותצין צוה ג"כ ענין הכס שנעשה צענה מתן
 הורה. שהיו רואים את השעשוע. ותצין מ"ש הכתוב ויחז"ו את האלקים ויאכלו
 וישתו. ומתרגומיך. והיו חרן צקרצנהון דאתקבלו צרעוה וכו' :

ר"ל ב צראשו קנה איהו קנה חכמה קנה צינה : "צ"פ קנה איהו י"ש .
 להנחיל אהבי י"ש : ר"ל א ר"מ. קטח ר"מ ואור והא כתיב ושפתותיו
 צנה כמרצני רקיע : " להיות שהוא מתקנת חכמי כנסת הגדולה. הוה כמו שכתב
 צפוק כיון שה"י צהם נביאים : שם ב צאמלע. פתחם צגין דאיהו קני על צרית
 וכו' וצ"כ אתרשים יו"ד דא צגווי"ה ה"ד פתחם צן אלעזר : " מלא יו"ד :

שם צמוך. פתחם קאים קאי דיכא תקיפא דילמא כו' צג"כ אשלים לצבי פתחם
 רזא דילמא : " ר"ל כיון דאשלים ל"י תוספת " הרי הוא צגי ילמ"ק :

ר"ל ד ד"ה ומה כתיב כו' כד צ"י צגלותא עלייהו אמור ווי מעבצ שאור
 צצעיכה : " היינו הערצ רצ : שם פתח ואור אליהו רחמיא דמלכא עלאה חזא
 מ"ס מן מות עאם צאוריא העף לה ושחף לה עם ר"ח דאיהו ילמא ואיהו צמושן
 פתח"ס ואשתלם צה רמ"ח לצתר חזא ו' מן מות וכו' וכו"י ל"י צרמ"ח ואשתלם
 רומ"ח ה"ד ויקח רומח צירו : " ציד"ו. י"ל עם היו"ד שנוסף צמוו נעשה הוספר
 רומ"ח : ר"ל ב ד"ה אור צוליכא קדישא ודאי הוה תנא דאתמור צקלע דחויא
 אור דא : " היינו רעיא ומהימנא : רל"ב א צקוף. כתיב עין לא ראתה כו'
 אתר עילאה הוה כו' ואקרי עולם הצא : " צינה אימא עילאה : שם. ומיני כפיק
 חד אינכא לאתשקיא ולתתקנא : " היינו ז"א : שם ב עשה האלקים אינכא אתר
 לתתא : " מלכות שמים : ר"ב א ד"ה לו את צ"י ואמרת אליהם את קרצני כו'
 קרצן דאיהו צלי חוצה דא איהו קרצן שלים כו' וקרצן תמיד חוף הכי : " ע"כ
 אור קרצני"ה הנור"ה לי : רמ"א א קרוב לראש. צענתא דקרצנא שלים ארי'
 כחית ועאל צאשא ואכיל ואתהכי מתעון : " האש על המזבח ה" דמות ארי' :

רמ"ב א ד"ה את הכצט אחד תעשה צצקר וכו' הצקר אור ודא אור קדמאה כו'
 וע"ד תעשה צצקר. צצקר דאשתמודעא : " הוה דידוע : שם ב אחר

האמלע. ותכאים ואמוראים כפס יתירה צצנת לכל ישראל כחדא חד איהי : " ע"כ
 החיוב לקבל פני רבו צצנת כדמוכח מן השוכמית : שם. אזל לכל ד"כ (צפני
 עלמו) איהו כפוס עוצדוהי : שם. צמוך. וצצנת תקיבו למיור צמוקף כתר וכו' :
 מלות קרצן מוסף הכה הוה צחורה עפ"י חצון הרומ"ס ז"ל. מלוא ת"ג. הוה
 כתר : רמ"ב. ד"ה פתח ואור וכו' ויאצק איש עמו דללוחא דאיהי פגומה אתחזק
 עוה סמאל וכו' ודא ללוחא דערצית וכו' דתפלת ערצית זמנה כל הלילה אלח
 דחכמים עצדו. גדר עד חלות : " לגדור צפני הס"ס : שם צקוף. וצגין דרו"ה
 חרין שהרין כו' ואימתי קורין את שמע צצחרי"ן : " כן הוה הגירסא צירושלמי :
 רמ"ד. ד"ה ועשרייה הא"פה כו' וצגין דאיהו כהמא לא אתפקד על כהמא דחומת
 מיכין וכו' מונכא דעלמא ולא שוי מונכא עלייהו אלח קוב"ה צלחודוי : " וצגין דא
 צרכת המון הוה רק על חומת מיכיס הללו : רמ"ה א צאמלע. וידבר אלי זה
 השלחן וכו' ז"ה י"צ אכפין כו' מאן דאית ל"י צעי לתקנא (ולתקנא) על פחורי' ד'
 ככרו"ה צכל סעודתא דצצנת : " הוה דבר מתמי' אשר מרן הארז"ל שאמר י"צ לכל
 סעודה. לא הציא לנו קום עעם לתרץ דברי הר"מ שצכאן : שם ב קרוב לראש.
 דהכי אוקמום מ"מ אסור לת"ח לינך ד' אמות צגלו"י הראש : " עיין צפוסקים :

רמו א ד"ה תמיכאח לשלטה לריך כוס : עיין בדברי הר"ף ז"ל : שם. דאוריית
 לא נחתי פחות מג' כו' ודא זיכה יד"ו. ובגינה אומר ג' ומשמורות כו'.
 ומלכות ה' רביעית. עלה אומר חרבע ומשמורות כו' : פלוגתא הוא דברייתא :
שם ב ר"מ. ד"ה ד"ח וכו' רעיא מהימנא וכו' את עתיד לאסתלקא על כל דריין
 בגין דתסתלק וכו' ז"ג ומילין דרחמי : הכה כתיב ויקצר אותו זב"י ומתרגומיין
 (בתרגום המיוחס ליונתן) צללת עשר ומילין דרחמי : רמז ב ר"מ קרוב לראש.
 אמרו צתעניות אין עפה יורדת וממעלה וכו' : בגירסתינו אין עפ"ח וכו' :
רמח ב ר"מ. ד"ה ובראשי חדשיכס כו' אלטרית לאתחא צענתא דאתדכיאת כו'
 לויטב חולקא חדא לכ"ח וכו' עופרתא צענופא דלהון : ז"ה תצונן
 חומרת האחרונים. רוח י"י דבר צס : רמז א ד"ה ובחדש הראשון כו' דא
 כיסן כו' וצ"ד דיל"י כו' תמן אומי לאעצרא מעלמא זרעא דעשוי עמלקיים זההוא
 זמנא וכו' : קצלה היא אשר מלחמות וזוה למחות זרע עמלק תהי' צערצ פסח :
רמט ב ר"מ. דלרשיעייא כהורין דחין אתחזון לון חסוכין : והנה תצונן זה
 צ"ה"ז עקבות משיחא. וד"ל : רג ב ר"מ צסוף. אור יוסף כל מיטב ארץ מלרים
 רעמסס הוא וההוא ארעא אפרישו לדחלא דלהון לרעיא וכו' : רועה לאן עצדיך
 וכו' צעצור תצרו צארץ גושן : רגא ב ר"מ. מלה איהי שמורה כו' דנעיר לה
 לבגי י"ה דבגין צומץ מן מלה : רל"ל ב"י צ"ח הוא י"ה :
רגב א זהר תצר ח' דחומן ואחעציד מלה כו' אללא דחצר ח' וכו' : רל"ל שטיצר
 רגל השמאל של ארת ח' ונעשה ה' : רגב א סוף ענין. ואשמדאי מלכא הוא וכל
 משפחתו כו' דאתכפיין צאורייתא ובשמהן דאורייתא : כשאמר לו זכיהו בן יהודע
 שמוא דמארך ענך. איתכפיא : שם ב זהר. קרוב לראש. כל המנבל עלמו על ד"ח
 לסקוף מתכשא. ויצא מלך הכבוד. וזית כבוד אללא תורה : אורייתא מחכמה נפקת.
 ויש זה ל"ב נתיבות. ע"כ מתחלת צאות ב' ומקיימת צאות ל' והנה בבוד זב"י
 ל"ב : רגד א ר"מ בראש. א"ת ושכנתם אללא ושלת"ם. דחינון שליט במקרא
 שליט צושכה שליט בתלמוד : היינו. ושכנת"ם לשון שני"ם. חוץ המקרא הפשוט
 כ"ל : רגה א קרוב לאמלע. דאוקמוה ומ"ו תפילות כנגד אבות תקנוס : [ומלת
 כנגד] כראה [שהוא] תיבה " מיותרת : שם ב בראש. ובשאר לחדש השביעי כו'
 דאיהי ה' ללותין : של יום הכפורים : שם צקרו ותיקו לתקוע שופר צויה"כ :
 אפשר הכוונה מה שנהגין לתקוע בגמר כעילה : רגו א ד"ה פתח וכו' מאי צת.
 יומא תכיינא יומא סתיאתא ויומא צביעא דקרוכות דבהון הו' ומכסיס מים ויין :
 צכל יום היו ומכסיס. רק הרנה צתורה הוא צבינל ימים הללו. כידוע :
שם ב סוף ענין. ובג"ד אומר זה סוף דבר וכו' את אלקיס ירא וכו' הכה עין
 ד' אל יראי. ואתקריאת אחן ומקטרא דשמאלא : ז"ה נתי שמאלא עוב
 טעם על הנס הנעשה צענת מתן תורה. וכל העם רואים את הקולות. רואים
 את הכתוב. הן : רגז א ד"ה פקודא חד סר וכו' לית כל אללא לדיק
 דכתיב כי כל צטמים וצארץ ותרנס יוכתן צ"ע דאחיד צטמיא וצארעא : אין
 צידינו תרגומו על כתובים. ומן התימא הוא שהרי בתלמוד אמרו שלא הכיחוהו
 מן השמים לתרגם כתובים : שם ב צסוף דאית צר נט דירית ג' מאה ועשר
 עלמין וכו' ואית צ"כ דלא ירית אללא עלמא חד כו' כוה דאוקמוהו כל לדיק
 ולדיק יש לו עולם צפ"ע : קלת קשה מלשון המוסכה. עתיד הקצ"ה להנחיל לכל
 לדיק ולדיק ש"י עולמות. ויש ליטב : רגח א צמלע. תפלן דילי כסדר יו"ה
 " ג' שחזר מפעם קן צמ"י וכי"ע צירושלמי צרכות סיד ה"א ע"ש. המג"י דאיהו

דאישו קדש לוי והי' כ"י שמע. והי' ח"ט. אזל בעלמא דחסי הוויות באמלע :
 היינו תפלין דר"ת מוחין דחכמה : שם ב ד"ה ובחודש השביעי כמד"ח יומא
 דר"ה כו' דינא תקיפא ודינא רפיא : לאה ורחל :

פרשת מטות רנב ב ד"ה וכל הטף וכו' כל אחתא צדינא חתקריאת
 עד לאטעמא טעמא דרחמי : רל"ל שמתחברת צבעלא :
פרשת ואתחנן רס א דכל מאן דאשתדל צאורייתא לא דחיל מעילאי
 ותחאי כו' דצ"כ כד איהו סליק צליליא על ערסי צעי

לקבלא עלי' עול ומלכותא דלעילא כו' ולאקדמא למומר גצ"י פקדונא דנפשי :
 חף ת"ח צעי למומר צידך אפקיד רוחי : שם כד חסי לפרח צעי לנקאה כו'
 ולמוין זייכי' : כלי זיין היינו ליבית ותפלין : שם צסוק. צחר דמוסיים ללותא כו'
 הא חוקמא דצעי למומר כפשי צרעוהא דלצא : היינו צכפילת אפיס. צאומרו
 אליך ד' כפשי אשא : שם ב סוף ענין. מאן דקאים צללותא צעי לסקרר שצחא דמארי'
 צקדמיתא ולצחר יצבע צעות"י דהא משה הכי אמר צקדמיתא אהה חסילות וגו'
 ולצסוק אעצרה וגו' : וצזה ילדך ואחחנן וכו' לאמ"ר. היינו לאמ"ר לדורות שיסדרו
 שצחו של נקום תחילה : שם ד"ה אהה חסילות וכו' מאי שירותא הכא : רל"ל אמר
 אהה חסלות ומשמע שהתחלת גילוי המדריגות הי' למשה. משא"כ לקדומים :

שם ד"ה ויאמר וכו' ר"צ לך צנהירו דשמש"ח דהוה גצ"י : נקרא המאור הגדול .
 כהורא רצ"ח : רסא א באמלע. מאי ולא תתורה כיון דכתיב ולא תמווד וכו' חמידא
 חד דרגא. תורה דרגא אחרא. חמידה כו' : כ"ל דכורא : תורה כו' : כ"ל נוקצא :
 שם ב ד"ה ואהה פה עמוד עמדי וכו' ואסתלק בצחר אחרא דכורא ולא צנוקצא
 וכו' דזכה וכו' מה דלא זכה צ"כ אחרא לעלמין כו' מאי עוב דא משה וכו' ועוב
 הוא דכורא וא"ת וכו' הא דוד דכתיב צ"י עוב כו' מאי לא הוה יתיר : רל"ל .
 ודוד לא קאי אלף צצחי' ומלכות נוקצא : רסב א ד"ה תאכא כו' קדש לי כל צבור
 כו' וסחים ציד דשמא קדישא ודא חד ציתא דתפלין וכו' מוחא עלאה חכמה :
 עפ"י שצבון הרמז"ס ז"ל צמין המלות הנה המלוא הזאת. קדש לי כל צבור הוא
 מלוא י"ח. ח"י. ע"ש והחכמה תחי' צעלי' כ"ל : רסג א ר"מ צסוק. שית משה
 ותליסר פקודין דליכון שייפין דתרין סערין : עשין ולאויין : שם ב ד"ה פקודא
 למקצע צ"כ מוחה לתרע"י למאוי כל צ"כ נעיר מעס קוצ"ה וכו' סמוד לפתחא וכו'
 אזומן חד שידא וכו' ואיהו קאים לסקר שמאלא וכו' ואי תימא אי הכי כי כפיק
 צ"כ מתרע"י לצר הא ההוא שידא קאים לימינא ומחזה לשמאלא והאיך אהנעיר צ"כ
 אי איהו שארי על שמאלאי' : רל"ל כיון דתמיד שארי ההוא סערה לשמאלאי' דציתא.
 הרי צלחתו יהוי לימינא : רסד א ד"ה פתח ר' יוקי ואמר הא דתנין ללותא
 דערצית חוצה : לחד מ"ד : רסה א ד"ה אר"ט וכו' אכח תפלין צרישי' ותפלין
 צרשימ"א קדיש"ח צדרועי' : עס הקשר של יו"ד : שם ב באמלע. תנין
 דחיוצא עלי' דצ"כ לקבלא אכפי שכינתא צכל ריש ירחי ושצחא : צתלמודא
 דידן. חייב אדם להקביל פני רבו צרגל. אזל הלימוד הוא מן השוכמית חד"ש ושצ"ה
 ופרשטוהו צמוקומו : רסו א אחר האמלע. אחתי עוצו דא הוא מאן דמשקר צחת
 רשימא קדישא : אוח"י. היינו אוח"ת שלי : רסו א קרוב לסיפו. מאן דרחיס
 לקוצ"ה וכו' מכלן מאצרהם וכו' דלא חס על צרי' ועל אחתי' צגין רחמותא דמארי' :
 דהצין שפיר אשר אשתו לא תוכל לצבול צטורת העקידה : שם ב ד"ה והיו וכו'

כל עלמותי תאמרה י"י וי כבוד וכו' האי קרא צמנא דקוב"ה זמין לאחייה ותייא
 חזין קוב"ה לאתקנא ברמי כדין זמנין איכון למימר שירתא וכו' י"י וי כבוד ודא
 שירתא ומעליא ומה דאמרו ישראל על ימא. דהא איכון לא אדכרו שמה קדישא חלא
 צהר תלת זמלין דכתיב וי כבוד צללים י"י והכא איכון וקדמי לשמה קדישא דכתיב
 י"י וי כבוד י"י. דהנה לא יאמר אדם לי"י קרנן. כי צהזכירו השם. דילמא יבא
 עתו. ולא יזכה לסיים לוור קרנן כולא שהזכיר ש"ס לצטלה. ע"כ יקדים לוור קרנן
 לי"י. ומטעם הזה גם יולאי ומלרים לא הקדימו השם. ומש"כ עלמות האלו לעתיד
 הנה הש"י יהי עסוק להחיות: **רסח ב קרוב לסקוף.** ודבר י"י אל ושה פא"פ כו'
 שאר כנאי וכו' לא הו זקפן אכזפין לעילא לאסתכלא וכו' ומשה וכו' דהו זקוף
 רישא לאסתכלא כומן דאוור לחצרי זקוף רישך ויסתכלון אכפך באכפי בגין דתכדע
 מלי וכו': כמה דכתיב והיו עיניך רואות את מוריד: **רסח א ד"ה וסנכתס וכו'**
 דצעי ז"כ לחדרא מילי דאורייתא לצרי': כדאשכחנא צגמ' כמה פעמים. ורצה
 לחדודי דציי הוה דצעי: **שם ד"ה וקשרתם לאות על ידכה.** הא אוקמוה על יד
 כהה': הוה תמוה ידבה צה' לא כתיב רק צפרשת והי' כי יציאך. והי' לאות
 על ידכה: **שם ב קרוב לסקוף.** אמר לון קוב"ה כו' אכא זמין לאחפרעא חד כוקמא
 דקית וואה רתיבין דאחיף לי לרצוצא דוגרתי': ס"מ הלזוה לשר ומלרים:

שם צקוף. אורו וררו אמר ומלך י"י וכי רשות חית למלכא צהאי. אלא דא
 הוה ומלך דכתיב צי' ויסע ומלך האלקים': מלכות שמים. עלי' אמר
 יעקב המלך הגואל אותי: **ער א צראש.** אזלו [ר' אחא ור' אלעזר] עד דמטו
 לבצי' דר"ש כו' אר"ש כו' לריבין חנן לוחזק טיבו לאכפי שכינתא': הדיקיים הללו
 שהם אנפי' שכינתא' כו"ש צפ' תשא. חצרייא חכפי שכינתא' איכון: **שם צקוף**
 ווי למאן דידומן כד יתצע אריא רצוצא לאתחצרא לוקצי' כל סכן צעעתא דידרוגן
 כחדא': צגמ'. אוי וי' גמ' משונו אל. ווי מטיל כסותו צין לציא ולציאה צעשה
 שחקקין זה לזה:

פרשת עקב רעא א צאמלע. אמן הוה רח דקשרי וכו' ואכסיר צוליכא
 דלא כהיר': מלכות לית לה כהורא מרגמה רק כפוס הקצלה:

שם ב ד"ה אדהכי וכו' לכו לחמו בלחמי ודא כהמא דאורייתא דצכתז ויכא דאורי'
 דצ"פ': על כן סעודה נק' ע"ש הלחם וע"ש היין: **ערב א צראש.** ואוקמוהו
 רצקן וכו' דאורח מצדן וכו' ואר"ח ר"ח וכו': רל"ל על דרך הסוד: **שם קרוב**
 לסקוף ענין. ויקח דוד חמשה הלוקי אצנים כו' סוי להון צקירעא דאיהי שפה. ואיהי
 שכינתא': **ש"ה צג' שבינה:** **שם ב קרוב לאמלע.** ולצין דאתמר עלייהו
 למחצין ולמקטרין למלכת השמים ולמלות וכו' מה הוה אלצין מצדן': רל"ל מה היו
 עושין אלו העובדים למלות: **רעג א צראש.** לית צ"כ דיימי מלין אלצין אלא אנת
 [רעיא מהיימנא] כו' וצ"כ אתמר עלך מומכון מצתו הסגיה': ר"ת וט"ה:

שם ואתה הוה דאתמר עלך צגסגס הוה צטר': [צגסגס] צג' וט"ה': **שם סוף**
 ענין. ועוד אוקמוהו הדור שהולך הוה מצא לקיים מה' שהי' הוה סיהי': ר"ת וט"ה':
שם ד"ה תכייכא וכו' צקוף. צצצת כל כשמתין ורוחין וכפסין נפקין ונחתין זוגות':
 ל"ל להיות שהוא זמן עונת ח"ח: **שם** תליתאה למיכל ג' סעודתין צצצת וכו' ורוח
 דעגב וכה"ר יולא מעדן' להשקות את הגין': עכ"ב ר"ת ענדן כהר' גן:
שם ואלן דלא וקיים לון ואית לי רשו לקיימן אתהפך ל"י לנגע': היינו טיט יכולת
 צידו ומש"כ ווי שאין יכולת צידו עלי' אתמר עשה צצתך חול וכו': **שם ב ד"ה**
 צניעאה

שציעהא וכו' מיני מיתות דאינון כחשזון תולדות, וחסרון כ"ס קסה מוכין :. חזרו דאינון אמרו ל"י כי על כל זה חזרתי מעוני : **ערה** :. רשע עונותיו חקוקים על עלמותיו והכי לדיק וכו' ואמאי צגרמין וכו' צגין דגרמין אינון חורין וכו' כגוונא דאורייתא דאינון חוורו ומגלו אוכס מלצר :. ומצין צזה יול"ר אור וצורח חשך : שם כגוונא דאורייתא דאינון וכו' אוכס וחור חשך ואור :. צגי ישראל דצוקים צאורייתא : שם צכסה ליום חגבו. מאי צכסה כו' דכד משי רה"ש ייתי סמאל"כו יימא ל"י דייתי סהדין והוא ייתי לשמשא עמי. אזל לנתיי קיהרא והיא מתכסיא :. צזה מצין צפסקו. אס זרחה השמש עליו. מתרגמינן אס עינא דסהדייא וכו' כי השמש הוא עד. ולא הלכנה הצן :

פרשת תצא רעו קרוב לסוף. לא יאונה ללדיק כל און ולא לצת זוגו לדיקת ואוליפנא משרה צציתא דפרעה דלא הוה ל"י

רשו לוקרצ צהדה :. וצזה מצין ועמה השצ חשת האיץ כי נציא הוא וידוע שלא כנעת צה כי לא יאונה ללדיק וכו' : **רעו א** קרוב לחלע. וכסף מדרגא דחסד :. ע"כ הוא לצן : **רעה א** ד"ה ציונו וכו' קרוב להסתלמו. ואליז הוא נושא את כפשו דא תפלת ערבית דאינון אמורים ופדרים שוירין דקרדין דיומא ואינון כגון פרע הכרס וכו' שירי מלוה מעכצין את הפורענות :. וצזה יונח לנו. מה שתקו לתפלה מיוחדת צציל אצרים ופדרים דתמיד של צין הערצים. ולא תקו צתמיד של שחר. להיות לילה זמן הדין. תקו צציל שירי מלוה לעכצ את וכו' :

רעט א קרוב לחלע. ארצע גליות הו וכו' והאי אינון חשך :. מלכות יון : שם קרוב לסוף. דכל אשה צת צעלה כד"א ותהי לו לצת :. דרשו צו נצית :

רפ א משה עבדי מות וכו' הא פנחס דעצדת טיבו עמי וכו' וכו' וצ"י תסתלק צפרשתא דילי :. צפרשת פנחס קאזור עלה אל הר העצרים וכו' : **רפא א** קרוב להסתלמו. ולא למנא אמר קוצ"ה כל העוסק צתורה וצגומ"ח וכו' כאילו פדאכי לי ולצני מצין העכו"ם :. כן הוא לשון חז"ל צצרכות : **שם ב** ד"ה פתח ר"מ כו' ולא ייעלון צארעא דישראל (היינו לאתייצצא צגווה) עד דיעול נוקמא מני דעמלק :

שם קרוב לחלע. וסיהרא וכו' וכד לקת צחקרונה קימן רע ליטמנאליס :. אין הכוונה צסוף חדש. שלעולם אין ליקוי צסוף חדש. אזל הכוונה הוא כשהוא צחקרונה צעדיין לא כחולא לגמרי עפ"י חשזון המולד. או כצ כחסקרה מעט עפ"י החשזון וצפרט עפ"י החשזון המוקצל צמוולד האולעי : **שם** קרוב לסוף. וצג"ד חולקין מ"מ על מ"ת וכו' דא אמר צשלישי כתכה תורה ודא אמר צצציעי :. קלת חינוח : **רפב ב**. אצ"ב ית"ץ וצל"ו דתליין מנייהו :. היינו ל"י אותיות אחרות של שס מ"צ : **שם** ד"ה אדהכי וכו' והאיץ משה וכו' וצ"י "מוכון" סצצו "השגיה" :. ר"ת משה : **שם** אחר האולע. ומאן דעיר לון ומאן ושאר גופי אינו כעיר מילה"ר לתתא :. זה הוא המוקצל שמוצטח לו שלא יתעל כל השנה :

פרשת וילך רפג ב קרוב לסוף. כד אטער לדיק צעלמא וכו' :. כדכתיב והוא יטפוט תצל צלדיק : **שם** צסוף. ויש כספה צלא מושפט

וכו' צגין דמנא זמני דאחרא וכסיצ לה וכו' אל"ר ר"א ואמאי. יפריש לון קוצ"ה :. רל"ל יעשה הש"י שיגרסנה צגט פטורין : **רפד** ד"ה לקוח את ספר התורה הזה כו' תלתא אינון דקיימוו צסהדותא וכו' צאר דילתק. גורל. ואצנא דשו יושע. ודא שירותא סהדותא יתיר מכלא. אר"י א"ה ארצע אינון. אל"ל ודאי :. [רמז] לדיצר

אשג"בהו כי ידע שמי וכו' ר"ת "אזן" שירה "גורל" צאר : רפה א כמשך מדף הקודם את דברי השיר"ה הזאת וכו' וחמור ש"ר ליום השבת וכו' דא דכר ודא נוקצא וכו' משה הוה לי לתימר שיר ואינן שירה וכו'. אלף וכו' משה סליק ממתא לעילא דאמר שיר"ה. תוספתא דמטרוניתא דאיהו ומשבת למלכא וכו' והיינו דכתיב אז ישיר וכו' השירה הזאת ליי"י : רל"ל שירה של זא"ת דמסבתא לקוב"ה : רפו א צראש. להנאו גברי דמזוי לחצאזא אמן וכו' דיינין לי גביהסו וכו' ולא סליק מני" לעלמין וכו' והא כתיב ומצטן שאלו שועתי שועת וכו' הא דאדר זי"י : שחזר בתשובה :

פרשת האזינו

שם ב ד"ה האזינו וכו'. ח"ר חצא וכו' האזינו השמיים ואדברה ותשמוע הארץ הכא חרמויז שמוא קדישא עלאה : אפשר הכוונה על גושפנקא דחמים זי"י שמיא וארעא הכונה צר"ת רק ארתיות והא צאים כפולים וד"ל : רפו ב ד"ה תאלכא צההוא יומא דר"ש צביאל לאסתלקא מן עלמא וכו' האכנשו חזרייא וכו' והוה יליא צימא וכו' צבא ר"ש : על שראה שיכולין לצוא לציתו צלא רשות וכדנסיק : רפה ב אחר האומלע. צעצתא צעשתא דללווא דמנחה דהוא עידן דכל דינין מתערין : רל"ל ציות החול הוא שעת הדין : רפט ב אחר האומלע. ת"ח לעילא לעילא אית וכו' אחר דשירותא (היינו התחלה) ומעתיקא קדישא : רצ א קרוב לאומלע. האי חכמה וכו' מני" מתפשטן תלתין ותרין סז"לין. ואורייתא צהו אהכלילת צעשרין ומרין אהון ועשר אהין : הרי ל"צ :

רצא א צראש. צינה וכו' י"ה אז ואס. וצן גבווייהו : רל"ל ארתיות בינ"ה הס י"ה ב"ן : שם ב קרוב לראש. והאי יומא לא יתרחק למיעל לדוכתי כיומא אחרא. דהא כל יומא דא צרסותי קיימא : רל"ל סה"י היום ההוא מתארך עד שנתן לו ר"ש רשות : רצב ב סוף ענין. ואי ארך אפיס כו' אסותא דאכפיין : אר"ך לטון רפואה כמד"א כי אעלה ארוכ"ה :

רצג ב. ד"ה עיינין דרישא כו' מתפקחין עיינין ואחזוי כמאן דאתער ומשיכתי וכו' וצגי"כ כתיב עורה למה תישן י"י הקילה וגו' : רל"ל סה"י פקחת עינים כציכול : רצד ב צאומלע. וצמיעה אהכלילן אינן מוחי. חכמה אהכליל זי"י וכו' צינה כמד"א וכו' כי שומע"ים אהנו : רל"ל כי מצני"ם אהנו : רצה ב קרוב לסקו. אהדהנא עלי כו' דעטירנא עטרי מלכא צומרתא דמרוכיא : כ"ל. סהוא מרו"ן אשר עס ספון [ר"ש] :

רצו ב צראש. ומטרוניתא לא אהצרכא אלף צכללא דתלת אלין דאינן כל"ח הו"ד יסו"ד : אקרא לאלקים עליון לאל גמ"ד עלי. צגי"כ כל"ח הו"ד יסו"ד :

רצז א צראש. ומתכשין לההוא אחר עילאה דאקרי קד"ש : חכמה. חצא : שם. וישראל אקרון קד"ש צגי"כ כל אוכליו יאשמו"ו : מתחייבין קרצן אש"ס מעילות כדין זר שאכל את הקדש : שם ב צאומלע. ואף גם זאת צהיוסו וכו' שכינתא לא אהעדידת מנחון וכו' ואף גם זא"ת עמחון : זא"ת מלכות שמיים. כמד"א צאת יצא אהרן : שם. קרוב לסקו. וכד קוב"ה יהדר לישראל מן גלותא מה כתיב וצצ כו' דא ומטרוניתא. ועוד כתיב רל"ת י"י ארל"ך : ארץ החיים :

רצח ב ד"ה כנשר וכו' לא אשכחנא מלך דחיים גל צנוי כהאי נשר. נשר וכו' צאהר דיעקב קאים הו"ד דרך הנשר צשמי"ם : תפארת ישראל : רצח א ד"ה אס לא כי לורס מוכרס וכו'. צקוף. לאתתא דהוי לה קטעה צצרה אולת למקבל עלי דינא וכו' אמרס קוצלני : עיין הסיוס צמדלס רצה :

תוספות ש א קרוב לסקוף. אד"ס כי יקריב זכס וכו' דקרצנא שלים דיסתכח דכר וכו' וקוצא משמע זכ"ס דיסתכח כחזיו דלכוו וכו' וזן הצהמ"ה .
 לתחמה אד"ס וצהמ"ה : "מ"ה ב"ן : שם ב ד"ה פתח וכו' וצדריחו של אדם כנולא ק"ט : היינו שמוע וה"י אס שמוע כחוצים צמחה : ש א ב . וצומא דליו אסטי אורחוי וספוחי וליטכי ממללין מילין ציטין וכו' עד קרוב לסקוף ענין . וכדין הוא קג"ר : מלורע : שם . ד"ה דף ק"יא וכו' צקוף ענין . עין לא ראתה וכו' יעשה למחכה לו . מאי יעשה (ולא כתיב [מה] יעשה) דא יוצלא וכו' : ש א קרוב לאמלע . דכתיב על ארון העדות וכו' ערדת לא יוסף וכו' תוסצ"כ וארזכ"א תורה טצנ"פ : מלכות פה ותורה טצנ"פ קרינן לה : שם צאמלע . ארון דיוסף וארון דשכינתא צהדי הדדי הוו אזנן צמדצרא וכו' קיים זר מה טכתוב צזה : היינו שהמטיך וקיים תורה טצנ"פ צצ לארין זה תורה טצנעל פה : שם ב צראש . כושך מוסוף ע"א . ויך דוד אה פלשתים ויכניעם ויקח את חתן האמה מיד פלשתים וכו' דהא אהערו חצרייה צזהווא ות"ג האמה ואוקמוה : כ"ל . כי פלשתים האמה כוחות וסייעור קומת הדין . פלשתים צגי י"פ אלקי"ם כחוצאר צכתים . ע"כ נקרא ות"ג האמ"ה סוד הלמלוס : שג א ד"ה דף ק"יא צקוף . וכשיעוררו הדיכים צעולם כל הדיכים הממלאים צכל יום ויום אצרהס אציו ע"ה הוא דוחה אותם לחץ : י"ל טעל כן אומרים פ' עקידה צתפלת שחרית : דש א קרוב לאמלע . אדהו יתצי הא חויה רצוצא אהא צתוקפא וכו' ח"ל ר"א חויה חויה סטי לך מאורחך וכו' לצתר דלחישו לך וזן שמיא (כדכתיב) אס יסוך הנחש צלא לחט) אהנחס ההוא בצרא : שד א אחר האמלע . אהא הונן צעי לטלאה וכו' וישראל אצרי חסדי י"י כי לא תמונו כ"י כי לא תמונו צעי ל"י אלא חסדי י"י צכל דרז ודרז הוו צקעדן . כי לא תמונו ולא אשתליכא : ויתפרש ב"י לשון דהא : שד ב ד"ה פתח וכו' אשכחן צספרד דאסיא קרטינאה וכו' וקראן שמי' אסיא קרטינאה צגין וכו' ויקירא צחכעתא . והכי אחר צלשון פרסי לצר כס יקירא : ר"ל צלשון פרסי קורין לאיש יקר צחכמות קרטינאה : שו ב קרוב לראש . ומחשבה חיהו אדם יו"ד ח"א וח"ו ח"א : ומחשבה טעז [ומ"ה] : שם צאמלע . דתקיכו ומ"ו קרצנן צללותא וכו' ותקיכו זמירות וכו' אצתרייהו וכו' לצתר שמוע ישראל : ומה הלשון כראה שערד צימי התכלים כיתקן לומר קודם ק"ט ותפלה סדר הקרצנות חמירות : שם אחר האמלע . חיינא עילאה תפלין על ריט"ו כונה דאוקמוה ומ"ו צתפלי דמארי עולמא מה כתיב צהו : ר"ל ציכה נקרא מארי עולמא : שז א קרוב לסקוף ואית שמוא צצצורה וכו' ואיהי אהה צצור לעולם אד" . ורזא דילי' אגל"א . וצראו אחרא יגל"א : וזן הו"י ר"ת ד' [תיבות] הכ"ל הס הטס הזה : שם וכולא רזא חדא מנצורתא דצברכאן ד"יהודה אהה "יודוך אחיך . גור אר"י יהודה . ללא יסור טצנ"פ מיהודה . אוסרי לגפן עירה : כשמתחילין וזן אהה ר"ת [של הפסוקים הטס] אגל"א . וזן יהודה ר"ת הטס [יגל"א] : שח א ד"ה דף ר"פ וכו' . קרוב להסתלתו . וכל חינון דלא זכו צצנן וכו' וצכל יומא ויומא עעמינן עעמאל דגיהנס וכו' צר אי זכות"י סגי . והכי חינון דאשתדלו צהו ולא יכלי : זה דוקא סה"י עוסק ולא אסתיעאל [ל"י] . אצל כטלא ה"י ומשתדל ועוסק וכו' כדמסיק :

ש א ד"ה דף רפ"ו וכו' . ח"ר כשחלה רשצ"י עאלו לקומי ר' פנחס וכו' :
 צענין ר' פנחס ככראה סה"י חי עדיין צהלולא דרשצ"י יס צזה תמיהות צרות צזה"ק וצתיקוים . ול"ע . וצתלמודא דידן כראה מצוצר סה"י חי ציני רשצ"ו :

פי' על התיקונים

והגאון הקדוש רבינו צבי אלימלך שפירא זוקללה"ה האזד"ק דינאב יל"ו :

הקרמת תיקוני הזהר

א קום ר"ש אפתח זיילין קומי שכינתא : כ"ל דרל"ל. שנתחיל לדבר צמדות וי"ס דז"א. אשר הם למעלה וקודם לשכינה. וז"ש קומי שכינתא. וע"כ אמר קוים ר"ש. כי זיילין דרכורא היא צעמידה : ב פתח ואמרי. [עיין צבסא וזלך שהקטה. ח"ך יאמר ר"ש ע"ע והמשכילים ח"ן ר"ש וכו'] וי"ל [כי] חליהו פתח ואמר עוד הדברים החלה קודם שהתחיל ר"ש : ג ורשותא יהז לע"ס וכו' דלא חתיבז רש"ן וכו' : ד רש"ן זג"י [אב"ג ית"צ] השם הא' של שם מ"צ. ולעיל אמר ורשותא יהז. רשו"ת זג"י [שקו צית] השם הז' [של שם מ"צ] : ד כוזה הרקיע דחיהו כליל כל גוון : ז זה [היא] החחלת הספר. ועיין צבסא וזלך שהקטה [האח ליסכא דלעיל דאמר רשותא חתיבז לכוון. ולחליהו עמחון] ח"ך יאמר חליהו על עלמנו ולחליהו עמחון. ולדעת ח"ן זה קושיא. כי כן כולא זכונה וקומות. גם צדברי כזואה : ה וכולוה פרחי מן רק"ע. ודא לדיק חי עולמיס : [רק"ע] זג"י ש"פ. יחוד הוי' עם אדכ"י [זכחאה היינו] כפל אות כנגד אות כידוג. זג"י ש"פ. והכה הלדיק חי עולמיס הוא הווקשרס והמייחדס : ו ונתנו חתקריאו ישראל מלכ"ס : ז עיין זרכות פ"א מ"צ. שכן דרך מלכ"ס לעמוד זג' שעות. כן הוא זחלמוד זצ"ל. וזירושלמי זמנכיות הגירסא זכ"י מלכ"ס. ומכאן כראה דישלח נקראו מלכ"ס ומש : ז ולית לפור' חלא שכינתא : ח חס"ד ורחמ"ס זג"י צפור' : ח לקיימא ז"י : קאי חלקמ"י. רל"ל זכדי לקיים וכזורי לחחר לא חתן : ט ותהלתי לפסילים. שכינתא תחאה : קוד תהלה לדוד. דמקבלית ג' קווין. חס"ד ד"ן ורחמ"ס. זג"י תהלה"ה : י כן איש כודר ומקומו דא קוב"ה : לשמרה זכוד לא זזה ידה ומחך ידו [עיין זאגד"פ אות י"ד על דרשת כן איש כודר ומקומו דא לדיק] : יא חוף הכי ח"ן מנהל לה : כ"ל דרל"ל ח"ן יתפרש כמו ח"ה. היינו כמו שדרש ח"ה על כח"צ. ח' כתר י' חכמה. ה' זינה. כן ח"ן מנהל לה מרזח לכח"צ. ח' כתר. י' חכמה. ו' זינה. ולפי"ז זכל וקום שיכתז ח"ן. י"ש וקום לדרשו כח"צ : יב גם לפור מלאה זית חנון : לית לפור חלא שכינתא : יג ח"ן חסיד חלא הווחסד עם קונו וכו' : קוכ"ו ק"ן דילי' : יד דחיהו קן דילי' זית דילי' היכל דילי' מלון דילי' : מלון היא ללוך לית. כו"ש וקום ללון. ולפי"ז כרוח זחיצת קבל"ה. קן זית "לינה" היכל : מו. וזארעא קדישא חיהי"חודי' וזית". ולא מלון ואכסניא. חלא כפוס דההוא זר כש דתקין לה : נ עיין זכ"ו. זחוי"ל ח"ן יכוליס לעשות לה זחורה ומע"ע חלא קן ומלון. חזל זארעא קדישא נעשית זית וזצהו"ק נעשה היכל. הכה תראה שאמר דזארעא קדישא חיהו יחודי' וזית". ולא מלון ואכסניא. חלא כפוס ההוא ז"כ דתקין לה. ומשוע חס"ד ח"ן רחוי לכך. והענין חמה. דזחוי"ל ח"ן כפוס ההוא ז"כ דתקין לה. ומשוע חס"ד ח"ן רחוי לכך. והענין חמה. וכראה עפ"י מ"ש חלמודי הנעש"ע זללה"ה שזחוי"ל יותר זקל להשג"י חעפ"י שאינו כדאי. והמשל לזלך שהוא נוסע זדרכך. קוצע ח"ע ללון חפילו זאכסניא שאינו לפי כזודו. כיון שזכחך הוא. ומש"כ זציתו. ח"נו קוצע ח"ע רק זחיסל מהודר ומפואר. והמשל הזה מוזאר [ג"כ] זמדרש. משל למלך חנוקע זמדבר. והצי"ו לא איש אחד כלכלס

כלכלה של תלמידי וערצ לו וכו'. הנה מה תצדקן דהאמת הוא בן. דבחי"ל דהוא
 מלון ואכסניא. אין הענין דוקא. כפום ההוא ז"ל דתקין. ואפילו אינו כדאי [זוכה
 להשגה] כיון שהשגה לריכה לכך. ומש"כ בארעא קדישא. אינו צחי' מלון רק צחי'
 צ"ת. הוא דוקא כפום ההוא ז"ל דתקין לה הצן. [עיינו באגד"פ ארת י"ט] :
 מן אלא כפום ההוא ז"ל דתקין לה. ובג"ד יהיז מרת חסד לאברהם : שיהיה
 השכיכה ומתאכסנת לבג"ז עם המלאכים כמ"ש וירא אליו השם : יז ואזן הכי
 איהי : שכינתא : יח רגזא יתיר : יח [מעט] מי שאינו מניח תפלין בשעת
 ק"ש : יט ולאו איהו מרעא דלצדקן וכו' דהא קמזן איהו עכי הדעת צתר דלא
 עבד טיבו למארי תורה וכו' : עיין בכ"מ דקאי על הלמדן החושב דלהיות הוא
 צ"למו למדן פטור מלעשות טיבו עם מארי תורה. [הנה] אמר דלאו איהו מרעא
 דלצדקן הנה מצוהר הענין צתורה כי ידעתיו למען אשר ילוח את צביו וכו'
 ושמו דרך י"י לעשות לדק"ה ומשפט הצן הענין : (ועיין באגד"פ ארת מ"ה) :
 ב מארי תורה ומקטרה דעמודא דאמלעותא. דצי' חלות לילה הוא קם דוד :
 עיין צכסא מלך. דעיקר לימוד התורה בחלות. וכ"ל דלמודו זה ג"כ מדברי דוד
 שאמר. חזלי רשעים ערודי תורתך לא שכחתי. וקמזן לי' חלות לילה וכו'. וע'
 עוד בכ"מ הטעם למה דוקא [ע"י] לימוד חלות לילה נקרא הלמוד מארי תורה .
 היינו צעל תורה. כי תורתו עוזרת לרחל לעלות מהצריאה. כי היתה ד' ונעשית
 ה' מדקצילת זכר. ו' שנחוד ה' וכו' עיין עס [ארות מ"ס] :

וג"ל שהוא המצוה ג"כ בצפוקן אומרו חלות לילה אקום להודות לך על משפטי'
 לדק"ך. רל"ל לגרום צבחי מרומים כמשפט הדרקה. דכוונת הדרקה. היא ג"כ כק'
 לדק ד'. ובזכות הדרקה שכן עלי' ו' תפארת. ונעשה מן ד' ה' ונקרא לדקה :
 [כמ"ש צכס"מ לעיל ארת ט' ע"ש] : בא כל העוסק צתורה בלינה הקציה ומשך
 עליו חוט של חסד ציום שנאמר יומם ילוח ה' חסד"ו : ח"ע של חסד"ו. היינו
 הוא' דחסד"ו. והגו"י. [ע' באגד"פ ארת מ"צ] : בב ואורך ימך דא עלמא דאתי
 עלמא אריכא : כ"ל דלכך כתיב צמורה זו למען יעב לך והארכת ימים. מכיון
 דאירי משונרי שבת דמיקרי כבוד אב ואם. ליל שבת ויומו. ז"ל. ובכבוד א"ת.
 כתיב ג"כ למען יאריכון ימך ולמען יעב לך. וכן אי קאי אעסק התורה. הנה
 כתיב זה כי הוא חייך : בג ועוד אלין דמיוחדין לון כחדא לעמודא דאמלעותא
 ושכינתא תתאה צק"ש : א"ח. ד' א"ח ט' ספ"י דז"א. ד' מלכות : בד ועוד אלין
 דנערין ארת צרות צתחומי' דאיהו ח' ימים : לפי משמעות הספר ה"י מהראוי
 לגרום צכאל ונערי ארת תפלין דאיוון ח' פרשיות [ד' ציד וד' צראש] ונערי ארת
 שבת וכו' : ביה ובגין דא אחקרי מלאך ש"ר הפנינים. דעל יד שליחא דא
 מתיחדין צשית יומי דחול : ע"כ כק' ש"ר הפנינים. כי הוא הגורם לימוד פצ"פ :
 בו ולית שלום אלא קוב"ה. קום לחצרי"ל לרין צהאי חיצורא : עיין צכ"מ. וכו' ע"י
 הכוונה חיצור הוי' עם אדכי צהכאה. [היינו] צהכפל כל ארת ומסס הוי' על ארת
 ומסס אדכי כזה. ו' פעמים א'. ה' פעמים ד'. ו' פעמים ג'. ה' פעמים ו' צגי'
 ש"פ ומין שלום עם ד' אומיות. ועיין צקריים : [עיינו באגד"פ ארת כ"צ] :
 בז צכל אחר וצכל מאלל לריך לכוחא דבו"ר צאדכי קו"ל ציקוק : קו"ל דבו"ר
 צגי' צומ"ה. יצ לרמוז ה"ס מה שאמרו ז"ל. והיו הדברים שח"ס ככתיבתם מקיני.
 הצן מ"ש כעיס זמירות שוית י"י לכגדי תמיד וכו' לכן שומ"ה לצי : [ועיין באגד"פ
 ארת כ"ג וכ"ה] : בח לריך לכוחא דבו"ר צאד' קול ציקוק. ולייחדא לון כחדא צימודא
 דאיהו

קעב הגהות תיקוני זהר מדרצ"א

דאסו יחיד נעלם וכו' וזי' לריך הכוונה וכו' : עיין זכ"מ דאס יתפלל וכו' אזל עיקר התפלה לז"א מנח אור א"ס שצטוכו קטנת כל החיים . וא"כ עדזור וסקול להו"י אד' . והכוונה ליחיד נעל"ם צתוכס [א"ס סהוא] קטנת כל הכסמות ע"ס צארכות. סנה תתקון אדני' הו"י סהוא א"י"ן סר"ף צגי' רחמי"ם : כי ע"י תפלה כזאת מתעורר טורס רחמי"ם [ועיין צאגד"פ ארת כ"ו] : כ"ט וצגין דא קשרין ליה צהדס צכמס קטורי' דתפלגין. צכמס קטורי' דלילית דלח ז"א ז"א מניס : ונכאן כרהס דגס לצ"טת סלילית. צחיוצ סס צטעת ק"ט. וצגמרת דיגן אמרו. ססקורל ק"ט צלח תפלגין. כאלו מעיד עדות עק"ר. וכרהס עפ"י דצריס סאלס [סאמוריס כאן] סלריך לעשות על ידו קט"ר. וכיון סאינו עושה כן. מתספק ח"ו לסק"ר. ולפ"י סה"ד צלח לילית : ל וצ"י סהו"ס לסחכיס ידריס : עיין צחדוטי סרמ"ז :

לא וציוני לחול לצי"ט עשר כמות דמלאכ"א : יל"ס. וכה"ר צעשר כמות דמלאכ"א : יל"ס. לב וצעשר בגלגלי דרקיעס : עש"י : לג דא ארת ס' דאיו אלקיס. כנו"י לסס יהו"ס : כנו"י צגי' אלקי"ס : לד ודח מע"ט צדיוקנח דלריך יס"ד עלמח : ע"כ מע"ט צגי' שד"י סהוא צ"קוד : לה דאיו כהר דינור ומטערה דצורה. כהר פלגיו ומטערה לחקד פלגי מ"ס : כהר דינור. רל"ל כהר סל א"ס. כו"ר ה"ח סרבוס סל א"ט. וא"ס סוח צורה. וכהר פלגיו פלגי מ"ס . מ"ס סוד סחקד. וצח"י סיסוד כולל סתיסן חו"ג. כי סוח המנול"ח והמושק. וסח דקעו כהר דינור ומטערה דצורה. קודס לכהר פלגיו ומטערה דחקד. כ"ל להיות סיחוד צהחלס סוח קוד סמאלו תחת לראשי וכו' : לו והיינו רכצ אלקיס רבותיס אלפי סכאן. ואוקמוה מ"י תרי אלפי סאי"ן. מתרין רצוא וכו'. רבותיס עשריס אלפיס. תרי"י סאי"ן. אסתארו תמני סרי אלפי דכחתין עם מע"ט לקצלה י"ח צרכא"ן. דללות"ן. דיסרל"ל. לסקל"א .ן. קומי קוצ"ס : אפסר כקט"י צלטון סח. רצות"ס סהס עשריס אל"ף. ואח"כ אלפי סכאן תרי"י סאי"ן. [ול"א קעו להדי"א סמנח עשר אל"ף. אזל סעעס סוח] דצחמת רצות"ס סס. כי עשריס צרכות [סס] צט"ע עם צרכת המיניס. ועס סצרכס סמנצרכין סכחיס. אזל להיות צרכת המיניס. חקנו אח"כ ציצכס. וצרכת כחכיס ה"ח מלו"ס צפ"ע. ע"כ תרי"י סאי"ן צחצצון. אזל עכ"פ רצות"ס סס :

לז ה' רקיעי דיומח קדי"ח"ס : ל"ל סכיי"ח : לח וקמן סכהן וגו' קמן איהי ו' כד אסתפת וכו' חמס אלצצן וכו'. ו' דרוע"א. ס' כחף : רל"ל לורת סיד סגורס כעין קומן ה"ח לורת". וכספתח ס' אלצצאן. סרי ה'. ואח"כ סייס ו' דרוע"א. ה' כחף. א"כ כל ססס סככצד רימח ציד : לש כנוונח דלוקומה מ"מ על אל"ן מורי קושטין ומחלוקת וכו' אסצ"ס צכופס. דמס דהות לון סככתח וכו' ומטערה דצורה. אסתחרת לון אסצ"ס וכו' : סנה ומצורר דסני ת"ח סמנכדיס זס לזס צלכס ואח"כ כעטו אהצ"ס זס לזס. סנה גורמיס אהצ"ס צככיס. מ"ס סהיתס [מתחילת] צח"י צורה ודין כעסה צה צח"י חקד וסח"ס [עיין צאגד"פ ארת סיי"ח] : מ וכל מוזן דלח מקייס לה מעושר יקיי"ח מעוכ"י : וצחצות פ"ד מ"ט [אמרין] כל סמנצ"ל א"ח סחורה מעושר סופו לצטל"ס מעוכ"י. ואפסר לומר דלח פלגי'. דמנכתינו [סחמרת] כל סמנצ"ל א"ח סחורה מעושר [מיי"ר] אפילו סצח"ס דצר מלו"ס לידו או לימוד תורת. סוח מנצ"ל [אוחס] צעצור עושרו. זס סופו לצטלס מעוכ"י. וכאן מיי"ר דלח מקיי"ס לה מעושר. סיינו סאי"ו רודף אחריס. לססת"ל לקיי"ס. אזל צצוח חורה או מלו"ס לידו אינו מנצ"לס. זס יכס לקיי"ס מעוכ"י :

ואפסר

ואמשר לומר עוד. דהנה זאת התורה יש נזרות שהן חיוז על העשירי. דהיינו ליתן לזקה ונועשרות. והכנסת אורחים. ולהחזיק לומדי תורה. והעני פטור מכל זה. שאין לו ליתן. ויש נזרות שהן בחיוז על העני. [דהיינו] שלא יתרעם [על] מדותיו ית"ש. ויקבל צאהבה. וכיוכל. והנה [הנוער] המצטל נזרות המוטל [עליו]. וביטל [אותם] צעשרו. הנה [אותן המולות] ע"כ יבטלם מתוך עוני. [כי לא יהי לו צוה לקיימם]. אבל קיי"ם את התורה ונוכי. היינו קיי"ם הנזרות המוטלות על העני : **מא** שצ"א וקטרא דנזורה. כי צא"ש י" כשפט : צא"ש אותיות שצ"א : **מב** ובגין דא חקדימו"ו סס"ה וכו' לרומ"ה וכו' שמו" עם י"ה סס"ה. זכר"י עם ו"ה רומ"ה : רל"ל הרי י"ה המולך לשס"ה הוא מוקדם לו"ה המולך לרומ"ה : **מג** עתך הוא וקטרא דהו"ד. דליהו קדר ונועד דבי אוכלין כל ארבע ותולין כל חנוש. ושורפין צתחלת שש : הו"ד אית צ" אותיות ד'. ה'. ו'. כוה צוה המועד הראשון. אוכלין כל ד'. ותולין כל ה'. ושורפין צתחילת ו'. והנה צעל המאמר [האומר] כן. הוא ר' יהוד"ה. דליהו לשון הוד"ה. כוה שאמרה לזה הפעם אוד"ה את י"י. ע"כ קראה שמו יהוד"ה. והנה המועד הראשון חג הפסח צו הוד"ה. ונוד"ה לך שיר חדש על גאולתינו וכו' :

מד כל מאל דאית צ" יראת י"י אוקמוהו ו"ו דלית ל"י חוסר : כי היראה היא למאוס ולמאוס הוא כדמיון חסרון ח"ו. אבל ידוע הוא כי למאוס [היא] ללורך התפשטות להטיב לנבראים צעין שיוכל לסבול ולא יתצטלו. ע"כ מזה יוכל המשכיל להצין [כי] כל מאל דאית צ" יראת י"י לית ל"י חוסר. והצן הדצר. [ועיין צאבד"פ אות ש"ע. ויען כי צסס ציאר רצינו הקדוש את הדצר הגדול הזה צרוח. ע"כ אעתיק פה דצרוי הק"ל הקדוש שס] להצין הענין אצאר לך דהנה כלעונו צכל הנזרות שיהיו ציראה ואהבה. דחילו ורחימו והנה יראה היא צמי' למאוס. ואהבה הוא צמי' התפשטות. והנה כן ה"י ראשית הצריחה. כשעלה צרלנו ית"ש לצרוח העולמות למאס אורו הא"ס כדי להתהוות מקום פניו לעמידת העולמות כי צסס לא ה"י המאוס. אז היו העולמות מתצטלין מאורו הגדול. וא"כ המאוס. ה"י כדי להטיב לנבראיו. ואח"כ כצברא יתצרך הכלים של העולמות. אזי נתפשט כציכול אורו הגדול צתוך כל עלמין. צכ עולם כפי כמו לסבול. והנה מיראשית למאוס והתפשטות הזה. כהשוו צעולמות צמי' חסדים וגבורות. היינו ירא"ה ואהבה והנה וצמי' גצורה וגייע דין שהוא חסרון השפע. אבל צאמת זה אינו חסרון רק כשהכלי אינו מוכשר לקבל. תחסר השפע. וא"כ הוא דומה צדומה להלמאוס הראשון. שהוא להיעיב. והנה הירא שמים הנה [הוא] מחויב להתצונן. הנה כל הנזרות כציכול. הן הנה נזרות הש"י. אשר הוא ית' צעלמו וקיי"ם אותן הנזרות כמו שאנו אומרים אשר קדשנו צנזרות"ו. והאיך ילך צהש"י נזרות ירא"ה. אבל הוא צמי' המאוס. וצ"ס חצוקה י"י שונעתי שונע"ך (היינו מלשון וישמע"ע שאול את העם. שהוא לשון אסיפ"ה [שהיא צמי' למאוס] ע"כ) יראח"י [כי צזכור האד"ס צמי' המאוס שעשה הש"י צעולמו כציכול. ומה צא לצמי' ירא"ה]. ע"כ כל מי שיש צו יראת שמים לית ל"י חוסר. כי כל גצורה אין צה חסרון. רק לעוצה. כדמיון המאוס הראשון שהוא לעוצה. וכשמצונן צכל זה כותקים הדיקים צרוחיים הצן הדצר : **מה** וענו"ה קטייר"א צדחילו : ענוה היא קוד לזה. יראה קוד רחל. ועקציים דלזה הם צראש רחל. ונעמה תצונן היטצ אומרו ענוה קטיירא צדחילו. ה"ד עק"צ ענו"ה יראת י"י וכו' עד סוף המאמר : **מו** דליהו שכינתא עילאה

עילאה וכו' : יי היינו לזה : מו אחתה חית לאקדמא בכל פקודיה דאתמר צה
 אשה יראת יי וכו' ובג"ד מלא אשה צקדמייתא מלא טוב וכו'. ואי אקדים וכו' :
 המטכיל יתצוק מדברי תלמידי הצעש"ע. אמרו צסס רצס. עיקר השתדלותו [של]
 העובד יהי להשיג היראה בהתגלות לצו. וממילא תצא אליו האהבה. כי דרכו
 של איש לחזור וכו'. והנך רואה [כי] הדברים הללו כאמרים צכאן צחר היעצ :
 מז ואי אקדים לה צללותא כמה דלוקמוהו אדכי שפתי תפתח מיד ויפק רלוין
 מד' : צגין דא אפסקא הלכתא. צתחלה אומר יי שפתי תפתח. ולצסק
 הוא אומר יהיו לרלוין וכו' : מח ומקורין דכל שומן אינון יודי ה"י וי"י ה"י.
 יה"ה. יודי ה"א וא"ו ה"א יהוה : ייין צכסא מלך שהי לפניו גירסא אחרת :
 מט כמראה אד"ס וכו' דא חיהו יודי ה"א ויא ק"א כליל גש"ע נקודין וכו' וכולא
 חיהו עמודא דאמלעייתא : [הנה] כאשר תצוקן [צנקודות של זה השם
 הנה תראה כי נקודות סג"ל חוליים שצ"א חיר"ק שור"ק מלאפ"ס שהם] נקודות
 המרמזין לחב"ת כה"י. הם מעילא לתתא. ונקודות [קמ"ץ פת"ח לר"י הרומזין אל]
 כח"צ [הם] מתחת לעילא. [הוא] להיות [כי] זה השם הוא עמודא דאמלעייתא.
 ח"כ הקלוות הם מעילא לתתא. וכח"צ מתחת לעילא. זה מה שכל והשם העוב
 יכפר : ג ועוד רחא דנקודי לריך לאחזרח עליהו. פת"ח צחיטצן אותיותיו חיהו
 יודי. וכח"צ פתח את ידיך וכו' : התחיל צפת"ח [שהיא נקודת החכמה] ולא
 צקמ"ץ [נקודת הכתר] שהוא למעלה מן פת"ח. [אלל הוא] להיות [כי] קמ"ץ
 [הרומז לכתר] כעלם מאוד. וראשית הגילוי היא פת"ח שהוא חכמ"ה. פי' פתח"ס
 צחכמ"ה. רל"ל פת"ח רומז לחכמה. פיה פתחה צחכמ"ה ע"כ הוא צגי יודי. רמז
 ג"כ לחכמ"ה. פת"ח את ידיך וכו' : גא ונקודה תחות ר' מן לר"י דחיהו יי :
 מוכח ומכאן [אשר] הצרת תיבת לר"י היא צחיר"ק תחת אות רי"ש [לא צלירי"י]:
 גב ותלת אהוון. הרי מ"ה כחושצן אד"ס. שצ"א אוק הכי : רל"ל ג"כ צגי מ"ה
 כמו לר"י. ע"כ הקדים לפרש שצ"א קודם לסג"ל. [הגם שלפי סדר המדרגה
 סג"ל קודם לשצ"א. כי סגול היא נקודת המסד. ושצ"א היא נקודת הגבורה .
 וא"כ ה"י מהראוי לפרש סג"ל קודם. אלל] להיות [כי] שצ"א דומה צנוספרו לר"י
 [ע"כ פירש לצבא חכך אחר לר"י. ח"ש שצ"א אר"ף הכ"י] : נג ונקוד שצ"א
 נקוד צסס יהו"ה צאוריית"א : אין צתורה נקודות. אלל היא כפי המוקצן [צדינו
 אשר] היוד נקוד צסצ"א. והה"א צחול"ס והוא"ו צקמ"ץ : נד חק חושצני ו"ה
 ותלת כילולין יי"י תלתין : וּמכאן כשמוע [אשר] הצרת תיבת חר"ק היא צלר"י
 תחת הרי"ש. [לא צחיר"ק ולא צפתח] : נה וצי" רנו "ליעקצ שמוחה נטריריקון
 שר"ק : כעלם מומי סך נטריריקון : נו ובגין דא צחורא דתלה אהוון : [היינו]
 של תיבת צי"ת : נו כ"ש מאן דלא חשט ליקרי"י : [היינו שהוא עניו ומשפיל עלונו]
 לשחמ"א יצרי' ושנא"י. אמרו דורטי רשומות [דלכך] צתהלים קפיעל קל"א [שהיא
 גי' סמאל"ל. סס סתוב דרד]. הוא. ל"א צצ"ה לצי ול"א רמ"ו עיני וכו'. [והוא לרמז
 שעי' שפלות מוכניעין אהוון] : [ועיין עוד צאגד"פ אות ל"ז] : נח קשורא דתרווייהו
 דא יי וכו' מאן דסח וכו' עצרה הוא ציד"ו : כ"ל ציד"ו [דייקא] היינו ציו"ד .
 כי היוד הוא קשורא דתרווייהו ככ"ל : נט והי' אס שמוע. מלכות. שכינתא תתא :
 עיין צכסא מלך [דמפרש משום דכתיב צי' וחרי"ה ח"ף וכו' מורה על דינ"א דמלכותא]
 ול"כ [משום דצפרשת] והי' אס שמוע תשמוע וכו' [כתיב צי'] ולעצדו וכו' [לכך]
 הנה הוא רומז למלכות. כענין האמור צמדרש [הכעלם] צזהר על פסוק תנה עהך
 לעצרך

לעזרדך : ם יקוד רלועה דקסיר וז"ו עם ה' . כי כל צמנים ונחרץ. דאחיד
 צמנים ונחרעש : כן חרגם יוכחן. ותדע ב"י ב"ל זג"י יסו"ד : סא כל חנן
 דגוון דל"י חיוור : (כגון מרגליות ופעדה שקורין דיוואכ"ט) נטילת מחסד
 וכו' רחיים"ו. (קגולתו להצ"ה) : סב אצנא קומוקא : כגון אורס היא רחזי"ן :
 סג אצנא כלולא וחרין גווכין וכו' דחיהו תשובה : עילאה. [זינה דחיהו קו ירוק
 וכו' ועיין אגרא דפרקא אות ל"ח] : סד קמ"ץ גוון חיוור : חסד [כז"ט]
 וקמ"ץ הסהן [וכהן דרגא דחסד] : סה ודא עור של נחש לאתדכאה צמה דחאצ :
 כסיקר הערלה שהוא עור הנחש [ע"י המילה, אהדכא וחתקן]. ע"כ משימין את
 הערלה צעפר. כי נחש עפר לחמו. כז"ט להלן : סו כזדה"ו צככות קמ" : [ע"ד]
 ר' יוחנן קרא לנאכי מכבודות"א : סז דחיהו אות שצת אות צרית אות יוס טוב
 אות תפלין : [דכתיב] ושמרו צני ישראל את השצת. א"ת לרבות. כי שב"ת ר"ת
 שצת ברית תפלין [ויו"ט ג"כ חיקרי שצת] : סח [וצטנה הרביעי"ת יה"י כל פרו
 קודש : כי עיקר הפריעה צמילה היא עור הרביעי"י : ודא שכיתא תמאה וכו'
 חיהי אחרית לחמה עילאה : ולא אמר לכח"צ. עיין צכסא וולך [מה שכתב ע"ז]
 והכוונה לרעתי [משני שהכמוה היא] התחלת הי"ש. כי החכמה וזי"ן תמלא .
 והוא י"ש וזי"ן : סט וכד אתנטיילת וחסד. אהקריאת תורה שצכת"צ וכו' וכד
 אתנטיילת ומגזרה. אהקריאת תורה שצבע"ל פיה : מהראוי להתצוק צזה. צענין קריין
 ולא כתצין וכתיצין ולא קריין [הנמלא] צתורה : ע והומכילים אלין דירעין צפקודא
 חמישאה צמלת צראשי"ת. יר"א שצ"ת : [ולפי"ה י"ה] כעון סוף שחורה צהתחלתה.
 ולכל המור"א הגדול אשר עש"ה ועש"ה לעיני כל ישראל. כי מה הוא המור"א הגדול
 צראשי"ת. יר"א שצ"ת. מה עש"ה ועש"ה לעיני כל ישראל. כי צחר להם השצת צעודם
 צמלכים : עא ודרור קן לה דא צי מדרשא : עפ"י פשוטו קרא צהמ"ד דרו"ר .
 [רי' דרו"ר היא לשון חירות. כי כל העוסק צתורה הוא צן חורין כמשאח"ל אין
 לך צן חורין אלא מי שעוסק צתורה הוא חרו"ת על הלווחת אל תקרי חרות אלא
 חירו"ת. [חירות] ומלאך המות ומשיעבוד ומלכיות : עב אשר שמה אפרוח"י .
 אלין מארי תור"ה מארי ומשכ"ה מארי קבל"ה : צתיצת אשר רוחים אלו השלטה א'
 נמלא צראשי"ת צי"ת אשר : עג עש"ר
 ספירות צלי מה וכחית צהו יו"ד ה"א וז"ו
 ה"א : עשר אותיות : עד ומכתא דא
 רישא : קבלה ון תלמודי העשש"ט [ז"ל ב']
 וממר ועשית את המטרה היא נגד המאמר
 הראשון צמעשה צראשית [והיא חית צראשי"ת
 כ] צראשי"ת כמי וממר הוא. אצל לא ככתב
 וממר [צפירות] כי הוא טרם גילוי אותיות. ומצואר אללינו [צמקום אחר]. ועל כן
 נחקשה ושה צמלאכת המטרה. והצן [ז"ש כאן ומכת"א דא ריש"א. מפני שהוא
 נגד וממר צראשית] : עה ד"א והמשכילים. אלין מארי וקרא"א : שמתוך המקרא
 ומשכילים לאחרים : עז דהלכה עוליימא דמטרוכיתא דחיהי קבלה : רל"ל דמטרוכיתא
 נקרא קבלה והלכה עוליימו דילה : עז וציומוי דנשה לא שלטא שפחה וכו' וירית
 יהושע וכו' שלטא שפחה וכו' עה"ה צחתי : ולא ציומוי דנשה : [וצאגד"פ אות
 רכ"ד ומקיים צה ח"ל] ומעשה אס עיני שכל לך. גצין ומאח"ל צמענה ושה קבל
 תורה ומקיים [קיבל דייקא צסוד קבל"ה מטרוכיתא] ומקרה ליהושע צסוד הלכה
 (ולינ כי אשר ר"ת אורייתא ש"ס רצין. המני' ומסקה

ומטעם נקיים צומקיר'ה. הין הדבר : עח וזה ללא הוה הכי בגנותא קדמאה .
 ללא הוה לה ולצנחא אורייתא דאיהו חירו' : ע"כ [אכן] אמרינן על יליאת מלרים
 ויולא את עמו ישראל ומחוכס לחירו'ת עולם. [היינו הגם אשר עדיין עבדי אמשורש
 אכן. אזל התורה הנקרא חירו'ת היא עמו] : ע"כ א' איהו קולא לעילא קולא
 לתתא קולא צאמלעווא. ואיהו קגו"ל ואיהו שוריק. תלת נקודין : כ"ל דהיינו
 כגוואח דא

א עד דתתק לון צימינא ושמאלא. וצרא צהון עלמא נטל א"צ וכו' ונטל תשרי'
 וכו' אות " וכו' : ודא היא צראשית א"צ " תשר' : מא והא אוקמוהו
 חלמא טבא ומטערא דאות ט' וכו'. צגין דאות ט' איהי ספירה תשיעאה וכו' :
 וצתלמודא דידן. הרואה מ' צחלוס סימן טו"צ לו. ואחי ספיר ו"ט צכאן צגין דאת
 ט' איהי ספירה תשיעאה וכו'. והנה ספירה תשיעאה היא יסו"ד הנקרא טו"צ .
 כמד"א יוסף צו י"ז טנה וכו' [ר"ל יוס"ף שהוא צחי' יסו"ד הוא טו"צ. שכן טו"צ
 צגי' י"ז] וא"כ זהו ג"כ הכונה צתלמודא דידן סימן טו"צ לו : מב פ' צה וכל לשון
 לך תשצח : היינו צפה :

הקדמה אחרת לתקוני הזהר

אג חלין אינון רשב"י וחציריו ר' אלעזר צרי' וכו' ושאר חצירא : כ"ל עפ"י
 פשוטו [לומר טעם למה] לא הזכיר את ר' יהודה צפירוש. שה"כ ג"כ מן ז'
 קני המוכרה. [אזל היא] להיות שעפ"י הגזירה. ה' הוא ראש המדצרים [צכל וקוס]
 לא כן צענייכים הכלו שהוא עפ"י גזירת עיריין. ע"כ השומעו [אותו] והגן :

אד וזה כזה"ר חלא כד עבדו האי חצורא. אסתכמו עלי' לעילא וקראו לי' ספר
 הזה"ר : ולפ"י [יהי] פ"י הפסוק [כך]. והואשכילים. כרשב"י וחציריו .
 ישכילו כזה"ר הרקיע. היינו ישכילו צזמן שיסכימו צרקיע ויקראו לספרי ספר הזה"ר
 חסו כזה"ר וכו' והגן [ויהי] כ"ף של כזה"ר כ"ף [הזמן] :

אה פתח אליהו ואמר רבון עלמין דלכ"ת וכו' : כן הוא הנוסחא צכל ספרי
 התיקונים. ולריך נהצבון [דלשון] דלכ"ת הוא כעין כתיבת טעם להאמור
 לעיל. [והרי עדיין לא אמר כלל. והשתא הוא דפתח]. וכ"ל דהנה רבוין הוא צגי'
 ארבעה שנות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן. המאירים צד' עולמות אצ"ע. ודו"י פשוטה
 הכוללת נשמה לנשמות כל העולמות. דהיינו י' צאלילות. ד' צריאה. ו' ילידה. ה'
 עש"י. ק"ה צגי' רבוין. ע' צעערי תפלה למהר"ת. הנה כשנרלה לדבר מהא"ס צה'
 אכחנו אומרים רבוין. שמונו מתפשט החיות הפנימיות צתוך כל העולמות. היינו
 צעולמות אכחנו מדצרים צחותיות ושמות ומקום זה מה ע"צ ס"ג ו"ה צגין. ואות
 אחד מהו' הפשוטה. אזל עליות כל העולמות א"א לדבר שום שום ושום אות .
 והחיות המתפשט ומחי' העולמות. מוכרחין אכו לאומרו ציחד. רבוין עלמין מנין
 השמות. הנה שאמר אליהו רבוין עלמין [ומפרש תכך ואמר] למה אחי אומר דוקא
 צזה הלשון [צמנין כל השמות ציחד רבוין. ואמר הטעם הוא משום] דלכ"ת הוא
 חד ולא צמוצטן. והגן כי ירחמי להרמיצ הדבור. והסם הסוד יכפר כראה לי :

הגהות תקונא קדמאה מהרצ"א קצו

סו זראש"ת ז' ראש"ת, זה השער ל"י לדיקים יצואו זו : כראה דה"פ. זראש"ת יחפרש ז' ראש"ת. רל"ל אוח ז' רוח למלכות הנקרא ז"ת. היא ראש"ת ליכנס לעולמות. והוא השער ל"י לדיקים וכי :

פז ז' איהו ודאי אול"ר"א דכולא. עלה אומר יראת י"י היא אול"ר : הן בזה ג"כ דברי ח"ל זפסקו ויצו וכי עשה כצנן וכאול"ר וכי וכל דע"כ המונה אוח ז' הגג המחונן רחב מן העליון [כאול"ר שהוא רחב מלמעט וקלר למעלה] והש"י יודע :

תקונא תליתאה

פח זראש"ת חמון ירא"ת. מה אשתאר מאיכון חמון ש"צ. ורחא דמלה ש"צ זירא"ת י"י : [הנה רוח זתיבה זראש"ת ש"צ זירא"ת זתיבה זראש"ת אין זה רק ב אחת. אצל] כ"ל [שהיא] עפ"י כללי הדקדוק. כל אוח שהיא דבוטה. כאילו היא כפונה. ע"כ גם כאן זראש"ת ז' דבוטה דהרי היא כפולה. ותדרשנה לעוצה ש"צ זירא"ת :

פט ה"ח כל מאן דנטר אוח זריה וכי [עיין מ"ש ע"ז צס' אגרא דפירקא אוח קכ"ה ואוח רכ"ה] :

צ ואיהי גוון חיוור : חסד :

צא דאיהו גוון סומק : גבורה :

צב חר"י סומי קטונו : כלל והוד :

צג וז"י אשתלק יוסף זחלמא : נקודת חולם :

תיקון יוד

צד דק"ש אינון רמ"ה וכי [עיין זאגד"פ אוח רכ"ז] :

תיקון י"א

צה דאיה היכלא דרמעה וכי [עיין שס אוח קכ"ז] :

ברף כ"ה ע"ב בהג"ה יש שם קילור דנריס וכל"ל ויש ליטב דכוונה הזה"ק כי בכל אוח ואוח יש ז' שנסים. זנ"י מחלקות שנה הראשון נפתיים זאתנחתא ושנה השני נפתין לו זול"ו המינור עש"כ נהני תרי מחוון ח' וק' דלל נפתין הסנה השני זול"ו המינור. וא"כ הגם שנאות ח' יש שני וויין ו' של ורמוס ו' של וגדל חסד הנה ורמוס הוא זאענע מחלקה ראשונה וגד"ל הוא זאענע מחלקה השני' ולפ"ז קרה תלוות העגי' . קן היסה כוונתי נפת כתני ההג"ה. וכעת אשר כתני זאת עיינתי זסר דפוס ווילנא ונעלם שם זנהרות הקושיא והמירון (:

טצאחי ראיתי זלות הסעוד והמיקון לסידור תפלה לעשה ערצניו הרמ"ק ז"ל כתב שם הרב העגי' נדק י"א ע"א שורה ל"ו ועש"ה לוול"ת סו"ג תיבות אלו אין להם הנה והסל"ה זפי' הסידור זנפתקחו לדברי המחבר השעיט תיבות אלו. ע"כ לשון העגי' . ואני אומר אי משום הא לא אריא שהסל"ה הקדוש ז"ל לא הי' נשער זנפתקת העלות רק העפיק הענין. וכן זנפתקת זו נעלמו השעיט קודם לזה הרבה והנראה לי זזה שאיזו עפתיק טעה זזה העיין וכל"ל שם שחמה שם נג' זרכות אלו שלא עשני גוי ענד אשה לפה מנדין אוחם בכל יום. ומירן עמדיכין להש"י שלא נחפזר נשמתו זלייה זאסר מאלו. וכעת אש"כ זזה"ל. ולכן כאשר ישנב נשמת האדם נו ויניס נעלמו טוב הכנת: זנכרו לקונו ינדין (" א"ה כפי' הזה ענואר ג"כ נעק"פ ע"ש . ללורו

לזרו על הכונה אשר נעלה ועשה לו. ואת כונ הדבר הזה מתחדש אל האדם בכל יום ולכן נרכחו בכל יום. ע"כ. כן נ"ל נכרח. ונהכ"ק היו כסווכים חיצת ל"ו וחיבת וחי"ת זה לזה כזה לו וחי"ת וידוע כי נכחינת הספרדיים את ל"י ואת ל"י דומים זה לזה רק שראש הלמ"ד נוטה לשמאל והלמ"ק לימין כמו נכתב רש"י שלנו. ועשה המעתיק מזה חיצת לוחת. וכדי שלא להגיב היידי חלק לומר את אשר עלה נמחשתי בעצ אשר הנחמי הגה זו הגה נודתי לא נמקרה הוא הנחה זו שהלמ"ד נוטה לשמאל והלמ"ק לימין וי"ל כי הלמ"ד רוצה ללומדי תורה והלמ"ק להלמדיקם שיעקר עבודתם נחפלה וכידוע צמה שהסמ"ק אחי נ"י קיימת צחות דל"ק שר"ך להשלים בכל יום וכתבו ודחתם שחפלה שלא לשמה חקורה אבל נלמדו תורה חק התיירו חז"ל גם שלא לשמה שמתוך וכו' ונזה שפירשו חס ע"ע (לשון חפלה) כך מנוול זה משכחו לנית המדר"ש ודוק. וידוע ששאז"ל על אורך ימים ציימנה נשמאלה עושר וכבוד שזה לשמה וזה שלא לשמה. והרי הוא כנצואר. ועפ"ז יש לרמז לב חכם לימינו וגו' כי חיזוהו עבודה שכלב זו חפלה והס"י יזכירו לתורה וחפלה מתוך נוה"ר נלתי להסס יתנצך נלדו אחיה"ר אב"ג :

כדי שלא ישאר הנייר חלק אציג כאן מחיבורו של רבינו על הש"ס

מס' ב"ב דף כ"ח ע"א. [גמרא אמר ר' יוחנן] שמעתי מהלכ"י אושא שהיו לומדים מנין לחזקה ג' שנים וכו' : : הולכ"י אושא. נפעס הראשון הי' גלות אושא [גלות הרביעי] של הסנהדרין שגלו עשר גלויות. והנה הם כשהלכו לגלות הרביעי. וכבר גלו ג' פעם מקודם. הם אשר [אמרו מנין לחזקה וכו'] ודברו מזה נהליכתם בגלות. להיות שכבר הוחזקו בגלות צה"ר. עד צוא הגולל צ"צ חמן : [רש"י גד"ה הולכ"י אושא וכו'] עשר גלויות גלתה סנהדרין וכו' מיננה לאושא מאושא וכו' : : נלשונו זה דקדק להשמיענו [רש"י פעמים גלות] מיננה לאושא. והיטב את אשר דבר. דברי ר' יוחנן אמר זה. ונפעס הראשון [נלושא] הי' עדיין [ריב"ז. ור'] יוחנן לא ראהו. דברי הי' אחרי כנה דורות. ר"ל ור"י הי' תלמידי ריב"ז. ור' ישמעאל ור"ע. היו תלמידיהם. [ור"ש] ור' יהודה ור"י תלמידיהם. ור"אנ"ש ורבינו הקדוש תלמידיהם. ור' יוחנן תלמיד רבינו הקדוש. ועוד דאסקינן הולכ"י אושא היינו ר' ישמעאל והמשכיל ע"ד עינין גלות הסנהדרין עשר גלויות. כגד עשר מקצות שנקעה [שכינה] ה"ס יעושו הירח עד שנעשית קודה קסנה הגה חס תחשוב שיעור קומה מנעה למעלה. הגה גרות אושא נפעס שנית היא נצח"י מרת הגבורה. מנעה החזק. יד חזק"ה. ע"כ הם דברו מחזקה ולמדו לה עש"ר פה שור מהשמאל. ועוד יש לפרש נצח"י [שוכים] ורמזתי נקלה :

סיומא דמס' יבמות. א"ר א א"ר ח"מ מרנים שלום בעולם וכו' מן הלורך להצנוק מהו לשון מרניין ולא אמר עושים גם לריכים להצנוק מהו הכוונה נהניאם כנורף מסכת המאמר הלזה. והכרחה לפרש דהנה אמרו חז"ל השר"י נלא אשה שר"י נלא שלום שנא' וידעת כי שלום אהלך ופקדת וכו'. והנה ח"י נזוהר על הא דאמרו חז"ל דמותר לקדש צימ"י וכו' שאל יקדמנה אחר נצח"י. הליך יקדמנה אחר והרי לכ"א יש נח זוג. ואמרו שם הכוונה על מי שנת נלא ננים ומנינם אחיו את אחשו עדין תורה. והי' הנכור אשר אלך יקום על שם אחיו המה שיתגלגל צו. והנה זה ה"ן ח"ן לו נח זוג שנת זוג נעשית אמו. וזה הוא האמר שיקדים נצח"י כי אין לו נח זוג והנה אמרו חז"ל נצח"י זוגות יצום קודמת למנות חלילה זה הי' נראשונה שהי' מתכוונים לשם מנה. וצדורות האחרונים שלא הי' מתכוונים לשם מנה. ותשאו לדברי אנא שאלו שקרוב הוא שיהי' הולך ממזר. אזי אמרו מנות חלילה קודמת. ואי"כ לפי"ז נראשונה שהי' מנות ייצום קודם הרנה הי' שלא הי' לכן נח זוג והשר"י נלא אשה שר"י נלא שלום וא"כ ח"מ שתיקנו מנות חלילה קודמת הם הרנו שלום בעולם ששזו ח"ן כחן אששים שלא הי' להם נח זוג ומי שיתגלגל נזיירות היולר תתגלגל נח זוגו נעים נעו"ע נגלגולים וא"כ ח"מ מרנין שלום בעולם : והגה לפי"ז נעוץ קופה נחחלתת ס"ו נעים נעמרת וכו' מן החלילה ומן הייצום וכו' דייקי נגמ"י הקדים נגמ"ן החלילה להורות לכ"א שאלו דמנות חלילה קודמת וזהו ח"מ מרנין שלום בעולם מהו הרנוי שלום הדרן ע"כ אשה נחרא היינו תחזור עליך גם האשה שהי' נגלגלך עמך וסלקה לה מס' ינעות ותחמיל נראשונה ותנין דקמס מן החלילה קודם דמנות חלילה קודמת ותנין ה"ן הרנו ודו"ק :

שמות הספרים הנזכרים בזוהר ובתיקוני זהר ובזוהר חדש
 נערך ונסדר ע"י החסיד המקובל הרב הרי"ז פרנליזת זלה"ה
 גלביץ ז"ך ניסן תשכ"ט ומגו"כ ברום הר הזיתים ת.נ.צ.ג.ה.

אילין ספרייא קדמייא. די אתפרשו בשמהן בספרי זוהרייא.

אלה שמות הספרים שנתגלו לרשב"י וחברייה המובאים לפנינו בספרי זהר הקדוש והתיקונים וזהר חדש, והנני מסדרם בסדר א"ב *.

א. ברייתא, [זח"א רכ"ג:; זח"ב רנ"ז: רנ"ח. זח"ג נ"ח. רפ"ז.], וכתב [באוהח"מ, בשם הרא"ג ז"ל. על זח"א רכ"ג:] וז"ל נראה במקומות רבים מהזוהר שהיו ברייתות קדומות מאנשים קדמונים כמו התוספות והמשניות הבאים בזהר עכ"ל, לא מובא ברב פעלים.

ב. ברייתא דרב המנונא סבא, [זח"ג רפ"ז.], ברב פעלים אינו מביאו.

ג. זיני חרשין דקסריא"ל קדמאה [זח"ג קפ"ד:] הוא היה הממונה העליון שולט על כל שאר מעשה החרשים [אוהח"מ שם], לא מובא בר"ס.

* הגה [הרחי"א ז"ל, בשה"ג מע' ס'] הוא הראשון לציין, שהתחיל לציין מהספרים הקדושים הקדמונים המובאים בזהר הקדוש והתיקונים, אבל כנראה שהרחי"א לא ירד שם בזה לציין כל הספרים המובאים שם, ולכן אינו מציין רק כשבעה ספרים מהם ולא יותר, ואחריו הגה זה בא התייר הגדול הגאון המפורסם הרב רבי אברהם בן הגרי"א ז"ל. בספרו הנעלה רב פעלים והוא מביא יותר מספרי קודש המובאים בזה"ק ובתיקונים, אבל לא גמר כל מלאכתו מלאכת הקדש הזאת, ועוד אשר גם אלו הספרים שמביא אינו מביא כל הצינונים ומראה קימותיהם מכל ספרי זוה"ק והתיקונים, גם המו"ל שם בהנהגותיו אשר הוא מוסיף והולך והוא מביא עוד אינו שמות הספרים אשר אינם מובאים למעלה בגוף הסי' רב פעלים. אבל גם הוא עוד לא השלים כל מה שחסר בפנים הספר למעלה, וגם מה שמוסיף ומביא גם הוא עוד לא הביא כל מקורות מהזוה"ק והתיקונים, ותה"ל אשר בעורתו ית"ש יעתי ומצאתי וזכיתי לגמור כל המלאכה הזאת, הן להביא כל הספרים המובאים בזה"ק ובתיקונים, וכל המראה מקימותיהם שלהם, ומה שלא הבאתי את הספר ספרא דצינעו"ת אשר יש בו ה' פרקים הנדפסים [בזח"ב קע"ו—קע"ח:] וגם מובא רבת פעמים בזה"ק, יען שראיתי כתוב בשם האר"י ז"ל [כמו שהעתיקתי בדבריהם] (בספרנו כאור השיד בר יוחאי דף ט'. עיי"ש) אשר רשב"י חברו. והגם שיש עוד הוגי דעות בזה מי שחברו, אבל מי מפיס בזה.

גם מובא [בזח"א ל"ב: רכ"ד. זח"ג קנ"ו: קע"ה: ק"ס: דפ"ה. רפ"ז:] אשר רבי אלעזר ברשב"י חבר ספר "אתון גליפן" בסוד האותיות, כי"כ [באוהח"מ. על זח"ג דף קע"ה:], ואשר החברייה דרשב"י מה שאומרים שם בשם הספר הזה עיי"ש, וכפי הנראה [מזח"ב קל"ט:] דרבי אלעזר קבל זאת מאביו רשב"י כמש"ש ר"א וכל הני אתון אוקמינא באינן אתון גליפן ראוליסנא ממד עכ"ל. וכן נדפס זה בזה"ל [בזח"ג רס"ד:]. וכן אמר רבי יהודה [זח"ב רל"ד:] והא איתמר ברזא דאתון דאורייתא. והעיקר שרשמתי כאן והבאתי ס"ה ספרים ספרין קדמאי וקדמאי, אשר נתגלו לרשב"י וחברייה המובאים בכל ספרי זהר הקדוש והתיקונים וזהר חדש.

- ד. מתניא [זח"א דף צ"ג. קל"ז. רכ"ג: זח"ב ד]. (לפי נוסח האוה"ח מ
 שם) קכ"ג: זח"ג ע"ה: ע"ה. רצ"ב: זח"ג ר"ו. רצ"ד: רצ"ה.]
 ה. מתניא דבצלאל [זח"ג קסג.].
 ה. מתניא קדמאה [זח"ג קכ"ו. מדה"ג].
 ו. מתניא דרבי אלעזר בן ערך, [בוה"ח פ' בראשית. דפוס ליורנו כ"ד:]
 וז"ל והכי אתגזר בספרא קדמאה דמתניא דרבי אלעזר בן ערך, בר"פ לא מביא.
 ז. מתניא סתימאה, [זח"א צ"ה: צ"ו. זח"ג רצ"ג:], בר"פ לא מביא.
 ח. מתניתין, [זח"א ע"ד. צ"ו. ק': קכ"א.] [גופא דמתניתין], קכ"ד: קכ"ה.
 במדה"ג, קכ"ט. במדה"ג שם קל"ו: קל"ט. במדה"ג. קנ"ד:
 קס"א: קס"ה. ר"ג. רכ"ג: זח"ב ד. י"ב: ג, ע"ד. זח"ג ע"ג: תי ע. קל"ג.
 זו"ח בראשית], ועיין בספר כחו דרשב"י [דף ה']. מש"ש בזה מי חברם.
 ט. ספר בן סירא, [תי ס"ט קי"ד: ובתי ס"ה דצ"ו. ובתי ע' דקל"ב:] לא
 מביא ברב פעלים.
 י. ספר רזיאל, [זח"א דנ"ה: תי ג"ז דצ"א:] ארשב"י לר"א בנו, הכי
 אשכחנא בספר רזיאל דאתיהיב לאדם קדמאה, לא מביא בר"פ.
 יא. ספרא דאגדתא, [זח"א ר"כ: רכ"א. זח"ב ל"ו. ע"ט: זח"ג ד: י"א.
 צ"ט: בוהר שם, ק"ג. רס"ט. רצ"א. רצ"ה:], א"ה
 וזו שכתב [בוז"א ר"ז]. ולא שביק כל ספרי רזין עלאין ואגדתא דלא
 סליק לון בהדיה, ובספר רב פעלים דף ט"ו, מביאו וציין שנמצא בוהר פ' אמר,
 ולא ציין גם את הדף שם, והוא שם דק"ג. כמו שציניתי לעיל, ושאר הצינונים
 אינו מביא שם כלל. שור"ר [בתי תי' ו' דקמ"ד:] שכתב דהו תמנין ספרי דאגדתא.
 יב. ספרא דאגדתא דרב המנונא סבא, [זח"ג רפ"ו. רצ"ב], בר"פ מביא
 ומציין רק ציון אחד של דרצ"ב.
 יג. ספרא דאגדתא דבי רב ייבא סבא, [זח"ג רפ"ט. ר"צ. ר"צ: רצ"ג.
 רצ"ה:], בר"פ מביאו, וציין לזהר
 פ' האוינו (רצ"ב), וליתא שם, כי אם בדרצ"ג. שם, גם לא מביא שארי הצינונים
 שהנני מציין כאן.
 יד. ספרא דאגדתא דבי רב, [זח"ג ז'.], ובס' רב פעלים דט"ז. מביאו
 וציין [בוהר ויקרא דל"ז], והוא טעות הדפוס
 וליתא שם, וצ"ל דף ז'. כמו שאני ציינתי כאן. עוד כתב שם וז"ל באגדתא דבי
 רב תנינן אמאי ו' ד' כלולין ביו"ד כו', ואינו מציין את הדף, וזה המאמר מביא
 בפ' האוינו דר"צ: בשם אגדתא דבי רב עיי"ש.
 טו. ספרא דאדם הראשון, [זח"א י"ז: ל"ז: ע"ב: זח"ב ע"ג. ברזא
 דרזין, קל"א. קמ"ג: ק"פ. קפ"א. קצ"ו.
 זח"ג י. ס"ח: זהר חדש רות, בד"ה וגם לא תעבורי מזה], לא מביא בר"פ, ומביא
 שם בהגהות המו"ל בדף מ"ו שם, וציין רק ציון אחד לא יותר.
 טז. ספרא דשם ע"ב דאתמסר לאדם הראשון, [זח"א קי"ח.], וז"ל שם
 ובוהר ידע כל חכמתא דעילאין
 קדישין, ועוד וכל מילין דומינין למיתי לעלמא עכ"ל, לא מביא בר"פ.
 יז. ספרא דאשמדאי, נתגלה לרשב"י וחביריו ספרא דאשמודאי, דיהיב ליה
 לשלמה המלך, וספרא דחרשי דאוליף אשמדאי לשלמה

המלך, ומשם למדו להבין ולהורות לשמירה ולהצלה ולטהר מכל מיני טומאות ולהזהר מהם, ואינון נפלאות רבות ועליזות, ואשר בני אדם אינם יודעים להשמר מהם בעולם, וקדושים עליונים האלו היו צריכים הכל ללמוד ולידע, והכל הוא רק מהדברים הנוגעים מהם לעבודת השי"ת, [זח"ב קצ"ח. זח"ג י"ט. מ"ג. ע"ז. קצ"ד:], וכן עשה רבו דרבו דרשב"י, רבי אליעזר שלמד את רבי עקיבא [סנהדרין ס"ח]. מיני כשפים בנטיעת ועקירת קישואין, ואמרו שם בג' והיכי עבדי רבי אליעזר הכי. להתלמד שאני, דאמר מר לא תלמד לעשות, לעשות אי אתה למד, אבל אתה למד להבין ולהורות. ופי' [רש"י שבת ע"ה. בד"ה להבין] שתוכל לעמוד בתו, ואם יעשה נביא שקר לפניך שתבין שהוא מכשף, עכ"ל. וז"ל [הת"י ת"י ע' קכ"ד:]: בר נש צריך למנדע כולא ואפילו חרשין כמה דאקמוהו מארי מתניתין לא תלמד לעשות אלא אתה למד להבין ולהורות.

יח. ספרא חכמתא עלאה דבני קדם, [זח"א צ"ט: בזהר, ח"ב קע"א:], ומובא [בזח"א ק': קל"ג: רכ"ג.]

דבני קדם ירתו דא מאברהם דיהיב לבני הפלגשים, כמ"ש ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם עיי"ש, ועיין [זח"א ק']. שרבי אבא אירע למקום דהוון בני קדם, וראה שם ספרין דהוון, ואמר להם, בני, קריבא דא למילין דאירתא כו עיי"ש, ובס' ר"פ לא מביא.

יט. ספרא דרב המנונא סבא, [זח"א רמ"ה. רמ"ו. זח"ב ו'. מ"ח. ג"ב. קנ"ב. רט"ז. זח"ג ה'. ז': י'. י"ז. י"ח: ל"א:

ג"ח. ג"ח: קכ"ז. קנ"ה: רל"ו: ר"ס: רס"ב. רס"ח. רפ"ה: ר"צ: רצ"ד. ת"י ע' קל"ו, זח"ח דפוס ליורנו ה': זח"ח אחרי בס"ת, זח"ח שה"ש, וארשב"י [זח"א דרכ"ה]. דמילי דרב המנונא סבא מתקשרין במילי דשלמה מלכא, ובר"פ בתגות המו"ל מביא, ולא בכל אלו הציונים שציינתי כאן לעיל.

כ. ספרא דרב המנונא סבא קדמאה, [זח"ב קמ"ה.], וכתב שם [בתגות ניצוצי אורות] משמע דהיה רב

המנונא סבא אחר, [עו"ש קמ"ו:], לא מובא בר"פ.

כא. ספר דחנוך, [זח"א י"ג. ל"ו: ע"ב: זח"ב ג"ה. וכתב [שם באוה"מ בשם הרא"ג ז"ל] וז"ל הספר הזה חברו אחר שנסתלק

להראות לעולם מה עשה לו הקב"ה כדי שיטבו מעשיהם עכ"ל, ועיין מש"כ [בהשמטות זח"ב רע"ז:]: ק'. ק"ג: ק"ה: ק"פ: קצ"ב: רי"ז. רע"ה: וכתב שם בהשמטות רע"ז: דספרא דחנוך איהו צניע בנו חבריא, זח"ג י': רל"ו: ר"מ. רמ"ח: רנ"ג: שי"ז. ת"י ע' קל"ו. קל"ז. זח"ח בראשית דפוס ליורנו דף ה': ואיתא [זח"א ל"ו: ובתי ע' קל"ז]. דספרא דחנוך הוא מספרא דאדם הראשון. א"ה ספר חנוך כתב מהרח"ו וללה"ה על זח"ב קמ"ד: שפי' זה שהוא כתב שם הוא מספר חנוך מצאתיו כתוב שהועתק מן ספר חנוך המועתק ביד הגויים הינים והעתיקוהו ללשון הקודש עכ"ל. [בס' הפליאה ח"א דכ"ח]. כתב שמעתי אותו הספר נעלם מן העין ואינו נמצא כ"א בשמים. [בריקאנטי פ' בראשית] כתב ראיתי לקצת חכמי הקבלה האחרונים שכתבו כי מצאו בספר חנוך בן ירד

כתב בו סוד זה עם שאר סודות מפלאות.

כב. ספרא דבני רב ייסא סבא, [זח"ג ל"ד:].

כג. **ספרא דרב ייבא סבא**, [זח"א מ"ו: זח"ב ו'. ס': ר"ו: זח"ג ז': ל"ד: קנ"ה:], וכתב [הרחיד"א בשה"ג מע' ס'] שהוא רב ייבא סבא דריש פ' משפטים.
 כד. **ספרא דרב ייסא סבא**, [זח"א ע"ט: בזהר, קי"ז: בזהר, זח"ג צ"ג. צ"ה:].

כה. **ספרא דרבי כרוספדאי**, כה מספר רשב"י [בתי' ע' קל"ו]. יומא חד אערענא באתר דרבי כרוספדאי אנא וחברייא, ותקינת לן אימיה דרבי כרוספדאי מנרתא בשבעה בוצינין, ואפקת ספרא דרבי כרוספדאי, דכי הוה קראן בספרא דא, הרי הוה נחתין חיילא דמלאכייא לסחרא לך כבני נשא דמתקבצין לחופה במומטי חתן וכלה, וקוב"ה הוה נחית בכל משריין דיליה למשמע מילין מההוא ספרא, ואבוי דרבי כרוספדאי, נחית ליה קוב"ה עמיה למשמע מילין דבריה רבי כרוספדאי, וליליא דא ליל שבועות הוה, והכי הוה חדי קוב"ה באילין מילין כימא דאיתיהיבת אורייתא בטורא דסיני כו' עיי"ש, ומובא [זח"ג קס"ד:] שהריש מתיבתא דשמיא קראוהו רבי כרוספדאי חמיד לבא, ורשב"י אמר עליו [שם] שכל ימיו עלה לתורה רק ששי, ועיין [זו"ה מדרש רות, ב"ה רבי כרוספדאי] מגודל ערכו וממה שסיפר על עצמו מעולם העליון שהיה שם, וחברייא אמרו עליו, אור לישירים, דא רבי כרוספדאי נהירו דאורייתא, וכנראה שם [בוז"ח] שהוא היה בימי רבי יוחנן בן נורי, וכן כתב [שם] שהיה בזמנו עוד אחד רבי כרוספדאי סבא דמלקומין עיי"ש.

כו. **ספרא עתיקא דמן יומין קדמאי**, [זח"ג ש"ג]. לא מובא בר"פ.
 כח. **ספרא קרטנא אסייא**, [זח"ג רצ"ט:] א"ר אלעזר הוה ספרא הוה בידי י"ב ירחי, ואשכחנא ביה גהורין עלאין ויקירין עיי"ש, לא מובא בר"פ.

כט. **ספרא דשלמא מלכא**, [זח"א ד': י"ג: רכ"ה: רנ"ו: זח"ב ס"ו. קל"ט. רע"ה. זח"ג י': ס"ה: ק"ה. קנ"א: קס"ד. רס"ג: ש"ח: זו"ה סו"פ יתרו], וארשב"י [זח"ב ע']. ברזא דרוזין דמספרא דאדם קדמאה מתמן אתמשכא ספרא גניזא דשלמה מלכא כו', חכמתא דא אתמסד לשלמה מלכא וירית לה וכתב בספריה.

ל. **ספרא דשלמה מלכא בחכמתא דאבנין יקירין**, [זח"ב קע"ב].
 לא. **ספרא דחכמתא דשלמה מלכא**, [זח"ג קצ"ג: זו"ה פ' בראשית ט'].
 לב. **ספרא דחכמתא רבה דשלמה**, [ז"ה פ' בראשית דפוס ליוורנו כ"ב].
 הרמב"ן עה"ת בפתחתו כתב וראיתי הספר המתורגם הנקרא חוכמתא רבתא דשלמה.

לג. **ספרא דחרשין דאשמדא** [זח"ג דף מ"ג].
 לד. **ספרא עלאה עיטא דחכמתא דכולא דשלמה מלכא**, [זח"א רכ"ה:].
 לה. **ספרא עלאה דשלמה מלכא מצירופי שמות הקדושים**, [זח"ג ע"ח:], לא מובא בס' רב פעלים.

להי. **ספרי קדמאי**, [זח"א י'. ל"ד: מ"א. ק"פ: קפ"ד. ו"ל האוהח"מ כאן בשם הרא"ג ולזה"ה], הם ספרים שקדמו ליעקב ע"ה זמן רב כספרא דחננד וכיוצא וכולם היו מדברים מה שעתידי להיות כו' עיי"ש.

- ר"כ. רל"ד: זח"ב ל"ה. צ"ה: רל"א. רל"ט. זח"ג ו': י. י"ט. כ"ז: צ"ג.
רמ"ט: זח"ג רנ"ח: רפ"ח], לא מובא בר"פ.
- לו. סתימאה דמתנ"י [זח"ג ע"ז].
- לז. סתימאה דמתניתין [זח"ב קכ"ה:].
- לח. סתרי תורה, [זח"ב קט"ו. זח"ג פ"ג: תיזורה'ק תי ס"ה דצ"ו.] לא מובא בר"פ.
- לט. סתרי בראשית, [זח"א ג':] לפי ג"א בד"א אות ו'.
- מ. סתרי דסיתרא, [זח"א קמ"ז: קמ"ח:].
- מא. פרקין דרב ייסא סבא, [זח"א רכ"ו.] אוליפנא מפרקין דרב ייסא סבא בנימוסי עלמא. לא מובא בר"פ.
- מב. צירופי אותיות ושמות למשה רבינו מסיני, [זח"ג ב'.] דא"ר אלעזר דכל צירופי אותיות וחבורא דאתון דאתמסרו למשה בסיני, כולוהו טמירין גו חברייא, זכאין אינון. וארשב"י לבנו רבי אלעזר [שם ע"ח:] דצירופי שמהו קדישין סליק בידן ולחברייא גלינא לון ושפיר הוא עכ"ל, לא מובא בר"פ.
- מג. צירופי דאתון דאתמסרו לאדם בגן עדן, [זח"ג ג'.]
- מד. קיטרא דכתבא מעלמא עלאה, [זח"ב י"ג:] דיהבי לרבי אלעזר קיטרא דכתבא מעלמא עלאה כי עיי"ש, לא מובא בס' רב פעלים.
- מה. רזא דאגדתא, [זח"א רט"ז.], לא מובא בר"פ.
- מו. רזא דאתון גליפין בל"ב נתיבות, [זח"ב קע"ד.], לא מובא בר"פ.
- מז. רזא דאתון דאורייתא, [זח"ב רל"ד:].
- מח. רזא דל"ב שבילין דאורייתא, [זח"ב ח'.], לא מובא בר"פ.
- מט. רזא דל"ב שבילין דהוי"ה, [זח"ב ס'.], לא מובא בר"פ.
- נ. רזא דמהימנותא, [זח"ב רע"ו:].
- נא. רזא דמתניתא, [זח"א צ"א: זח"ג רפ"ה: בתי תי' ע' קל"ב: ארשב"י אשכחנא ברזא דמתניתא דטורין רמאין עמיקין]. וז"ל האריז"ל [בע"ח שמ"ט שער ק"ג פ"ז] כי היה להם ברייתות העוסקים בענין הקליפות הנקרא הרים וגבעות וכו'. לא מובא בר"פ.
- נב. רזא דמתניתין, [זח"א נ"ה. צ"ג. זח"ג נ"ז: ס"א: רפ"ד: רפ"ה: ושם [באוהח"מ בשם הרמ"ק זללה"ה] כתב משנה ידועה להם נקרא כן עכ"ל. לא מובא בר"פ.
- נג. רזא דנימוסי עלמא, [זח"א רכ"ו.] לא מובא בר"פ.
- נד. רזא דרזין, [זח"א ע"ב: זח"ב ע'. קכ"ב: זח"ג ע': נמצא ספר רזא דרזין בנו רזא דספרא שלמה מלכא. קכ"ה. לא מובא בר"פ.
- נה. רזא דרב ייסא סבא, [זח"ב ע"ז.], לא מובא בר"פ.
- נו. רזי דמסאבותא, [זח"ג ע"ט.], לא מובא בר"פ.
- נז. רזי דאתון דשלמה מלכא, [זח"ג רצ"ה:], לא מובא בר"פ.
- נח. רזי דרזין, [זח"ג קכ"ח:].

נט. רזין דאתון דשמא קדישא, [זח"א ק"ז]. בזהר שם עמוד שני.
 ס. רזין דספרי קדמאי, [זח"א מ"א. זח"ג צ"ג. רנ"ח:], לא מובא בר"ש.
 סא. רזין דספרא דשלמה מלכא, [זח"ב קכ"ה. ר"ד: זח"ג ע':], לא מובא בר"פ.

סב. רישומי אתון, [זח"א קכ"ח:].

סג. תוספתא, [זח"א ל"א: ל"ב. ל"ג. נ"ד: נ"ט: ס"ב. ע"ב: צ"ח: ק"ז:
 קכ"א. קכ"ב: קכ"ג: קמ"ז. קס"א: קפ"ג: [יש שם לשון תנו,
 וכתב [שם באוהח"מ, בשם הרח"ו נר"ו] שהוא לשון תוספתא], רל"ב. רל"ג:
 רנ"א. זח"ב ד'. כ"ז: ג'. ס"ח: רל"ה: זח"ג כ"ט: נ"ד: ג"ה:], ומי חברה,
 עיין מש"כ בזה [בספר כחו דרשב"י מערכה א' סי' ג' דף ד'—ה'] עיי"ש.

סד. תלת עשר מכילין [זח"א קכ"ד. במדה"ג, קכ"ט: במדה"ג [ומ"ש
 הגאון הרד"ל ז"ל בנפש דוד בהגהותיו שם על
 הוזהר שהוא מדרש אתון גליפין דר"א שיסד ב"ג מזות שהתורה נדרשת עכ"ל.
 איני יודע מקור לדבריו והיה צריך להביא רגלים לדבריו].

סה. תקיעתא דרב, [זח"ב נ"ב.], מובא ברב פעלים, וכתב שם שמובא
 ג"כ בפסיקתא רבתי דר"כ פס' כ"ג. וברמב"ן עה"ת
 בפ' וזאת הברכה, בפסוק ויהי בישרון מלך עיי"ש.

זו"ל [באוהח"מ בשם הרמ"ק ז"ל בזח"ב גב]. היינו סוד ברכות ראש השנה
 דרב, לאו היינו רב ממש דתלמודא דידן אלא כמו שהיו מכנין „רבי“
 בארץ ישראל היו מכנין ראש ישיבת בבל בזמן התנאים „רב“. זו"ל [שם בשם
 הרא"ג זו"ל] אין ספק כי אין רב זה דקאמר רב ממש הגז' בתלמוד חברו של
 שמואל ור' יוחנן וכו', אמנם הענין כי סדר מוסף ראש השנה מלכות זכרונות
 ושזפרות והתקיעות, הגם כי הם תיקון עזרא ובית דינו, אולי שכחום וחזר אדם
 גדול מהתנאים ששמו רב ויסדם ונקרא סדר התקיעות על שמו וכן תמצא בפסיקתא
 וכן בפ' אמור בויק"ר פכ"ט דמשמע מהתם שסדר מוסף נקרא תקיעותא דרב
 על שם אותו רב שחזר ויסדם עכ"ל. זו"ל [הרב מקדש מלך, שם] כבר כתבנו
 דרב תנא הוא, וחי ת' שנה והוא רבי אבא עצמו כמ"ש ביזנת אלם' [והוא
 להרמ"ע מפאנו זו"ל] עכ"ל.

תורתו מגן לנו. היא מאירת עינינו. הוא ימליץ טוב בעדנו. אדונינו בר יחאי.

כחם על הניר בעתיק כאן תשובות חשובות
 מגאון ישראל וקדושו המקובל האלקי
 אדמו"ר ממרונקאטש זי"ע
 בעל דרכי תשובה
 נכד הגה"ק הרב בעל בני יששכר זי"ע

כבוד הרבני המופלג הנגיד וכו'

בדבר שאלתו בשי"ב שאל למירנס ודיקם לקבל ולמטחו לפר"ב דמחא
 וטדע לכם שאלתו מחקשמה בטיאס נכריה, וסרנה אלטיס
 בעירנס אפי"ב, אמנס מע"ב ועוד אחס ירליס ממאניס צו מלקבל :

תשובה.

הנה סדין עם מע"ב ולמחא מרמיו שלא לקבל לשר"ב דחס וכו"ל
 יכולן גם המיטוס למכז הייט לטף אח כרוז שלא לקבל כי סח
 מון פנילו ונס' עזי ארויס על האכט"ז (ס"ו יח ס"ק ב') כי דרמקילין
 חס עחידין ליתן אח סדין פיי"ש ובשרה השובס מאהבס (ח"א ס"ו ע"ז
 ומ"ח ומ"ב ס"ו רכיב בסנסוח השי"ע ס"ו ע"ה) כי דמלגד לטבחה טאה
 נכריה עוד ים חס משוס דבמוקוהיקם לא חלבו פיי"ש ופיי"ש בער"ס
 משר"י אסאד (חוי"ד ס"ו עס"ו) שסביאו וססכיס עמו לדינול פיי"ש ופיי"
 בש"ה אדומ"ר דברי חיים (ח"א וי"ד ס"ו ל') בארוגס כדברים סאלט
 ועוד חס ופיי"ח מס דדבריט דדרכי השובס (ס"ו קט"ח ס"ק י"ז), ומעסה
 בש"ב שגריך לסיוה יחא שמים מרביס ואס ראו"ט שמיקל חס סרי נראס
 בעליל שכו"ל קל וכבר כחצו גדולי סאחרונים ז"ל פיי"ח בחיצור דרכי
 השובס (ס"ו ב' ס"ק פי"ג) דשר"ב שעבר רק על דבר קל שסוא מחומרא
 בעלמא ים לפוסלו כיון שסוא חשוד פיי"ז להכשיל בעניט ש"ב ג"כ מה
 שסוא רק ממנסג וחומרא בעלמא כמו יחיר כ"ס וכו' וכדומס פיי"ש
 מכ"ס חס ש"ס חשש שסוא חשוד לדבר סחמור חשוד על סקל כיון שסוא
 בכלל לאו דבמוקוהיכס לא חלבו אי"ב מכ"ס שסוא חשוד לדבר סקל מחמרות
 בעניני ש"ב שקבלו רק ממנסגא כח' וסחבחי מח בחי' ורש"ס בסי"ס
 כמס עפמים מכ"ס לקבלו מחדש חס מיקל חס בודאי ילא סגלו יחא
 שמים מרביס וחלילס לקבלו לשר"ב, ומסאי טעמא סאחמיס בעסיק
 מחסריס ועומדים בעקודחי אשר לא יקחו ללמד לאדם לוטמנח סשר"ב
 באס אשחו מחקשמה בטיאס נכריה, וס"י שרי"ע :

בבד המיפלג בתורה יו"ש חכם הכולל ושר גדול ליהודים וכו'

לתשו' יקראו. מ"ד שהאלה הראשונה בדבר סיון שבא ממרחק ופוא
 הפ"מ לזורך חג הפסח הנס אני פטום במדרות מאוד ולוכני
 שופנס מכל זד ער"ז סנני להשיב בקלרס מפני הכבוד כי דבריו נכונים
 וכן נכון לדפחי להחיר סיון וכמ"ש במוש"פ יו"ד (ס"ו קניד ספי" י"ט)
 דכל שסגנרי לא כיון רק למלאכתו סוי מנע נכרי שלא בטונס ואפס"י
 ספספ"ש שס (ס"ק ד') סביא מסחפ"מ דסיכא דס"י טונע בשכשך אפי'
 שלא בטונס אפור בשחי"י סנס יפויין בדבריו דדרכי תשובס שס (ס"ק
 מ"ב) שפבאחי מטרב זרכס מזיון שפסיג פליו ופסק דספיקר לדינא
 דדפח ספי"ז וכש"ך וסנ"ב וסחרי"א וספ"ז לצונס להקל ושסחפ"מ סמחמיר
 יחד סוא חס ובפרמ בסחס יונס דרבנן סולכו' אחרי סמיקל פיי"ש ובניד
 שסחביח לא ס"י מלא ולא ס"י באפסרי לנטע באצנעו בסיון זולח אס
 ופרית וינגלל סחביח פד שיבא סיון סמוך לנקב ובסחס יונס לא חייסין
 סימריח כדי לנטע ועכ"ס מדי ספיקא לא נפקא ואין לפנינו ריטוחא רק
 במס שראינו שסגנרי סדיק סדקי סחביח בנעורח ויש חשש שמא ס"י סיון
 שוחח סרכס ונעט סנוי סיון צידו ולא בסכין וכמבואר בספי"י כ"ז דדוקא
 ספסידק בסדק בסכין פרי דדיפנד אמנס סנס יפוי' בדבריו שס (ס"ק
 פ"ח ומ"ס) דמטורח סדין אין חשש גס אס סידק סנעורח צידו כיון
 שלא ה' בסחביח נקב גמור רק סדק אין לסחמיר פיי"ש מכל סלון ספמו
 לדפחי ספיון כשר :

ובדבר שאלחו ספני' סנס מפכח"ס רחס ספח"ש ס"י ס"פ ס"ק י"ח
 שסביא מסברני יוסף דאס צרור סדבר שסיו סמים רוחחין
 מאוד יש לסמך להקל בשעה סדחק, סנס ימחול לפיון בספרי דרכי
 חשונס (שס ס"ק קפ"ד) שסבאחי מכמס גדולי מחבריס דלדין אין
 לסמוך על כחליטס כלל בין חליטח רוחחין ובין חליטס
 בחמן לבשר שלא נמלח אפי' דדיפנד ובשוס פנין ומ"ש מפכח"ס
 שן סוא מדרך ספנע שסבשר סנחון במיס רוחחין נחלס ונעשס קשס,
 סנס לעמיד אין לסמוך על סברא זו כי י"ל דמס שנקרש סבשר וסדס
 ונעשס קשס פ"י נחינחו ברוחחין סוא כי בבשר ודס יש חלק גדול מחלקי
 סנוף סנקרס בלי"א חיוויי"ס חס פנעו לסויה נקרש וסוקש ברוחחין
 כדרך סבי"ס סכל מס שמבשלין אוחס ברוחחין יוחר סרי סוא נקרש
 ונעשס קשס יוחר ויוחר משא"כ חלקי טף סדס שיש בו חלקי סומן
 גליצעריין וחלקי מלח וחלקי טוקפ"ד כפי מס שחלקו חכמו סכממי"א, ואלו
 דרכס לסויה ניטוס ברוחחין, פ"כ פדיון ססק אס סחלקיס סאלו מחקשים
 ברוחחין ואדרבא סברא סוא שנימוסין ואלו י"ל אף שסחלקיס סאלו בנחס
 ובמנעס לא נחקשים ומפלימיס ממקוס למקוס מ"מ פ"י רוב חלק,
 סאיוויי"ס

סאיוויים שבגבר הוא מחקשה ואני מאמין באמונה שלימה שחז"ל בדאי
 דעו דרך אופן החלטה כמו שכל החלקים שגדס ובשר גם החלקים שגדסם
 להיות נמוסים כח' יוחלמו ויחקשו ולא ישרשו ממקום למקום אבל אין
 אחת יודע אופן הזה ע"כ אין להחירו כלל גם בשום סניף אמנם לפי
 הכלים י"ל לדעתי שמהני להם הגמלה אפי' אם הם גליחירי'ם שיש
 בשמרי דרכי תשובה (ס"י קכ"א ס"ק כ') בארובה וכי דמנכני לברוח
 דאם נאסרה הכלי רק משום איסור דרבנן או משום ספק איסור שגדס
 אלו כומכין על המקילין להחיר בגמלה בכלי ברזל גליחירי'ם פיי'ם ע"כ
 צריך שיש סניף גדול דמה שבדרכי יוסף כניל ובפרט באיסור של שגד
 שנחבבל בלא מליחם דכ"י דם שגדלו דאיט אכור אלא מדרבנן בדאי
 ישלן לסמוך להחיר הכלים כניל ע"י הגמלה ברובחין וכאמור, וחסה סני
 : **דיחוש'ם ושקירו :**

בבד הרב הה"ג ובר

בדבר הרב סגנחר מק' וכו' שרואה לבוא לק' וכו' עד הפס'ד מהגד'ל
 שישבו שם למשפט ובראשם הרב הגאון וכו', הכס כעה אשר
 יפגתי בק' פעמם בקקן הזה צופד הרבנים (בחור קאמיטע) מהש"ינים
 ס"י לרין צמיתים כאלו וילא מאחט דמה חורה צמתי' עפ"י הפס'ד
 שרואט מהרב הגאון וכו' שאין ממש צבכחירה שגחרו צו ק', ימך וכו',
 ע"כ אם יבוא הרב סג' עכ"ל ליתב שם על כסא הרבנות הכס מפדש"ה'ק
 אכור לסמוך עליו בשום דבר שצריך כוראש ובפרט סידור קידושין גימין
 וכו' ונאשר כבר הארכתי בזה בספרי ש"ה צ"י חסארה (ס"י ר"ב) דכל
 רב שגא לעיר עד הדין תוה"ק כל סוראוחיו אכורים ויש דין משוד
 האמור צעוירד ס"י ק"ע וכוונתי שרצ המורה סוראש צישראל שגור
 צמין זה משאר אנשים דגבאר צניא קי"ל דהשגור בדבר דלא ששמע
 לא לאינשי שהוא עבירה לא מיקרי חשוד משא"כ ברב ומורה סוראש
 שהוא צריך ללמוד ולסורוח לעם ה' דרכי החורס וזה שמעשן אשר ישמין
 בודאי צריך לחסר ביוחר ובהגתי ראי' מש"ם צבורה (דף ל"ה ע"ב)
 פיי'ם וס"ג צ"ד אף דבאינשי דעלמא יכול כמחמקש לומר כיון דעמח
 צעויר נעמס כהיחר שלא ל"יח דחסיק וברבם מסרבין לדין בגל פיר
 ואפי"ם-אם ילורע אחס ערישה צניחם או חשש איסור נדס ירחיש אלף
 פרסאוח מלגוע איסור דרבנן כאשר פוט כל רב יראה כן צמיה מ"מ
 ברב אב"ד דהקבל ל"ש להקל בזה וללמוד עליו סגנוריא זו כאשר צלרחי
 שם צמתי' בחש"י סג' אן אמח שדמה פרמי'ם שם (ס"י ק"ע ס"ג)
 צ' דצבור עבירה להיחבון לא מיקרי קשוד פיי'ם וסרב בודאי לא מיקרי
 חס שגור עבירה להכעיס רק שהקבל לעלמא צעניל אהבה הרבנות וספרם

ביוהר גדול עם עקבלה אשר הוא כפה ולעמוד במקום גדולים מקום
 כגון: **א** בהורס וכו' וכו' מלא נודע מדברי הש"ח (סי' ז' סעי'
 י"ג) **ב** גם כפי' דמחזיקים גם עומד לחיובין אין לסמוך עליו בשום דבר
 א"כ וכו' גם הוציא בראיו לחוש לדבריו עיי"ש ופיו' מה בדברי' בס'
 דרכי תשובה (סי' קי"ב ס"ק כ"ו). ובפרט לפי מה שפאריך כמנהגים
 שהרבנים של הקאמיניא שהם נבחרים מכל המדינה היו כקבלו פליסה
 לערות גענוים כאלו וכו' מחוייב הכל לשמוע אזרחים וכנס הסרט
 לזה נכה זה וכו' מחוייב לשמוע מפדחוס"ק, מכל הלין עממי כאשר
 לקום כי הרב וכו' ישמע לקול חורב ולא יהי' לבא למקום הנאסר לו
 ואם ח"ו יתפסה ויבא שמה אז מקויימים דברי אלו הנאמרים למעלה
 ספי' החורב. וכו' ישיב שופטו כנראבונס ויועלנו כנחלה, ונזכר לישום
 וגאולה. חוק אמוני עם סגולה:

נבד וכו'

בדבר ששאלה מדוע אני מדקדק ומחסיר להפולס בעת קריאת החורב
 שלא לנשק במקום כזה בס"ח בעליה ונפיו, כיון שכו' מנכג זה
 בשערי אפרים (שער ד' סעי' ג') שנוכנים שהפולס לוקח הפליה או
 הממול של ס"ח ומעבירו על מקלח הסעוד ונשק הפליה או הממול,
 כנס יודי' אש כי הוא ז"ל כחב עם שפוא מנכג ותיקון (אולי לאשר
 ס"ח בזמנו בעירו ובגלילתו אכשיר דרא ואולי ס"ח נוסרים ביוהר ביראה
 כבוד ס"ח) אמנם פינטו רואות בימינו כי כן הוא כאשר שמעתי בשם
 ר"ק בגאוס"ק מר"ש זללה"ס אבדק"ל בעלזא שהגיד שאלו הנושקים פי
 הפליה (וסעליה מלובלך פסי' רוב) עיי' בא"ס לבלשה דברים א) איסור
 מחיקת השם בניקמות רבים כשנוגעים בהם כחוב בס"ח ב) איסור
 גרם פסול לס"ח ובחיון ס"ח עיי' ג) חילול ש"ק שמושים כן בשנה
 עכ"ל וגברא רבא וקדישא אשר מילתא גדלא רכיבין לחבר ובפרט עין
 ראיו כחם ס"ח יקרים במקומה שנוכנים לסיים ולהחיל הפרשה
 לבעלים שם בס"ח נמחקו האותיות ולפעמים גם השמות הקדושים
 הסמוכות וכמעט שנפארו כנדרותן ע"ז הדחק אבל ניכל הדחתן כי סביבם
 נשח"ס מאוד וכמו בהחיר עלה וסעשפות מרובם על הכתב וכמה פעמים
 נמחק במקום השם הקדוש שקב"ס לחקן וכו' ליד פסול הס"ח וכו' נעשה
 ע"ז הספשפות המנכג הם וכו"ס חושבים זה לחיובא ופושם הנגיטם
 נכה בעליהן עד שנמטע הוא כעין פסיק רישא מבלי למחוק קלח
 האותיות, וראיתי לנקי' בדעה חכמי לב וחכידים מרושים פולין שחברים
 שאינם נושעים בכפליה רק במקום הגליון ולא במקום הכתב כלל ונראש
 בלזה ג"כ כיון הגאון בערי אפרים במ"ש מעבירו על מקלח הסעוד (כמו
 שפאקתי

שהבאתי לעיל לטוב) היינו שלא במקום הכחז רק על הטמוד חס
 בגליון וסייט מקלח הטמוד דל"ב (ורק כמו שנסגו בסמון) אז הו"ל
 לכחז שמעבירו במקום שטומד שם הקורא בספרשט שלו בחוך הכחז
 א"ו בדאמתן וע"ז כחז שהיא מנסג וחוקין וגם פאום דמ"ש המג"א (סי
 קל"ט סי"ק י"ד) בשם ספר חסידים דמנשק ס"ח לאחר הקריאה ג"כ
 אין רא"י דיערך דוקא לשק במקום הכחז שסיימו שם רק על סגליו או
 מבחין על הטמוד ח"פ ע"פ דיון שסטמון לא ידעו להזכר ולחלק בכל זה
 ובאים לידי קלקול ס"ח כח' ע"כ הטיקר טוא כמו שנסגתי בפכ"י וכמו
 שנסג אלאעיר בגאזי"ק זללכ"ס כמ"ש בשם רבינו האר"ז שעותח ורואס
 ומחר וסוחס ומברך ולא צנשיקס אז כלל גם לא ע"י פליח וד"א כלל כי
 אין לה מקור מדינא ולא צנשחרות ואדרבא גורס קלקול ח"ו
 צחילל השם הקדוש וכבוד החורס וקדושתה ורוא"ו להזכיר זס לצטל סנשיקות
 סנשחרות סאלו שגורמים א"סורא ח"ו כנ"ל ובזכות זכירות כבוד החורס
 והשמות הקדושים, יהגב סעלי' בקרבן א"שים, וי"ו משמה אלקים ואנשים :
 (ב) ואשר שאל על מי שטלד לו בה למ"ס באחלס סשבוע אס לקרוא
 לה שם חיכף בעה קריאה ס"ח ססמוך וסרשטון או לסמחין על
 ש"ק סכס שמעתי בשם ר"ק זקני סגאזי"ק רבינו מסרז"א זללכ"ס צטל
 בני יששכר שהזכיר לקרוא לה שם חיכף בקריאה ס"ח ססמוך באמרו
 צטלמא סטולד בן בן צ"וחס סחורס לסמחין שמונס ימים עד מילחו ולו
 יקרלו לו שמו אמנס צנקבס מדוע גמתין אפ"י יוס א' מצלי לקרוא
 שם בישראל כי אח אשר נקרא לו נעש ח"י טוא שמו וממשיך קדושה
 ישראל על כולד וא"ך יאחרו זס מיוס קס"ח סרשטון סאפשרי סכחד"ס
 ולפנניד נראה טעם ורמז טון לדבריו הקדושים כי טובא גניו צו"י
 צטנה האר"ז צסדור צסוד קריאה ספ"ר חורס כי זכו צסוד וקורא
 לך ש"ס חד"ש ספ"ר ג"י ש"ס צשו"י גטור לסמחיק סטוקב"א ולסעלוחס
 פכ"פ וגס חדש מספר קס"א וקנ"א סכחד"ס ע"י"ש ולפ"י שפ"ר סענין
 סרומו בעה סקורין ש"ס חד"ש לסטוקב"א סטולדה טוא בעה קריאה ספ"ר
 די ספ"ר ג"י ש"ס כנ"ל וסייט צפס קריאה ספ"ר חורס סטוקרס, וא"ן
 לו פנין כלל טס סקריאה צצנה דייקא רק טס סקריאה סספ"ר צבי
 זס ככונס סכ"ל וטוב שלא לאחרו מטעס זקני סקדוס סכ"ל ז"ע. ואחחוס
 ברוב טלום וכ"ס ועיננו סחויכס צחיקון מלכות שמים וצנין צ"ון וירושלים,
 צניוח ג"ל צבי"א :

סימן ר

בבד ידידי הרבני המופלג בתורה הדסיד וכו'

ע"ך שאלחו לה כ"י לי פנאי לסעיב ומחס צאחי בקר"ס. דברר אשס
 א' שהיחה ישינה צלילס וצחה סילדה בה ג' חדשים כ"י טונח
 אללס

אלה במטה ובחטה לילה נמורס משינחה ומאחא שילרס מחס ריל ושינחה אלה כשהיחס מתוספ בהכר ומקלח מכר כ"י חתוב צפי סילרס וכאפס אינס יודעח כלל איך נעשה זאת ובנופס של סילרס לא כ"י ניכר ש"ס חבלס וש"ס השחטה. וכאפס הוא חלטה מאוד ורכס בשנים ולטפס ובשלה הוא ח"ח וי"א ושוסק בחורס ומטרנס אי"ע מיניע כטו ואין לו רק כדי להחיות את נפשו ואין ציולחם לעור מטוח לזקס עטור זה :

תשובה.

הנה מ"ש מעיל שאינס יודעים כלל איך נעשה זאת ובנופס של סילרס לא כ"י ניכר ש"ס השחטה כפי הנראה שטוחו לזדד עטורס להקל מעלי' עול החשובה יפן כ"י ספק שמא לא כ"י כסרג על ידס ע"כ רוצה לחלוח שמה פחאוס מעלמו או שמא גררס סילרס הכר בעלמס לחוך פ"י כדרך החיטקות הממשמשי' ומשחקיס עד שנכנס לחוך פ"י ונחנק ר"ל, הכס אס כי רחוק זס שחיטק עג' חדשים יעשה זס בעלמו מי"ע אולי יכלין לחלוח בזס אך מסחבר יוחר לחלוח בדבר השכיח יוחר שהאפס עשה זס באגנס בשינחה וכמו דאמרי' בש"ס (ביק דף ר' ע"א) אדם דרבו להיזק בשן כיון דכ"י ופשוט אורחי' הוא עיי"ש וסנס אף דרשי' שס פ"י כ"י ופשוט את רגליו אין לכוזח דדוקא ברגליו דרבו להיזק בשן משאי"כ כג"ד דא"ל לחלוח שעשה ברגליו אין לחלוח יוחר בפאפס ז"א, דשס מיירי סכיו סכליס בלד מרגלוחיו אבל בודאי דגס בלד נוטו ובידו שייך למר כן כיון שכן דרבו של אדם לכ"י ולפשוט כל גטו וכן ידיו מלד זס ומלד זס ויכול להיזק החיטק סטונח אלה וכוא לא ראס ולא ידע ומש"ס מבוחר בש"ס שס (לכלן דף כ"ו ע"א) במחני' דאדם מועד לעולם בין ער ובין יפן ומבוחר שס דאס כ"י יפן עס חבירו וסאיך בשעה שינס חייב עיי"ש אי"כ מסחבר יוחר לחלוח בידו' של האפס או בנפס בשעה שינס שגררס הכר לחוך פ"י סילרס, ומ"ש מערי"ה שהאפס בענופס כאלר ישינס קפס לעורר אחס וכפי הנראה שטוחו סוא שעי"ז יכ"י נחשב סעיין כמו אונס ממש שאין צידס לשטה מבפס לסיוח זסיר בשעה סעינס שלל להיזק לסחיטק גס זס לא יתן להאמר דעסחימה סש"ס שס וספוט"פ מי"ע (ס"י ח"א) דנקשו סחס דאדם מועד לעולם וחיוב כשהיזק כשהוא יפן ולא חלקו בין גברא לגברא מסמע דאין י"מ בזס בין סנעו של האדם בשניס אס שינחו קפס שקפס לעוררו או לאו וכן מבוחר שס דאינו עטור אלא אי"כ בא חבירו וסניח. אלה כשהוא כבד יפן ולא ידע שחבירו מונח אלה לכל כ"י שידע קודם סעינס שחבירו מונח אלה או סכליס של חבירו מונחיס אלה כ"י חייב כד"ן מועד (וכמואר בירושלמי בי"ק סוף סרק כ"ז כרגל ומיי"ש במראה ספניס) וכן להיסיך בודאי ני"כ דאין י"מ דאף אס סוא אדם אשר יקום כנקל

באמצע השינה אפי"ס אם בא חצירו וסיני אללו בעודו ישן פטור דנכימ
 לא נחתו חז"ל דברייהם לשיעורים, ויוחד מהו ראייתו בשינה משלח בנימין
 (סי' כ"ו) ודאבשה שמאלה סילד מה אללה לריכה להפעטה אף בשודא
 שלו שהמרתחה פני"ס הניחם אללה סילד כשכיו יפינה ולא ידעה מאומה
 אם סילד מונח אללה אף דלכאורה י"ל דסי' דומה לדיוו של סירושלמי
 שכשחצירו סיני אפי"ס אללו כשהוא ישן סי' פטור אם סויקו דמה סוי"ל
 למיעבד כיון דלא ידעה כלל שהילד מונח אללה ואין לך אונס גדול מהו
 אפי"ס לענין השוכה והעניותים היא להקל שהרי דהמעי"ס לא עשה שום
 מעשה כלל אפי"ס ע"י גרמא לא סי' בטוב עיר הסכנים אפי"ס אמרינן
 בש"ס (סכסדרין פרק חלק) שנעשה ע"י כיון שעי"ס בדרך רחוק נטוב
 ונתגבל על ידו, מכ"ש בניד שידעה שהילד מונח אללה וסוי"ל שנג קרוב
 למיד צודאי לריכה השוכה והעניות סמבאר צפוסקים :

דו"ק מ"ש מעכ"ה שהיא חלושה ורכה ומני' ואין להם רק להחיות נפש
 ואין ביטולחם לפור לזקק עבד זה סנה לכאורה מצואר מד'
 סמסרש"ל בששו' (סי' מ"ה) שהיא פטורה לגמרי שכ' חז"ל על סמארע
 כי סנאונים פסקו אשה שמאלה אללה ולדס מה דסוי שנג קרוב למיד
 אף אינו רשאי להחמיר על אשה שנחפזרה להפעטה כי יש נשים שהם
 מפסידים סכריון עכ"ל וסנה לא כתב שצ"פ הפדה הפעניה ומצואר
 מדבריו לכאורה כיון שהוא חלשה בימי סכריון וא"א לה להפעטה ממילא
 פטורה ג"כ מלפדות הפעניותים בדמים וכן נראה לכאורה ג"כ מדברי
 חשו' סממלח בנימין שם דלאחר שכ' שם סדר השוכה להאשה ככ"ל
 וכמה ימים הפענה כי חז"ל כי בימי עיבורה ומניקה ובעת וסחה או
 חולה אפי"ס שאין בה סכנה אין לה לפעשה שום דבר מכל סדברים וכו'
 עכ"ל וגי' לא כתב שהפדה הפעניותים אכן הנה למעלה כי שם סמ"ב
 בעלש וז"ל ובימי עיבורה ומניקה לא הפענה כלל וחייבה להשלים אח"כ
 כל מה שהפדה עכ"ל וא"כ י"ל ג"כ דגם חולה שכ' אח"כ שלא הפענה
 טנחו שהיבה להשלים אח"כ מה שהפדה דסייט לאחר שהחזור לבריאות
 סלימותה כשאר נשים או הפענה דדה אמנם סנה י"ל ג"כ לאורך גיטא
 מדלא קאמר אח"כ גם בחולה שהפענה אח"כ כשהשוב לבריאותה נראה
 דבה לא סבירא ל"י דבאיש חלש סמג (שהוא בכלל חולה שאין בו סכנה)
 לא שייך שחמתין עד שהחזור לשלימותה סמג כי אנשים כאלו דרכה שלא
 לשנה אה פבעס כ"כ בזמן מה ויכולם לסיוח כן כמה וכמה שנים וקשה
 לומר שחמתין עד שהשנה סבעה לסיוח גבור מה שהוא לא שנית. כמובן :
אי"ר סנה לפי סמקובל אלטי ובני ישראל יולאים ביד רמי"א (בארי"ה
 סי' של"ד סמ"י כ"ו וסי' הקס"ח סמ"י ב') דבמקום שצריך
 להפעטה וקשה לו להפעטה מחמת חלשה צריך לפדותו במצון וסי"ש
 ספי"ר שצריך ליתן בעד כל הפענה (ומי"ה פור דרמ"ה י"ד" סוף סי'
 קס"ה) ע"כ בניד צודאי כיון שסי"ש להפענה אי"כ אפי"ס לריכה

לפחות נמנעו, [א"ר], הסיוס חסר ככתיב ועיי' בדבריו בפרט לני
 תפארת (סי' ט"ח) ע"ש אלתמיר זללס"ס ז"ע בענין כוס (כד"ה לענין
 אספ פאונס יכולס לסחטט וכו') לענין כסף סדיות סחטניות כמס לריך
 כזה לענין סגו' וגם סדר סחטונכ בסרמיות ע"ס תפאלנס ומס סחטר
 כאן גלס סמס]:

צבי הירש שפירא

אב"ד

דקי ק מונקאטש והגליל.

בעיה מונקאטש. יום ה' ט' וישב. תרס"ה.

בדבר ספרו וכו' שחיבר בענין המכונות שנעשו שם לאפיית המצות.
 ישר חילו במה שעומד ומהיר בפרצה זו. האמת אנכי כי לא אוכל להכניס
 א"ע בפרסות בניני המכונות. גם אם נעשה בכל אופן היותר מועיל לא אוכל
 להסכים עלי' לעבור על דעת רבותי הגאונים הקדושים. כי מתלמידי אדמור
 הגאון הקדוש רשכבה"ג מצאנו [בעל דברי חיים] ז"ע אני. ומימינו אנו שותים.
 והוא אסר את המאשין מצות לגמרי בכל אופן שיהי. וגם נדפס ספר קטן
 מיוחד נקרא מדעה לבית ישראל שהסכימו באיסור זה הגאון מהרש"ק זצ"ל.
 והגאונים מהרי"ם מגור זצ"ל, ומהר"מז איטינגא בעל מפרשי הים זצ"ל ומהר"ם
 איערבאך זצ"ל. ועוד עמהם. וגם כ"ק אאמ"ו הגאון הקדוש מאור הגולה
 אכרשה"ק ז"ע אסרם. איך אעבור על דבריהם ליתן הסכמתי באיזה ענין
 שיהי. ופוק חזי כמה גדולים דברי חכמים ז"ל. אם כי אז הי' נראה בעיני
 קצת כמו חומרא יתירה וגזירה במה שאסרו לגמרי המכונה למצות. ראו
 מה נצמח מזה מכונות אשר עושים שאור ומחמצת ר"ל גם לדעת המקילים.
 ובמדינה זו בגלילותינו לא הקלו וכו' בשום מכונה. רק רזיזים בידיים בעה"י.
 וכתיה שם במדינתו שכבר נתפשט המכונות בוודאי צריך לגדור גדר ולעמוד
 בפרץ שלא יבאו לידי איסורא במכונות אלו. וביאר דעתו דעת תורה אשרי
 חלקו. ויהי ה' עמו ויזכה לגדור ולבנות בית ישראל. יאשר חלקו חזיל
 לאורייתא. וזכה להשמר ממהו מחמצת כל דהוא. ועינינו תחזינה בבין
 מרום הרים וישועות ישראל ביב ברחמים חיים ושוכט"ס.
 דברי הדרש תורתו ומכבודו כערבו הרם